

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A *fearless*
MEMORY

MARIE
JOHNSTON

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

A Fearless Memory

OIL KNIGHTS , KİTAP 4

MARIE JOHNSTON

LE YAYINCILIK

Telif Hakkı© 2024 yazan Marie Johnston

Editing by Dawn Alexander and Midnight Wanderings Publishing LLC

Proofing by MBE, Judy's Proofreading, and Deaton Author Services Cover

by Okay Creations

Fotoğrafçı: Sara Eire Tüm

hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere mekanik araçlar.

Bu hikayedeki karakterler, yerler ve olaylar kurgusaldır. Gerçek kişiler, yerler veya olaylarla benzerlikler tesadüfi ve kasıtsızdır.

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

Yandaki eski çiftlik evinden daha çok imrendiğim tek şey, onun sahibi olan adamdı. En iyi arkadaşımın kardeşi.

Yavru köpeğim beni bir havludan başka bir şeyle dışarıda bıraktığında seksi komşuma tam bir dikiz şovu yapmak istememiştim. Austen Knight *her şeyi* görmemiş gibi davranıyor ve bana bir iç tasarım işi teklif ediyor; çocukluğumdan beri hayran olduğum çiftlik evini yenilemesine yardım etmemi istiyor.

Küçük bir kasabada işini yürütmeye çalışan bekâr bir anneyim. Uğruna çok çalıştığım kariyerime zarar verebilecek söylentileri ateşlemeden Austen'la her gün yalnız kalamam. Ama paraya ihtiyacım var ve ev bitip satışa çıktıktan sonra o da gidecek.

Onunla tadilat yapmanın eğlenceli olduğu ortaya çıktı. Onunla çalışmak bağımlılık yapıyor. Ve uzun bir günün ardından birlikte içeceğimiz soğuk birayı iple çekiyorum. İş zevke dönüştüğünde, yaptığımız şeye bir son vermeliyim, bu profesyonelce değil, ama yapamam.

Austen içimde uzun zaman önce geride bıraktığım bir şeyi yeniden canlandırıyor. Arkadaşımın kardeşi ve komşumdan çok daha fazlası oldu ama yakında gidecek. Erkekler sonunda hep gider. Ben yine mücadele eden bekâr bir anne olacağım ve o da korkusuz bir anıdan başka bir şey olmayacak.

Contents

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23 Sonsöz

[Yazar Hakkında](#)

[Marie J ohnston tarafından da](#)

Bir

VİYANA

Seksi bir komşuya sahip olmanın en kötü yanı, o gömleksiz tanrıyı bir an olsun görebilmek umuduyla kendimi sık sık pencereden dışarı bakarken yakalamamdı. Arkadaşımın kardeşi olması çok kötü. Ve iki arkadaşımın daha kayınbiraderi. Arkadaşlıklarına bir erkeği arzulamaktan daha çok değer veririm.

Bakışlarımı mutfak pencereden ayırdım ve kahve fincanımı üçüncü kez çalkaladım.

Üstsüz tanrı yok.

Bir ilişki için piyasada değildim ama *bakmay1* seviyordum. Ve Austen Knight bana bakacak çok şey verdi. Uzun boylu, uzun siyah saçlı, bir sırtışı ve bana hayatta yeterince gülmediğimi gösteren bir mizah anlayışı vardı.

Ayrıca *burada*, uzak gereken *uzun süreli bir* enerji değil, *iyi vakit geçirmek için* yayılıyordu. Crocus Valley, Kuzey Dakota, küçük bir kasabaydı. Birlikte çalıştığım müteahhitlere ne yaptığım ve kiminle çalıştığım hakkında daha fazla fikir vermeme gerek yoktu. Ailem, "*Her şey böyle başlamamış mıydı?*" ya da "*Sence*

Onu çivileyecek kişi sen mi olacaksın? Tüm bunlar yandaki kaçınmak için yeterli değildi, sonra genç kızım . Flört hayatımın hiçbirinin tekrar Catherine'e dönmesine gerek yoktu. Seks bu dramaya değmezdi.

"Anne?"

Sıçradım. Kupa elimden düştü ve lavabonun dibine çarptı. Lanet olsun. Yine Austen'ın arka güvertesine bakıyordum. Fincanımı dördüncü kez çalkaladım.

"Seni korkuttum mu?" Catherine kıkırdadı. Neredeyse on beş yaşındaki kızım hâlâ en komik durumları kendimi utandırdığım zamanlar olarak görüyordu, sınıf arkadaşlarının flört hayatım hakkında yorum yaptıkları zamanlar hariç.

"Evet. Yorgunum." koyduğum evdeki yeni komşumuzu görmezden gelmekten yorulmuştum. "Gidiyor musun?"

"Evet. Teddy'yi dışarı çıkarmam gerek. Onu içeri alacak kadar uzun süre burada olacak mısın?"

Bir köpek istememiştim. Boşanmış, bekâr bir anne olarak kendi işini yürütürken bir yandan da ek işlerle uğraşmak beni yeterince meşgul ediyordu. Sonra Austen'ın kız kardeşi Aggie Barron, hayvan kurtarma merkezine bir yavru köpek getirdi. Safkan bir Pembroke Welsh corgi, genellikle dört haneli rakamlara satılırdı ama Teddy öyle değildi. Bulanık bir göz ve şekilsiz bir kafayla doğmuştu. Küçük burnu sağa doğru kıvrıktı ve sol kulağı diğer tarafına göre daha geride duruyordu. Terk edilmemişti ama yetiştirici ona bir yuva bulmaktan bahsettiğinde Aggie onun *sevimli yüzüne* hayır *diyememişti*.

Ben de hayır diyemedim ve olasılıkları bilerek onu aldım. Büyük kulaklı ve balon popolu bu baloncuk nöbet geçirebilirdi. Uzun yaşayamayabilirdi. Gözünün çıkarılması gerekebilirdi. Veteriner faturaları ve kalp kırıklığından başka bir şey olmayabilirdi.

Ancak diğer arkadaşım Sutton Knight, Austen'ın bu yaz kardeşi Wilder ile yeniden evlendikten sonraki baldızı, bana edebileceğini söyledi. Catherine'in nasıl olduğunu gördükten sonra

dizlerinin üzerine çöktü ve corgi'nin üzerine kapandı, ben de teklifini kabul ettim.

Catherine ona bakacağına söz verdi. Şimdiye kadar sağlıklıydı ama hâlâ yavruydu ve köpeklik görevleri bir şekilde benim zamanımı çalıyordu.

"Son kez," diye uyardım onu. "Daha erken kalkmalı ve onu tuvaletini yapması için dışarı çıkarmalı ve yemek için geri getirmelisin."

Gençlerin yaptığını *bildiğim* şekilde gözlerini devirdi. "Güvertenin dibine yiyecek ve su koyabilirim."

Teddy'nin bacakları ve vücudu şu anda merdivenler için çok kısaydı.

Saati kontrol ettim. Bir saat içinde bir telefon görüşmem vardı ve duş almam gerekiyordu. Ama Catherine'in bir hafta sürecektir voleybol kliniği başlamadan önce okula yürümek için tam beş dakikası vardı. "Hadi git ve yap. Bütün gün evden çalışacağım, böylece onu kontrol edebilirim."

"Teşekkürler anne." Yanağımdan öptü ve bir kez daha boyunun ne kadar uzadığına hayret ettim. Neredeyse göz hizasındaydık ama spor ayakkabılarını giydiğinde daha uzun görünüyordu. Saçları benimkinden birkaç ton daha açık ve iki kat daha gürdü. Saçlarını çift Hollanda örgüsü şeklinde arkaya toplamıştı.

Yukarı çıkıp duşa girdim. Anne modundan iç mimar moduna geçtim ve inşa etmekte olduğu bir ev için beni işe alan müteahhitle konuşmak üzere aydınlatma seçenekleri üzerinde yordum. Jim aydınlatma armatürlerini özel olarak sipariş etmek istemiyordu ama mağazalarda müşterinin istediği şeyler de yoktu. Jim'le nasıl konuştuğuma dikkat etmeliydim. Daha yaşlıydı ve babamı tanıyordu ve her zaman bir Cuma gecesi ailemin arabasını hendeğe nasıl soktuğumdan bahsederdi. *Yirmi* yıl önceydi. Artık hafta sonu gecelerimi böyle geçirmiyordum.

Ev sahipleri doğrudan beni istemişlerdi, aksi takdirde işi alamayabilirdim. Küçük bir kasabanın müteahhit ve iyi çocuklardan oluşan çevresini kırmak zor olmuştu ama yavaş yavaş bir itibar kazanıyordum.

Yavaşça.

Muhasebecilik ek işi bu evi ayakta tutuyor ve ruhumu her seferinde mutabakata varılmış bir hesapla hortumluyordu.

Havlama sesi duşun içinden geldi. Başımı eğdim. Teddy havlayan biri değildi ama komşunun köpeği Dobber, havlama başına para alıyormuş gibi havlamaya başlamıştı. O komşu Austen değildi ve evden çalışan ya da gündüzleri uyuyan insanları hiç umursamıyordu. Boxer karışımı köpek ise bir ton sıkıkti ve herkesin bunu bilmesini istiyordu.

Duştan çıktığımda Dobber çılgına dönmüştü. Büyük ihtimalle Teddy onu heyecanlandırmıştı. Eğer yavru köpeği getirmezsem, Dobber telefonda beni hiç de profesyonel olmayan biri gibi gösterecekti. Giyinir giyinmez bunu yapacaktım.

Saçımdaki suyu sıktım. Tamam, müşteriye söylemeyi unutmamalıydım-

Hav, hav, hav.

Nefes al, iki, üç, dört. Nefes ver, üç, iki, bir. Lenslerimi . Onunla kullanabileceğimiz kumaş türleri hakkında konuşurdum-

Hav, hav, .

Düşünemiyordum.

Teddy'yi, yemeğini ve suyunu çamurluğa getirirdim. Dobber sakinleşirdi ve ben de hazırlanmayı bitirebilirdim.

Deniz köpüğü yeşili bir banyo havlusunu üzerime sararak yatak odamdan çıktım, merdivenlerden aşağı ve arka koridora geçtim. Kapı açıktı, sadece perde kapısı kapalıydı. Catherine'e kapıyı sonuna kadar kapatmasını hatırlatmam gerekecekti. Kızlara kadın olmanın, özellikle de kızıyla yalnız yaşayan bir kadın olmanın getirdiği güvenlik unsurlarını öğretmek sabırsızlara göre değildi. Catherine çoğu zaman aşırı tepki verdiğimi düşünür ve kilidi otomatik olarak çevirdiğim için benimle alay ederdi.

Kapıyı ben açtım. "Teddy, hadi oğlum."

Yavru köpek beni gördüğüne çok sevinmişti. En alttaki merdivene koştu, dili zayıf sol tarafından dışarı sarkıyordu. Başını yana eğerek bana baktı.

Oh. Onun küçük bacakları.

Hay aksi. Belki de önce giyinmeliyim. Zamanım var mıydı? Havla, havla, havla. Dobber sabit bir tempo tutturdu.

Canı cehenneme. Havlunun ağzını sıktım ve sağa sola bakarak dışarı süzıldüm. Alçakta kaldım, merdivenlerden aşağı indim, köpeği aldım ve havlunun yerinde kalacağını umarak geri döndüm.

İçeride onu hızlıca sevdim ve küçük bir köpek pedi ve birkaç çiğneme oyuncağının olduğu çamur odasına yerleştirdim. İçeride olmayı umursamıyordu ama dışarıda olmayı, Dobber'la birlikte çitlere paralel koşturmayı seviyordu. Dobber ne kadar yüksek sesle havlarsa Teddy o kadar mutlu oluyordu.

Dobber öğleden sonraları daha sakin oluyordu ve bu sabahki toplantıdan sonra herhangi bir görüşme planlamamıştım. Teddy o zaman arkadaşıyla oynayabilirdi.

Çamurluğun kapısını kapatmak üzereydim ama durdum. "Yemeğiniz ve suyunuz."

İki kez görünmeden kurtulabilir miydim? Zaman ilerliyordu ama sadece birkaç saniyeye ihtiyacım vardı.

Bir elimle havlunun kopçasını tutarak, benim gibi mutfak pencerelerinden gözetlemekten vazgeçmeyen komşulara yanlışlıkla göğüslerimi göstermemek için dışarı süzıldüm. Austen'a çakarsam ölürdüm, eğer evdeyse tabii. Kıcımlı Dobber'ın sahiplerine göstermeden yemek tabağını almak için dizlerimi büktüm.

Bir gümbürtü beni sıçrattı. Çılgın bakışlarım arka kapıya yöneldi. Çamurluk kapısını kapatmamıştım ve Teddy dışarı çıkıp bu kapıyı çalmış olmalıydı. *Kapıları her zaman kilitle. , arka kapıyı bile.*

"Kahretsin."

Yemek tabağını kavrayarak doğruldum ve merdivenleri hızla . Kapı kolunu salladım. Kilitli.

Bu alışkanlık o kadar otomatikti ki kapı kolunun kilidini çevirdiğimi fark etmemiştim.

Soğuk damarlarımda dolaşıyordu. Güneş parlıyordu ve güzel bir Haziran günüydü ama tüylerim diken diken olmuştu. Önemli bir toplantım vardı. Müteahhitle işi berbat edersem ya da daha kötüsü, görüşmeden kaçarsam, beş yıllık emeğimi çıkarmış olacaktım. Sonsuza kadar nafakadan nafakaya yaşayan bir muhasebeci olacaktım.

Nefes al, iki, üç, dört. Nefes ver, üç, iki, bir.

Yedek. Tamam. Evet.

Etrafıma bakındım. Kimse beni üzerinde havludan başka bir şey olmadan yakalamamıştı. Henüz. Tabii benim gibi bir sürüngen olarak pencerelerinden dışarı bakmıyorlarsa, ama o zaman bilmemeyi tercih ederim.

Çeşitli dekoratif taşların bulunduğu saksıya gittim ve diğerlerinden biraz daha... plastik... bir tane buldum. Mükemmel bir kamuflaj değildi ama Catherine içeride yalnızken ve kulaklıklarına gömülmüşken gittiğimi anlamasın diye kendimi dışarı kilitlemekten de korkuyordum. Kapağı açmak için kayayı kavradım. Bir kuş ciyakladı ve ben anahtarı karıştırdım.

Metal güverte zemininde takırdadı ve çıtaların arasında kayboldu. "Hayır, hayır, *hayır*."

Güverte yerden birkaç metre yükseklikteydi ve bir kaya yatağı. Havlu kapağımın çürük kancasını kavradım ve kumaşın geri kalanını yukarıda tuttum. Mahalleyi ayağa kaldırmadan verandanın altına nasıl girecektim? Kendime zarar vermeden? Ve bunu toplantıma hazır olmak için zamanında nasıl yapacaktım?

Bir ayağımdan diğerine zıpladım. O kayalar dizlerime acı verecekti ama lanet olası kaya yatağının ortasındaki ulaşmak için göbek sürünmem gerekecekti.

Oh, Tanrım.

Nefes al, bir, iki.

Paniğe kapılıyordum. Eski sevgilimin beni azarladığı bu değil miydi? *Çok fazla endişeleniyorsun, Vienne.* Birimiz çocuğumuza yuva sağlayabilecek yetişkinler olmak için endişelenmeliydik.

Hâlâ bir ayağımdan diğerine geçip duruyordum ve saniyeler geçip gidiyordu. Babamın dediği gibi, içinden geçmekten başka çıkış yolu yoktu.

Yavaş bir nefes alarak kendimi ortaladım ve çimenlik alana inen birkaç merdiveni indim. Arka bahçemin yumuşak kısmında kaldım ve hangi tarafın daha kısa olduğuna karar verdim. Çimler eğimliydi ve sağ tarafta altından geçmek için daha fazla yerim vardı ama birkaç metre daha gitmem gerekecekti. Diğer tarafta ise aralarından geçmem gereken dikenli çalılar vardı. Dallar havluma takılmak için bekliyormuş gibi görünüyordu.

Dobber sessizce beni izledi.

"Bu kadar gürültücü olmasaydınız, bunlar olmazdı."

Sessiz bir köpek gibi özür dilercesine sessiz kaldı.

Her zaman birini suçlamalısın, Vienne. Eski sevgilimin sözlerinin bir duman gibi uçup gittiğini hayal ettim. İlişkimize kattığım her şeyi küçümsemişti, ama işleri halleden bendim.

İşe koyulma zamanı.

Ayağımı kayaların üzerine koydum. Nehirdeki kayalar ne küçüktü ne de çok büyük ve sertti. Yani, dayanılmaz derecede acı verici değillerdi. Bunu yapabilirdim. Bir adım daha attım ve düz olmayan platformum hafifçe kaydı. Panik göğsüme saplandı ve yalpaladım.

Güvertenin kenarına ulaştığımda çömeldim ve her yerimi örtmeye çalıştım. Sırtım Austen'in evine dönüktü. Dobber aslında sessizdi, beni izliyordu, benimle oynamak için fazla işe yaramaz olduğumu düşünüyordu.

Eski sevgililerime katıl, Dobber.

Ellerimin ve dizlerimin üzerine çöktüm. "Ahh." Kalçalarımın arkası hafif bir esinti aldı ve havlu daha da

Daha yüksek. İçime bir panik ateşi düştü. Arkama uzanarak ne kadar kıcıımın göründüğünü ölçtüm.

Bir kapı açıldı ve kapandı. Kalbim tekledi ve başımı çevirdim.

Austen durmuştu, bakışları arkamdaydı, parmak eklemleri elindeki shaker şişesinin üzerinde bembeyazdı. Gömleksizdi ve kırmızı basketbol şortu benim havlumdan daha azını örtüyordu ama benden çok daha fazla gizlenmişti.

Normalde geniş göğsünü ve akan bir dere gibi dalgalanan karın kaslarını takdir ederdim ama kalça yanaklarım bayrak gibi dalgalanıyordu. Kıcıımın tamamı görünüyor muydu? *Dudaklarım* mı? Denizkızı pozunda yanıma yuvarlandım ama bu hareket havlumu çekti ve kapağı gevşedi. Havladım ve iki kanadı da elimle kavradım. Göğüslerimi görmemişti ama Tanrım, başka neyi görmüştü?

"İyi misin, V?" diye sordu, sesi hırçındı. Genelde dostum ya da arkadaşım gibi bir şey söylerdi ama bugün eğlenceyle karışık bir endişe vardı ve adımın kısaltılmış hali... samimi gelmişti. Tanıdık.

Utanç kelebekleri midemde uçtu, ancak aşağılanmayla boğuldular.

Bakışlarını bahçemin arka tarafındaki tahta çitlere çevirdi. Şehvetli bir kadın değildim. Muhtemelen neden havluyla uğraştığımı merak ediyordu. *B* kuplarım onu zorlamazdı ve vücut tipim de baldızı Tova gibi burlesk dansçısından çok uzun mesafe koşucusuydu. Dış görünüşümle pek ilgilenmezdim ama o gözlerini yeterince hızlı kaçırılmazken ona bir gösteri yapmaktan korkuyordum.

Aşağılanmışlığımı yuttum. "Köpeğin mamasını alırken dışarıda kaldım ve yedek anahtarımı düşürdüm. Verandanın altında." Yanaklarım yandı. Beceriksiz görünmekten nefret ediyordum ve bunu, ailesi oldukları için arkadaş grubumda düzenli olarak gördüğüm bir adamın önünde yapmak? Benim parlak anım değildi.

Başını salladı ve havlumu nasıl tuttuğuma baktı. Gerginlik vücuduma yayıldı. *Lütfen içeri gir de anahtarımı huzur içinde alabileyim.* Öyle yaptı, evinin içinde kaybolmak için döndü.

Oh. Tamam.

Hayal kırıklığı midemi bulandırdı. En azından kaçarken koşmamıştı. Kapı çarparak açıldığında dikkatlice dizlerimin üzerine çöküyordum. Austen'ın omzuna attığı bir battaniyeyle verandadan atladığını görünce afallayarak kalçamın üzerine düştüm.

Bahçelerimiz arasındaki kısa tel örgüye doğru ilerledi ve ağır kaslı ve absürt derecede yakışıklı bir ceylan gibi sorunsuzca üzerinden atladı. Saniyeler içinde yanıma geldi ve ben de büzüldüm. Yükselen ateş. Tıraş losyonunun dumanlı sediri etrafımı sarmıştı. Adam benim gerçek sedir güvertemden daha güzel kokuyordu. Ona doğrudan bakma cesaretini gösterdiğimde tıraş olmadığını gördüm. Parmaklarım karıncalandı, dikenleri okşamak istedim ve içimi kazırken nasıl hissedeceklerini merak ettim-

Battaniyeyi omuzlarımın üzerinde salladı. "İşte " Bu hareket onu bana daha da yaklaştırdı. İnanılmaz derecede katıydım. Yanlış düşünceler ve o tıraş losyonu - vibratörüm şehvetin içimi kesen saldırısıyla başa çıkamıyordu. aşağılanma.

Eriyip bir su birikintisine dönüşebilirdim. O da mı tatlıydı? Benim de davet edildiğim Knight aile toplantılarında onunla birkaç kez karşılaştığımda flört etmişti. Ama genel çapkınlığını fark etmiştim. Muhtemelen sokak lambalarının ampullerini bile büyülüyordu. Ben özel değildim.

Bu düşünce uyarılmamı bir miktar azalttı. Yeterince değil, ama hala üzerimde bir havlu ve battaniyeden başka bir şey olmadığını hatırladım ve ne kadar göz alıcı olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Havluyu bırakmaya korkuyordum ama bir elimle battaniyenin kenarlarını etrafımda sıkıca tuttum. "Teşekkür ederim."

"İzin ver." geçti.

Güçlü kollar etrafımda kenetlenip beni kaldırdığında bir gıcırta çıkardım. "Austen." Havlunun hareket eden parçalarının izini kaybettim. Mahrem yerlerim yine rüzgârda uçuşuyor muydu? Kumaşı kollarımın altında sabit tuttum ve battaniyenin alt kısmını etrafımda sıkıştırdım.

"Özür dilerim. Daha kolay olur diye düşündüm." Derin sesi kulağımda gümbürdedi ama beni bırakmadı. Dumanlı sedir ve yumuşatıcı kokuları etrafımı sarmıştı. "Sabit misin?"

Hayır.

Başımı salladım.

Beni serbest bıraktı ve dünyam bir kalp atışı için döndü.

Bayıldım mı?

Elbette biliyordum. Austen, onunla evli olduğum on yıl boyunca eski sevgilimden şövalyeydi.

"Anahtarı getireyim. Nerede düşürdün?"

Taşların derimi ısırmasını engellemek için manevra yaptım. "Kapının yanındaki saksının yanında. Emin misin?"

Güçlü çenesi ve parıldayan gözleriyle sırtıyordu. Bazı erkeklerin sırf bir zamanlar üniforma giydikleri için sahip oldukları doğuştan gelen seksilikle birlikte taşralı çocuk cazibesi yayıyordu. Artık saçları kafa derisine yakın bir şekilde düzgünce kesilmiş değildi. Saçlarını uzatmıştı, tıpkı bugünlerde tıraşla çok fazla uğraşmadığı gibi, düzenli kesimlerle de uğraşamıyordu. Bu gelişigüzel görünüm onda bu kadar iyi durmamalıydı ama duruyordu. Kalbim kekeledi.

"O havludan daha güçlü olduğuma ," diye .

Yanaklarım alev alev yanıyordu. Battaniyeye öyle sıkı sarılmışım ki mummylaşmışım. Evinden ne görmüştü? "Teşekkürler."

Sırtışı beni tüketene kadar genişledi. Ayağa kalktım, Austen'la ilgili herhangi bir şey tarafından yutulmayı bekliyordum, ama o arkasını döndü ve yere düştü. Sonra bir de baktım ki güvertenin altında sürünüyor.

"Acımıyor mu?" İri vücudunun tahtaların altına nasıl sığdığını görmek için eğildim.

"Yok, sorun değil." Kayaların birbirine sürtünme sesleri havayı doldurdu. "Ah, ."

Çimlere zıpladım ve onun dikkatini dağıtarak ekose battaniyeyi etrafımda biraz daha iyi düzenledim. Ortaya çıkmaya başladı, önce atletik ayakkabıları, sonra dalgalanan kaslarıyla sivrilen beli ve nihayet başı. Sanki bütün gün, her gün kayaların üzerinde sürünürmüş gibi ortaya çıktı.

Anahtarı salladı. "Hepsi senin."

"Teşekkür ederim, Austen."

Bakışları karardı ama bunu anlamadım. Sinirlerim daha fazla adrenalini kaldıramazdı. Arzu ve uyarılma beni önemli toplantım için mırıldanan bir karmaşaya dönüş.

Anahtarı aldım, parmak uçlarımız birbirine değdi. Göğüs duvarımda daha fazla titreme oldu. "Bahse girerim sabahının böyle başlayacağını düşünmemişsinizdir."

Gözleri ısındı ve vücudumu okşadı. "Kesinlikle beklediğim gibi değil."

Bununla ne demek istedi? Yüzümdeki sıcaklık daha da arttı. "Yani, teşekkürler."

"Rica ederim." Boynunun arkasını gerdi. Göğüs kasları esnedi ve pazılarının şişkinliği gerçek dışıydı. Perçinlenmişim. "Hey, seninle ev hakkında konuşabilir miyim?"

Evi. her şeyi görmemiş olmalıydı, ama gördüyse bile profesyonel görüşümden fazlasıyla ilgilenmiyordu. İç karartıcı bir düşünce ama en iyisi bu. Komşuyla kaçamak ve bir ilişki arayışında da değildim. "Bir toplantım var ama sonra?"

"Elbette." Çenesini evime doğru kaldırdı. Bu kez gözlerindeki parıltı nabzımı hızlandırdı. "Bu sefer anahtarı sakla."

Austen

"Kahretsin," inledim, salıverilmem ellerimin arasından fıskırarak duş zeminine çarptı.

Vücudumdaki sarsıntılar azalana kadar nefes nefese kaldım. Orgazmın mutluluğu, duşun şiddetli soğuğuna karşı soldu. Yeni bir su ısıtıcısına ihtiyacım vardı. Ev için yapılacaklar listesindeki pek çok iyileştirmeden biri.

Cihaz sorun değildi. Geri kalan iyileştirmeler için seksi komşumla konuşmam gerekti.

Bu sabah uyandığımda protein karışımımı hazırladım ve her zamanki gibi kahvaltımı yapmak ve Kaliforniya'ya taşınmadan önce aldığım bu küçük evcil hayvan projesinde ne halt edeceğime karar vermek için güverteye çıktım. Sonra onu gördüm.

Yüzü değil, oh hayır. Gördüğüm şey yıllarca şaplak bankamda duracaktı. Yuvarlak kık. Güçlü kalçalar. Pembe am.

Lanet olsun. O görüntüyü aklımdan çıkaramıyordum. Düşüncelerimi ve duygularımı kontrol altında tutmak için yıllarca pratik yapmıştım. Sayısız kez eğitimin ortasında kahkahalarla gülmek istemiş ama kendimi tutmak zorunda kalmıştım. Hatta tahrik olduğum ve profesyonel kalmak zorunda olduğum zamanlar bile olmuştu. Asker arkadaşlarımı çekici bulduğum ya da bir gece önce birlikte olduğum yemyeşil bir teğmenin komuta toplantısından önce sikimi okşadığı durumlar.

Ama bugün, lanet olası bir ödül kazanmalıydım. Ereksiyonumun şortumdan dışarı çıkmasını engelledim. Sonra da mutlu bir yardımcıymışım ve onu dizlerinin üstüne çöktürüp içine dalmak istemiyormuşum gibi davranmak zorunda kaldım.

Omuzlarımdan bir ürperti geçti. "Kahretsin." Buz gibi suyu kapattım ve havluyla kurulandım. Sikim kalkmamıştı.

Vienne'i tekrar elleri ve dizleri üzerinde düşündükten sonra bir el işi ile tatmin oldum.

Bahse girerim göğüsleri de mükemmel küçük avuçlardı.

Genellikle bana vakit ayırmayan bir enerji yığınıydı. Tüm kardeşlerimle ve onların sevgilileriyle arkadaştı ve ben onun için kardeşlerinden biraz daha fazlasıydım. Bir aydan fazla bir süredir komşusuydum ve o bunun farkına bile varmamıştı.

Ama onu fark etmiştim. O yasak bölgedeydi. Etrafında bulunduğum diğer tüm zamanlarda, kalışım geçici olmuştu. Artık onun yanında yaşadığım için, kız kardeşim ve iki baldızımla arkadaş olmasını değiştiremezdim. Bekâr bir anne olan Vienne'le takılsam ve evi onardıktan sonra satıp taşınsam, o kadınlar beni paramparça ederdi.

Ona yakınlaşmak istediğim için tadilatla ilgili fikirlerini sormuyordum. Gerçekten onun yardımına ihtiyacım vardı. Tüm el işlerini yapabilirdim ama ne gerektiğinin bana söylenmesi gerekiyordu. On sekiz yıl kot pantolon ve kovboy çizmelerinden sonra yirmi yıl boyunca bütün gün aynı üniformayı giymiş adam, bırakın boya renklerini ve ahşap süslemeleri seçmeyi, kendi kendine giyinmekte bile zorlanıyordu.

Eski gri bir Knight's Arabians and Cattle Company gömleği ile başka bir şort giydiğimde mutfağa gittim. İkinci yemek denemesi. Çıkıp gittiğim manzarayı unutmaya çalışırken öğle yemeğini kaçırmış ve bodrumda çalışarak köşeleri paspaslayıp örümcek ağlarını temizlemiştim. Nem giderici tam gaz çalışmadığında, küf evin geri kalanına da yayılıyordu. Koku ve çürüme her yüzeye sinmişse, yenileme girişimlerimin hiçbirisi yaramayacaktı.

Eksper temelin iyi olduğunu söylemişti ama ben kapatmam gereken birkaç çatlak bulmuştum. Dışarıdaki pencerelerin etrafına daha fazla dolgu macunu ekleyecek ve evin nem birikmesini önlemek için temelin etrafına toprak yığacaktım.

Buzdolabımı açtım. Bir sürü boş şey. Kahretsin, yiyecek bir şeyler almalıydım. Ya da Hummingbird'e gidip Thelma'yla saçmalayabilirdim. Askeri emeklilik gelirim ve az miktardaki mirasım sayesinde istediğim zaman dışarıda yemek yiyebiliyordum.

Biri kapıyı çaldı. Tezgâhın etrafında döndüm ve ön kapının üst penceresinden en büyük kardeşim Cody'nin keskin hatlı siyah saçlarını seçebildim.

Kapıyı açtığımda nemli, parmakla taranmış saçlarıma ve kıyafetime baktı. "Yeni mi uyandın?"

Saat neredeyse öğleden sonra ikeydi. Ona alaycı bir bakış attım. "Güzellik uykusunu ne kadar sevdiğimi bilirsin."

"Aggie kurtarma merkezinden birkaç keçi aldı. Tesadüfe bakın ki çocuklar birkaç keçi istiyor ve benim de çit çekmem gerekiyor."

Kolumu kapının pervazına sardım. "Aggie kurtardıklarını sadece aile üyelerine vermek zorunda olmadığının farkında mı?"

"Ailesi onları almayı bırakana kadar olmaz. Wilder yarın geliyor ama ben bugün başlamak istiyorum."

"Önce ona mı sordun?" Suratımı astım ama içten içe biraz somurtuyordum, yalan söylemeyeceğim. İki aydan biraz fazla bir süre daha şehirde olacaktım ama en büyük ağabeyim sadece zor durumda kaldığında sormuştu. Wilder da benim kadar işsiz olabilirdi, arada bir aile çiftliğine yardım ediyordu ama o her zaman Sutton'ın veteriner kliniğinde bir şeyler kuruyor ya da inşa ediyordu. Ben evi onarıyordum ama aileme de zaman ayırıyordum.

Cody sadece omuz silkti. "Senin etrafta olmana alışkın değilim."

Yeterince adil. Yakında yine gitmiş olacağım. "Ne zaman çıkmamı istiyorsun?"

"Her zaman. Çok fazla çitimiz var ve Grayson ile Ivy tam olarak uzman sayılmazlar." Göz ucuyla baktı ve el salladı. "Hey, Vienne!"

Şehvetim aniden yükseldi. Onu omuzlayarak yoldan çektim ve dışarı çıktım. "Tekrar içeri girebilirsin, değil mi?" Sırıttım.

Pembe, yanaklarının elmalarını tozlandırırdı. "Üç kez kontrol ettim."

Bu sefer giyinikti. Siyah koşu şortu kalçalarının üzerinde kışkırtıcı bir şekilde yükseliyordu. Sıkı kollarını gösteren bir giymişti. Boynunda sadece bir kolye asılıydı. İnce zincirin altında nabızı atıyor muydu?

"Yine de sana borçluyum. Toplantıma neredeyse geç kalıyordum." Üstü kapalı bir tabağı kendine doğru yaklaştırdı. Çanağın altında benim battaniyem vardı. Bakışları Cody'ye kaydı. "Bu sabah kendimi dışarıda kilitledim. Eve girmeme yardım etti."

O manzara. Her sabah o tatlı pembe kıvrımlara bir göz atma umuduyla uyanırdım. İçimde tahrik duygusu kabardı. Vienne'i elleri ve dizleri üzerinde hayal etmekten vazgeçmezsem, onun ve kardeşimin önünde ereksiyon olacaktım.

Sadece birkaç ay uslu durmak zorundaydım. Taşındığımda, yeni bir güvenlik şirketi kurmak için birkaç eski asker arkadaşım ile sıkı bir şekilde çalışacaktım. Randevular yetişkin hayatımın çoğunda olduğu gibi düşük önceliğe geri .

"O bir aile kahramanı," dedi Cody, çünkü hizmetlerimden dolayı takdir edilmekten nefret ettiğimi biliyordu. Takdir edilmeyi takdir ederdim ama doğrudan bana yapıldığında nasıl davranacağımı bilemezdim, örneğin Buffalo Gully'de biri orduda olduğumu bildiği için yemeğimin parasını ödediğinde. Ya da rodeolara gittiğimde aktif askerlerin veya gazilerin ayağa kalkmasını istediklerinde. Pek çok erkek bu durumlarda rahat değildi ve beş çocuğun ortancası olarak büyüdükten sonra ilgiye alışık değildim.

"Gerçek bir şövalye," diye şaka yaptım. Gördüklerimden bu kadar hoşlandığım için kendimi bir sürüngen gibi hissettikten sonra halemı parlatmam gerekecekti.

Vienne'in yumuşak kahkahası, soyadıyla yaptığım kötü bir oyun için yeterli bir ödüldü. "Sana bir şey yaptım. Teşekkür olarak."

Midem guruldamak için o anı seçti.

Cody sırtıttı. Tabii ki duymuştu. "Tam zamanında. Bekâr kardeşim başkalarının yemek yapmasına alışkındır. İddiaya girerim, harcanıyordur."

Ona kaşlarını çatıttım. Hayır, günde üç kez yemekhanede yemek yemiyordum ama bu son yirmi yıldır kendim için yemek yapmadığım anlamına gelmiyordu. "Yapmak zorunda değildin. Yardım etmekten mutluluk duydum."

Koşarak verandanın merdivenlerinden indi ve çimenlikten geçerek benim bahçeme geldi. "Bunu hemen bırakacağım. Bölmek istemezdim."

"Hiçbir şeyi bölmüyordun," diye ona güvence verdim. "Cody yardımım için yalvarıyordu." Kardeşim keyiflendi. Onu kızdırmak için asla çok yaşlı değildim.

Verandamın merdivenlerini tırmanırken bana sıkı bir gülümseme verdi. "Battaniyeyi kullanmama izin verdiğin için teşekkürler." Tabağı getirdiğinde, yemeği ve battaniyeyi elinden aldım. Kase soğuktu. Plastik ambalajın arasından domates ve pastırma parçaları ile kabuklu makarnayı görebiliyordum.

"Bu bir BLT makarna salatası. Arada bir karbonhidrat yiyorsun diye şansımı denedim."

Aç olduğum şey karbonhidrat değildi. "Senin karbonhidratını yiyeceğim."

Yanaklarındaki kızarıklık derinleşti.

"Ben sizi yalnız bırakayım da sohbet edin," dedi Cody, verandanın merdivenlerinden inerken. "Sonra görüşürüz, Austen?"

"Beni de besleyecek misin?"

Sırtıttı. "Tatlı da dahil." "O zaman orada olacağım."

"Yarın sokak dansına gidiyor musun Vienne?" diye sordu.

Sokak dansı mı vardı? Her zaman en son öğrenen ben olurum ama genelde en uzakta olan da bendim.

",," diye cevap verdi Vienne, "ama Catherine bir süreliğine gitmek istiyor."

"Tova seni görmeyi çok ister. Aggie . Tripp'in doğumundan sonra çok erken."

Yeni bir yeğenim daha oldu ve aslında bu doğduğunda ben de buralardaydım. Ne yazık ki bebekler doğduktan sonra kardeşler için ne yapmam gerektiği konusunda hiçbir fikrim yoktu. Oraya giderek onları rahatsız mı ettim? Tova ve Cody, Aggie ve kocası Ansen'in karşısında oturuyorlardı ve kardeşim Wilder'ın müstakbel eşi Sutton da Aggie'nin en iyi arkadaşıydı. Onu kontrol ettiler. Aggie'nin kızı Ro beni görünce ağladı. Yabancı tehlikesi. Bir şey olsa yollarına çıkardım.

Dikkatimi tekrar Vienne'e yönelttim. Bakışları göğsümde geziniyordu, sonra zıplayarak benimkiyle buluştu. Yanaklarındaki kızarıklık derinleşti.

Vienne'le ilgili her şeyin bağıllık çılgınlıkları atması çok kötüydü. Aggie'nin söylediğine göre bir çocuğu, bir evi ve sıfırdan kurduğu bir işi vardı. Vienne gibi biri ciddi bir şey isterdi ve ben bağıllık için yeterince uzun kalamazdım.

Geri bize küçük bir el salladı. "İkinize de iyi günler."

"Hey, gitmeden önce seni işe almak istiyorum."

Kaşları çatıldı. "Ah." Kolyesini kurcaladı, geri kalanı gergindi. "Ne için?"

"Ev konusunda bana yardım etmek için. Ben de seninle bu konuda konuşmak istiyordum."

Cody başıyla onayladı. Vienne'i tavsiye eden oydu. için iş yapmamıştı ama web sitesine bakmıştım. Profesyoneldi. Portföyü yeterince iyiydi ve ayrıca evin tadilatı benim için yapılmıyordu. İşim biter bitmez satacaktım. Elde edeceğim kâr, güvenlik şirketini kurmak için arkadaşlarımla yapacağım ortaklığa gidecekti.

"Oh," dedi yine tereddütle. "Yani, yazın iyi müteahhitleri bulmak için neredeyse çok geç-"

"İşi ben yapacağım."

Zinciri avucunun içinde sıktı. "Sen mi?"

Ellerimi uzattım. "Bana patronluk tasla."

Yüz hatlarını üzüntü kapladı. "Özür dilerim. Böyle eski bir yer için uzmanlığım yok." Bakışları ön kapıya kaydı. Yüzünde imrenen bir ifade belirdi ve hemen ardından pişmanlık geldi. "Başka birini bulmanız gerekecek. Yine de beni düşündüğünüz için teşekkür ederim. Tabak sende kalsın." Merdivenlerden hızla inip çimlerin üzerinden geçerek evine dönmeden önce o gergin gülümsemelerinden birini daha takındı.

Kadın içeride kaybolduğunda Cody öksürdü. "Genelde kadınlardan aldığın tepki bu mu?"

"Her zaman değil." Hiçbir zaman değil. Kollarımı kavuşturdum, zihnim hayal kırıklığının etrafında çalışıyordu. Bana yemek hediye etmesi ve onu işe alma isteğim arasında onu kızdırmış mıydım?

Cody omzuma vurdu. "Bunu kişisel algılama. Artık üniformalı değilsin ve kadınlar ayaklarına kapanmıyor."

"Komik, ahmak." Reddedilmek beni asla yıkmadı. Herkesin sevdiği biri değildim. Çok taşralıydım, çok serttim, çok yumuşak başlıydım, çok uzundum, çok göttüm, çok iyi idim. Sebep ne olursa olsun, bu yüzden hayal kırıklığına uğramıştım. Ama Vienne'in adımlarımdan fırladığını görmek beni farklı etkiledi. Reddedilişi sadece kişisel değil, profesyoneldi ve nedenini bilmiyordum.

İki

VİYANA

Austen'la ilk karşılaşmamda muhtemelen ona her şeyimi açtıktan sonra hayatta kalmıştım. Cody'yi gördükten sonra neredeyse eve geri kaçacaktım ama o beni gördü ve toparlandım. Salata teslim edilmişti. Battaniye gerçek sahibine geri dönmüştü. Ve dün hayatta kalmıştım.

Karbonhidratlarını yiyeceğim.

Onun söylediği her şeyi alıp kirleten kız ben miydim? Başımı salladım ve önümdeki faturalara odaklandım. Jim'le olan iş neredeyse bitmişti. Müşteriler mutluydu ve sonrasında sırada başka bir şey yoktu.

Peki, neden Austen'ı reddettim?

Nazik ve saygılı olmaktan başka bir şey yapmamıştı ama iş benim çabalarımın gelince korumacı davranıyordum. Jim bana gençken sorumsuzca davrandığım birkaç zamanı hatırlatıyordu. Tamam, birkaç kez yakalanmıştım ama yine de otuzlu yaşlarımda ortasıydım. Dans dersleri almayı ve voleybol oynamayı seven bir kızım vardı. Erkeklerin varlığından haberdar olduğundan emin değildim. Başka bir deyişle, o benim tam tersimdi.

Austen geçmişimi bilmiyordu ve bu yüzden bunu bana karşı kullanamazdı. Ama ben yaptığım işi seviyordum ve işimi ciddiye alıyordum. Beni ciddiye almazsa onunla çalışamazdım. Ayrıca kendimi işe verene kadar onunla çalışmanın nasıl bir şey olduğunu da bilemezdim. Onunla bir işe başlayıp sonra vazgeçersem kötü görünürdüm. İtibarım tehlikedeydi ve Austen tanınmayan biriydi.

O eve dalmayı çok isterdim. Ne yapmak istediğimi tam olarak biliyordum ama deneyimim olmadığını söylerken yalan söylememiştim. Normalde birilerini işe alacağımız işleri o yapmak istiyordu; bunlar arasında muhtemelen parkelerin yenilenmesi, banyo armatürlerinin değiştirilmesi ve tezgahların sökülmesi de vardı. Hepsini araştırabilirim. Aslında bu işleri öğrenmek için can atıyordum ama şu anda çeşitli müteahhitlerin rollerini üstlenmeye değil, işimi kurmaya konsantre olmalıydım.

Telefonum çaldı ve Dave'in adını gördüğümde midem bulandı. Eski kocam, aksi takdirde uzun bir mesaj alışverişi olacağını bilmediği sürece aramazdı. Ve genellikle Catherine'le ilgili bir konuda anlaşılamadığımızda uzun bir mesajlaşma olurdu.

Catherine o gün hâlâ voleybol kliniğinde olduğu için hoparlörü açtım. "Selam Dave."

"Vienne, hey," dedi sanki bir müşterisini arıyormuş gibi.

Gerginlik sırtımı düğümledi. Bir şey istemediği sürece bana kur yapmazdı. "Catherine henüz dönmedi. Ona ulaşmaya mı çalışıyordun?"

"Ah, hayır. Seninle üniversitenin düzenlediği voleybol kampı hakkında konuşmak istiyordum."

Catherine'in bundan bahsettiğini hayal meyal hatırlıyordum. "Tamam mı?" "Evet, içeri girdi."

"Şimdiden başvurdu mu?"

"Son başvuru tarihi Mayıs ayının ortasıydı ve o bekleme listesindeydi." Sanki bu, önce benimle konuşmamak için yeterince iyi bir bahaneymiş gibi. "Ama iyi haber, o da var. Bu onun için gerçekten iyi olacak."

Kulüplerin ne kadar rekabetçi hale geldiğinden bahsediyor."

"Bu rekabet değil, iltimas."

Onun yatıştırıcı iç çekişi beni gerdi. "Bunun önemli olmaması için yeterince iyi olması gerekiyor."

"Bu Bismarck kulüpleri yerel lise oyuncularına hitap ediyor. Açık yerleri kendi oyuncularına vermek istediklerinde onun ne kadar iyi olduğunun bir önemi kalmayacak."

"Vienne..."

"Bir de çalıştığım bir müşterim vardı, o da bir kulübün çocuğuna karşı ayrımcılık yaptığını düşündüğünü söyledi. Kadroda boş bir yer bırakmışlar ve koç onu takıma almak istediğinde bile oynamasına izin vermemişler. Müvekkilim belki de isimlerini Yozlaşmış Voleybol Kulübü olarak değiştirmeleri gerektiğini söyledi."

"Bu sadece bir varsayım."

Gözlerimi tavana doğru yuvarladım. Arkadaşlarından biri de aynı şeyi söylese, Catherine'in böyle bir kulüpte oynamasını asla düşünmezdi. Sanki bu işlerin nasıl yürüdüğünü bilmiyormuşum gibi davranıyordu. Sanki ilkokuldan üniversiteye kadar oynamamışım gibi. Sanki okullarda kimlerin koçluk yaptığını ve o kulüplerde üst düzey görevlerde bulunduğunu göremiyormuşum gibi.

Ama ben ne biliyordum ki? Ben sadece I. Lig sporcusuydum. Ayrıca bu kulüpleri izledim ve bazılarının her sezon daha az takım kurduğunu gördüm çünkü sporcular muhtemelen başka kulüplere gitmiş ya da tamamen bırakmışlardı.

"Catherine'in bahanelere bel bağlamasını istemiyorum," dedi. "Ben de bu tür kulüplere zaman ve para harcamak istemiyorum."

sadece görünüş ve statüyle ilgileniyor ve geniş bir oyuncu yelpazesi geliştirmiyorlar. Ben sporcumla ilgili bu kendine hizmet eden zihniyete güvenmiyorum."

Birkaç dakika sessizlik oldu. Genelde ona karşı bu kadar kararlı değildim, bir katırdan daha inatçı olabilirdi ama Catherine'i ve onun voleybol deneyimini koruyordum.

Boğazını temizledi. "Ne olursa olsun, eğer onun bir süreliğine gitmesine aldırılmazsanız, bu kamp mükemmel bir fırsat."

Dört haftadan biraz fazla. Bunun yerine Haziran sonunda buraya gelip bizimle iki hafta geçirdikten sonra kampa gidebilir."

"Biz" Dave ve yeni eşi Betti'ydik. Mükemmel Betti. Dave ve Betti ile yaz ziyaretleri genellikle Temmuz ayının son yarısında olurdu.

Catherine yazın üçte birinde olmayacaktı. Yalnızlık göğsümü sıkıyordu. Birkaç yıl içinde mezun olacaktı. Sonra ne olacaktı? Belki de onun daha uzun gitmesine alışmak kötü bir şey değildi. "Evet, bu işe yarar."

"Harika. Ücreti ödedim ama yarısı için size bir mesaj göndereceğim."

"Bekle-ne?" Miktarın yarısı mı? İki haftalık bir kamp mı? Bu az bir rakam değildi.

"Vienne." Hayal kırıklığı telefonda yankılandı. "Dave." Ben onun ses tonunu yankıladım. Ben nefret nasıl pasif-

Agresif bir şekilde etrafından dolaştım. "Bana önceden haber verebilirdin, böylece bütçemi ayarlayabilirdim. Bu oldukça son dakika."

"Onu her gün biz götüreceğiz. Bunun için para vermeni beklemiyorum. Ama küçük iç tasarım işinde daha fazla iş aldığını söylediğini sanıyordum."

Benim küçük işim. Ufukta hiçbir projemin olmaması gururumu okşamıyordu ve aldığım tek teklifi de geri çevirmiştim. "Hayır, sorun değil. Bana bilgileri gönder."

Telefonu kapattıktan kısa bir süre sonra bana miktarı gönderdi. Telefonu bırakıp yüzlerce doları kıcımdan nasıl düşünmek zorunda kaldım. Austen'in evini çevreleyen duvara baktım.

Dünkü havlu fiyaskosunu bir kenara bırakırsak, onunla çalışma fikrine neden bu kadar direnç gösterdim?

Çünkü onun ailesi benim sözde ailem olmuştu. Kız kardeşim yoktu. Yengemle pek ortak noktamız , o yüzden çok konuşmazdık. Annem ve babam...

Desteksiz.

Fikir sahibi?

Pasif-agresif?

Hayatımdaki seçimleri onaylamayan?

Eğer Austen ve ben anlaşıyor olsak, bunun arkadaşlıklarına yansımamasını bekleyemezdim. O onların kardeşi ya da kayınbiraderiydi.

Hayır. Daha fazla iş bulmam gerekecekti. Jim'in numarasını aradım.

Öfkeyle cevap verdi. "Olson'ın."

Olson's Contracting sadece Jim ve onun için çalışmaya katlanabilenlerden oluşuyordu. "Merhaba Jim. Tüm faturaları kapatıyorum ve bir kez daha görüşmek istedim." *Lütfen bana başka bir iş ver.*

"Biz iyiyiz, Vienne."

"Oh. Tamam." *Ondan bir referans iste.*

"Hey, iyi iş çıkardın evlat."

"Artık çocuk sayılmam Jim."

"Eh, biliyorum. Ama Lacie ve ben uzun geçmişe sahibiz."

Lacie ellili yaşlarındaydı ve yıllardır bu bölgedeydi. Jim gibi müteahhitlerin başvurduğu iç mimarlardan biriydi ama aynı zamanda yılda iki kez uzun tatillere çıkabilecek kadar da köklü biriydi. Tesadüfe bakın ki, o dönemlerde daha çok iş alıyordum. "Biliyorum. O iyi biri." Çok iyi, lanet olsun. "Ama uygun olabileceğim başka birini biliyorsan bana haber ver."

"Biliyor musunuz? Duydum-uh, ."

"Oh?" İyi iş çıkardığımı söylediği halde neden sevkini geri çeksin ki?

"Sadece..." Kıkırdaması gergin gibiydi. "Dot Bentwood'u tanıyor musun?"

"Golf sahasının yanındaki evde mi?" Burası geniş bir Orta Batı malikanesiydi ve on beş yıl önce ilk kocasıyla birlikte inşa ettiklerinde kasabanın diline düşmüştü. Sonra boşanırken evi almış, bu da evi bir kez dedikoduların merkezine oturtmuştu. Şimdi yeniden evliydi.

"Evet. Bana kış boyunca yapılmasını istediği bazı tadilatlardan bahsetti." Lacie'nin soğuk mevsimde güneyde olacağı zaman.

"Dot ile çalışmayı çok isterim."

"Lacie'yle çalışmak bile istemiyor." "Gerçekten mi?" Öne doğru eğildim, küçük bir kasabanın en az bir sonraki kişi kadar gevezedir.

"Evine kadınların girip istemiyor. Sanırım beyefendi evden çalışıyor."

"Ona güvenmiyor mu?"

"Nasıl boşandığını hatırlıyorsun, değil mi?"

Ayrıntıları hatırlamaya çalıştım. Annemin bir şeylerden bahsettiğinden emindim ama Dot boşandığında ben de kendi evlilik krizimin ortasındaydım. "Hayır."

"Eski beyefendi hizmetçiyle yatıyordu."

Şimdi hatırladım. Annem hikâyeyi anlattığında şehirde ev temizliği şirketleri olduğunu bile bilmediğini söylemişti. "Doğru. Geri geliyor."

"Kolay kolay güvenmez, ama ona sadece ben oradayken orada olacağını ve işinin çoğunu evdeki ofisinde yapacağını söylersem belki kabul eder? Dışarıda senin yaptığını yapan çok fazla adam yok."

En azından Crocus Vadisi'nde. "Gerçekten minnettar olurum.

İş ne zaman başlayacak?"

"Ekim'de."

İçimden bir rahatlama dalgası geçti. Ekim ayına kadar idare edebilirdim. Caddenin karşısındaki Rudy'nin dükkânında muhasebe işim vardı ve o zamana kadar bizi idare ederdi.

"Teşekkür ederim, Jim."

"Babana selamımı söyle."

"Söylerim."

Telefonu kapattıktan sonra arkama yaslandım ve ellerimi yüzüme . Bir iş!

Yapılacak en akıllıca şey Austen'ın uzattığı teklifi kabul etmek olurdu ama bir kez olsun planlarımın sonunda bir araya gelmesinin tadını çıkarmak istedim.

Austen

Vienne'in reddinin acısını henüz atlatamamıştım. Verandamdan kaçma şekliyle ilgili bir şey derimin altına işlemiş ve iltihaplanmıştı. Bu yüzden sokak dansı olmam gereken son yerdi. Onun benden başka her yere bakarak erkek erkeğe dans etmesini izlemek kafamı daha da karıştırdı. Yıllar boyunca pek çok kadını üzmüştüm ama hiçbir zaman ne yaptığımı bilmez halde değildim. Zekiydim ve her zaman işaretler vardı. Viyana bana bir makarna salatası ve tekrar tekrar görmek istediğim muhteşem bir manzaradan başka bir şey vermemişti.

Onu korkutmamak için gördüklerim konusunda soğukkanlı davranmıştım ama belki de yine de utanmıştı. Emin olamamak onu öldürüyor olabilirdi. Seksi komşum tarafından görmezden gelinmek bana zarar veriyordu.

Buraya geldiğimden beri Vienne'in Cody, Tova, Wilder ve Sutton'la konuşmasını izlemiş ve onlara Aggie'yi sorduğuna kulak misafiri olmuşum. O lanet olası ince gülümsemeden başka bir şey duymadım.

Biramı bitirdim.

"Heya," dedi solumdan bir kadın. "Ben Kya."

Güzel bir kadındı. Ve gençti. Çok gençti.

Doğruyu söylemek gerekirse, muhtemelen yirmili yaşlarının ortalarında ya da sonlarındaydı ama aramızdaki on iki ila on dört yıl sanki birkaç on yıl gibi gelmişti. "Merhaba, Kya." Kendimi tanıtmayı ama annem kapıdan çıkmadan önce bana birkaç görgü kuralı öğretmişti. "Austen."

Sırıttı ve onu daha genç gösteren bir gamzesi ortaya çıktı. "Henüz dans etmedin. Dans ediyor musun?"

"Bir tur attığım biliniyor." Cody ve Tova kaldırım yırtıyorlardı. Wilder ve Sutton da aynı şekilde. Neden hâlâ pes edip eve gitmediğimi düşünerek birama somurtuyordum.

İpuçlarını anlamadığımdan ya da onu geri çevirdiğimden emin değilmiş gibi başını eğdi. "Tamam..."

"Şu anki gibi mi?"

Gülüştü garipti. "Evet, lütfen."

Sadece dans etmek isteyen, gerçekten iyi bir insana benziyordu. Piknik masasından kalktım, biramı geride bıraktım. Vienne, Kya'nın yaşlarına yakın görünen bir adamın kollarındaydı. Hoşnutsuz bir şekilde, hızlı bir country şarkısının ritmiyle iki adım atmaya başladım.

Vienne'in dans ettiği adamın sırtı bize dönüktü ve onun bakışlarını omzunun üzerinden yakaladım. Kaşlarımı kaldırdım ve o da bana o lanet düz gülümsemesiyle karşılık verdi. Partnerinin kışının arka cebinde bir kutu tütünden kalma yıpranmış yuvarlak bir halka vardı. Belindeki kalın kemer muhtemelen kafasından daha büyük bir kemer tokasıyla tutturulmuştu.

Onun tipi değildi.

Bu beni ne yapar? Onun gibi olmaktan bir çiğneme kabı kadar .

Neden yine
umursadım ki?

"Austen?"

Dikkatimi tekrar Kya'ya yönelttim. O benimle konuşuyordu, ben ise Vienne'e bakıyordum. "Kusura bakma. Bu gece kendimde değilim."

"Sana yaklaşmam gerektiğinden bile emin değildim," diye itiraf etti. "Vienne'e sanki bir dişi geyikmiş gibi bakıyordun ve Kasım ayının ortasında bir av standındaydın."

Vienne ürkek bir geyik gibi davranıyordu ama sadece benim yanımdayken.

O kadar da dikkat çekici değildim. Öyle miydim? "Komşuyuz," dedim açıklama olarak. Dikkatimi başka kim fark etmişti? Vienne mi? Belki de bu yüzden mesafesini koruyordu.

"Elbette." Gülümsemesi anlayışlıydı. "Beni şımarttığın için teşekkürler."

Ona hızlı bir gülümseme verdim. "Beni kendime getirdiğin için teşekkürler."

Güldü ve ben de bizi hareketli bir şarkıda yavaşça dans eden bir çiftin etrafından dolaştırdım. "Bir şey değil. Sadece dans etmeye geldim ama bazı geceler bunun hızlı randevu olduğunu düşünmeyen birini bulmak zor oluyor."

Şarkıyı bitirdik ve sonra Tova omzuma vurdu. "Üzgünüm, Kya. Cody çocukları kontrol ederken ben de kardeşimle konuşabilir miyim?"

Tova ve Sutton'ın bana kardeşim demesinden asla bıkmazdım. Kendi başımıza kalan bir grup çocuk için, sevdiklerimizden oluşan ağıımızı genişletiyorduk.

"Sorun değil, Tova," dedi Kya. "Hazır boşken bir Şövalye kardeşimi yere indireyim dedim. Pazar günü görüşür müyüz?"

"Tabii ki. Siz benim en sevdiğim direk dansı sınıfısınız."

Kya güldü. "Tek direk dansı sınıfınız biziz ama kabul ediyorum."

Tova beni dans için ayrılmış alanın dışına çıkardı.

Kollarımda çok küçüktü ve bu dansı yönetmek gibi bir umudum varsa da yanılmışım. Tova muhtemelen sadece Cody'nin dans pistinde ona patronluk taslamasına izin veriyordu.

"Bu onuru neye borçluyum?" Pek ortalıkta görünmüyordum ama Tova daha önce sohbet etmek için beni hiç seçmemişti.

"Kya'dan hoşlanıyor musun?"

Ses tonundan bir şey anlayamadım. "Beni mi uyarıyorsun yoksa onun adına beni mi uyarıyorsun?"

Omuz silkti. "Kya kendi başının çaresine bakabilir ve sen onun tipi değilsin."

"Benim neyim onun tipi değil?" Sorum savunmacı ama Vienne'in dışlamasından sonra kendimi biraz ham hissediyordum.

"Aletin."

Bir kahkaha attım. Kya'nın hızlı randevu yorumu mantıklıydı. "Yeterince makul. Senin amacın ne o zaman?"

"Cody, Vienne'in seni söyledi."

En büyük ağabeyimin reddedilişine tanık olmadan da yapabilirdim. Ayrıca Tova'nın acımasını da kaçırmazdım. "Onu işe almaya çalıştım ama kabul etmedi."

"Ona bir şey mi yaptın?"

Sadece rüyalarımnda, çok canlı ve açık bir şekilde. "Dışarıda kaldığında evine girmesine yardım ettim."

"Hmm... O zaman belki de sorun yoktur," diye mırıldandı kendi kendine, benim yönlendirmemi görmezden gelip dans eden diğer çiftlerin arasında dolaşmaya devam ederken. "Sadece senden olabilir."

"Neden?"

Tova dudaklarını büzdü. "Sorun özellikle sen değilsin. Sen iyi bir adamsın. Ona aksini düşünmesi için bir sebep de vermedik ama sen bekâr bir adamsın ve onun başı daha önce de yandı."

Açıklama acıyı hafifletti. Eğer Vienne erkeklerden çekiniyorsa ve ben sadece geçici olarak şehirde bulunuyorsam, Tova neden Vienne'le aramızın ne kadar iyi olduğuyla ilgileniyordu? "Neden V'yi soruyorsun?"

"Dr. Jake kolay bir seks için kalabalığı trollüyor ve ona ulaşmaya çalışıyor."

Derimin altında öfke kaynıyordu. Çapkın veteriner hakkında bir şeyler duymuştum. Bölgedeki kadınlar arasındaki ünü, Sutton'ın kasabada veteriner kliniğini açtığında pek çok müşteriyi ona yönlendirmişti. "V ile aralarında bir şey mi var?"

Tova alt dudağını içine çekti. Kararlılık gözlerini doldurana kadar cevap vermedi. "Yaptılar ve ben ciddi olduğunu düşünmedim ama onunla olan ilişkisini kesti ve bir daha eskisi gibi olmadı."

"Nasıl?" Bu herif ona ne yaptı?

"Tam olarak anlayamıyorum. Sadece daha bastırılmış durumda." Tova'nın omzumdaki tutuşu sıkılaştı. "Ona bir şey söylediğimi söyleme. Sana güvenebilirim, değil mi?"

"Kendinizi daha iyi hissetmenizi sağlayacaksa, çok gizli bir güvenlik iznim vardı."

"Ama artık orduda değilsin."

"Haklısın. Birdenbire devlet sırlarını kismaya başlayacağım."

Güldü. "Anlaşıldı."

Kafasını evirdi. Ben de aynı yöne baktım. Vienne baēka bir rodeocuyla dans , ondan on yaē büyük bir adamla. Onu tanı mıyordum. Onun yaēında olabilirdi, her neyse, ama benden daha genç olduğunu varsaydım. Baēka bir adam kalabalığın kenarında bekliyordu, elinde uzun boynu, alaycı bakışları kızın üzerindeydi. Bu lanet olası Doktor Jake olmalıydı.

Tova homurdandı. "Onu engellemeni istiyorum."

ēaēkınlık bir adım atlamama neden oldu. Ayağım Tova'nın botla kaplı ayak parmaklarını sıyırdı ve onun sert eğitmen bakışlarıyla delindim. "zr dilerim," diye mırıldandım. Ondan daha korkunç baēcavuşlarla karşılaēmıētım. "Ne yapmamı istiyorsun?"

"Onunla dans et ve dans etmeye devam et ki Dr. Jake araya giremesin."

"Ya yapmamı istemiyorsa?"

"Cidden, ikinizin arasında ne oldu?" sordu, ses tonu merak doluydu.

"Sana kelimenin tam anlamıyla hiçbir ēey söylemediğim de, Tova, ciddiylim." Vienne'in bana bakışları her seferinde erkeklik gururunu kırıyordu.

Kaşlarını attı. "Belki de görevi iptal etmeliyiz."

Güldüm. "Bu mudur yani?"

ēarkı bitmek üzereydi ve Cody piknik masasının üzerinde volta atıyordu, adımları kasıtlıydı, partnerini kollarına almaya geri dönmek için neredeyse Dr. Jake kadar kararlı görünüyordu. Kardeēimi Dr. Jake ve sokak dansındaki diğer çocuklar gibi kot pantolon ve düğmeli gömlek giymiē görmek güzeldi. Rahat giyindiğinde, bu genellikle onun tavrına uyardı. Çok uzun yıllar boyunca tutucu olmuētu.

Omzumu okşadı. "Ben sadece arkadaşımın kalbini korumaya çalışıyorum."

Aynı şeyi Vienne için de yapmak için içimde güçlü bir dürtü uyandı. Bana karşı huysuzdu ama bir nedeni olmalıydı. Daha da önemlisi, ailem onun için endişeleniyordu. Tova endişeleniyorsa, Cody de endişelenirdi. Yeterince şey yaşamıştı ve ben de Crocus Vadisi'nde geçirdiğim kısa süre boyunca ona hizmet etmek istiyordum.

". Ne yapabileceğime bir bakayım." "Sen iyi bir adamsın, Austen."

Bunu Vienne'e söyle.

Tova ve bunun önemli olmadığını söyledi.

VİYANA

Gitmeliyim. Catherine sıkılmış ve bir saat önce eve gitmişti. Bana voleybol arkadaşlarından birinin annesinin kış ve bahar seyahat takımı kurduğuna dair heyecan verici haberi vermeden önce değil.

Anneyi sevdim. Gençlik atletizminin ne kadar acımasızlaştığı ve çocuklarımızın daha kapsayıcı olan küçük topluluklarda oynayabildikleri için ne kadar minnettar olduğumuz hakkında birkaç konuşma yapmıştık. İyi bir program yürüteceği konusunda ona güveniyordum. Ancak daha önce spor kulüplerinin ne kadar pahalı olduğunu da konuşmuştuk. Ücretlerin yanı sıra bir de seyahat masrafları vardı. Programım esnekti ama bütçem esnek değildi.

Yine de Dot, Jim'le çalışmama izin verirse olmazdı. O ev çok büyüktü. Ödeme günü daha da büyük olacaktı. Bundan emin olmak için kıcımlı yırtarak iç tasarım yapardım.

Üzerimdeki mali baskı biraz azaldığı için gecemin tadını çıkarabiliyordum. Sokak danslarını severdim. Hareket etmeyi, konuşmayı ve gülmeyi seviyordum ve tamam, itiraf etmeliyim ki aranan bir dans partneri olmak güzeldi. Bekar kadınlar

Bu tür şeylerde sayıca azdık ve dans etmek için partnerlerim vardı.

Ama kaçındığım bir seçenek vardı.

Jake Burrows. Bir şeyin peşindeydi. Gözlerindeki o bakıştan bunu her zaman anlayabilirdim ve birçok kez buna kanmıştım. Artık değil.

Yeni boşanmış Eli Kent'e dans teklif etmek üzereydim ki Jake yolumu kesti. "Vienne. Uzun zaman oldu."

Aylar olmuştu. Dört kasıtlı ay boyunca ondan kaçtım. Yalnız kalbim ve görmezden geldiğim libidom beni güçsüz kılıyordu ama onun pratik cazibesine yenik düşmeyi reddettim.

Arkamdan bir sıcaklık dalgası doldu. "Üzgünüm, bütün gece Honey V'yi bekledim."

Honey V?

Austen'ın sesi, büyük eli benimkine dolanmadan ve beni dans pistine çekmeden yarım kalp atışı önce kaydedildi.

Jake'e göz kırptım. İfadesi bulanıklaştı ve Austen'a sinirli bir bakış fırlattı.

Rahatlamış bir şekilde Austen'ın kollarına atıldım. Genelde dans ettiğim kişiye bu kadar yakın sarılmazdım ama can simidine ihtiyacım vardı. Gizlice ona bir göz attım. Yüzü buradaki pek çok erkek gibi kovboy şapkası ya da kasketle gölgelenmemişti. Saçları alnına dökülmüştü ama biz hareket ettikçe serbest kalıyordu.

Bakışları Jake'i hedef almıştı.

"Onu tanıyor musun?" Ne duyduğunu merak ederek sordum.

"Onu tanıyorum," dedi karanlık bir sesle.

Vücudumu serin bir rahatlama kapladı. Kasabada en azından bir kişi beni ve meşhur playboy Dr. Jake'i bilmiyordu.

Austen beni dans eden diğer çiftlerin arasında ustalıkla dolaştırdı ve yetkin bir partnerin tadını çıkarmaktan başka bir şey için endişelenmeme gerek kalmadı. Garip bir korunma hissi etrafımı sardı. Bütün gece başka insanlarla dans etmişim ama bana bu kadar değer verildiğini hissettirmemişlerdi.

Şimdi yaptığım gibi. Ayrıca gecenin en kaslı dans partneri rozetini de kazandı.

"Onu nereden tanıyorsun?" diye sordu.

Bu soru memnuniyetimi bastırdı. Austen'ın çenesi gergindi, gözleri solmakta olan güneşin etkisiyle gölgelenmişti. Onun her zaman ilgimi çeken ciddi yanını görüyordum. Genelde şakacı biriydi. Her zaman bir gülümsemesi ve esprili bir cevabı olan adam. Kardeşlerine sürekli dert yanardı ve çoğu zaman bunu izlemek eğlenceliydi. Bu Austen neredeyse acımasızdı. Daha sert. İlk defa, onun kariyer sahibi bir asker olduğunu hayal edebiliyordum.

Karnımda çırpıntılar patladı.

Hafif Austen'ı severdim. Onun daha düşünceli tarafını arzulayabilirdim. Bu yoldan bir daha geçmeyecektim.

"Aynı kasabada yaşamak dışında mı?" Cevap vermemeyi denedim ama Austen'ın bakışları kurnazdı. Koyu renk kaşları çatıldı ve tutuşu sıkılaştı. Bizi yanlarında kimin olduğundan habersiz iki çiftin arasında döndürdü. Austen'ın dikkatini verdiğini sanmıyordum, yoğun bakışları bana odaklanmıştı ama diğer dansçılarla çarpışmadık.

"Aramızda bir şey vardı," diye ağzımdan kaçırdım. Dedikoduları benden duymasını tercih ederdim. Jake'le görüştüğümü ilk öğrenen Catherine olmalıydı. Bunun yerine, kasabanın geri kalanı flört hayatımı bir araya getirmişti. *Dr. Jake'in bir hayvan gibi seks yapıp yapmadığını sormamı söylediler, anne!* diye başlayan bir konuşma daha yapmayacaktım. *Bunu bana neden sorsunlar ki?*

"O benim erkek arkadaşım değildi." Açıklamama gerek yoktu ama Austen'ın muhakeme yeteneğimin o kadar da kötü olmadığını bilmesini sağlamalıydim. Sadece kendimi kandırmıştım. Yine de her şeyin suçunu Jake'in üstlenmesine izin veremezdim. Tek eşliliğe benzeyen herhangi bir şeyde başarısız olduğu için hatalıydı ama bana tek kadınlı bir erkek olacağına dair söz vermemişti.

"Bu yüzden mi ondan kaçıyorsun? Yüzük takmak mı istiyor?"

Homurdandım. "Tek eşliliğe karşı ünlü bir alerjisi var." Austen'ın çenesi sertleşti. Jake'in beni aldattığını mı düşünüyordu? Teknik olarak, Jake aldatmamıştı. "Gerçekten yanlış bir şey yapmadı. Sadece onu bir daha göremem."

Bakışları yan tarafa, muhtemelen Jake'in durduğu yere kaydı. "Mesajı almamış."

"Muhtemelen ona hiç söylemediğim içindir. Sadece aramalarına ve mesajlarına cevap vermeyi bıraktım." Hayatına devam etmekle ilgili bir sorunu olmadığını duymak umurumda değildi. Buna şahit oldum. Zaten Jake başka yolları deneyip bu gece geri çevrilmeseydi etrafta dolanıyor olmazdı.

"Çoğu erkek için bu yeterli bir mesajdır."

"Austin Knight, tüm türünüz adına son derece iyimsersiniz."

Kıkırdadı ve ellerimin altında gevşedi. "Touché."

Bir dakika daha konuşmadan dans ettik. Sevdiğim şey buydu. Serbest hareket. Ne yöne başka biri karar veriyordu ve ben sadece kendim olabiliyordum. Austen gibi bir partner nadir bulunurdu. Diğer erkekler ağırdan alıyordu ve onları suçlayamazdım. Bazıları tuvalet kabininden nasıl çıkacaklarını bilmiyorlardı. Diğerleri ise çok katı, çok yapışkan ya da deneyimi mahveden bir şeydi.

Ben Goldilocks'tım ve Austen da bana göreymi.

Şarkı sona erdi ama Austen gitmeme izin vermedi. "Görünüşe göre seni bekliyor."

Onun gözlemi bana geri çekilmemem ve dansı kısa kesmemem için bir neden verdi. "Diğer herkes tarafından vurulmuş olmalı."

"Şimdi türüm adına çok karamsar oluyorsun. Sen son seçenek değilsin, Vienne."

İçimde sıcak bir parıltı tutuşurken ona göz kırptım. En son ne zaman bir erkek bana bu kadar tatlı bir şey söylemişti?

Başka bir şarkı başladı ve kolunu belime dolayarak beni yönlendirdi. Tutunmaktan başka çarem yoktu ama aynı zamanda... bırakmak da istemiyordum. Kirpiklerimin altından ona baktım.

Çenesi her zaman böyle belirgin miydi? Saçmalayan bir kardeşti ama özel hayatında beklediğimden farklıydı. Midemde kelekler uçuşuyordu. Onun bu yönünü seviyordum, ama aynı zamanda kolay tarafını da özlüyordum. Bir kahkaha işime yarayabilirdi. Bu gece biraz daha eğlence. Jake'in kalabalığın arasına ıslak barda bira sipariş ettiğini gördüğümünden beri, onunla birkaç kaçamak yapmanın verebileceği orgazmlara değeceğini düşündüğüm için kendimi uyarıyordum.

"Bir şey sormam gerek Vienne."

Şaşırarak başımı kaldırdım. "Öyle mi?"

"Bu gece neden benden kaçıyordun?"

Fark etmiş miydi? Sadece Dr. Jake'ten uzak durmuyordum. Dikkatimi Austen'dan uzak tutmak için çok çaba sarf etmem gerekti. Hakaret ettiğimi düşünmüyordum ama sesi neredeyse incinmiş gibiydi. "Özür dilerim. Hayır dediğim için üzüleceğini düşünmüştüm." Cevabım gerçeğin yüzde biriydi.

"Neden beni ?"

Suçluluk duygusu neredeyse tökezlememe neden oluyordu. Nabzımı hızlandırması ya da evine bayılmam Austen'ın suçu değildi. "Kişisel bir şey değil. Gerçekten."

"Bundan emin misin?"

Her zaman kötü kararlar vermediğini kanıtlamak isteyen içimdeki kadın başını kaldırdı. Sebeğim çok kişiseldi. "Bu seninle ilgili değil." Şüpheli görünüyordu ve onu hayal kırıklığına uğrattığımı düşünmek hoşuma gitmiyordu. Dün bana gerçekten yardım etmişti ve şimdiye kadar mükemmel bir komşu olmuştu. Ona gerçeğin bir kısmını vermeliydim. "Kendi alanımda ve özellikle de memleketimde saygı görmekte zorlanıyorum. Sizinle çalışmaya başladıktan sonra beni dinlemek istemediğinizi öğrenmek istemedim."

Ağız sıkıntılı bir çizgi oluşturarak dudaklarını belirgin bir yay haline getirdi. Bir erkeğin dudakları üzerinde hiç durmamıştım. Artık mükemmel bir hat çizebildiğime göre, onunkini unutmuyacaktım. "Sana saygısızlık etmem, Honey V."

"Neden bana öyle diyorsun?" Daha bu gece başlamıştı ve bunu Jake'in önünde yapmıştı ki bundan nefret etmiyordum.

"Uyuyor."

Kimse benim bal gibi tatlı olduğumu iddia edemezdi. Eski kocam değil. Ne de Jake fiyaskosundan çok önce ayrıldığım Theo. Ve muhtemelen Jake bile beni yatağına alamazdı. Ama Austen ayrıntı vermedi, o yüzden beni işe almaya çalıştığı işe dönelim.

"Bunu yapmak istemezsiniz. Ama işi kendin yapmak istediğini söyledin ve alınma ama yaptığın işin kalitesini bilmiyorum. Tadilatı nasıl yaptığını kabul etmezsem benimle nasıl mücadele edeceğini bilmiyorum - çünkü evi sattığında bu bana da yansıyacak."

"Bunu görebiliyorum," diye itiraf etti. "Söz veriyorum, benimle çalışmak kolaydır."

"Açıkçası eski evler üzerinde çalışma konusunda pek deneyimim yok." Austen'dan gelen teklifi kabul etmekten korkmamın birkaç nedeni vardı. Hayalimdeki projeyi mahvetmek bunlardan biriydi. Arkadaşlarımın kardeşini arzulamak da bir diğerydi.

"Sizin önerileriniz olmadığı sürece yapısal olarak herhangi bir değişiklik yapmayı planlamıyorum."

"Ana kattaki banyonun yanına konulan kısmi duvar tüm mutfak ve yemek odası alanına zarar veriyor. Bu tavsiyeyi size bedavaya vereceğim." Duvarın 90'larda yapılan tadilat sırasında eklendiği ve tüm alanın dengesini bozduğu açıktı. Tova orada yaşarken beni davet ettiğinde ilk gördüğümde bu berbat çalışmaya inanmamıştım.

"yardım et."

İki adımım duraksadı. Daha önce hiç el işi yapmaya davet edilmemiştim. Benim yerim değildi. Çoğunlukla masa başı işlere yönlendirilmiştim. Fikir insanıydım ama bazen parmaklarım bir şeyi yok etmek ve güzel bir şeye dönüştürmek için kaşınıyordu. "Elime bir çekiç alıp şu duvarı parçalasam gerçekten sorun olur mu?"

Çenesinin köşeleri büküldü. "Birincisi, yirmi yıldır cinsel taciz eğitimi alıyorum. İkincisi, yirmi yıldır kadınlarla birlikte çalışıyorum. Benim yapmak zorunda olduğum her şeyi onlar da yapmak zorunda kaldı. Umarım *erkekçe* şeyler yaptığınız için size cehennemi yaşatacak son kişi ben olurum."

"Özür dilerim. Her zaman cinsiyetle ilgili bir şey değil. Birlikte çalıştığım bazı insanlar beni hala erken gelişmiş bir genç olarak görüyor."

"Üzülme. Bunun benimle ilgili olmadığını söylemiştin ve dinlemem gerekiyor."

Beni başka bir çiftin etrafından dolaştırdı. Adamla daha önce dans etmiştim ve Kya da benim direk dansı sınıfımdaydı. Ona başımı salladım ve gülümsedim. Austen'a daha fazlasını borçluymuşum gibi hissediyordum. Bir zamanlar şehir merkezinin mücevheri olan ve şimdi herhangi bir eskimiş çiftlik evi gibi olan bir ev için bana bir şans vermeye istekliydi. Onun evi üzerinde çalışmayı çok isterdim. Austen reddedilmemi kişisel olarak ne kadar önemsemesi gerektiğini bilse çok üzülürdü. Hayır dedim, çoğunlukla onun yüzünden. "Tam şeffaflık, bunun nasıl algılanacağından biraz korkuyorum."

Alnında bir çatık oluştu, sonra başını salladı. "Anlıyorum."

"Genellikle bir şirket tarafından işe alınıyorum. Bazen, çalıştıkları ev sahipleri beni talep edebiliyor, ancak genellikle bu şekilde iş almıyorum." Yine de. "Ne olursa olsun, üzerinde çalıştığım bir yere çok fazla insan girip çıkıyor. Sadece sen ve ben mi?"

"Dedikoduların nasıl alevleneceğini görebiliyorum."

"Öyle mi?" İnkârına hazırlıklıydım. Beni şaşırtmaya devam etti.

Bana bir gülümseme attı ve külotumun yanacağından korktum. "Küçük bir kasabada çok konuşulan bir anne babayla büyüdüğümü unutuyorsun. Etrafta başkalarının senin hakkında ne dediğini merak ederek dolaşmak eğlenceli değil."

Bunu söylediğini duymak beni daha da hayal kırıklığına uğrattı. Onun için çalışmam gerektiğini savunmuyordu. Pazarlık yapmıyordu ve üzgün de değildi. Neden olsun ki? "Anlayışın için teşekkürler."

"Emin olabilirsin."

Ve hepsi kadardı. Kararım doğru ?

Parayı kullanabilirim. Voleybol kampı. Bu kış seyahat eden takım. Dave, nafakasının son iki ayda bir santim uzayan ve muhtemelen Ağustos'tan önce bir santim daha uzayacak olan bir kız için okula dönüş kıyafetleri yerine spor kampları gibi isteğe bağlı şeylere gitmesi gerektiğini düşünüyordu. Bu tartışmayı onunla daha önce de yaşamıştım ve diğer tüm anlaşmazlıklarımız gibi iyi sonuçlanmıştı.

Yani evet, para iyi olurdu ama bu kış Jim'le çalışana kadar itibarımı korursam, uzun vadede daha istikrarlı bir kariyer inşa edebilirim.

Şarkı sona eriyordu. Austen'la dans ederken beklenmedik bir duygu seli yaşamıştım ama onunla dans etmeyi bırakmaya hazır değildim.

"Jake sorununa geri dönelim."

Jake'in ismini duymama rağmen bir sevinç kıvılcımı beni gülümsetti. Yeni bir şarkıya doğru dans etmeye devam ettik. "Ne sorunu? Dansımız bittikten sonra eve gideceğim. Her şey yolunda gidecek. Onun cazibesine yenik düşmeyeceğim." Piknik masalarına doğru baktım. Jake çoktan başka bir kızla sohbet etmeye başlamıştı. Vay be. Ne kadar çabuk değil mi?

Rahatlamıştım. *Rahatlamıştım*. Ama kararlılığımın sonunda ne büyük bir noktalama işareti. Hayatıma devam etmek ne kadar kolaydı

Kimden?

Austen'ın bakışları benim baktığım yere kaydı. Oh, güzel. Bir erkeğin beni ne kadar çabuk unuttuğunu görebiliyordu.

"Eğer bunun cazibe olduğunu düşünüyorsan, Honey V..." Austen'ın tembel gülümsemesi omurgamdan aşağıya doğru bir ürperti gönderdi. "Yaşadığınız bunaltıcı deneyimler için özür dilerim."

"Yine de onu kamyonetinde hızlı bir sevişmeye ikna edebilir. Hatta öncesinde ya da sonrasında bana asılmaya bile çalışabilir." Bunun olduğunu daha önce de görmüştüm. Gururum hâlâ inciniyordu.

Gerginlik çenesinde dalgalandı ve gözleri kısıldı. "Onun nesi var?"

Jake gibi sıg bir adamın neden bir zamanlar beni parmağında oynattığını ve daha fazlası olabileceğini düşündürdüğünü itiraf edemeyecek kadar utanıyordum. Austen'a kısaltılmış bir versiyonunu verirdim. "Bir kıza tek olduğunu hissettirebilir."

"Ama o değil."

Başımı salladım, utanç yüzümü ısıtıyordu. "Hayır."

Müzik azaldı ve yavaş bir baladın ilk notaları başladı. Austen'la şarkı üstüne şarkı söyleyerek dans etmeye devam edersem, insanlar kesinlikle hakkımızda spekülasyon yapacaklardı. Erkekler söz konusu olduğunda ne kadar cahil bir Pollyanna olabileceğimin hatırlatılmasıyla birleşince, dans etmeye devam edersem kendimi çemberlere çevirecektim. "Araya girdiğin için teşekkür ederim ama gitmem gerek. Catherine evde ve sabah erken kalkmam gerekiyor." Sabahki randevum başka bir şirket için rakamları çalıştırıyordu.

"Sana çıkışa kadar eşlik edeyim de üzerine atlamasın."

"Eminim o- Oh." Jake yine dans alanının kenarlarında dolaşıyordu. Diğer kadın onu reddetmiş olmalı. O da bana gelmişti. Her zamanki gibi. "Minnettarım."

"Buraya yürüyerek mi geldin?"

Başımı salladım ve beni piknik masalarına doğru götürmesine izin verdim.

Altı blok sonra evimde olacaktım. "Seni eve bırakayım o zaman."

"Geceni benim için kısa kesmek zorunda değilsin."

Tamamen reddedeyim mi? Az önce ona insanların

ama sonra onunla çalışmayı da reddettim, böylece beni eve bırakmasının yanı sıra günlerimizi birlikte geçirmeyecektik.

"Sorun değil, V. Yapacak başka bir şeyim yoktu ve dürüst olmak gerekirse, kimse senin hareketlerine yetişemez."

Adımlarım kekeledi. Bunu kastettiğinden şüpheliyim. "Biraz ağırdan alabilirsin."

"Güven bana." Gözlerinin kenarları hafif bir gülümsemeyle kırıştı. "Annemden öğrendiğim birkaç şeyden biri de iki adım atmaktı."

İşim dışında bana gerçek bir ilgi göstermezken nasıl bu kadar tatlı olabiliyor?

İstiyor peki?

Hayır. Dedikodu ihtimali birlikte çalışamayacağımızı söyledim.

Ama... Onun tipi değil miydin? Kendini ona atan kadınlara alışkın mıydı? Bekar annelerden uzak mı duruyordu?

Ellerimin ve dizlerimin üzerindeyken her şeyi gördü mü ve isyan etti mi?

Umurumda değildi! Kimseyle bir şey başlatmak istemiyordum ve Austen'ın müdahaleci bir komşu olmadığına sevinmeliydim.

Yanımda dolaşıyor, onu tanıyanlara başıyla selam veriyordu. Kol kola değildik ama spekülatif bakışları fark ettim. Birkaç santim daha uzaklaştım ve anında onun sıcaklığını özledim.

En azından konuşurlarsa, Catherine'e iyi bir komşu gibi beni eve bırakmaktan başka bir şey yapmadığını dürüstçe söyleyebilirdim. Her erkek ganimet peşinde değildi. Austen benim ganimet peşinde bile değildi.

Evine vardığımızda, benim kaldırımın kenarına gelene kadar devam etti. Cırcır böceklerinin ve kurbağaların cıvıltıları ağustos böceklerinin vızıltısı arasında kayboldu.

"İyi geceler, Vienne." Mesafeliydi. Kendini uzak tutarken mükemmel derecede karizmatik. Tıpkı eskiden olduğu gibi

Geçen gün kapıda kaldığımda.

"Teşekkür ." *İyi bir adam olduğun için teşekkür ederim.* Bundan rahatsız olsam bile.

Çimenlikte yürüdü ve merdivenlerden ön kapısına çıktı. Ben kendi kapıma varana kadar bekledi.

Beni dışarıda kilitli bulduğu andan beri kafamı kurcalayan soru yeniden ortaya çıktı. Yüzüm alev alev yandı. Bilmesem daha iyiydi ve centilmenlik yaptığı için muhtemelen yalan söyleyecekti. Ama sormak zorundaydım.

"Hey, Austen," dedim kapısının kilidini açmadan önce. *İşte bir şey yok.* Ama bilmek zorundaydım. Ne kadar utanmalıydım? "Ne kadarını gördün? Ben..." Tanrım, sormaktansa boğazım düğümlenmeyi tercih ederdi ama yine de merak etmekten daha iyiydi. "Anahtarı ararken mi?"

Başının arkasındaki sundurma ışığından yüzü zaten gölgelenmişti ama gözleri inanılmaz derecede karardı. "Her şeyi gördüm, Honey V."

Dört

VİYANA

Barın gürültüsü düşüncelerimi bastırmaya yetmiyordu. Dart tahtasına nişan aldım. Perşembe gecesiydi ve Aggie bile doğum sonrası hızlı bir oyun oynamak için gelmişti. Dart ligleri arasında kalmıştık ama Perşembe gecesini kızlar gecemizi sürdürmek programımızı değiştirmekten daha kolaydı. Dart tahtalarının yanındaki bir masada toplandık, karanlık duvara karşı dimdik ve gururlu duruyorduk.

Tripp doğduğundan beri ilk kez barda bir araya geliyorduk ve bir yanım ayrılacağımızdan ve herkesin beni geride bırakarak yoğun hayatlarına devam edeceğinden korkuyordu.

Sutton kendi kliniği olan meşgul bir veterinerdi. Wilder'la yeminlerini ettikten sonra Bismarck'taki doğurganlık uzmanıyla bir görüşme ayarladılar. Tova'nın biri henüz bebek olmak üzere üç çocuğu vardı ve dans öğretmenliği yapıyordu. Catherine genelde onun öğrencilerinden biriydi ama kızım bu yıl voleybol takımına girmek istiyordu ve dansa kışa kadar ara vermişti. Aggie de

Onun evinde iki yaşından küçük iki çocuk. Çocuğum ergenlik çağındaydı ve çoğunlukla kendi kendine yetiyordu.

Bir anlık özlem kalbimi sızlattı. Tanıdık bir duyguydu ama bir süredir hissetmemiştim. Theo'yla ve sonunda evleneceğimizi düşündüğümde bile, onunla daha fazla çocuk sahibi olmayı hayal etmemiştim. Ama bir zamanlar daha fazla çocuk sahibi olmayı çok isterdim.

Artık ergenlik çağında bir çocuğu olan bendim ve herkes annelik yolculuğuna yeni başlıyordu. Haftalık buluşmalarımıza ara vermek zorunda kalmamızı tamamen anlıyordum ama bir yanımda paniğe kapıldım. Genç bir anneyken arkadaşlarımla yeterince zaman geçirememiştim ve daha fazlasını kaçırmak istemiyordum çünkü yuvanın biraz daha dolu olmasını çok istediğim boş yuva aşamasına yaklaşıyordum.

Bu gece dart gecesi olmasaydı, evde tek bir soruya dürüstçe cevap veren bir komşudan kaçıyor olacaktım.

Her şeyi. *Her şeyi* gördü.

Bu da ne demek oluyor? Kayaların üzerinde ellerimin ve dizlerimin üzerinde olmak pek de hoş bir poz değildi. Buna bir de güneş ışığı eklenince, en iyi halimle görüldüğümünden şüpheliydim.

En son ağda randevum ne zamandı?

Tanrım. Her şeyi. Her şeyi gördüğünü bildiğim için gözlerinin içine bakmama gerek kalmamasının verdiği rahatlama, ev üzerinde çalışamamanın verdiği yası neredeyse .

Bir dart fırlattım ve tüm halkaların dışına isabet ettirdim.

"Kahretsın." "İyi şey biz yarışmıyoruz," Aggie dedi. "Biz

keskin nişancımız olmadan hiçbir şansımız olmaz."

"Üzgünüm. Bu gece pek iyi değilim."

Aggie sutyeninin askılarını düzeltti, birinin görüp görmemesini umursamıyordu. Emziriyordu ve bir buçuk saattir buradaydı. Emzirme saatinin ilerlediğini ve bir kez daha emzirmek için eve gitmesi gerektiğini söyleyerek şaka yaptı. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Arkadaşlarımla özlediğim şey buydu. Crocus Valley'de büyürken, bir arkadaş grubum vardı. Üniversite için

hepsi dağılmıştı. Denver'a gitmiştim, orada açık hava yaşamının tüm olanaklarının arasında bir şehir kızı olabilirdim. Bir zamanlar benim de voleybol tutkum vardı. Denver'a taşındıktan sonra bu iki yıldan az sürmüştü. Tanımadığım insanlarla dolu bir şehirde yeni evli bir anne olmuştum. Yıllar içinde birkaç anne arkadaşım olmuştu ama hiçbiri boşanma ve taşınma sürecine dayanamamıştı.

Artık konuşacak insanlarım vardı ve hepsi de Austen'ın ailesiydi. Ondan ve ondan ne kadar dayanılmaz bir şekilde etkilendiğimden bahsetmek istiyordum. Nasıl olmak istemediğimi. Ve bunun nasıl bir önemi olmadığını. Bir de ona kukumu gösterdiğim zaman. Biri benimle bu utancı paylaşabilir mi?

Beni rahatsız eden bir şey olduğunu bildiklerinden ve *Jake'in bir pislik olduğu* muhabbetine tekrar girmek istemediğimden, onlara değiştirilmiş bir neden söyleyecektim. "Austin evinin içini yenilememe yardım etmem için beni işe almak istedi."

"Bu harika," dedi Sutton ve sırıttı. Benden başka sert elma şarabı içen tek kadın oydu. İki emziren anne normal maden suyuyla idare ediyordu. "Orayı seviyorsun."

"Hayır dedim."

Üç çift şok olmuş göz bana baktı. Belki de "Jake pisliğin teki" konuşması daha iyi olurdu. Onlar için önemli olan bir adamla çalışmayacağımı söylememin nasıl düşünmemiştim.

"Neden?" Aggie sordu.

"İşi kendisi yapmak ve benim rehberlik etmemi istiyor. Bunun nasıl görüneceğini biliyor musunuz?" Hiçbiri anlamış gibi başını sallamadı. "Catherine, ben ve Jake hakkında o kadar çok şey söyledikten sonra mı?"

Anlayışları ortaya çıktı ve hepsi başını salladı.

Aggie kaşlarını çatarak başını salladı. "Bir grup çocuk kibar olamadı diye harika bir projeyi kaçırmamız hiç adil değil."

"Sadece onlar değildi," diye açıkladım. "Seks hayatım hakkında konuşanlar muhtemelen onların ." Catherine'in eve geldiği o gün aşağılanmışım. Kaç kez market alışverişi yapmışım ve tezgâhtar playboy veterinerle birlikte olduğumu biliyor muydu? Bana acımış mıydı?

Aggie, "Bu senin sorunun olmamalı," diye vurguladı.

Tova ince parmaklarını masaya vurdu. "Bu konuyu Catherine'le konuşamaz mısın? Austen'ın işe almak istediğini ama insanların onunla yattığını düşünebileceğini ve onun üzülmesini istemediğini söyle."

Alt dudağımı dişlerimin arasından geçirdim. İş konusunu onunla konuşmayı düşünmemişim. Ayrıca, ne zaman başlamamı istediğine bağlı olarak, voleybol kampı ve babasıyla geçireceği zaman için bir aylığına gitmiş olacaktı. "Sanırım yapabilirim, ama ya-"

"Seksi ve bekârsın, Vienne," dedi Sutton. "Knight kardeşler yakışıklı. Ne olursa olsun, sırf aynı posta kodunda aynı havayı soluduğunuz için insanlar konuşacaktır."

Doğru. Yığıldım kaldım. Geçmiş beni tokatlıyordu ve ben geri çekiliyordum. Genç bir Vienne bunu umursamazdı. İyi bir fırsatı kaçırdığımı biliyordum ama bu sebepsiz miydi?

Aggie elini koluma koydu. "Çok geç değil. Austen kimseyi işe almaktan bahsetmedi. Catherine'le konuş ve onu ara."

Tova başını salladı. "ele geçirmeyi ne kadar çok istediğini biliyorum. Sen iyi bir annesin, Catherine de bunu biliyor ama tek bir kişi bile seni utandırmamalı."

"İnsanların benim kararlarımı sorgulaması kadar sürtük ayıbbı değildi." Ki bunu ben de yeterince yapmışım. Tüm bu durum, hamile kaldığımda bursumu kaybettiğimi ve üniversiteden ayrıldığımı bilen bir toplulukta ciddiye alınmaya çalışan yalnız bir iç mimar için iyi bir görünüm olmamıştı. "Ve, elbette, zor zaman

Catherine bu yüzden oldu. Ama onunla konuşacağım." Sonra her şey kısmını hatırladım ve irkildim.

"Uh-oh," dedi Aggie. "Catherine'in bunu kabul etmemesinin başka bir nedeni mi var?"

"Catherine mi? Hayır." Vücudum ısındı. Daha fazla utanç mı? Sıcak basması mı? Kesinlikle uyarılma değildi. "Yemek tabağını almak için dışarı çıktığımda Teddy kapıyı yüzüme kapattı. Dışarıda kilitli kaldım ve anahtarı güverte çıtalarının arasına düşürdüm." Derin bir nefes aldım. "Havlu giymiştim çünkü komşunun köpeği Dobber ben duştayken havlıyordu."

Tova'nın nefesi kesildi. "Havludan başka şey giymeden dışarıda mı kaldın?"

Yüzümü buruşturdum. "Oh, daha da kötüleşiyor. Austen dışarı çıktığında kığım rüzgârda sallanırken verandanın altına sürünmek üzereydim." Birine bu aşağılanmayı anlatmak durumu hafifletirdi, değil mi?

Tova'nın ağzı açık kaldı. Aggie'nin bakışları genişledi. Sutton homurdandı, kahkahasını bastırmaya çalıştı ama kıkırdamaya devam etti.

Parmak uçlarımı alnıma bastırdım. "Her şeyi gördü," diye inledim. "Korkunçtu."

"Eminim yapmamıştır." Aggie benim bakışım karşısında ağzını kapattı.

Elimi bıraktım. "Hayır. Ona ben sordum."

Tova dudağını çiğnedi. "Bu sokak dansından önce miydi?"

Sesi neden bu kadar korkmuş geliyordu? Başımı salladım.

O bakışlı uzakta. "Ben Yani Özür dilerim. I sordu onu Jake'i engellemek için.

Bilmiyordum..." Ağzı seğirdi.

"Git önde ve Gül, Ben neredeyse Orada. Bu kesinlikle en iyi görünüşüm değildi."

"O bir erkek," dedi Tova kıs kıs gülerek. "Eminim manzaradan oldukça memnundur."

"Tepeden tırnağa kapalıymışım gibi davrandı. Kasıklarım onu sendeletmedi."

Sutton yine homurdandı ve eliyle ağzını kapattı.

Aggie'nin omuzları sarsıldı. "Ölürdüm. Özür dilerim, Vienne. Çok utanç verici."

"Em-bare-ass-ing." Sutton kıkırdadı.

Ona sahte bir bakış attım ama içimden de kahkahalar yükseliyordu. Onlara söylediğim için minnettardım, sonunda Tova'nın yorumu kaydedilene kadar tüm fiyaskonun ne kadar saçma bir an olduğunu görebiliyordum. "Ondan beni engellemesini mi istedin?"

Başını iki yana salladı. "Sen değil. Jake. Sokak dansında gözünü sana dikmişti ve Austen da Kya onu dışarı sürüklediği sürece öylece oturuyordu."

Kya'yı kıskanıyordum. Onunla ilgilenmediğini biliyordum ama yine de onun kollarında olmanın nasıl bir his olduğunu öğrenmişti.

Ben de öğrenmiştim ama o zamanlar bilmiyordum. Hayal gücüm mutlu bir şekilde doldurdu ve yine de onunla gerçekten dans etmenin ne kadar güzel olduğuna yaklaşamamıştım. Onunla konuşmanın. Kontrolün onda olmasının.

Tova devreye girmeseydi, bilemeyecektim. Ama o da sormazdı. Kalan son umutlar da büzüştü. "Teşekkür ederim."

"Haddimi aştığımdan korkuyordum," diye itiraf etti Tova. "Ama Jake sana asılmadan da iyi vakit geçirebilmelisin."

Austen'ın benimle kendi özgür iradesiyle dans ettiğini düşündüğümde daha iyi vakit geçiriyordum. "Teşekkür ederim. Dans bitene kadar Austen'ın tüm manzarayı gördüğünü bilmiyordum." Sormamalıydım.

"Yalan söyleyebilirdi. Yalan söylemenin normal olduğu zamanlardan biri." Aggie burnunu kırıstırdı. "Neden yapmadı?"

Bir omzumu kaldırdım. Evet, duymak istediğimi bildiği şeyi bana söyleyebilirdi ama söylememişi ve ona olan saygım arttı. Berbat eski sevgililerim muhtemelen suçluydu. Hassas bir konudan çekinmeden bahseden her erkek dikkatimi çekerti.

Aggie tabureden kaydı. "Göğüslerim gitme zamanının geldiğini söylüyor.

Gelecek hafta mı?"

Masadan uzaklaştım. "Görüşürüz o zaman."

Rudy'yi gördüğümde bara doğru ilerliyordum. Başımla selam verdim ve merhaba demek için masasında durdum. Bir bakıma benim patronumdu. Küçük motor tamir şirketi, yaptığım işlerinden sadece biriydi. Adamın üç ayrı kasabada beş farklı tamir dükkânı vardı.

"Selam, Rudy."

Sırıttı ve al yanaklarının elmaları kıpkırmızı parladı. İşiyile ilgili tüm rakamları biliyordum ama bu adamın bir girişimci olmasına hep şaşırıyordum. Küçük kasaba kanmaktan herkes kadar ben de suçluyordum. Üzerinden hiç çıkarmadığı kirli tulumu, sürekli dağınık saçlarıyla uyumluydu ve bütün gün kahveden başka bir şeye dokunmamışken ikinci şişe şampanyasını içen birinin kırmızı, cam gibi bakışlarına sahipti. Karısı ona Kızıl derdi ama o artık çoğunlukla gri bir sarışındı.

"Vienne!" Beni sırtımdan alkışladı ve neredeyse yüzüstü grubun ortasına düşmeme neden oluyordu. Karısı bana gülümsedi ve diğer ikisini kızı ve kocası olarak tanıdığımı düşündüm. "Maddy ve Chris'i tanıyorsun, değil mi?"

Başımı salladığımda Maddy gülümsedi. "Merhaba Vienne. Darılmadın değil mi?"

"Ne hakkında?" Dikkatimi Rudy'ye çevirdim.

Eski püskü kasketini düzeltti ve öksürdü. "Ona henüz bundan bahsetmedim, Maddy."

Midem yavaş yavaş ayak parmaklarıma kadar batıyordu. Rudy'nin benimle bu tonda konuştuğu tek şey muhasebeydi. "Kovulduğumu böyle mi duyuyorum?" Şaka yaptım. *Lütfen beni kovmayın.*

"Seni kovmuyorum," dedi pişman bir tavırla ve işimden olduğumu söyledi. "Ama seninle olan sözleşmeyi yenilemeyeceğim.

Yıl sonunda. Maddy ve Chris Crocus Valley'e geri taşınıyor. Benim yerime o geçecek ve Chris de muhasebe işleriyle ."

"Oh. Oh, bu iyi haber." Bu benim için kesinlikle berbattı. Rudy'nin işinin yerini doldurmak için üç ila beş hesap gerekirdi. "Emekli mi oluyorsun o zaman?"

"Evet. Karım bana zamanın geldiğini söyledi." Sırtışı gerçekten mutluydu ve acısını hafifletiyordu.

Hâlâ canım yanıyordu ama panik benimdi. Geçici olmasını istediğim bir işe çok fazla bel bağlamıştım ve rolünü yerine getirdiğinde hazır değildim. "Sorunsuz bir geçiş olması için pürüzleri gidereceğiz."

"Size söylemiştim," dedi kızına ve damadına. "O iyi biri." Bana da "Tanıdıklarına senin hakkında iyi şeyler söyleyeceğim" dedi.

"Ah, teşekkürler. Bunun gerekli olduğunu sanmıyorum. Zamanım olacağından emin değilim." *çeneni, Vienne.* Yapamazdım. Her ne kadar gelire ihtiyacım olsa da, iki farklı meslekte önüme iş çıkmasını bekleyerek yitip gidemezdim. Ya her iki alanda da iş bulmakta zorlanırsam? Bu moral bozucu olurdu.

Hayır. Hazır ya da değil, iç yapıyordum.

"Bunu duyduğuma sevindim." Tekrar sırtıma vurdu. Adam otururken bile omuzlarımin ortasına rahatlıkla ulaşabiliyordu. "Küçük projem için çok meşgul olacağın bir gün olacağını biliyordum."

Gülümsemem de sevincim kadar zayıf olmalıydı. Rudy ve ailesi için mutluydum. Ayrıca onun işi için gerçekten zamanım olmamasını diledim.

Vedalaştım ve arabama gittim, içim parçalanırken soğukkanlı davranabildiğim için minnettardım. Ne ki? Yeni yıla işsiz başlayamazdım. Birikim yaparsam birkaç ay idare edebilirdim, ama Catherine seyahat takımındaysa? Normal ücretlerimiz ve seyahat masraflarımız olacaktı.

Dave'e onun bana yaptığı gibi fatura kesebilirdim. Omuzlarımdaki kaslar düğümlendi. Çatışmayı beklemekten nefret ediyordum.

Evin önüne geldiğimde, Austen'ın evine . Çözüm gözümün içine bakıyordu. Eğer iş teklifi hala açıksa.

Austen'ın projesinden kazandığım tüm parayı biriktirebilirim. Seyahat takımı ve acil durum fonu için yeterli olurdu. Ev satışa çıkarılırdı ve ben de adımı duyurabilirdim.

İtibarım bozulmamalı. Austen ile yakın çalışacağım.

Bana karşı hiç hamle yapmamıştı. Ona boya örnekleri verdiğim ve banyoyu yeniden tasarladığımı gösterdiğim için yapacağına dair hiçbir şey söylemedi. Kendimi çok kaptırmıştım. Nazik ve saygılı olmaktan başka bir şey yapmamıştı. Dans ederken yaptığımız konuşmadan sonra, onunla çalışmanın iyi bir deneyim olacağından emindim.

Arkadaşlarımın önerisi aklıma geldi. Önce Catherine'le konuşmalıydım. Büyüyen listemden bu endişeyi çıkaracaktım.

Eve girdiğimde ortalık sessizdi. Dışarıdan gelen tanıdık bir top sesi duydum. Üzerinde bol bir pijama altı ve benim eski Denver Hayvanat Bahçesi tişörtüm vardı.

Arka kapıdan dışarı eğildim. "Hey, seninle bir saniye konuşabilir miyim?"

"Elbette." Bana bakmadı ama topu başının üzerinden güverteye kadar vurmaya ve yerleştirmeye devam etti.

"İyi kontrol."

Bu bana kısa bir gülümseme kazandırdı. "Teşekkürler."

İçeri girdiğinde onu mutfığa götürdüm. Buzdolabının kapağından bir bardağa su doldururken konuşmama başladım. "Austin evindeki iş için beni tutmak istedi."

Bir kolunun altında top vardı, ayaklarını iki yana açmıştı ve huzursuz bir enerjiyle bir o yana bir bu yana sallanıyordu. Bu

Saat neredeyse akşam dokuzdu ve ben arşıafların arasına hazırdım. "Tamam mı?"

"Jake fıyaskosundan sonra hayır dedim."

Hareket etmeyi bıraktı ve gözleri kocaman oldu. "Bunu neden yaptın?"

Böyle tepki vermesini beklemiyordum. Anlayışla başını sallayacağını düşünmüştüm. "Böylece sınıf arkadaşlarından bir daha saçmalık duymazsın."

"Anne."

"Catherine."

gözlerini devirdi. "Austen , gibi, güzel ve şeyler.

Herkes Jake'in nasıl biri olduğunu bilir."

Bu kararım kulağa berbat gelmiyor mu? "O da iyi biri."

"Pantolonuna girmek hoşuna gidiyor. Austen öyle biri değil." "Austen içime girmek istemiyor-" Başımı salladım. On beş yaşındaki çocuğumla yapacağım bir konuşma değildi bu.

"Sorun olmayacağına emin misin? Eğer çok geç değilse ve beni işe alırsa, onun evine gidip geleceğim ve Rudy'nin ne kadar boşboğaz olduğunu biliyorsun.

var."

Çalışmak için harika biriydi ama günde bir ya da iki kez Hummingbird'e gidiyordu. Lokantada kasabanın haftalık gazetesinden daha fazla haber yayılırdı. Herkes Austen'ın evinde olduğunu ondan öğrenirdi. Rudy ile bir sonraki konuşmamda komşumla çalıştığımndan bahsederdim.

Eğer Austen hala beni işe almak istiyorsa.

"Söylentiler doğruysa bir şey var, anne ve sen Jake'i yapıyordun." Kadın ürperdi.

Ona kaşlarımı çattım. Bilmemesini tercih ederdim ama en azından dalga geçtiğimi düşünüyordu. Birçok ebeveyn çocuklarının buna şahit olmasından rahatsız olurken, ben olmadım. Bana istediğim gibi davranmayacağını bildiğim bir adama razı olduğumu bilmesi yerine, istediğim zaman istediğim kişiyle yattığımı düşünmesini tercih ederdim. "Austen'la yatmayacağım."

"İğrenç." Topu havaya fırlattı ve hafifçe vurdu. "Evde olmaz."

Sırıttı ve dışarı çıktı. Mutfak penceresinden dışarı baktım. Austen güvertesinde değildi. Numarası bende yoktu ve almak için hiçbir arkadaşımı rahatsız etmek istemedim.

Ellerimi kot şortumun üzerinde düzelttim ve ön kapıdan çıktım. Omuzlarımı dikleştirerek Austen'ın ön kapısına doğru yürüdüm ve kapıyı çaldım. Oturma odasının panjurlarının arkasındaki ışık yanıyordu.

Kapı açıldı ve ağzım kurudu. Austen'ın saçları alnına dökülmüştü, bu da normalde temiz giyimli olan bu adamda daha önce hiç görmediğim bir kötü çocuk havası veriyordu. Ama en çok da gömleğinin olmayışı dilimin tutulmasına neden oluyordu. En azından bu sefer giyiniktim. Kot pantolon giymişti ve ayakları çıplaktı. Görünüşü yasaklanmalıydı, yine de evde kalması ve kimsenin o kalça çıkıntılarını görmemesi utanç vericiydi.

"V?" Bir elinde uzun bir boyun vardı ama diğer eliyle parmaklarını şıklattı. "Yemeğini geri istiyorsun. Bu arada makarna salatası mükemmeldi. Bir öğünden fazla yemedim." Dönmek için geri adım attı. Yemeğimi beğendi mi?

"Hayır." Ona tabağı saklamasını söylemiştim zaten. "Buraya bunun için gelmedim."

Bana ait bir şeyi beğendiği düşüncesi beni sevindirdi. Beni öğle güneşi gibi parlattı. Ama aynı zamanda beni işe almak istiyordu. Bu daha iyi hissettirmeli.

Ağzını şey benim tasarımlarım değildi.

Kalbim kaburgalarımı tekmeledi. İşimize dönelim. "İş teklifi hâlâ masada mı?"

Bir kolunu kapının pervazına dayadı. "İhtiyacım olan uygunluğa sahip başka birini bulamadım."

Bir kez olsun, işimi kurmanın bir mücadele olduğuna sevindim. Takvimimde pek çok açık gün vardı. "Bir işi bitirmek üzereyim, ancak bana düşüncelerinizi ve planladıklarınızı göndermek isterseniz, çalışmaya başlayabilirim"

Bazı fikirler üzerinde." Ellerimi ceplerime soktum ve bakışları bacaklarıma kaydđ. "Tabii hâlâ ilgileniyorsan."

Bakışlarını yavaşça benimkilere doğru kaldırdı ama gözlerini gölgeleyen saçları yüzünden ne düşündüğünü anlayamadım. Sıcağı hayal mi ettim?

Göz açıp kapayıncaya kadar, cana yakın Austen Knight'a geri döndü. Tembel bir yarım sırtış dudaklarını büktü. "İşe alındın."

AUSTEN

Sokak dansından bir hafta sonra Vienne'e resmi Design by V e-postasını gönderdiğimde, Haziran sonunda başlayabileceğini söyledi. O zamana kadar, onun ne yapacağını, benim ne yapacağımı ve üstesinden geleceğimiz görevlerin sırasını belirleyecektik.

Kendimi toparlamak için birkaç günüm olacaktı. Kendimi profesyonel olmaktan başka bir şey yapmayacağıma ikna etmek için. Bana itiraf ettiği korkuları gerçeğe dönüştürmeyecektim.

Bu ona gerçeği söylemeden önceydi. Neden ona her şeyi gördüğümü söyledim ki? Hiçbir kız komşusundan bunu duymak istemez.

Yine de sorduğunda, durum hakkında gülmüyordu. Yanakları pancar gibi kızarmıştı ve sokak lambaları ve yaz sonu gün batımının solan ışınlarına rağmen yüzündeki endişeyi fark etmiştim. Silah zoruyla ona yalan söyleyemezdim. Gerçek önemli görünüyordu ve komşumun benden uzak durma şekline bakılırsa, şeffaf olmasaydım kendimi büyük bir pislik gibi hissederdim.

Bu, onun elleri ve dizleri üzerindeki anısına birkaç tane okşamaktan daha iyi olduğum anlamına gelmiyordu. Ev için işbirliği yapıyorsak böyle bir şey yapamazdım. Çok az tanıdığı bir adamla tek başına çalışırken kendini rahat hissetmeliydi. Onun yanındayken ereksiyon olmayı bırakmalıydım.

Bedensel tepkimin yanı sıra gereken daha çok şey vardı.

Şimdi Pazartesi günüydü ve geçen Perşembe gününden beri mesajlarla onu rahatsız ediyordum. Hangi alet ve malzemelere ihtiyacım vardı? Kazıyıcı ve zimba sökücü gibi halı sıyırmak için gerekli bazı temel malzemeleri sıraladı ama yeni bir şey almamamı söyledi. Elinde yoksa kullanmak için birkaç tane bulabilirmiş.

Parkenin onarılması ve cilalanması için önce döşemenin durumunu görmesi gerektiğini söyledi. Çiftlikte kullandığım çekiç ve tornavidaların dışında kalan aletleri almak için Buffalo Gully'ye gitmek zorunda kalmıştım. En küçük kardeşim Eliot, tüm bu süre boyunca söylenmişti. *Neden alet edevat almak için üç saat araba kullandın? Devletten emekli olduğun için zengin değil misin?*

İyi gidiyordum. İyiden de öteydim ve yetersiz mirasım sayesinde gayet iyiydim. Tekerlekli bir alet kutusu alıp her şeyi doldurabilirdim. Ama israftan nefret ederdim ve Eliot da eşyadan nefret ederdi, bu yüzden işe yaradı ve bana komşumla ilgili fanteziler kurmaktan başka yapacak bir şey verdi.

Kapı zili çaldı.

"Sonunda." E-posta, gerçek bir şey kadar iyi değildi.

Vienne, o başlayana kadar ne üzerinde çalışabileceğimi planlamama yardımcı olmak için geliyordu.

Kapıyı açtım ve üzerimdeki kıyafete kaşlarını çattı. Ben emeklilik sonrası basketbol şortum ve eski, gri Knight's Arabians and Cattle Company gömleğimi giyerken, o yıpranmış mavi kot pantolon, atletik ayakkabılar ve etkileyici bir şekilde tonlanmış kollarını gösteren bir atlet giymişti. Turkuaz gözleri siyah çerçeveli gözlüklerinin ardında hâlâ büyüleyiciydi.

"İyi ki bugün yıkım yapmıyorsunuz," dedi.

"Gerçek bir erkek basketbol şortuyla ortalığı dağıtır."

"Gerçek bir erkek bunu yaparsa bacağının derisini yüzer." Eve girerken yüzündeki sert ifade hiç . "Önce yapmayı planladığımız değişiklikleri, sonra da zaman çizelgesini gözden geçireceğiz. Onayınızı aldıktan sonra beyaz eşyaların siparişini vereceğim, döşeme ve dolaplar için ölçüleri alacağım. Sonra da seni şorttan daha iyi koruyacak bir şey isteyebilirsin."

Sırıttım. Atletinin daha fazla koruma sağlamayacağından bahsetmedim. Üstünü örtebilirdi ve ben de onun dolgun kollarını ve göğüs dekoltesini görmekten oldukça hoşlanıyordum. "Bu bir emir mi?"

"Bu güçlü bir öneri. Kendinize zarar verirsiniz, her ne yapacaksanız yapmadan önce işi yapabilecek müteahhitler bulmak zor olacaktır."

Ayrılacağımı hatırlamak üzerimizde asılı duruyordu. Bu eve geçici bir süre kalmayı planlayarak . Başlangıç tarihinin gelmesini beklerken bir yan proje yapmak istemiştim. Evle ilgili pek çok çalışma yapmıştım ve daha yapacak çok işim vardı. İlk defa keşke daha uzun süre kalmayı planlasaydım diye düşündüm.

Nereye gittiğimi ve ne yapacağımı anlatarak onu sıkmak yerine başımı salladım. "Peki patron. Yolu göster."

Tamamen iş odaklı olduğu için onu serbest bıraktım. Sonraki dört saat boyunca sözleşmesini, ücretlerini anlattı ve ardından renk örnekleri ve tercih edilen üreticiler hakkında beni sorguladı. Evi zaten biliyordu ve sanki son bilmem kaç yıldır düşündükleri dökülüyordu.

"Bu fikirler ne zamandır aklınızda?" diye sordum. Tüm planlarını hafta sonu yapmış olabilirdi ama ben öyle düşünmüyordum.

Yanaklarındaki pembe lekeler geri gelmişti ve parmaklarını şıkırdatıyordu. Vienne kıpır kıpır ama bileziklerini ya da kolyelerini takmamıştı. Buraya gelmişti.

iş. "Annem büyüdüğüm evi buradan sonra tasarladı."

"Şimdi olduğundan daha iyi görünüyor olmalıydı." Evin kendisi de kötü durumda değildi. Neredeyse otuz yıl önce yarım yamalak yapılan tadilatla birlikte yıllar içinde yapılan kozmetik değişiklikler evin kemik yapısının hakkını vermemişti. Güçlü, sağlam bir çiftlik evinin içi pısırik ve ucuz görünmemeliydi.

Başını salladı. "Ailemin çiftliği şehrin dışında. Annem gerçek bir ev yaptırdığı için çok mutluydu ama eski sahibi ona içini hiç göstermedi. Bu yüzden sadece görünüşü böyle. Annemin hiç ilhamı olmadığı için içerisi tamamen ihtiyaca dayanıyordu. Adam evi yeniden yaptığında, annemin kalbi kırılmıştı. Sanırım hep içinin nasıl görüneceğini hayal etmişimdir. Tova bana gösterdiğinde..." Ağzı gerildi. "Bu bir rezalet. Bu ev Crocus Valley'de tarihi bir ev olabilirdi ama karakterini kaybetmiş ve şehir merkezindeki köhne evlerden biri olmuş."

"İyi ki seni yakalamış." Midem öğle yemeğinin ertelenmesini protesto etmeye başladı. Bu sabah fazladan birkaç mil koşmuştum, böylece zihnimi Vienne'i elleri ve dizleri üzerinde hayal etmekten uzak tutmayı umuyordum. Sabah içtiğim protein karışımı saatler önce bitmişti. "Öğle yemeğiyle başlamaya ne dersin?"

Heyecanı azaldı. "Öğle yemeği mi?"

"V, sekizden beri hiç ara vermeden çalışıyoruz. Saat öğleni geçti."

Sanki adada bir taburenin üzerinde olduğunu hatırlıyormuş gibi etrafına bakındı. Boya ve leke renklerini gözden geçirirken, kafamda bir resim oluşturabilmem için kağıt örneklerini tutarak evin içinde koşturdu. Sonra taburesine tünemiş ve notlar karalamıştı.

"Hummingbird'e gitmek ister misin?"

"Oh." Sertleştii. "Hayır, evde yemeğim var."

"Hal'in krepleri kadar iyi değil."

Yumuşadı ve gülümsedi. "O harika bir aşçı, ama eve yakın çalışmanın avantajını kullanmam ve yemek yemem gerekiyor."

ögle yemeği orada."

Para meselesi miydi? "Ben ısmarlıyorum."

Elindeki örnekleri karıştırdı ve onları ayırdığı zarflara geri koydu. "Teklifiniz için teşekkür ederim ama bana yeterince ödeme yapacaksınız."

"Ordudaki herkesle yemek yerken hiç kimseyle yemez hale geldim.

Beni yine tek sıkıcı bir ögle yemeğinden kurtarmış olursunuz."

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Eskiden herkesle birlikte yemek yer miydin?"

Başımı salladım. "Hala neredeyse her gün, hatta sonlara doğru bile yapıyordum, ama dört kardeş, bizi sürekli beslemek zorunda olduğundan şikayet eden bir anne ve işten çıkmak için masada ne kadar uzun süre kaldığımıza bağırان bir baba ile gürültüye alışmışım."

"Bu korkunç, Austen." Hafif ses tonuma kulak vermiş ve aslında ne söylediğimi duymuştu.

Geçmişimdeki yara bandını yırtmak istememiştim. "Bu normal. Son yirmi yılda o zamanları utandıracak çok drama şahit oldum."

"Aile yemeklerim kaotikti, ama genellikle annem ve erkek kardeşimle tartıştığım için."

"İç mimar olduğun için çiftliği kardeşin devralacak sanırım?" Eliot Knight'ın en küçük kardeşiydi ve geri kalanımız kadar erken ayrılamamıştı. Sık sık Knight's Arabians and Cattle Company'nin yönetiminin ona kaldığını düşünürdüm, tıpkı Cody'nin en büyük olduğu için işin petrol kuyusu kısmını üstlenmesi gibi. Aggie Eliot'tan daha gençti ama Barns annemin yokluğuna duyduğu öfkeyi ondan çıkararak onu her şeyin dışında tutmuştu. Wilder ve ben yolumuzu seçtik.

"Evet, artık babamla ortak." "Olmak istemiyor muydun?"

"Öyle mi?" diye karşı çıktı, neredeyse savunmaya geçercesine.

Ailesinin çiftliğini devralmak hassas bir konu olmalı. Benim için öyle miydi? Bunu hiç düşünmemiştim. "Ben sadece

başka bir işçi. O yerle ilgili hiçbir şey benim olamazdı. Eliot, Barns'ın ömrünün sonuna kadar beklemeye razıydı. Ben değildim."

Duygusuz yorumum karşısında yüzünde bir şaşkınlık belirdi. "Ailemin yaşam sürelerinin kısalmasını dilemiyorum-"

"Ben-" demek istemedim.

"Yapmadığını biliyorum," dedi usulca. "Annen ve babanla ilgili hikâyeler duydum. Sorun değil, Austen. Benim ailem... iyi insanlar... ama ben üniversite için ayrıldım ve sonra üniversiteyi bitiremedim. Catherine'e hamile kaldım, Dave'le evlendim, sonra Dave boşanmak istedi, ben de eve döndüm. Onlara göre, genelde başladığım işi bitirmem. Çiftliği devralmak, eğer ilgileniyor olsaydım, hiçbir zaman masada değildi."

"Peki senin işin?"

Nefes verdi ve ellerini kaldırdı, sonra bıraktı. "Şimdiye kadar tuttuğum en büyük müşteri sensin."

"Güzel. En büyük olmayı severim."

Güldü. "Kulağa edepsiz geliyor." Taburesini itti. "Teklifiniz için teşekkür ederim ama evde yiyeceğim. Halletmem gereken başka bir iş var-" Parmaklarını şıklattı. "Bu bana şunu hatırlattı. Evi satışa çıkardığınızda açık bir ev yapmayı planlıyor musunuz?"

"Neden olmasın anlamıyorum."

Bakışları odanın içinde gezinerek bana sinirlerinin ne durumda olduğunu gösterdi. Sanki bir kolye arıyormuş gibi parmaklarını yakasının etrafında dans ettirdi. "Güzel. Harika."

"Neden? Kritik mi?"

"Hayır, sadece... Bu benim için iyi bir reklam olur." Neredeyse utanıyordu.

"Kesinlikle bir açık ev yapacağız. Bunu ortak bir şey haline getirebiliriz. Yaptığımız değişikliklerle ilgili soruları yanıtlamak için burada olabilirsiniz."

Yüzünden rahatlama ifadesi geçti. "Harika, teşekkürler Austen. Önümüzdeki birkaç gün içinde bu proje için bazı siparişler vereceğim. Yarın, tahmini bir zaman çizelgesi ve buna dayanarak üzerinde çalışabileceğimiz şeylerle geri döneceğim."

Ve bir anda gitmişti. Açık ev meselesi yüzünden göğsümü kabartacak zamanım bile olmadı. Yatak odalarımızın pencereleri tam karşı karşıyayken aramıza bu kadar iyi mesafe koyması beni hayrete düşürmüştü.

Öğleden sonra biramı verandada içiyordum. Bütün gün çalışacağımı sanıyordum ama Vienne muhtemelen evindeki ofisine kapanmış, telefon görüşmeleri yapıyor, boya ve ev aletleri sipariş ediyordu. Ona mesaj atıp neye başlayabileceğimi sordum. Benim görevim halıyı sökmek ve altındaki zemini temizlemektir.

Üst kattaki bir odanın halısını kaldırmayı çoktan bitirmiştım. Sadece ben varken iş uzun sürmüyordu. Gecikmelere hazırlıklıydım ama görünüşe göre sadece ben olduğumda ve altımda sürekli sorunlarla uğraşmam için beni diğer görevlerimden alıkoyan askerler olmadığında, işleri çabucak halledebiliyordum. Hata yaparsam, sorunu çözüp yoluma devam ediyordum. Bağımsız çalışmak ferahlatıcıydı.

Üç kişiyle çalışmaya geri dönmeye hazır mıyım? Her birimiz güvenlik işimizi nasıl yürüteceğimiz konusunda söz sahibi olacaktık, ancak müşterilerimizin talepleri de olacaktı. Faturaları onlar ödediğine göre, orduda olduğu gibi sınırlı söz hakkına sahip olmaya geri dönecektik. Başkalarının neden olduğu sağlam soltu mecazi yangınları söndürmek için ne sıklıkla işimden uzaklaştırılırdım?

Ama başka ne yapabilirdim ki? Şanslıydım. Askerlikten ayrılmıştım ve gidecek bir yerim vardı. Kariyer hedeflerim vardı. Bir şirket kurmama yardımcı olacak bağlantılarım vardı. Diğerleri bu karmaşanın içinde kayboldu, hatta değişimin içinde kayboldu.

Ben onlardan biri değildim.

Vienne'in evinin arka kapısı açıldı ve tüylü, iri yarı, kumpirden bozma bir bedonkadonk paytak paytak dışarı çıktı.

"Selam Teddy," diye selamladım onu merdivenlerin kenarına .

Catherine onun ardından kapıya çarptı. Voleybol topunu çimlere fırlattı ve Teddy'yi merdivenlerden aşağı taşıdı. Lacivert voleybol taytının etek boyunu neredeyse geçen yırtık pırtık gri bir gömlek giymişti. Çorapları inciklerine kadar sıyrılmıştı ama ayakları kaydırakların içine sokulmuştu. Ona bakarak babasının biri olabileceğini tahmin edebiliyordum. Catherine Vienne'den uzun olduğu için babası da uzun olmalıydı, özellikle de o kabarık sandaletlerle, ama muhtemelen benim kadar uzun değildi. Catherine'in saçları da Vienne'inkinden daha açık renkliydi, kirli sarıya boyanmıştı ve başının iki yanında çift örgü vardı.

Sundurmanın dibine varır varmaz bir voleybol topunu havaya fırlattı ve kendine doğru koydu. "Hey, Austen."

"KitKat." Biramı dışarıdaki masanın üzerine koydum ve merdivenleri inerek bahçeme çıktım. Karşısında durup parmaklarımı oynattım. Topu bana doğru koydu. Ben de geri koydum. Voleybol oynamaya devam ettik. Bazen bir vuruştan sonra Tova'nın ona öğrettiği dans hareketlerini yapıyordu, ama diğer zamanlarda tam voleybol modundaydı.

Bana daha önce birlikte çalıştığım genç, okuldan yeni çıkmış askerleri hatırlatıyordu ama onların yarısından fazlasından daha olgundu. Ama yine de genç kalabalığa aşinaydım ve Catherine ile konuşmak nostaljikti. Onun yaş grubu cesur ve gözü pekti. Dünyaya benden farklı bir gözle bakıyorlardı ama aynı zamanda kendilerinin en büyük düşmanı olabiliyor ve sabahları nasıl giyindiklerini merak edene kadar en aptalca şeyleri yapabiliyorlardı.

Bunu kaçırmışım.

"Voleybol kampına gideceğini duydum," dedim topu ona geri atarken.

Çabama bir yumru ile karşılık verdi. Yanından geçtim ve ona vurdum.

"Evet." Dikkati topun üzerindeydi. "Beni babam aldı. Önümüzdeki hafta uçuyorum."

"Güzel."

"Genelde yazın sadece iki haftalığına giderim ama bu yıl bir ay olacak."

Bir ay. Vienne bununla nasıl başa çıkıyordu? "Lanet olsun. Çimleri biçmen için seni tutacaktım."

Topu yakaladı. "Ne kadar ödüyorsun?"

"Yirmi." Çim biçmekten hoşlanmıyordum. Çimler küçüktü ve uzun sürmüyordu ama dün gece mutfak penceresinden Catherine'in Vienne'le yeni voleybol ayakkabıları hakkında tartıştığını duymuştum. Akşam hava soğuduğundan beri verandada oturuyordum ve bütün gün su ısıtıcısını değiştirirken ve bodrumda çalışırken terlemiştim. Vienne kızına, babasının kampın yarısının masraflarını karşılamalarını beklediğini, bu yüzden Catherine'in babası o oradayken almazsa yeni ayakkabıların beklemek zorunda kalacağını söylemişti.

Catherine gözlerini kıstı ve topu elden ele dolaştırdı. Bakışlarını çimenlikte gezdirdi. "Gitmeden önce iki tur atabilirim."

Birkaç gün önce biçmiştim ama bir gece boyunca yağmur yağmış ve çimler iyice büyümüştü. "Anlaştık. Sen kendininkini biçerken uğra yeter."

Kaşlarını çattı ve topu bana doğru bıraktı. "Annem biçebilir."

Ben de geri fırlattım. "Seni işe alıp ona daha fazla iş bırakmayacağım."

Kaşları daha da çatıldı ve vuruşa karşılık verdi. "Çimlerimizi biçmek için para almıyorum."

Ben de güldüm ve atışmalarımızı sürdürdüm. "Ben de sığır ve huysuz atlardan dayak yemek için para almadım. Ama yine de bunu yapmak zorunda olduğuma bahse girebilirsin."

"Sığırları çalıştırmak eğlencelidir."

"Baban nasıl yanlış yapıyorsun bağırırken olmaz." Görünüşe göre genç askerlere ders verme dürtüsü hala içimdeydi, sadece genç voleybolculara geçiş yapmışım.

"Büyükbabam öyle biri
değildir." "Güzel."

Bir yumru ile duraksadı. "Baban o kadar kötü müydü?" Top
neredeyse bana gelmiyordu ama geri gönderdim.

"O kadar da iyi değildi."

"Babam bana asla bağırılmazdı."

Kızın öğrenmesine yetecek kadar etrafında mıydı? Yoksa
Barns'dan bıkmış ? "Bu iyi bir şey. Senin de iyi bir annen var."

Nefes nefese kaldı. "Evet, o iyi," dedi kayıtsızca.

Topu geri koydum. Harika bir annesi vardı. "Annem
eşyalarını topladı ve beş çocuğunu bırakıp gitti."

Catherine topu ıskaladı. Köpek yavrusu bir böceği
kokluyordu ve neredeyse dışarı atılıyordu. "Kahretsin,
Teddy. Özür dilerim." Teddy'yi kucağına aldı ve başını
öpücüklerle boğdu. "Döndüğümde çok büyümüş olacak. onu
getirebilir miyim diye sordum ama izin vermedi."

"Baban onunla iyi olur mu?"

Yüz ifadesi değişti. Cevap kolay bir evet olmamalıydı.
"Yeni karısı köpeklerden nefret ediyor. Yani annen gitti ve bir
daha dönmedi mi?"

"Oldukça fazla." Şaşkın ses tonundan anladığım
kadarıyla verdiğim ders kafasına dank etmişti. Annesini
rahat bırakması gerekiyordu. "Köpeği ileri geri salacak
mıyız, salmayacak mıyız?"

Skandal bir ses çıkardı ve Teddy'yi tekrar yere bırakmadan
önce ona sıkıca sarıldı. Güldüm. Tabii ki şaka yapıyordum
ama onu kızdırmak eğlenceliydi.

Vienne kafasını arka kapıdan uzattı. "Catherine, yemek
vakti." Bakışları üzerime dikildi ve yüz ifadesi ilgili bir
anneden kapalı bir iç mimara dönüştü. "Austen, merhaba."
Bir eliyle sarı şortunun ne kadar uzun olduğunu test
ediyormuş gibi aşağı doğru indirdi.

Yalan söylemeli ve ona hiçbir şey görmediğimi
söylemeliydim. Benim yanımda zaten ürkekti. Kendine
güvenen

Daha önce kardeşlerimi ziyaret ettiğim zamanlardan bir aile dostumuz.

Catherine başını geriye attı. "Teddy ile dışarı çıktım."

Canlı bakışlarını kızına doğru çevirdi. "Teddy dışarıda kalabilir. O iyi olacak."

Teddy kıvrık burnunu kayalara gömmüştü. Adını duyunca başını kaldırdı.

Çitin yanında takılan ve kulak misafiri olan ürkütücü komşu olmayacaktım - açık pencerelerden kaçmak bu kadar zorken olmazdı. Eve doğru yola çıktım. "Top oynadığın için teşekkürler, Catherine."

"Peki ya Austen?" Catherine sordu.

Peki ya ben? Omzumun üzerinden Vienne'e baktım. Başını kızına doğru eğdi.

"Onu akşam yemeğine davet etmeliyiz." Catherine'in sorusu, dünyanın onun etrafında dönmesi gerektiğini düşünen bir çocuğun masumiyetine sahipti. "Aksi çok ayıp olur."

Çekilebilirim. Vienne'i bahane uydurmaktan kurtarırdım. Eğer bir akşam yemeği misafiri istiyorsa, bunun ben olduğum fikrine balıklama . Ama bekledim.

Vienne ölçülü bir nefes aldı. Neredeyse kafasının içinde saydığını görebiliyordum. Bir, iki, üç... "Austen, az pişmiştense orta pişmişe kadar değişen bir rosto ve sütü biraz kaçırdığım için cıvık patates püresi mi istiyorsun?"

gerginliğin bir kısmı çözüldü. Yemek sunumu konusunda endişeli miydi? Yıllar boyunca yemek zorunda kaldığım bazı şeyleri görmeliydi.

Servis ettiği her neyse, yemekhane yemeklerinden daha iyiydi. "Benim de canım tam olarak bunu istiyor. 'O zamanlar iyi bir fikir gibi görünmüştü' diyerek satın aldığım kuru, dükkandan alınmış bir kek getirebilirim."

Güldü. Dudaklarında gerçek, saklanmamış bir gülümseme belirdi. "Getir de çok yönlü, pek de doğru olmayan bir akşam yemeği yiyelim."

Sırıtarak koşarak eve ve tezgâhtan pastayı aldım. Ayrıca daha önce ayak işlerini yaparken aldığım yerel bir bira fabrikasından altılı bir paket aldım.

Çitten atlamadım. Ön kapısına gittim ve kapıyı çaldım.

" gel!" Catherine bağırdı.

Oturma odasına doğru yürürken evi katalogladım. Evin düzeni benimkine benziyordu ama daha dar ve daha az yatak odası vardı. Evin içi çok daha modern ve şıktı, toprak tonlarında ve işe yarayacağını hiç düşünmediğim renk patlamalarıyla yapılmıştı. Ev 90'lı yılların sonundan 20'li yılların başına kadar aynı tadilattan geçmişti. Tavandan sarkan aydınlatma armatürleri evin görünümüne uymuyordu. Kapılar değiştirilmiş ve yer döşemeleri bile lamine edilmişti.

Fiziksel işlerde bana yardım edebileceğini söylediğimde Vienne'in gözlerindeki heyecan patlamasını kaçırmamıştım. Yüzeysel şekillendirmeden daha fazlasını yapmak için can atıyordu ama büyüyen bir işi olan bekâr bir anne olarak zamanı olduğundan şüpheliydim.

Benimki gibi kat planının ortasına sıkıştırılmamış, yola ve evime bakan bir yemek odasından geçerek mutfak kolayca buldum. Oturma odası diğer taraftaydı ve mutfak daha büyüktü, arka kapının yanındaki birkaç küçük oda dışında birinci katın çoğunu kaplıyordu. Onun evinde benimkinde olduğu gibi birinci katta bir ofis yoktu.

Vienne yemek odasındaki küçük masada üçüncü bir yer ayarlamayı bitiriyordu. Masanın üstü, geçen gün getirdiği klasörler ve boya örnekleriyle yarı yarıya doluydu. Masa onun ofisi miydi?

İddia ettiği gibi vasat olan yemekleri harika kokuyordu. Tek kişilik yemek yapmayı sevmezdim ama kardeşlerimin ve Aggie'nin evlerine gitmiştim. Havaların ısınmasıyla birlikte daha çok yemek yiyorduk. Rosto ve patates püresi gibisi yok.

"Kardeşlerime Knight eti yemediğimi syilemeyin." Vienne'e ikram etmek için bir bira uzattım.

"Bu aslında bir Knight rostosu olabilir. Tova bana dondurucusuna sığdıramadığı bir miktar verdi." Bir an için ona verdiğim içeceği düşündü. Bol rg bluzu bir omzundan düşüyordu. Altına pembe bir atlet giymişti. Boynunda hiç kolye yoktu ve sadece birkaç bilezik takmıştı. şişeyi elimden aldı. "Bu bira fabrikasına birkaç kez gitmiştim."

"Yerel olduğunu duymuştum. Ama henüz gitmedim." Sakin bir yaz gecesinde arka gvertmeyi yenmek zordu. Aslında altılı paketi adı Summer Sunset olduğu için almıştım.

Biranın geri kalanına elini salladı. "Bunları buzdolabına atabilirim."

"Ben yaparım. Sen pişirdin. Otur."

Başını sallamadan önce bir süre bana baktı.

İşim bittiğinde Vienne'in karşısındaki sandalyeye oturdum. iek açmış leylak kokusu daha güçlüydü. Burası onun çalışma yeri miydi? "Eşyalarına sos sıratmayacağıma söz veriyorum."

"Sonuçlarıyla yüzleşecek olan sensin. Bu akşam boya siparişi vereceğim ve sen duvarlarda et sosu kahverengisi bulacaksın."

Catherine aramızdaki yeri aldı. Vienne diğer her şeyi yaptığı çılgın enerjiyle tabakları itip kakıyordu. Mcevherlerinin şıngırtısı daha sessizdi. Benim yanımda daha az takması hoşuma gidiyordu. Umurumda değildi, sadece daha az takması benim yanımdayken daha rahat olduğunu gösteriyordu.

Ev sahibini süzerken yakalanmamak için yemeğe odaklandım. Patatesler çok cıvık değildi, birkaç on yıldır pullardan hazırlanmamış gerçek patates püresi yemediğimi düşünürsek.

Lezzetli bir parça eti sonra "Güzel," dedim. Vienne bana öyle bir bakış attı ki, bunu yapmama gerek olmadığını söyledi.

gibi davran. "Ciddiyim. Pek yemek yapmam. Hep tek başıma olduğum için hiç yapmadım."

"Hiç evlenmedin mi?" Catherine sordu.

"Catherine," dedi Vienne iç çekerek.

Kızı omuz silkti, sorusunun ne kadar kişisel olduğunu .
"Cevap vermek zorunda değil."

" bu değil," diye karşı çıktı Vienne.

"Annen haklı ama benim için sorun değil. Hayır, hiç evlenmedim ve çocuğum yok."

"Neden olmasın?"

Vienne yine ofladı. Onun başa çıkma becerilerine hayran kaldım. Barns, sözlerinin bizi ne kadar yaraladığını umursamadan öfkelenenebilirdi. "Benim için sorun yok. Sadece unutmayın, herkes bu kadar havalı olmayabilir."

Catherine çiğnerken neredeyse göz yuvarlanma yakaladım.

Vienne'in bakışları üzerimdeydi, beni inceliyordu.

Yanlış bir şey söyleyip söylemediğimden emin olamadan Catherine'e cevap verdim. "Çok taşındım. Bir aileyi yanımda sürüklemek istemedim." Standart cevabım boğazımda düğümlendi ve genellikle nedenimi yüksek sesle söylediğimden farklı bir yere düştü. Pek çok havalı ve pek de havalı olmayan şeyi içeren koca bir kariyerim olmuştu ama işte buradaydım, on sekizimde ordu için Montana'dan ayrıldığım zamandan çok daha ileride değildim. "Ama, bilirsiniz, bazı erkekler için işe yaradı. Bazıları içinse işe yaramadı."

"Hmm." Catherine'in aklı çalışıyordu. "Hep nerede yaşadın?"

Omuzlarımdaki gerginlik azaldı. Buna cevap verebilirdim. "Missouri, Colorado, Kuzey Carolina, Georgia, tekrar Colorado ve Maryland."

Kızın gözleri yuvarlaklaştı. "Gerçekten de hareket ettin."

"seviyorum." Genelde bu cümleyi

Ama bugün ağzımda ekşi bir tat bıraktı. "Bir ana taşınma daha, sonra bir ev üssüm olacak ve iş için çok seyahat edeceğim." Nedense Vienne'in doğrudan bakışlarından kaçındım.

"En sevdiğin yer neresiydi?" Catherine sordu.

Hiçbiri. "Colorado, ama sadece eve yakın olduğu için."

"Hiç savaşı gittin mi?" Catherine'in ses tonunda sanki bunun ciddi bir soru olduğunu düşünmüyormuş gibi bir mizah vardı.

Bakışlarımı Vienne'inkilere çevirdim. Gözlerinde mizah yoktu ama merakı olgunlaşmıştı. Benim hakkımda bilgi edinmek istiyordu. Meraklı bir komşu mu yoksa ilgili bir kadın mı?

"Evet," diye cevap verdim.

"Bekle." Catherine ellerini tabağının iki yanına . "Ciddi misin?"

"Beş kez görevlendirildim."

"Oh, kahretsin. Özür dilerim."

Onun sempatisini omuz silkerek geçiştirdim. Görevlendirilmek berbat bir şeydi ama birlikte görev yaptığım pek çok kişiden zihinsel ve fiziksel olarak çok daha iyi bir durumda ayrılmıştım. Bu, o görevlerin ve orada gördüklerimin ya da yaptıklarımın kolay olduğu anlamına gelmiyordu. Başka bir gaziyle saatlerce hikayelerimi paylaşabilirdim ama üniforma giymeyen bir gençle bunu yapamazdım. "Hâlâ her yerde kum buluyorum," diye şaka yaptım.

Güldü. Vienne gülümsedi ama bakışları sanki söylemediğim her şeyi hissetmiş gibi içimden geçti. Sanki görev yaptığım hiçbir yeri sevmediğimi biliyordu. Etrafım insanlarla çevriliyken bulduğum tek şey daha fazla yalnızlıktı. Kendim için yemek yapmadığımı söyleyebilir miydi, çünkü hiç evlenmemiş tanıdığım birkaç kariyer askerinden biri olmam iç karartıcıydı. Etrafımda olup biten boktan gösterileri gördükten sonra seçimim bilinçliydi.

Ama bazen, bu sıcak biraz kıskanıyordum.

Yemeğin geri kalanı çabucak geçti, patateslerin neminden biraz faydalanabilecek olan ezici boşluk pastası ile tamamlandı. Vienne tabağını ve gümüş takımlarını toplamaya başladı.

"Temizliğe yardım edeyim," diye teklif ettim. Planlanmamış bir misafirdim. "Catherine bana her şeyin yerini gösterebilirsin, ben de ona bulaşıkları ondan daha iyi yıkayabildiğimi göstereyim."

Catherine telefonuna gömülmüştü ama başını kaldırdı.
"Bulaşık makinemiz var."

". "

Bir genç göz devirmesi daha kazandım ama o gülümsüyordu.

Vienne ayağa kalktı, bir eliyle tabağını tutarken diğer eliyle de içinde rosto olan cam tabağı kavradı. "Gerçekten yapmak zorunda değilsin, Austen."

"En azından bunu . O cıvık patatesler buna değdi."

Tekrar güldü. "Kes şunu. Değildiler."

Sonunda onun gerçek yüzünü görmeye başlamıştım.
"Belli ki hükümetin patates püresi dediği şeyle beslenmiyorsun."

Gülümsedi ve ben de elindeki tabakları aldım, şaşkın ifadenin tadını çıkardım.

"Böyle bilinçli bir misafir olmaya devam edersen, seni daha fazla davet etmek zorunda kalacağız," diye şaka yaptı, sonra gülümsemesi dondu, sanki istemediği halde bana çıkma teklif ettiğinden endişelenmiş gibiydi.

Sadece sıırttım. "Ayakta bir davet. Hoşuma gitti. Beni ne sattı? Bira mı yoksa temizlik teklifi mi?"

"Pasta."

Güldüm.

"Anne!" Catherine mutfaktan seslendi. "Bu gece ateş yakabilir miyiz? Austen'la?"

Ellerimi kaldırdım. "Yemin ederim, bütün gece beni beslemen için ona rüşvet vermedim."

Vienne'in dudakları alaycı bir gülümsemeye dönüştü.
"Tabii. Kalmak isterse."

Kalıyordum. Catherine çoktan s'mores için malzemeleri ve ben de bulaşık makinesini doldurmaya başladım.

Elinde bir paket Hershey çikolatası tutuyordu. "Ateş çukurunu yapmak ister misin?"

Yemekleri Vienne taşıdı. Tabakları da ondan aldım.
"Eğer uğraşmak istemiyorsan ateşi evimde yakabilirim."

çukurla birlikte."

Bir elini kalçasına dayadı ve çikolataya baktı. "Hayır, ama ateş yakma yeteneğinden faydalanabilirim."

"Annem ateş yakmaktan nefret eder." Catherine'in boktan sırtışı bana, annesi aksi takdirde hayır diyebilecekken burada olduğum ve ateş yakabileceğim için sorduğunu söyledi.

Aggie bir keresinde bana Catherine'in s'mores tutkunu olduğunu söylemişti. Muhtemelen beni yemeğe davet ederken de amacı buydu. "Bulaşıkları bitireyim, sonra senin ateş yakan mağara adamın olurum."

Catherine küçük bir dans yaptı, sonra arka kapıdan koşarak çıktı ve giderken köpeğı çağırdı.

"Dışarı çık," dedim Vienne'e. "Bulaşık makinesini halledebilirim, hemen geliyorum."

"Austen... senin misafir olman gerekiyordu."

Doğrudum ve ona gülümsedim. "Beni kovman için sana bir sebep veremem, değil mi?"

Altı

VİYANA

Ateş çıtırdıyordu ve neredeyse gece yarısı olmuştu. Gözlerim kurumuştı. Lenslerimi çıkarmam gerekiyordu. Onları nemlendirmek için gözlerimi kırptım. Vakit geç oluyordu.

Teddy çoktan yatmıştı. Pofuduk köpek yavrusu sandalyemin yanına çökmüş ve horlamaya başlamıştı. Catherine geceyi sonlandırmam için fazla iyi vakit geçiriyordu ama yetişkin gibi davranıp ikimizi de yatırmam gerekecekti. Yine de akşam güzel geçmişti. Akşam yemeğinde sürpriz bir konuk ağırladıktan sonra daha da güzeldi.

Bulaşıkları yıkayan bir misafir.

Austen düşünceliydi. Yardımseverdi. Hep böyle miydi, yoksa görgü kuralları ona sonradan mı aşılarmıştı? Ailesini tanıyordum, bu yüzden cevabı biliyordum, ama o bir şekilde her zaman beklediğimden daha fazlasıydı.

Catherine ateş demirini aldı ve için için yanan kütükleri yaydı. Üzerlerinden pek ışık yayılmıyordu ve Austen'ın yeni bir kütük eklemesinin üzerinden epey zaman geçmişti.

Kamp ateşinin kokusuyla ıslanmıştım ve bir duş ihtiyacım olacaktı. Catherine de öyle. Kollarımı yukarı uzattım.

Başımın üstünde. Kapüşonlu bir tişört giymiştim. Gündüzler sıcaktı ama Haziran gecesi ateş ve kazak gerektirecek kadar serindi. "Tatlım," dedim Catherine'e. "Önce duşu kullanabilirsin."

"Aww." Suratını astı, sonra bir esneme .

Austen kıkırdadı. "Yarın zombi bir voleybol oyuncusu olacaksın. Kliniğin son günü mü?"

Başını salladı ve solmakta olan ateş ışığı örgüsünün gevşek tellerinden yansıyarak başının etrafında dağınık bir hale oluşturdu. "Pazartesi uçuyorum ve kamp bir hafta sonra başlıyor. Anne, kamp başlamadan önce yeni voleybol ayakkabılarına ihtiyacım olacağını unutma."

Bu lanet ayakkabılar Dave'le aramda bir güç savaşına dönüşüyordu. "Babana haber verdiğinden emin ol." Bunu ona zaten söylemiştim ama o kolay yolu seçmişti, yani beni. "Kamptan önce alışveriş yapmak için vaktin olacak."

"Pekâlâ." Cevabını uzattı. "Ne söyleyeceğini biliyorsun."

"ama onunla konuşacağım."

Bana küçük bir gülümseme verdi. Babasıyla aramızdaki bazı sorunları . Acımasızca dürüst olmamıştım ama aile dramını saklamaya da inanmıyordum. Dave'i kötü adam ilan etmedim ama tüm suçu da üstlenmeyi reddettim. Dave'in evi bunun üç katı büyüklüğündeyken, onun masraflarla ilgili dırdır seanslarından bıkacak yaşıydı.

Yanağıma bir iyi geceler öpücüğü kondurduktan sonra koşarak eve girdi. "İyi geceler, Austen. Ateş için teşekkürler."

"Ben sadece çakmağı kullandım. Her şeyi siz sağladınız."

Şaşırtıcı derecede alçakgönüllüydü. Ailesinin geri kalanıyla birlikte,

Genellikle şaka yapıyor ya da orduda yaptıklarını hafife alıyordu. Çoğunlukla, bir ayağını kapıdan dışarı atmış gibi görünüyordu. Gitmeye hazır olabilirdi ama buralardayken de dikkat çekiyordu.

Catherine'e zor anlar yaşattı ama eski sevgilim Theo gibi kaba ya da eleştirel değildi. Austen ayrıca Teddy'nin olası tıbbi sorunları gibi en küçük ayrıntıları bile hatırlıyordu. Catherine'in en sevdiği dans figürlerini. Ve şehirde ve çevresinde üzerinde çalıştığım farklı projeleri, hep birlikte olduğumuzda ailesiyle konuştuklarımı.

Catherine içeride gözden kaybolduktan sonra, "Teşekkür ederim," dedim. gerekiyordu. Graham kraker kutularının ve şekerlemelerin temizlenmesi gerekiyordu ama gece sessizdi. Otoyoldan trafik akıyordu ve kasaba cırcır böceklerinin ve kurbağaların şarkılarıyla doluydu.

Austen, "O tamirhane kapandığında daha huzurlu oluyor," diye mırıldandı. Uzun bacaklarını önünde uzatmış, ellerini başının arkasında birleştirmişti. oturuyordum ama gövdesinin yaptığı V'yi hayranlıkla izleyebiliyordum. Geniş omuzlarının beline ve kaslı kalçalarına doğru nasıl sivrildiğini takdir edebiliyordum.

Yutkundum ve başka tarafa baktım. "Evet, öyle." Rudy bütün yaz üst kapıları açık çalışmayı severdi.

İşi artık sessizdi ve tüm ışıklar kapalıydı. Austen'ı benim evimde görmesi konusunda endişelenmeme gerek yoktu. Ateş yakmak komşuların . Haklı çıkaracak bir şeyim yoktu.

"Yarın için benim için ne saklıyorsun?" Doğrulup kollarını dizlerine dayadı. "Bekle, mesain bitti. Sorduğumu unut."

Gerçekten o kadar düşünceliydi. Ona kafayı takmamak için zor zamanlar geçirdiğime şaşmamalı. Bir ilişkiye dahil olmayı planlamıyordum ama bu içgüdülerimin mükemmel partnerleri işaret etmesine engel değildi. Küçük Bayan Hormonal'ın hatırlamadığı şey, Austen'ın geçici olduğu ve benim bekârlığa olan bağlılığımın sarsılmaz olduğuydu.

"O berbat halıya savaş açmaya devam et, asker."

"Evet, hanımefendi." Güldü. "Neden önce resim yapmıyoruz?" Ellerini havaya kaldırdı.

kırgın. "Sadece merak ettim. Ne olursa olsun seni takip edeceğim."

Bana birlikte çalıştığım daha fazla güvenmesinden memnun olarak gülümsedim. "Boyaya zarar verme ihtimaline karşı halıyı kaldırıyoruz ya da parkenin durumuna göre yeni döşeme getiriyoruz."

Aramızda derin bir kıkırdama daha titreşti. "Benim parke durumum çok iyi. Ne diyebilirim ki?"

Güldüm ama vücuduma bir sıcaklık yayıldı. "Aslında yarın uğrayabilirim. İşe alındığım diğer projeyi bitirdim ve muhasebe işlerimi hallettim." Dot'un tasarımcı olmama izin verip vermeyeceği konusunda Jim'den haber bekliyordum.

"Ne zaman istersen atla. Nerede biliyorsun."

Ne yazık ki her an nerede olduğunun farkındaydım. "Bu gece için teşekkür ederim."

ifadesi meraka dönüştü ve karanlık bakışlarına yakalandım. Ateşin sönmekte olan közleri kahverengi gözlerine yansıyordu. "Bu gece için teşekkür etmemi gerektirecek ne var, Honey V? Beni besledin, sonra beni tekrar beslerken ateşinin başında takılmama izin verdin."

"Temizliğe yardım ettin ve ateşi yaktın." Onun aldığı boş Summer Sunset şişesini elime aldım. "Ve sen de bira getirdin."

"En azını yaptım. Bu kadar çok pislik seni hayal kırıklığına mı uğrattı?"

"Evet." Dudaklarımı içeri yuvarladım. Cevap çok kolay geldi.

Sandalyesine yaslandı ama bu kez bacaklarını uzatırken vücudunu bana doğru eğdi. "Jake'e olanları duydum." Bakışları üst kattaki koridordan arka bahçeye vuran ışığa kaydı. "Peki ya Catherine'in babası? Sen, tabii ki, istediğin zaman bana kapatmamı söyleyebilirsin."

"Hayır, sorun değil." Ve öyleydi. Sadece konuşuyorduk. İçimi dökmüyordum. O tarafsız bir üçüncü şahıs gibiydi ve Dave'i daha önce hiç tarafsız biriyle tartışma şansım olmamıştı.

ve bu yüzden Dave karşıtı. Çoğunlukla, herkes Dave yanlısı gibiydi. Ya da en azından ailem gibi boşanma karşıtıydı. "Gençtik. Hamile kaldığımdan ve kreş masraflarından tasarruf etmek için okulu bıraktığımdan beri birincil gelirimiz oydu. Başından beri ilişkimizde bir denge yoktu."

"Yani o çalıştığı için diğer her şeyi senin yapman gerektiğini düşünüyordu." Başını iki yana salladı. "Peki ya Aggie'yle ilk tanıştığında görüştüğün adam?"

"Theo mu?" Aggie, Theo'dan bahsederken açık sözlü olabilirdi, eğer Austen'in onu sormasına neden olacak kadar unutulmaz olsaydı. "O... bir bulaşık beziyle çıkmak gibiydi."

Bir kahkaha attı. "O tipleri bilirim." "Nasıl? Ve nasıl bu kadar anlayışlı olabiliyorsun?" "Ne demek istiyorsun?"

Tam olarak demek istediğim. Neyi doğru yaptığı konusunda hiçbir fikri yoktu. Ona göre, kendisi gibi davranıyordu. İyi ki erkeklerden uzak durmaya yemin etmişim, yoksa onun gidişini düşünmek canımı yakardı. "Yani, elli-yetmiş dolarlık voleybol ayakkabılarının parasını ödemek için eski sevgilinin peşine düşmezsın gibi geliyor bana. Çocuğunuzun ihtiyacı olsaydı, alırdınız."

"Ben de öyle düşünmek istiyorum."

"Dave kontrolü elinde tutmak istiyor ama Catherine'le birlikte olamıyor. Çocuk yapmaktan vazgeçmek istediğinde, işimizin bittiğini söyledi. Ne istediğimin bir önemi yoktu. Bana hizmetçisi ve bakıcısı gibi değil de eşitmişim gibi davranmasından nefret ettiğinde daha çok çalıştı, bu da diplomamı bitirmemi zorlaştırdı. Ve ona kendi iç tasarım işimi açmak istediğimi söylediğimde beni boşadı." Omuz silktim. "Gelirin bir kısmını ben getiriyor olsaydım, paramızı nasıl harcadığımız konusunda daha fazla söz sahibi olmak isteyebilirdim."

"anasını. Tam bir pislik gibi konuşuyor."

"Evet, olabilir. Çoğunlukla iyi bir baba. Ve yeni karısı benim olmadığım her şeye sahip. Uyumlu. Mükemmel. Sakin."

Bir şeye katılmıyormuş gibi homurdandı ve ben ne olduğunu sormaya cesaret edemedim. "Peki ya bulaşıkçı adam?"

"Arada bir bir şeyler yapmak istediğimi söylediğimde Theo benim Cruella de Ville olduğumu düşündü. Eğer birlikte kalacaksak, davranışlarım üzerinde çalışmam gerektiğini söyledi."

Austen elindeki şişeden içkisini yudumlarken bira tükürdü. Kendine geldiğinde kuşkulu bakışlarını bana doğru çevirdi.

"Tavırların üzerinde çalışmak mı? Bunu gerçekten söyledi mi?" "Kesinlikle söyledi." Biramın etiketini karıştırdım. İnanamadım. I oldu hakkında için söyle
Austen bir şey I kimseye itiraf etmemişti. Theo komşu kasabada yaşıyordu ve bizim daireler yapmadı genellikle örtüşüyor. "Teknik olarak, *benden* ayrıldı. Ona bütün gece tavrım üzerinde çalışacağımı söyledim, çünkü benim için endişelenerek hiç zaman kaybetmedi. yatakta zevk."

Austen'dan bir öksürük kaçtı. "Tanrım."

Utanç duygumu bastırdım. Austen'a her şeyimi açmışım ve o kimseye söylememişti. Bari içimi dökeyim. "Birkaç saniye itip doruğa ulaştığında dünyanın neden paramparça olmadığını anlayamadı."

Austen beklediğim gibi kıs kıs gülmedi. Yoğun bakışları üzerimdeydi. "Peki ya Jake?"

Bu gecedен sonra, Austen'ın benimle ilgilenmesi konusunda endişelenmeme gerek kalmayacaktı. Tam bir Vienne Ives oluyordu. Evlenmeden önceki Vienne Wagner'i tanıımıyordu. Tam bir baş belasıydı. "Jake'in belli bir ünü var. Theo'dan sonra bir kızı suçlayabilir misin?"

Başını hafifçe salladı.

Aslında kendimi çok suçladım. "Ve ben başladım..." Çok utanç verici. "Duyguları yakalamak. Bir gece dart oynuyordum ve çıkarken onu pikabının arkasından inerken gördüm. Garip olduğunu düşündüm. Sonra arka koltukta eteğini düzelten bir kıza yardım etti. Ben .

Hatta onunla birlikte ayrıldığını bile gördüm ama yirmi dakika önce içki içiyordu."

"Seninle dalga mı geçiyordu?" Austen'ın hırıltısı tüylerimi diken diken etti.

"Hayır. Sokak dansında söylediğim gibi, hiç söz vermedi. Şu anda yattığı tek kişinin ben olduğumu hiç söylemedi. Birbirimize özel değildik. Ama ben öyle değilim, bunu kaldırabileceğimi düşünmüştüm ama yapamadım." Parmaklarımı taktığım bileziklerden birinin etrafında dolaştırdım. Gördüklerimden sonra bütün gece ağlamıştım. "Çok safmışım. Ve ilişkilerle işim bitti."

"Birinin sana zarar vermemesini beklemek saflık değildir." Alçak hırıltısı, süregelen acının bir kısmını yumuşattı.

"Gördün mü? Ben de bunu soruyordum." Onu işaret ettim. "Nasıl bu kadar anlayışlı olabiliyorsun?"

Adem elması sallanıyordu ve gözlerini sönmekte olan ateşe dikmişti. "Ben bir subaydım ve insanlar ordudaki subayların savaşla ilgili kararlar almasını beklerler - birliklerin konumlandırılması, erzaklar, hareketler, anlıyor musun?"

Bilmiyordum ama başımı salladım. Kendi klişelerime sahip olacak kadar çok askeri film izlemiştim. "Olan bu değil miydi?"

"Öyle ama çok daha fazlası var. Günlük gerçeklik kedileri gütmek ve sonrasında onlara danışmanlık yapmak gibi. Kendilerine iki kez bakan ilk kızla evlenen ve bir yıl sonra boşanarak her şeylerini kaybeden erlerim olurdu. Ne olduğu hakkında hiçbir fikirleri olmazdı. El değmemiş kariyerleri ve en boktan kişisel hayatları olan astsubaylarım olurdu. Ve bu kişisel sorunlar işlerini etkilediğinde, liderlik genellikle devreye girer. Bir de diğer subaylar vardı. Açıkçası, her askerin berbat bir ilişkisi yoktur, ancak yaşam tarzımız da sorunları artırabilir. Hepsini duydum. Bir insan karısının neden gittiğine dair aynı nedenleri ancak o kadar çok duyabilir ki... bu kadar çok eş yanılıyor olamaz, özellikle de kadın askerleriniz sivil eşlerle aynı şikayetleri dile getiriyorsa."

"Bu yüzden mi-" Çok kişisel olmaya başlamıştım. "Boş ver. Çok meraklı olduğun için Catherine'in peşine düştün."

"Sana asla çeneni kapamamı söylemem." Sıcak bakışları üzerime dikildi. "Bu yüzden mi hiç evlenmediğimi soracaktın?"

Başımı salladım. "Kusura bakma. Beni ilgilendirmez."

Kıkırdaması kuruydu. "Hep senin işine karıştım, V."

"Dürüst olmak gerekirse, o sabah parlatılmayı sen istemedin." Yüzüm yanan korlar kadar sıcaktı. Bundan bahsetmiyor olabilirdi.

"Eğer sorarsam, tekrar yapacağımı mı?"

Şok olmuş bir kahkaha attım. "Bunu bir daha görmek istemezsin."

"Seni temin ederim, Vienne. Hem de çok."

Nefesim boğazımda düğümlendi. Ciddi olamazdı. Ona aval aval baktım ve boğazını temizleyip şişesine bakmadan önce için için yanan bir sıcaklık yakaladım.

Mümkün değil.

İmkânı yok. Bir şeye ya da başka birine tepki veriyor olmalıydı.

"Neden hiç evlenmediğimi sordunuz," dedi huysuzca, "ama daha çok bir ilişki içinde olmak istemediğim için. Bir kadından düzenli olarak kariyerinden ve destek ağından vazgeçip benimle ülke içinde dolaşmasını isteyemezdim, sonra ben görevden alınırdım ve o yine de yalnız kalırdı. Komutanımın ofisinde ona yaklaşan boşanmamı anlatan o adam olmayacaktım. Çok fazla çiftin ayrıldığını gördüm. İhtimalleri bilirim. Annem ve Barns'la ihtimalleri *yaşadım*. Ama dalga geçmek istiyorsan, adamın benim ve ben Doktor Jake değilim."

Oh.

Oh. Hayal görmüyormuşum. O ilgileniyordu. Ama o da benim gibiydi, ilişkilere alerjisi vardı. Sadece en iyi şekilde çok daha azını teklif ediyordu.

Bu bölgeye nasıl girdik? Bana teklifte mi bulunuyordu, yoksa genel olarak, bir erkek sevişmek ister mi diyordu?

Bilmiyordum! Ve bunun bir önemi yoktu. O resmen bir müşteriydi. Ondan çok önce kendimi piyasadan çekmiştim. Onun itirafı birlikte çalışmamızı daha da tehlikeli hale getirecekti. Nihai hedefim aynıydı. Ekonomik ihtiyaçlarım fiziksel isteklerimden daha ağır basıyordu.

"Yani tek eşli bir sevişme adamı mısınız?" tonumu hafif tuttum ama hafif bir titremeye engel olamadım. Bu konuşmanın neden kötü bir fikir olduğuna dair tüm nedenler aklımdan geçti ve bunun *harika* bir plandan başka bir şey olmadığını düşünen ihmal edilmiş cinsel dürtümle çarpıştı.

"Öyleyim," dedi sesinde tereddüt olmadan. "Bunu aklınızda tutun."

Metal gümbürtüleri ve büyük kamyon motorlarının sesi, caddenin karşısındaki tamirhanenin darbeli anahtar seslerini bastırıyordu. Endüstriyel atık kutusu bu sabah erkenden teslim ediliyordu. İnşaat çöpleri, Austen'la birlikte evde çalışmaya başlamadan önce ayarlayabildiğim işlerden biriydi.

Yatağımda uzanmış, klimanın neden gerektiği kadar iyi çalışmadığını merak ediyordum. Pencere açıktı ama gün ısınıyordu. Elimden geldiğince serin havadan tasarruf etmeliydim. Ama o zaman yataktan kalkmam gerekecekti. Austen saat ondan önce başlamak istemediğini söylemişti ve seksi olmasının yanı sıra düşünceli biri olduğu için muhtemelen bunu sadece benim için söylemişti. Dün gece onunla geç saatlere kadar kalmak aydınlatıcı olmuştu.

Bunu aklınızda tutun.

Beynim bana söylediklerinden başka bir şeye tutunmakta zorlanıyordu. *Açıkça* söylediği büyük kırmızı bayrak -ilişki yaşamıyorum- beni yıldırmadı. I

O bombayı patlattıktan sonra nasıl sadece profesyonel olacağımı planlıyor olmalıydım ama ilgimi çekmişti.

Ama geçmek istiyorsan, adamın benim.

Ben de bir ilişki istemiyordum.

Yine de Jake'le bir ilişki istediğimi düşünmemiştim, ama gözlerimde kalpler belirmeye başlamıştı. İçten içe, istediğim her şeyi bir erkekte bulabileceğim ve bulduğum erkeğin de beni orgazm edebileceği fikrinden Jake'le orgazm olmak için ormanı kaybetmiştim.

Austen'a karşı güçlü durabilir miydim? O daha da tehlikeliydi. Dave ve Theo'nun sahip olmadığı duygusal olgunluğa sahipti. Austen kendinin farkındaydı ve bu özelliği çok çekiciydi. Çok çekiciydi. Tıpkı onun gibi, uzun saçları ve sakalları gibi. Yenik düşerdim. Duygulara ve daha da kötüsü umutlara ve hayallere kapılırdım.

Ama ciddi değildi.

Ciddi miydi?

Eski bir country şarkısının birkaç notası pencereden içeri süzüldü. Başımı ışığa doğru çevirdim. Bir adam şarkı söylüyordu. Nakarata geldi ve pürüzsüz sesi daha da yükseldi, evlerimizin arasındaki boşluğa ulaştı ve kulaklarımdan ayak parmaklarıma kadar beni okşadı.

Austen.

Bir meleğin sesine de sahip olmak zorunda mıydı?

Beni saniyeler içinde soyabilecek bir melek.

Gözlerimin kapanmasına izin verdim ve onun şarkı söylemesini dinledim. Karıncalanmalar vücuduma yayıldı. Elim karnımın üzerine koydum ve aşağı doğru kaydırdım.

"Anne! Teddy'yi dışarı çıkardın mı?" Catherine yatak odamın kapısının diğer tarafından bağırdı.

Şarkı kesildi ve gözlerim fal taşı gibi açıldı. Doğrudum ve atletimi düzelttim. Gerçekten de bütün gün -haftalarca- birlikte çalışacağım adamın sesiyle mastürbasyon mu yapacaktım?

"Anne?"

Austen'ı düşünmeyi bırak! "Hayır, bugün de geç yatar diye düşündüm."

". Ben yaparım." Ayak sesleri kayboldu.

Şarkı geri dönmedi. Hayal kırıklığına uğrayarak yataktan kalktım. Ona tekrar çakmamak için pencereden uzak durarak giyindim, ama aynı zamanda tekrar çakılmayı çok istediğini söylediğini de hatırladım.

O adam beynimi karıştırdı ve tüm sinir uçlarımı harekete geçirdi. Onunla çalışmak hislerimi değiştirecekti. Düşünceli biriydi ama Austen'ı küçük dozlarda tecrübe etmiştim. Birlikte çok zaman geçirecektik. Hazırlanmak için acele ettim, kot pantolon ve kolsuz bir bluz seçtim, böylece Austen'ın önünde daha baştan rezil olmayacaktım. Kendime ve Catherine'e kahvaltı hazırlarken, kocaman bir cezve kahve yaptım ve en büyük su şişemi doldurdum.

Kızım yemeğini yiyip kampa gittiğinde, ben de yan odaya geçtim, midem bulanıyordu.

İş arkadaşları. İş arkadaşlarından başka bir şey yok. Komşuyla kaçamak yok Eğer ciddi olsaydı.

Kapıyı çaldım.

Kapı açıldı. "Günaydın," dedim, sanki bir saatten az bir süre önce sesine vurmaya niyetim yokmuş gibi.

"Günaydın," dedi normalden daha sert bir ses tonuyla.

Geri kalanı da bugün daha sağlamdı. Basketbol şortları ve bol tişörtleri . Kalçalarında yıpranmış ve bir dizinde yırtık olan mavi bir kot pantolon giyiyordu. Siyah gömleği göğsüne yapışmıştı ve bu konuda kendini beğenmiş bir hali . Sabahki karıncalanmalar kasketin arkası görüldüğünde tekrar ortaya çıktı. Saçlarının yüzünde olmaması elmacık kemiklerini ve kare çenesini daha belirgin hale getirmişti. Gözlerinin kehribar rengi derinliklerindeki sarı benekleri görmek daha kolaydı. İçindeki taşralı çocuk, sanki daha yıkıcı olması gerekiyormuş gibi gürültülü ve gururluydu.

Gözlerimin altındaki torbalar kendi kahve fincanlarına ihtiyaç duyarken o da dinlenmiş ve taze görünüyordu.

Beni içeri almak için geri çekildi. Onun için yaptığım planlarla dolu çantamı yere bıraktım. Daha sonra bazı telefon görüşmeleri yapmam gerekecekti ama halıyı çöpe attırabilirsek daha iyi olacaktı.

"Başlamaya hazır mısınız?" Saatler süren el emeğinden sonra sadece daha ateşli bir adamla kirlenmek ve terlemekle karşı karşıya kaldığımda çok parlak bir şekilde sordum.

"Yolu göster, patron."

Bana patron demesi çok hoşuma gidiyordu. Aynı V. ve Honey V. gibi.

Saatlerce yatak odalarında kalan halıyı yırttık. Artık çıplak parke olan odalardaki tüm eski kalıntıları ve mobilyaları birleştirmişti. Ben tozlu pedleri yırtarken, o da diğer her şeyi dışarı çıkardı.

Bu hafta başında yaptığı tüm çalışmalar etkileyiciydi. Bu tadilat çok çabuk bitebilir.

Hayal kırıklığı karnıma doğru kıvrıldı. Eğer erken bitirirsek, daha erken mi gidecekti? Onu büyük aile toplantılarında görmeye geri dönecektim. O kardeşleriyle sohbet ederdi, ben de arkadaşlarımla. Tanıdık olmaya geri dönecektik.

Sanki bizim için başka bir şey varmış gibi.

Kumlu ön kolumu alnımda gezdirdim. Saçlarımı Catherine'in voleybol için yaptığı gibi örmüştüm ve deodorantım hâlâ sağlamdı. Üstüm başım toz toprak içindeydi ve Austen kıs kıs gülerken çabalarımı o tembel sırtışıyla ödüllendirirken bir hapşırma nöbetini savuşturmuştum.

Tüm bunlara rağmen bugün harikaydı. Çocukluğumdan beri hayran olduğum bir evin yüzünün yenilenmesinin bir oldum. 90'ların köhne bir tadilatına benzeyen bir yere eski bir çiftlik evi kişiliği kazandırabilirdim. Henüz anneme söylememiştim. Evi görmeyi çok isterdi ama ne kadar düştüğüne tanık olmasını da istemiyordum.

Çalışma tamamlandıktan sonra onunla yaptıklarımı beğenecek miydi? Austen fikirlerimi onayladı.

Önerilerimle çok basit davrandığımı iddia eder miydi? Bazıları bu kadar kişilikli bir evin kendi adına konuştuğuna katılmayabilir, ancak bu evin hafif bir dokunuşa ihtiyacı olduğunu hissettim. Karmaşık duvar kâğıtlarına ya da gürültülü boyalara ihtiyacı yoktu. Duvarlara yumuşak kremler sürmek ve ahşap döşeme ile zemini eski ihtişamına kavuşturmak başlı başına çarpıcı olurdu. Bundan emindim. Ama bu konuda eleştiri duymaya da hazır değildim.

Ellerimi kalçalarımaya dayadım ve odadan odaya yürüdüm. Bir yatak odamız daha kalmıştı ama henüz oraya adım atacak kadar cesur değildim. *Onun odasıydı.*

Ben Austen'i içinde ortasında birinin diğerinin içinde buldum

Kollarını vücudundan hafifçe ayırmış ve bacaklarını açmış yatak odaları. Şüphelerim doğrulanmıştı; ön kolları terden parladığında ve damarları şişkin olduğunda daha iyi görünüyordu. Güç, kas ve eşit oranda ter ve tütülenmiş vetiverden oluşan bir erkek miskinden başka bir şey değildi. Normalde sıcak bir günde kuru ot gibi kokardı. Şimdi ise üzerine kıvrılmak istediğim sıcak ot yatağı gibi kokuyordu.

"Zemin hayal kırıklığı yaratıyor," dedi çizmesinin ucuyla zemine vurarak.

Botlar hormonlarıma garip şeyler yaptı. Yumurtalıklarım bana hâlâ çocuk doğurma yaşında olduğumu ve hâlâ bebek istiyorsam erkeğimi seçip yola çıkmam gerektiğini hatırlatıyordu.

Sırtımdan aşağıya karıncalanmalar yayıldı. İşte tam da bu yüzden Austen'dan uzak durmalıyım. Eğer akıllı olsaydım, işi bırakır ve ona iyi bir komşudan başka bir şey olmadığını söyleyip çeker giderdim.

Ama hareket etmedim. Bugünün tadını çıkarıyordum ve Austen ile kendimi kanıtlama, her öneride zorlanma endişesi yaşamıyordum. Profesyonel görüşlerime kimsenin saygı duymadığı bir şekilde saygı duyuyordu.

"Yerler fena değil." Spor ayakkabımla zemini sıyırdım. "Çam hiçbir zaman çok koyu boyanmamış, bu yüzden temizlendiğinde havalı olacak yıpranmış bir görünümü var. Bence ahşabın çok fazla karakteri var, ama hangi tonu sevdiğinizi görmek için daha fazla lekenin üzerinden geçebiliriz."

"Benim neyi sevdiğim değil, alıcıların neyi seveceğini düşündüğünüz önemli."

Alıcılar. Evet. Açık evde insanları şaşırtmalıydım ve buna alıcılardan daha fazlası katılacaktı. Müteahhitler benimle ilgilenenecekti. Jim'e bir e-posta gönderip Dot'a açık ev hakkında bilgi verip vermeyeceğini , böylece Dot benim bakabilecekti.

İşimden daha fazlası ne kadar iyi yaptığıma bağlıydı. Gururumun büyük bir kısmı bu projeye bağlıydı. Bu eve yıllardır hayrandım ve hakkını vermek istiyordum. Zeminlere gelince, ahşabın hafifliğini korumak ve damarların öne çıkmasını sağlamak istiyordum ama burası benim evim değildi. Topuklarımın üzerinde döndüm. "Peki ya yatak odanız? Uyumak için rahat olmasını istiyorsan bekleyebiliriz."

"Onu sökebiliriz," dedi tam arkamdan. Ben sıçradım, o da kıkırdadı. "Daha kötülerinde de uyudum."

Adam sinsili olabilirdi. Ona kaşlarını çatarak baktım ve odasına girdim. Meraklı olmamaya çalıştım, ama her şeyi fark ettim. Yatağı düz gri bir yorgan ve iki yastıkla özenle hazırlanmıştı. Komodin küçüktü ve ömrünü tamamlamıştı ama üzerinde kısa bir lamba ve bir saat duruyordu. Köşede bir kutu açıktı. Açık yeşil kamuflaj kumaşı ile katlanmış ve çerçevelenmiş bir Amerikan bayrağı görünüyordu. Etrafında başka kutular vardı.

Evi yenileniyordu ama yatak odası hâlâ burada kalmayacağını ilan ediyordu.

"Şunları ." Kutulara doğru ilerlemeye başladı, eğilerek kot pantolonunu kışının üzerinde sıkılaştırdı, o güçlü kalçaları esnedi.

"Bayrak ne için?"

Bir an durakladı. "Görevlerimden birinden döndüğümüzde hepimiz bunları aldık."

"Her gittiğinizde bir tane mi alıyorsunuz?"

"Hayır." Kutunun kapaklarını kapattı. "Çoğunlukla bir hizmet üyesini ya da gaziye kaybettiğimizi gösterirler, ancak son birkaç on yıldan sonra, çoğumuz onları konuşlandırmalardan aldık"

Duvardaki klima tam üzerime doğru üflüyordu ama ben onun önkol pornosuna şehvetle bakıyordum. Doğruldu ve bakışlarımı ondan çekip evime bakan pencereye çevirdim. Onu bu kadar net duymama şaşmamalı. Pencerelerimizin ne kadar yakın hizada olduğunu hiç fark etmemiştim. Evlerimizin arasında yürürken, binalar arasında ne kadar boşluk olduğuna hiç dikkat etmemiştim. Zeminde, ikinci kattakinden daha fazla gibi görünüyordu.

Ben uyurken birkaç duvar ve uzun bir atlama mesafesindeydi.

Kardeşi evde yaşarken de bu şekilde düşünmemiştim.

"Öğle yemeği vakti geldi." Başımı evime doğru eğdim. "Her an dönebileceği için Catherine'le bir şeyler yemeyi planlıyordum."

"Sorun değil. Sen döndüğünde bunların hepsini taşımış olacağım." Yüğüyle birlikte koridorda gözden kayboldu.

"Öğle yemeğin ne olacak?" Döndüğünde sordum.

"Hızlıca bir sandviç yiyeceğim." Ağzının köşesi yukarı kalktı. "Hızlı yerim. Ticaretin tehlikesi."

Ordudaki yaşamı hakkında verdiği bilgiler beklediğim gibi değildi. Onu yaşayan bir aksiyon figürü ya da erkek gibi bir adam, tüm erkeklerin erkeği gibi gösterecek bilgilerden bahsetmedi. Dave bir bahçeyi sürmüştü ve o kadar gururla övünüyordu , ona çoraplarını toplatabileceğimden emin değildim.

" yok," dedi Austen ve ensesini kaşıdı. Dikkatim o kadar da gizli değildi. Göğsü gerçekten o geniş ve kaslıydı. "Ben çalışıyor olacağım."

Akşamları ve hafta sonları, ama senden beklediğimi sanma. Yapacak daha iyi bir şeyim yok ve şu anda beni meşgul edecek bir şeylerin olması hoşuma gidiyor."

Tereddütlerimi yanlış anlamıştı ama duyguları çok tatlıydı. Benden onun saatleriyle çalışmamı beklemediğini bildiğimden emin olmak istiyordu. "Bundan sonra nereye taşınyorsun?"

"LOS ANGELES. Birkaç arkadaşım kişisel güvenlik şirketi . En son çıkan bendim ve sivil hayata alışmak için biraz zaman istedim, bu yüzden altı ay istedim. Eve taşınmadan önce birkaç ay ortalıkta dolaştım. Ağustos'un ikinci haftası orada olmam gerekiyor. Burayı satmak şirket için iyi bir satın alma olur."

Sadece taşınmıyordu, ülkenin öbür ucuna gidiyordu. Yeni bir işe yatırım yapıyordu. Memleketi neredeyse üç saat uzaklıktaydı. Neredeyse üç günlük mesafede olacaktı. "Kişisel güvenlik mi?"

Yüz ifadesi neredeyse bir hal aldı. "Bodyguard boku."

Yüzümü buruşturdum. "Eski askeri koruma mı? Seni işe alan genç yıldız adayına aşık mı olacaksın?"

Başını salladı. "O kendi hayatını tehlikeye atacak bir şey yaptıktan ve ben vurulduktan sonra." Bir parmağını omzunda gezdirdi. "Elbette bir sıyrık."

"Tabii ki." Gülüyordum ama bunu hayal edebiliyordum. Austen herkesin önce güvenini sonra da kalbini kazanabilecek bir adamdı. "Bu işte mükemmel olacağına eminim."

"Eh, bu bir iş. İşin biriyken çıkıp bir işin en altından başlayamayacağımı biliyordum. Kendi işimin patronu olmak mantıklı."

"Bir evi hızlıca çevirmek de dahil."

Şapkasını çıkardı, bir eliyle siyah saçlarını düzeltti ve şapkayı doğru şekilde taktı. "Ellerimle çalışmayı özlemişim."

Karnımda anlık bir arzu alevlendi. Konuşmanın dün geceki gibi aynı bölgeye gitmesi riskini göze alamazdım. Asla soğukkanlı davranamazdım. Ama aptalı çok iyi oynayabilirdim.

"Tamam." Garipliği gizlemek için ellerimi çırpıttım. "Sana bir şey getiremeyeceğime emin misin?"

"Yemeğim var, Vienne." Gülümsemesi kolaydı. "Benim için endişelenme."

Onun için endişelenmiyordum. Onun yanındayken kendim için endişeleniyordum.

Yedi

AUSTEN

Telefonumdaki şarkı, bağladığım Bluetooth hoparlörden , ana kattaki banyodan bir tuvaleti sökmenin ortasıındaydım. Bıraktım. Bu tuvalet ve ben bir hesaplaşma yaşıyorduk.

Sonunda mühürden kurtuldu. Bırakmadım ama evin içine kadar taşımaya devam ettim ve ön kapıdan çıktım. Tankı daha önce dışarı çıkarmıştım. Homurdanarak porseleni Vienne'in hazırladığı inşaat atık kutusuna attım.

Genel olarak ondan etkilenmişim. Seksi ve zeki olmasının yanı sıra çok çalışıyordu. Dün, iki kişi için mümkün olduğunu düşündüğümünden daha fazlasını yaptık. Hiç şikâyet etmedi ve ben de isteyken en son ne zaman bu kadar çok güldüğümü ve gülümsediğimi hatırlamıyordum.

Beni oyalama teklifimi kabul etmek istemedi. Ben de bir şey söylememeliydim. Belki de ciddi olduğumu düşünmemişti.

Öyleydim.

Kardeşlerim Vienne ile takıldığım için bana kızabilirler ama insan bir kere yaşar. Ben bu evde sadece bir kez yaşadım. Vienne ile bir kez komşu oldum. Ateş ettiğim için kimse beni suçlayamazdı. Aggie hariç. Ve Cody. Wilder ve Eliot da onlarla aynı fikirde olabilir.

Her neyse. Vienne'in ben hiçbir şey söylememişim gibi davranması daha iyi.

İçeride, bir sonraki kaldıracığım lavaboda ellerimi yıkadım. Telefonumda, güvenlik şirketini birlikte kurduğum adamlardan biri olan Johnson'dan cevapsız bir arama vardı. Onu geri aramalıydım.

Ellerimi
kuruladım. Belki
sonra.

Kapım çalındı.

Vienne bana sıkıcı bir hafta sonu geçirdiğini ve yardım etmek için gelebileceğini mi söyledi?

Wilder'a kapıyı açtım. Kaşlarını çattı. "Kimi bekliyordun ki? Yavru köpeğini çalmışım ve bir kertenkeleyle dönmüşüm gibi görünüyorsun."

"Karınız çok heyecanlanırdı."

Sırıttı. "Yattığım eski karımdan bahsediyorsun." "Bunu gösteremediğin zaman ne yapacaksın? artık?"

"Herkes ikinci karımın ilk karıma nasıl benzediğini anlat."

Kıkırdadım. "Çok geç geldin. Tuvaleti çoktan yırttım."

"Pencereden dışarı mı işiyorsun?"

Bunu yaparsam, akıntı Vienne'in penceresine çarpabilir. Etrafı çocuklarla çevrili bahçeme işemeyi hiç düşünmedim. Sadece son zamanlarda Vienne'in ne kadar yakın olduğunu çok düşündüm. "Tuvalet ihtiyacımı gidermek için senin evine gideceğim. Hemen içeri gireceğim, o yüzden iç çamaşırı giy."

"Eğer aletimi görürsen, bunu hak edersin." Sırıttı. "Hummingbird'e gitmek ister misin?"

Midem guruldadı. "Evet. Banyoyu yardım etmek ister misin?"

"Sutton klinikte ama onunla bir konuşayım. Belki başka birinin mülkünü yok etmek isteyebilir."

Dışarı çıktım ve kapıyı arkamdan kilitledim. "Yepyeni kliniğinin yıkıldığını görmek hoşuna gitmiyor mu?"

"Stresli bir durum. İşletme açılalı daha iki yıl bile olmadı ve şimdiden genişletmek için parçalara ayırıyoruz. Ama bunun iyi bir sorun olduğunu biliyor."

Kaldırımdan aşağıya doğru yürüdük, bot vuruşlarımız senkronize oldu. Caddede kuvvetli bir rüzgâr esiyordu ama güneş gökyüzünde yükseliyordu. Sıcak, rüzgarlı bir gün. Uçmasın diye şapkamın kenarını aşağı doğru kıvırdım.

"Sutton'a ona bir hamburger ısmarlayacağımı ," dedi Wilder, "sonra oradan geçiyordum ve senin şehirde olduğunu hatırladım."

"Aklınızdaki ilk kişinin ben olduğumu bilmek güzel." Hiçbiri için öncelikli değildim, ama karısı zaten onun en büyük endişesi olmalıydı.

"Birkaç günden daha uzun süre buralarda olmana alışkın değilim."

"Evet."

Bana baktı. "Ve yakında gidiyorsun." "Yine doğru."

"Senin için çok sıkıcıyız."

"Öyle değil." Alay ettim. "Burada ne yapacağım ki? Bir şerif yardımcısı ya da otoyol devriyesi pozisyonu alıp ailemi hiç göremeyecek miyim?"

"Yaparsın," diye karşı çıktı, sonra sırtıttı. "Sadece kendi şartlarında değil."

"Aynen öyle."

"Kuracağın şirkette de böyle olmayacak mı? Müşterilerinizin programlarına göre yaşayacaksınız."

"Belki ilk başta. Sonra birilerini işe alırsınız."

Lokantaya vardık. Wilder ve ben bir kabine yerleştik. Klima soğuk hava pompalıyordu ama sabahtan sonra

memnuniyetle karşıladı. Wilder menüyle uğraşmadı. Crocus Valley'de uzun süre yaşayan çoğu insan menüye ihtiyaç duymazdı.

Thelma elinde bir kahve fincanıyla çıkageldi ve sormadan her birimize birer fincan doldurdu. "Aynı bok, farklı gün, çocuklar?"

"Eğer yemekten bahsediyorsan, evet." Sırıttım. Thelma'yla tanışır tanışmaz ondan hoşlanmıştım. Bana her şeyi görmüş ama emekli olmaya bir türlü cesaret edemeyen yaşlı, huysuz bir başçavuşu hatırlatıyordu. Bu yüzden yakıcı tavrıyla etrafta kalmış ve gençlere çok ihtiyaç duydukları bilgeliği vermişti.

"Aynen," dedi Wilder ve kahveyi onun önüne koydu. İkimiz de kahve tiryakisi değildik ama Thelma'ninkini asla reddetmezdik.

"Bebekleri şımartmaya mı gittin?" Ben sordum.

Thelma'nın çizgili yüzü daha da kıvrılırken sırıttı. "Tova ve çocuklar beni ve Lana'yı bir günlüğüne Medora'ya götürdüler. Onlar dükkânları keşfederken ben de bebek Charlie'nin nöbetini tuttum."

"Güzel," dedi Wilder. "Sutton ve ben İşçi Bayramı'nda tekrar kamp yapmak için oraya gideceğiz."

"Güzel. Siz çocuklar dışarı çıkmaya devam etmelisiniz."

Göğsümde ince bir kıskançlık yılanı dolaşıyordu. Ailemle geziler. Sevgililerle kamp gezileri.

Ama bir planım vardı. İyi bir plan. Bazıları emekli oldu ve kayboldu. Kendilerini kafalarının içinde kaybettiler ya da karmaşanın içinde kayboldular. Ordu bizi sivil dünyaya ne kadar hazırlamaya çalışsa da, bu her zaman sorunsuz bir geçiş değildi. Sorun yaşamayı reddettim. Bu yüzden Montana'nın doğusundaki küçük bir kasabadan Austen Knight olmaya alışmak için altı aylık bir ara verdim. Kuzey Dakota'nın batısındaki kırsal bir kasabada yaşayan emekli bir binbaşı olan Austen Knight olabilirdim. Büyük bir sıçrama değil.

Askerlikten ayrılan pek çok kişinin yaptığı gibi şapkamı üniformamın şapkası gibi takmıyordum. Evet yerine "Hooah" demiyor ya da kısaltmalar kullanmıyordum. Hizmetimden gurur duyuyordum ama işim bitmişti. Buffalo Gully'deki çocuktum ve bir işim vardı. Benim

kendi şirketi. Diğer üç adamla birlikte. Ve evet, daha fazla çalışan işe aldıktan sonra bile programım tamamen bana ait olmayacaktı, ancak son yirmi yıldan daha fazla özgürlüğüm vardı. Ayrıca çok fazla özgürlüğüm de yoktu. Annem gibi özgürlüğümü aramak için ülke ülke dolaşmayacaktım.

"Annem aradığında tüm hikayeleri hatırlıyor musun?"

Wilder'ın kaşları . "Eskiden ne zaman arardı?"

Tamam, hikayeleri Aggie'den almak zorundaydık. Annem erkeklerden nefret ediyordu ve buna oğulları da dahildi. Dördü de. "Biraz vahşileşti."

"Biraz vahşileşebilmek için bizi terk etti."

"Yapsen Şekil hepsi o ücretsiz zaman
sürdü onua biraz deli?"

yaslandı, eli henüz bir yudum bile almadığı düz beyaz kahve fincanının üzerindeydi. "Annemi neden şimdi gündeme getirdin?"

"Bilmiyorum. Sanırım ben de onunla aynı . Sayılır."

"bir yerde beş çocuğun mu var?" Dudağımın kenarını kıvırdım. "Ben Barns değilim."

Homurdandı. "Hiçbirimiz öyle değiliz. Sen asla bir kadına bebek tuzağı kurmazsın. Anneme gelince?" Çenesini ovuşturdu, kaşları çatılmıştı. Saçları da şerif yardımcısı olarak çalışırken normalde bıraktığından daha uzamıştı ve sadece hafta sonları sığırları güderken ya da atları taşıırken gördüğüm kır saçları hiç değişmemişti. Birbirimize her zamankinden daha çok benziyorduk. "Bence Barns'la evlenmeden önce baş etme sorunları yoksa bile, ayrıldıktan sonra vardı. Ve bu yüzden biraz fazla vahşi yaşadı."

"Birkaç ay ara verip sadece seyahat etmeye çalıştım." Nedenini bir bilsem. Belki de anneme neyin çekici geldiğini görmek için? "Çok uzun zamandır insanların arasındaydım-"

"Kendini bulmak istedin. Biraz, neydi o kitap? Sevk memurlarından biri okumuş ve çok beğenmiş. Ye,

Pray, Love?"

"Adımı Jane Austen'dan aldım, ahmak. Onu yazan kişinin değil."

"Demek gittin-" Parmaklarını şıklattı, yüzünde konsantrasyon ifadesi vardı. "İngiltere mi? Fransa mı?"

"*Gurur ve Önyargı*'yı hiç okumadın mı?"

"Okudun mu?"

"Evet. bütün Jane Austen kitaplarını okudum." Görevdeyken kesintiler daha uzun sürebilirdi ve belki de benimle bağ kurmayı hiç umursamayan bir anneyle bağ kurmaya çalışıyordum. Hiç cevap alamadım.

"*Kırdaki Küçük Ev*?" Wilder adını Laura Ingalls Wilder'dan almıştır.

"Hayır. Bunu okumalısın."

"Ne yapayım," diye homurdandı, sonra bir omzunu kaldırdı. "Belki çocuklarımız olursa."

"Onlara haklarını okumanızı izlemek için geri geleceğim."

Dişlerini gösterdi. "Artık polis değilim ama dönsen iyi olur. Seni buralarda görmek güzeldi. Yuva kurmayı hiç düşündün mü?"

Etrafımda olmasından hoşlandığını söylemesinin tadını çıkaracak vaktim yoktu. Bana sert bir soru yöneltti. "Bunun için biraz yaşlısın."

"Senden daha yaşlıyım, yeni evleniyorum ve çocuk planlıyorum."

Gözlerimi devirdim. İçimde bir yanma hissettim. Burger dışında bir şey sipariş etmeliydim. Bütün öğleden sonra mide ekşimesi yüzünden tuvalete gitmek berbat olurdu. "Hayır. Bana göre değil." Arkadaşlarım güvenlik şirketi hakkında arayana kadar yerleşecek hiçbir yerim yoktu.

"Ordunun öyle olduğunu düşünmüyordum ama sen kabul ettin." "Barns'la uğraşmaktan daha kolaydı."

"Amin." Thelma yemeklerimizi getirdiğinde arkasına yaslandı. Bana Wilder'ın sıcak biftek eriyiğini verdi, Wilder da benim hamburgerimi aldı.

O gittikten sonra onları değiştirdik. Kimin ne sipariş ettiğini biliyordu; sadece detaylarla ilgilenmiyordu.

Wilder yemeğini yerken, "Her neyse," dedi, "kendini küçümseme. Ebeveynlerimiz berbat diye ömür boyu yalnız kalmak zorunda değiliz."

"Elbette." Bana attığı bakışı görmezden geldim ve hamburgerimi ısırdım, onun da ağzının dolu olmasına sevindim. Sohbet hoşuma gitmişti ama ağabey bilgeliğine ihtiyacım yoktu. Hayatlarımız farklı yollarda ilerliyordu ve o benimkini anlamıyordu. Ben gittiğimde, hayatındaki mutlu olaylardan beni haberdar etmekten başka bir şey düşünmezdi.

Bu da bana hatırlattı. Eve döndüğümde Johnson'ı geri aramam gerekiyordu.

Ateş çukuru partileri, s'mores kızartmaları sırasında ve sığır işinden sonra toplandıklarında Kaliforniya'da olurdum. Bunu atlatırdım ve yazın geri dönmek için mutlaka izin alırdım.

Wilder yalnız kalmak zorunda olmadığımı söylediğinde aklımdan geçen Vienne ve Catherine ile geçirdiğim geceyi unutabileceğimden emin değildim.

Vienne

Havaalanındaki yürüyen merdivenin dibinde durdum. Catherine çoktan giriş yapmıştı ve güvenlik taraması üst kattaydı. Kollarımı uzattım. Catherine sarılmak için bana doğru eğildi. Şakayık kokulu şampunu burnumu gıdıkladı. Kesinlikle bir atletizm kampına gidecekmiş gibi giyinmişti - şort ve siyah şeritli, nemi emen pembe bir tişört.

Ben de benzer şekilde giyinmiştim. Çok sıcak bir gecenin ardından mücevherlerimi de çıkarmıştım. Klima ünitesi resmi olarak

Öldü ve gelecek hafta birini bulmaya çalışmam gerekecek. Bu hafta sonu sıcaklarla birlikte, o kadar erken olursa şanslı sayılırım.

"Ne yapacağını biliyorsun," dedim ve geri çekildim. Beş yaşındaymış gibi elimi saç örgüsünün üzerinde gezdirdim. Onu tek başına uçağa göndermeye asla alışamayacaktım. Neyse ki Denver'a giden direkt bir uçağa bindi.

"İndiğimde mesaj at, babamın arabasındayken mesaj at ve arayabildiğim zaman ara." Bir şey unutmuş gibi nefesi kesildi. "Gitmeden önce büyükannemi ve büyükbabamı görmeye gitmeliydim."

Bu benim hatamdı. Ailemi ziyaret etmek için sapmadım. Catherine'i severlerdi. Beni eleştiriyorlardı. "Özür dilerim. Bu hafta sonu yapmalıydık."

"Klimaları var."

"Sen eve gelmeden önce çalışıyor olacak, söz veriyorum."

Gözlerini devirdi ama gülümsedi. Sonra sırtışı azaldı. "Bebekle birlikte farklı olacağını mı düşünüyorsun?"

Dave'in üç yıllık karısı mükemmeldi. Yalancı ya da boğucu olmadan Catherine'in üzerine titrerdi ve Dave'in nafaka sorununa katılsa bile bu konuya karışmazdı. Buna saygı duydum. Dave'in istediği kişiydi.

Ne istediğimi biliyordum. Hiç kimseyi.

Yine de Austen'in tembel sırtışı aklımdan geçti.

Aklımdan geçenleri silkeleyip attım. Betti'ye döndüm. "Hmm. Deri giymeye, sigara içmeye ve bruh gibi şeyler söylemeye başlayabilir." Betti bu üçünden birini yaparken asla yakalanmazdı.

Catherine kıkırdadı. "Bruh gramer olarak doğru mu?" Bana bir kez daha sarıldı. "Çok fazla çalışma."

"Büyük paralar kazanacağım."

"Ve insanları konuşturmak." Başını eğdi ve babasınıninkine çok benzeyen gözleriyle bana baktı. "Her şey yoluna girecek. Gerçeği biliyoruz ve geri kalan her şey saçmalık."

Belki de kimse bir şey söylemeyecekti ve ben de kimsenin Austen'ı alabileceğimi düşünmemesine bozulacaktım. "Tamamen saçmalık," diye güvence verdim

Onu. Onu yürüyen merdivene doğru kışkırttım. "Git ki geç kalmayasın."

"Bana ateşli bir yaz geçireceğine söz ver."

"Kesinlikle, klima tamir edilene kadar."

"Mo-om." Yürüyen merdivene bindi ve rayı tuttu. Arkasına baktı. "Biraz eğlen. Çılgınca."

Yukarı çıkarken ona el salladım. İroni. Kızım, hamilelik testinde ikinci çizgi belirir belirmez o günler sona erdiğinde çıldırmamı söyledi.

Crocus Valley'e dönüş yolumuz çok hızlı geçti. Kızımı havaalanına bıraktıktan sonra eve dönerken hep tuhaf bir bulut beni takip ederdi ve bugün de aynı bulut vardı. Kasabaya vardığımda evimin önüne park ettim. İşe gitmeden önce üstümü değiştirmem gerekiyordu.

Austen, hafta sonu boyunca yok ettiği her ne varsa birkaç poşet evden çıktı. Basketbol şortları gitmişti. Yırtık pırtık kovboy çizimleri, kışını saran bir kot pantolon ve tüm kaslarını gösteren kırmızı bir gömlek giymişti. Adam çalışmayı bırakmamıştı ve bir gün Sutton ve Wilder'ı ona yardım ederken görmüştüm.

"Bana yapacak bir şey bırakmıyorsun," diye .

"Senin için bir sürü parkem var, V." Rahat sırtışı karnımda kelebeklerin uçuşmasına neden oldu. "Kendime dikkat etmeliyim. Daha yeni başladın ve ben seni taciz ediyorum."

"Elinizdeki tek şeyin yumuşak ağaç olduğunu mu söylüyorsunuz?"

Gülümsemesi genişledi. "Ne kadar zor olduğunu öğreneceğiz. Bütün gün ellerimiz ve dizlerimiz üzerinde."

Şaka yapmıyordu. "Dizliklerimi getiriyorum. Üstümü değiştirmem lazım."

Ciddileşti. "Nasıl gitti?"

"Güzel." Bu konuyu ama kızımı bıraktıktan sonra nasıl olduğumu umursuyormuş gibi bana baktı. "Sonra bir aylığına gideceğini hatırladım."

"Bira içmek için çok mu erken? Gölge arka verandada olabilir."

Onunla oturup rahatlamak istedim. Tatlı bir teklifti. "Önce birayı hak edeyim."

"Ah, V. Benim evimde bira bedava. Ama Yaz Günbatımı'nı yaz günbatımına saklayabiliriz."

Sırıttım ve koşarak evime gittim. İçeride, merdivenlerden yukarı fırladım. Açık pencere panjurunu görene kadar neredeyse gömleğimi yırtıyordum. Evi daha fazla ısıtmamak için pencerenin kendisini kapatmıştım ama perdeyi açık bırakmıştım. Eğer Austen odasıdaysa, bu sefer sadece ön taraftan bir gösteri daha alacaktı.

Bir zamanlar bunu riske atacak kadar cesur olabilirdim ama artık daha yaşlıydım. Daha sorumluluk sahibiydim. Yandım. Ve Catherine'e her şeyin BS olacağını söylemişim. Bu sözden pişman olacağımı sanmıyordum.

Sekiz

AUSTEN

Catherine Denver'a gittikten sonra Vienne'in ortaya çıkmasının üzerinden bir hafta geçmişti. Ögle yemeğinde o eve gidiyor, ben de doyurucu olmayan bir sandviç hazırlıyor, bütün sabah onun dar kot pantolonunun içinde eğildiğini, meldiğini ve diz ktğn gördükten sonra sikimi kontrol altına almaya çalışıyordum, sonra da bütün öğleden sonra çalışıyorduk. Vienne için paydos saati beşti. Çok geç olursa onu kovardım. Catherine şehirde olmayabilirdi ama Vienne'in yazına striptiz katlarıyla hükmedecek değildim.

Onun yerine, ben st katın zeminini temizleyip onarırken, pencereden Teddy ile arka bahçede oynamasını ve onu yürüyüşe çıkarmasını izledim. Bir keresinde kendimi onunla yürüyüşe çıkmanın nasıl bir şey olacağını merak ederken yakalamıştım. Ne hakkında konuşurduk? Tanıdığımız insanlarla durup sohbet eder miydik?

O topluluk hissinin bazı kısımlarını özledim. Ordudayken ve komşularımı tanıyacak kadar uzun süre bir yerde yaşadığım o kısacık anları. Bahçemde çalışırken onlar tarafından durdurulduğumda. Zamanla

Bu aşinalık noktasına ulaştığımda, taşınmak için eşyalarımı topluyordum.

Hafta sonu boyunca, parkenin zımparalanmasını bitirirken onu gizlice gözetlemeye devam ettim.

Bu hafta Viyana daha sakindi. Pazartesi normaldi. Yerdeki tozu ve paltoyu yıkamak için ikimiz de odalara dağıldık. Salı günü daha sessizdi ve bugün de günün geri kalanında neredeyse hiç konuşmadı. Verandada sessiz bir konuşma oldu. Bunu çocuğunu özlemesine yordum. Catherine'in söylediğine göre, normalde bu hafta sonu dönecekti.

Akşam yaklaşıyordu. Saate baktım, beşi geçiyordu. Geçen hafta bu saatlerde arka güvertede bira içiyorduk. Komşularımız bütün gün gelip gittiğimizi görmüşlerdi. Evin diğer tarafındaki Sumi'ye Vienne'le çalışmaktan bahsetmiştim, kocası da tesisatçılık teklif etmişti. Teklifinin bir kısmını kabul etmek zorunda kalabilirdim. Arkamızdaki aile gitmişti ve Dobber Teddy'yi arka çitte bir aşağı bir yukarı koşturarak eğleniyordu.

Rudy'yi iki kez Hummingbird'e giderken karşıdan karşıya geçerken görmüştüm. Üçüncü seferinde beni bir çöp torbasını atarken yakaladı ve hevesle bana neler olduğunu sordu. Artık tüm kasaba Vienne'in benim iç mimarım olduğunu biliyor olmalıydı.

Vienne için paydos vakti gelmişti ama 90'lardaki tadilat sırasında eklenen kısa duvarı yıkmak için aşağıya inmişti. Çekiçle vurmaya devam edecekti ve ona izin vermeyi çok isterdim ama ondan faydalanmak da istemiyordum. Ona kırk saatlik iş haftası için ödeme yapıyordum ve yaptığı el emeği için ona ödeme yaparken, fazladan saatler ekleniyordu.

Bir gümbürtü ve yırtılan alçıpan beni sıçrattı. Vienne balyozu ana kattaki banyonun yanındaki bölme duvarına sıkıştırmış ve ayağını duvara dayayarak çekiştirmeye başlamıştı.

olduğum dolabı bırakarak ona doğru ilerledim. "Dur ben bakayım."

"Anladım," dedi sıkılmış dişlerinin arasından.

"Biliyorum, Honey V, ama bugün oldukça ateşli koşuyorsun ve o şeyi She-Hulk gibi serbest bırakacaksın. Seni kızdıran kişi yüzünden kendine zarar vermeni istemiyorum."

Kolu o kadar hızlı bıraktı ki geriye doğru tökezleyerek bana çarptı. Ellerimi beline koydum ve lanet olsun, vücudum canlandı, bu projeye başladığımızdan beri ona verdiğim dersleri görmezden geldim.

Açıkça ilgilenmiyordu. Bana cenneti göstermesine rağmen hiçbir işaret vermedi.

Sabit durduğundan emin sonra bıraktım ve geri çekildim. "Hıncını benden çıkarmak ister misin?"

"Hayır." Sert bir nefes verdi ve örgüsünden kaçan birkaç tutam saç gözlerinden uzaklaştırdı. "Bu benim sorunum."

"Ben iyi bir dinleyiciyim." Ve bana açılmasından hoşlandım. Vienne ayakları yere basan biriydi. Şıngırdayan mücevherleri ve inişli çıkışlı enerjisiyle uçarı biri gibi görünebilirdi ama zekiydi, azimliydi ve ne istediğini biliyordu. Bunu ev için yaptığı planlarda gördüm.

"Hayır, bir şey yok."

Buzdolabına gittim. Yeni beyaz eşyaların evi satışa çıkardığım zamana yakın bir zamanda gelmesi gerekiyordu. Diğer her şeyi söküyorduk ve umarım yeni dolapları da . Yeni bir yüzyılda, daha uzun ve açık meşe renginde, ama klasik bir zevke sahip olacaklardı.

Bir Summer Sunset çıkardım. İlk günün nasıl geçtiğini konuşmak için hızlıca bir şeyler içtikten sonra, bunun düzenli bir şey haline gelmesini umarak stoklamıştım. Çakımın şişe açacağını kullanarak şişenin kapağını açtım. Ona uzattım.

Sinirli bir şekilde ofladı. "Dave'i her konuda geride bırakıyorsun."

Biramı açıyordum ve duraksadım. "Pardon?"

Duvar kalıntılarını tekmeleyerek yoldan çekti ve bir yudum aldı. İçinden ağır bir nefes daha çıktı. "Muhasebe modunda."

Bunun ne anlama geldiği üzerinde çalıştım. Yıllar boyunca askerlerden de aynı şikâyetleri duyduğuma emindim ama onlar bunu hiç böyle adlandırmamışlardı. Bahsettiği "adam" Dave olmalıydı. "Hadi güverteye oturalım. Sonra bana ne demek istediğini anlatırsın." Tartışmasın diye arka kapıdan çıktım ve onun yerine eve gittim.

Gün sıcaktı ama gölge iyi bir yerdi ve sıcak sandalyeler ağrıyan vücuduma iyi geliyordu. Günlerdir çalışıyorduk ve ben evden ayrılmadan önce bu tür bir iş yapmamıştım. Daha önce hiç istediğim zaman durup bir biranın tadını çıkaramamıştım. Bir erkek buna alışabilirdi. Sıkı çalışma. Soğuk içki. Seksi kadın.

"Dave voleybol ayakkabılarına takıldı ve şimdi de nafakasıyla ona aldığım her şeyin çetelesini istiyor."

Ah, evet. Etrafımda birçok Dave vardı. "Ve ona siktirip gitmesini söyleyemiyorsun, neden?"

Dudaklarını büzdü. "Catherine, çoğunlukla."

"Böyle olduğunda onunla nasıl başa çıkıyor, yoksa bilmiyor mu?"

Vienne parmağını bira etiketinin üzerinde gezdirdi. "Biliyor ama anlamıyor. Parasını neye harcadığımı görüyor ama her şeyi de bilmiyor çünkü yetişkin faturaları ödeyen bir yetişkin değil. Bu yüzden ona Denver'dakinin çok azına mal olan yerel voleybol kliniği için para ödediğimi ve *yine* de Denver'ın yarısını ödediğimi söylemek umursamaz kulaklara iniyor. Ama mesele sadece bu değil." Bir içki daha aldı.

Ayrıntılara girmesini bekledim ama gözlerini bahçesine ve etrafta koşuşturan yavru köpeğe dikmişti. Teddy'nin bunu kişisel algılamaması iyi oldu.

"O böyle kendimi eski Vienne gibi hissediyorum," dedi sonunda. "Onun desteğini alacağını düşünerek aptalca üniversiteyi bırakan kız."

"O kızı hayal kırıklığına uğrattığı için onu sikeyim."

Güldü. "Askerlerinize de böyle mi söylediniz?"

"Bazen."

Gülümsemesi soldu. "Benim bir işi yürütmekle uğraştığımı ve onun aylık çekinin altında ezildiğimi düşünüyor. Yeniden evlendiği için çok fazla ödeme yapmak zorunda kalmaması gerektiğini ve..." Alt dudağını dişlerinin arasından geçirdi, başparmağı şişenin boynuna vurdu. mücevheri yoktu. "Bebegi yolda olduğu için her şeyin yeniden kendisiyle olduğunu düşünüyor. Daha doğrusu, bence artık her şeyin kendisiyle ilgili olmamasından korkuyor, muhtemelen bu yüzden daha fazla çocuk istediğimde beni geri çevirdi."

Ve işte buradaydı, yepyeni bir eşle Vienne'in istediği çocuklara sahipti.

"Ne zamandır boşsun?"

"Boşanma dört yıl önce gerçekleşti ama beş yıl önce evliliği bitirmek istediğini söylediğinde eve taşındım." Başparmağı soğuk şişeyi daha hızlı okşadı.

Adamın yanında Vienne ve Catherine gibi harika bir kız vardı, her gün ona destek oluyorlardı ve o onları bir kenara fırlatıp atmıştı. Her gün eve döndüğümde Vienne gibi birine sahip olsaydım, bencil bir pislik olmamayı öğreneceğimi umuyordum. "O bencil bir pislik."

"Oldukça fazla." Kızgın bir şekilde burnunu çekti. "Her zaman benden daha zeki olduğunu düşünürdü. Hamile kalmam benim suçumdu, Prezervatif 101 dersinden kalması onun değil. Ben Podunk, Nowhere'de yaşıyorum ve bir çiftlikte büyüdüm, bu yüzden onun şehir kışına kıyasla çok daha aptal olmalıyım." Tiksinti dolu bir ses çıkardı. "Ben de bundan beslendim. Kendime sofistike bir adam bulduğumu sandım."

"Sizi suçlayamam. Bana, kardeşlerime ve birlikte mezun olduğumuz çocuklara baktığımda, eminim ki Crocus Valley

aynıydı."

Başını salladı, gözlerindeki sarı benekler alev alev parlıyordu. "Sen ve kardeşlerin o zamanlar bile iyi çocuklardınız, bundan eminim. Sadece daha büyük mezun sınıflarında daha çeşitli bencil pislikler var. Eve geldim çünkü bu haklardan bıkmıştım. Sadece Dave'inkinden değil." Başını sandalyesinin arkasına yasladı. "Ama anonimlik güzeldi. Burada herkesin işimi bilmesine alışmak zor. Ya Catherine'e geri döndüğünde?" Başını iki yana salladı.

"O kısmı anladım," dedim usulca.

Kafasını kaldırdı ve bana baktı. "Öyle mi?"

"Şövalyeler Buffalo Gully'de büyük haber olabilir. Ama benim hakkımda konuşmuyoruz."

Elini salladı. "İçimi döktüm. Ben iyiyim. Dave, Dave'dir ve Catherine'in hayatı boyunca onunla uğraşmak zorunda kalacağım. On sekiz yaşına geldiğinde ona siktirip gitmesini söyleyeceğim." Sert bir iç çekti. "Sorgucu gibi bir şey olmadığına emin misin? Senin yanında içimi döküyor gibiyim."

Yanakları pembeleşti. Her şeyi gördüğüm o sabahı mı hatırlıyordu?

Hiç unutmadım. "Rütbemi ya da konumumu ortalığa saçmaktansa birinin konuşmasına izin vermenin daha kolay olduğunu öğrendim."

Alt dudağını dişlerinin arasından geçirdi ve bira şişesini düşündü. "Neden bu kadar taşıyorsun?"

İlk cevabım ona "*Neden, beni daha yakın mı istiyorsun?*" diye sormak oldu. Bu kadınla ilgili bir şey beni etkiledi. Ona saygı duyuyordum. Çok seksiydi. Ve konuşması kolaydı. Ama benim değildi. "Olmaması için bir sebep yok."

"Dört kardeş ve beş yeğen mi?"

Kahretsin, şimdiden beş çocuğun amcası mı olmuştum? Biri yatıya kaldığında Eliot'larda kalmıyorsam, onlarla pek bir şey yapmıyordum. "Etrafta olduğumu unutuyorlar. Meşguller.

I

Buffalo Gully'ye taşınmalı ve orada bazı şeyleri yeniden düzenlemeli ya da çiftlik için yapmalıydı."

"Ama zaman da sıfıra dönmüş gibi hissederdim. En başından beri hiçbir yere gitmemiş olmak gibi."

"Seni dinliyorum," diye takıldım.

"Sutton'ın sözleriyle, anket diyor ki... Ben de aynıydım."

Güldüm. Sutton'ın yarışma programı cümlelerini tekrarlama eğilimini fark etmiştim.

"On sekiz yaşındaki ben, otuz yaşındaki benim kendini çoğunlukla tek başına bir çocuk büyütürken ve eski sevgilimin zamanımıza ya da çabamıza değmeyeceğini düşündüğü bir iş kurmaya çalışırken bulacağını düşünmemiştim. Otuz beş yaşındaki benim de hâlâ aynı durumda olduğumu kesinlikle düşünmezdi."

"On sekiz yaşındaki sen ne düşünüyordun?"

Düşünürken arka bahçeye baktı ve bana profilini inceleme fırsatı verdi. Her şeyi takip ettim - burnunun güçlü çizgisi, çenesinin narin kıvrımı ve turkuaz gözlerinin her şeyi yakalama şekli. Erkekler eski sevgilileri söz konusu olduğunda onun ortak bir payda olduğunu iddia edebilirdi ama onu tanıdıktan sonra berbat bir zevki olduğunu düşündüm.

Dave ile bir hata yaptı ve erkekler söz konusu olduğunda içgüdülerine güvenmeyi bıraktı.

"On sekiz yaşındaki Vienne üniversite boyunca voleybol oynayacağını, belki biraz antrenörlük yapacağını düşünürdü çünkü bu oyunu çok seviyordu. Sonra da kariyer sahibi bir kadın olurdu. Büyük para ve daha da büyük bir ev." Ağzı yukarı kıvrıldı. "Belki annesinin bahsettiği gibi eski bir çiftlik evi bile olabilirdi. Peki ya on sekiz yaşındaki sen?"

"Yapıyorum." Onun sorgulayan bakışları karşısında avluya bakma ve elindekinden daha fazlasını isteyen bir çocuğun özlemlerini hatırlama sırası bendeydi. "Sanırım daha genç olan ben, ordu hayatının daha prestijli ve daha az terli toplar olacağını düşünürdüm."

Kıkırdadı. "Bilmek istiyor muyum?"

"Görevlendirildiğim zamanki kumu da eklerseniz, bunu anlayabilirsiniz." Hafif gülümsemesi hoşuma gitmişti. Tüm gerginliğini kaybetmiş, başını geriye eğmiş ve gırtlığı sesin üzerinde çalışıyordu. Onu bu pozisyonda hayal edebiliyordum - mizahı çıkarın ve uyarılmayı ekleyin ve-

"Tek sürpriz terli toplar ve kum muydu?"

"Danışmanlık. Akıl hocalığı. Bebek bakıcılığı. Bunların hepsi beklenmedik şeylerdi. Ama çoğunlukla, evet. Evden ayrılırken bana askerden sonra ne yapacağını sorsaydınız, güvenlik ya da başka bir şey tahmin ederdim."

"Eve geri döneceğinizi hiç düşünmediniz mi?"

Hayır. Asla. Artık büyüdüğüm yere ve kardeşlerime daha da yakın olduğum için bazı düşüncelerim vardı. Crocus Valley, Buffalo Gully değildi. Kasabalar farklı eyaletlerdeydi ama aralarındaki mesafe üç saatten azdı, yine de aralarında dünyalar kadar fark vardı. Ailemin çoğu burada mutluydu.

Ama ben bekâr bir adamdım. Seyahat edebilirdim. Boş zamanım olurdu. Muhtemelen. Ben kendi işimi yapardım, ailem de kendi işini yapar, her zaman yaptıkları gibi bensez yollarına devam . "Eliot'la yaşamak, ikimiz de bekar ve çiftlikte? Hayır, teşekkürler. Aynı şekilde, mutlu çiftlerle takılmak da kulağa hoş geliyor." Ona alaycı bir sırıtış attım.

Kıkırdadı. "Mide bulandırıcı, değil mi? Çok mutluyum."

"Korkunç." Sırıttım. "Beni yanlış anlama. Onu görmeye bayılıyorum.

Bu hafta sonu hepimiz Cody'lerde buluşacağız." Bundan bahsetmezdim ama Tova'nın onu davet ettiğinden emindim. Catherine gittiğine göre Aggie, Tova ve Sutton Vienne'in etrafında toplanacaktı.

"Sen ve ben çocuk masasında oturabiliriz." "Partideki en eğlenceli kalabalık orası."

"Evet," dedi hüznle. "Öyle. Catherine bunu kaçıracağı için çok üzgün." Çenesini sıktı. "Parti yüzünden ayın dördünden önce Denver' gitmeyecekti ama kamp, babasıyla geçireceği zamanı bitirdi." Birasını bitirdiğinde ben onun

Dave'in istediği gibi davranması hakkında mırıldanacaktı. Ama Vienne'in olayı buydu. Açıldı, içini döktü ve yoluna devam etti. Bu özelliğine hayrandım. "Duvarı yıkmak yerine beni konuşturduğun için teşekkürler. Beni durdurmasaydın tavanın bir kısmını sökebilirdim."

Ayağa kalktı ve gerindi. Kıvrak vücudu uzun ve şehvetli bir hal aldı. Tek ellerini başının üzerine kaldırmaktı. Bakışlarım, gömleğinin yukarı doğru sıyrılıp karnının bir şeridini ortaya çıkarmakla tehdit ettiği bel bandına takıldı.

"Pazar günü görüşür müyüz?"

Bakışlarımı yüzüne diktim. Yüz ifadesi nötrdü. Beni bakarken yakaladı mı?

Şehvetime tanık oldu mu? Bunun bir önemi yoktu. İş ilişkisi olan komşulardan başka bir şey değildik. "Pazar, Honey V."

Vienne

Gözlüklerimi kaldırdım ve yatak odamın penceresinden dışarı baktım. Austen'ın penceresi kapalı mıydı? Benimki olabildiğince açıldı ama rüzgâr içeriye serin bir ferahlık getirmiyordu. Bir atlet ve iç çamaşırına kadar soyunmuştum ve hâlâ çok sıcaktı.

Bütün hafta Dave'e duyduğum öfke yüzünden bu kadar gergin olduktan sonra rahatlamaya ihtiyacım vardı. Oda bunaltıcı olmadığında bu daha kolay bir işti. Servis temsilcisi nihayet hafta sonu tatilinden sonra Salı günü gelebilecekti. Yaz sıcakları herkesin kliması benimkinden önce bozulmuştu.

"Ugh." Saçlarımı topladım, ensemden kurtardım ve yatağa uzanıp saç tellerimin yastığın üzerinde yayılmasına izin verdim. Çarşaf serindi ama bu his uzun sürmeyecekti. Gözlüklerimi komodinin üzerine fırlattım.

Austen'la yan yana çalışmanın verdiği bastırılmış hayal kırıklığı beni huzursuz ediyordu. Uyuyamadığım için etrafta dolanıp terlemek istemiyordum. Eski sevgilime kızgındım. Yandaki adama kızmalıyđım. Onunla güvertede bira içmek, harika kardeşlerinin yanında bekâr hayatı yaşamakla ilgili dertleşmek, beni fiziksel olarak sakinleştirmeye yardımcı olmamıştı. Austen'ın etrafında olmak sadece farklı türden bir sıcaklığı arttırdı.

Bazen onu bana bakarken yakalıyordum. Bunun ne anlama geldiğinden ya da bir anlamı olup olmadığından hiç emin değildim. Yakında gidiyordu. Neden benimle bir şeyler başlatmak ve ailesini kızdırma riskini almak istesin ki?

Neden benimle bir şeyler başlatmak istesin ki? Dave yakışıklı bir adamdı ama Austen değildi. Austen'ın çene çizgisine, geniş göğüs ve omuzlarına ya da güçlü bacaklarına sahip değildi. Theo da Dave ile aynı kategorideydi ve Jake yakışıklı olmasına rağmen o da tam bir paket değildi. Muhtemelen onun da tıpkı Theo gibi içinin boş olduğunu ve Dave'in de bu kategoriye girebileceğini biliyordum.

Austen'a fiziksel olarak ilgi duymak yeterince kötüydü. Onu bir insan olarak sevmek ve önceki ilişkilerimin de aynı ölçüde öz farkındalığa ve olgunluğa sahip olmasını dilemek düpedüz ölümcüldü.

Adamın içi de dışı da seksiydi. O evin güzelliğini ortaya çıkarmak ve restore etmek ve fiziksel emeğin bir kısmından zevk alabilmek için sabırsızlanmakla kalmadım, aynı zamanda her sabah çimlerin üzerinde koştum çünkü hepsini Austen ile birlikte yapmalıyđım. Pazartesiden cumaya kadar biz vardık. Bir ekip.

Ayın dördünde Cody'lere gidecekti. Bütün hafta sonunu onun geniş omuzlarını ya da kirli çenesini görmeden geçirmek zorunda kalmayacaktım.

Bahse girerim davet ettiği her kız klima ve orgazm olur. Tam bir yaz rüyası.

Ben o kız değildim. Teklif etse bile, geçmişime dayanarak daha iyi kararlar alıyordum. Olgunlaşıyordum. Daha kaç kez bekar olmanın daha iyi olduğunu kanıtlamam gerekiyordu?

Ama bu gece ateşli ve azgındım ve bana soğuk bir bira veren ve eski sevgilim hakkında inlememi dinleyen yakışıklı bir komşum vardı.

Elimi karnıma götürdüm. Onun penceresi kapalıydı. Benimki açıktı ve Catherine evde değildi. Titreşimi ya da ne kadar yüksek sesle inlediğimi duyması konusunda endişelenmeme gerek kalmayacaktı. Enerji serbest kalacak ve daha kolay uykuya dalabilecektim.

Kazan-kazan, değil mi?

Bacaklarımın arasındaki sabit zonklama bütün hafta peşimi bırakmamıştı. Bu gece, bu konuda bir şeyler yapacaktım. Komodinden küçük değneğimi aldım ve iç çamaşırimdan dışarı çıktım. Çok fazla uyarılmaya ihtiyacım yoktu ama bazen o dolgunluk hissini özlüyordum. Theo'nun vibratörlerimden gözü korkmuştu ve beni onlara gerek olmadığına ikna etmesine izin vermiştim. Notlar alıyor olmalıydı ve ben de onları atmamalıydım, ama boşanmadan yeni çıkmıştım ve başka bir küçük adamın beni kendi seviyesine indirmesine izin verdim.

Parmağımı klitorisimin üzerinde gezdirip ıslaklığı test ederken bir inilti çıkardım. Tanrım, bu iyi hissettirdi. Biraz gürültülü olmak. Zamanıma müdahale eden hiç kimse ya da hiçbir şey hakkında endişelenmemek. Gözlerimi kapattığımda, hayal gücüm çılgına döndü. Etrafımdaki sıcaklığı yaratan Austen'dı. Austen yanımdaki yatakta, ağırlığı yanımdaydı. İslatmak için parmağını dikiş yerimden geçiren ateşli komşum-

Hayır, Austen'ın buna ihtiyacı olmazdı. Beni sıırılsıklam ederdi. O kadar ıslak olurdum ki tek yapması gereken kulağıma adımı ya da Honey V'nin o kafa karıştırıcı takma adını fısıldamak olurdu ve ben kızarmış olurdum. Ben onun olurdu ve o ne yapacağını bilirdi.

Bir inilti daha bıraktı beni. Büyük parmakları ve güçlü elleriyle ne yapacağını biliyordu.

Bacaklarımı daha geniş açtım. Kafamda Austen'ın fantezileri varken vibratöre ihtiyacım yoktu. Öyle hayaller ki

Gerçek.

Nefes alışım hızlandı ve onun üzerimde hareket ettiğini, ağırlığının bacaklarımın arasına yerleştiğini hayal ederken inlemelerimi bıraktım. Kocaman olacaktı. Şortunun bol kumaşında gördüğüm şey ürünü değildi ve kot pantolonunu kaslardan daha fazlası dolduruyordu.

Üzerime bir zevk dalgası çöktü, umursamadığım farklı bir sıcaklık. "Evet," diye fısıldadım.

İçime sokmazdı ama beni doldurmak için acele etmezdi. Kasıtlı olarak yavaş ve alaycı bir şekilde sert olacaktı. Rastgele itmez, sadece kendi zevkini önemserdi. Hayır, benim emektar tamircim zevkini benim uyarılmamdan, beni güçlü bir doruğa doğru itmesinden alacaktı.

İki parmağımı içime daldırdım. Bu his beynimin Austen'ın nasıl hissedeceğini tam olarak doldurmasına yardımcı oldu. "Evet," dedim biraz daha yüksek sesle.

Kalçalarım elime karşı yuvarlanıyor ve çırpınıyordu. Klitorisime sürekli baskı uyguluyor ve parmaklarımı içeri ve dışarı itiyordum. Austen'ın dumanlı, güve otu kokusu sayesinde, genellikle kendi başıma birkaç dakika süren şey şimdi sadece zamanın bir kısmına ihtiyaç duyuyordu. Onun nasıl hissedeceğini hayal etmek beni zirveye fırlattı.

"Evet." Nefesim kesildi, kendi dokunuşumda o kadar kaybolmuştum ki kendime ne yaptığımı bile fark etmemiştim. Austen'ın ne yapacağına dair düşüncelerime, varsayımlarıma tepki verdim. Doruk noktam üzerime çöktü ve yatağa doğru eğildim. Gömleğim yukarı ve sivrilen meme uçlarım tavana doğru gerildi, sanki Austen'ın ağzı inci gibi bir tomurcuğu dudaklarının arasına almaya hazırlanıyordu.

"Tanrım," diye inledim ve yatağa gömüldüm.

Ya içime girip çıkan oysa? Ya içimde sadece hayali düşünceler değil de onun elleri, ağzı ve aleti varsa?

Ya- Vücudum daha fazla spekülasyona dayanamadı. O zamandan beri hiç olmadığım kadar hızlı ve güçlü patladım... Hatırlayamıyordum.

"Austen." Adı dudaklarımdan nefes nefese bir haykırıyla çıktı, yüksek sesle değil, ama sürüklenmemiş olsaydım yapacağım kadar sessiz de değil.

Yere yığıldım, nemli ellerim karnımın üzerinde duruyordu. Düzensiz nefes alışım havayı doldurdu. Yalnızdım. Sadece ben vardım. Ve mastürbasyon yaparken komşumun adını sayıklamıştım.

Aynaya baktığımda utançtan kızarır mıydım?

O sadece komşum değildi. En iyi arkadaşımın kardeşiydi. Bütün arkadaşlarımda kardeşiydi. Eğer onunla takılırsam ve kalbim kırılırsa, temiz bir ayrılık yapamazdım. Onun hakkında bir şeyler duyacaktım. Evi sattıktan sonra nereye taşınırsa taşınırsın, muhtemelen onu ziyarete geldiğinde görmeye devam edecektim.

Tavandaki gölgelere bakarken kalp atışlarım normale döndü. Austen'la hayali seks bu kadar güçlüyse, ondan uzak durduğumdan emin olmalıydım. Böyle somut bir seksle başa çıkamaz ve kalbim sağlam bir şekilde uzaklaşamazdım. Hele ki bedenimle oynayan oysa. Çok iyi bir adamdı ama aynı zamanda benim gibi bağlılığa karşı görünüyordu. Ateşle oynuyor olurdum.

Paravan kapının gıcırtısı geceye yayıldı, ardından bir kapı kapanma sesi geldi. Kalbim boğazıma düğümlendi. Dik oturdum ve gömleğimi aşağı çektim. Kahretsin.

Bu onun evinden miydi? Daha da önemlisi, içeri mi giriyordu, dışarı mı?

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Dışarıda olsaydı, duymuş muydu?

Oh, Tanrım. Panik, aşağılanmaya dönüştü. Beni gün ışığında sadece jinekoloğumun şahit olduğu bir pozda görmüştü. Ya onu düşündüğümü bilseydi?

Yataktan sürünerek çıktım, gözlüklerimi taktım ve alçaktan bakarak pencereden dışarı baktım. Evinde hiç ışık yanmıyordu. Sert bir nefes aldım ve arkama yaslandım.

Aşağı. Dışarı ık mış olmalı. Beni duymadığından oldukça emindim. Bu sefer ona sormayacaktım.

Dokuz

VİYANA

Teddy'yi arka bahçeye yiyecek ve suyla yerleştirdim ve küçük köpek kulübesine yeni bir uyku pedi koydum. Ben partideyken o ve küçük mesanesi dışarıda olmak zorundaydı. Cody ve Tova'lara gitmek için yola çıkmak üzereydim ki kapı çalındı. Kimseyi beklemiyordum.

Kapıyı açtığımda, evde çalışırken giydiği gibi dar bir gömlek ve bedenini diğer takımlarından daha çok seven daha güzel bir kot pantolon giymiş, yeni duş almış bir Austen'la karşılaştım. Kovboy çizmeleri de daha az yıpranmıştı ama iyi kullanılmıştı ve Knight's Oil Wells şapkası iş için kullandığından farklıydı ve ters takmıyordu.

Sıcaklık içimde kıvrıldı, doğrudan yüzüme doğru ilerledi. Kızarıklığımlı gizlemek için gözlüklerimi takmayı diledim. Klimasızlığı suçlayabilirdim ama geçen gece beni duyup duymadığı konusunda kendime eziyet ediyordum.

"Austen." Adı boğuk bir sesle çıkmıştı, sanki onu içeri çekip soymaya hazırmışım gibi.

Öyleydim, ama onun burada olma sebebi bu değildi.

Bakışları vücudumda aşağılara indi ama sanki keten şortum, Birkenstock sandaletlerim ve bol pembe gömleğim onun hayalini kurduğu şeyler değilmiş gibi hemen yukarı kalktı. "Birlikte binmek ister misin?"

"Oh." Hayır.

Evet, kesinlikle.

Ama... duydu mu?

Bilmek için can atıyordum, öğrenmek için dehşete düşmüştüm ama sorma hatasına da düşmeyecektim. Cehalet mutluluktur. "Olabilir. Yollarını tıkayan yeterince araç olacak."

"Etkili değilsem bir hiçim."

İçinde bir kase makarna salatası ve topluluk soğutucusuna eklemek üzere getirdiğim içeceklerin olduğu çantayı aldım.

"Pastırma çiftliği mi?" diye sordu, sürgüyü kilitleyebilmem için çantayı benden aldı.

"Getirdiğim biranın türüyle daha çok ilgilenmiyor musun?"

"Elma şarabı sevdiğini biliyorum ama onu her yerden alabilirim." Verandadan aşağı inmemi işaret etti. Uzun bacaklarının merdivenleri tırmanışını izlemeyi tercih ederdim ama gözbebeklerim onu görmeye açmış gibi de bakamazdım. "Yemeğini hiçbir yerde bulamıyorum."

O etraftayken istediği zaman alabilirdi. Yemeği düşünmüyordum. *Yaramaz, Vienne*. "Sana salatanın nasıl yapıldığını gösterebilirim."

"O zaman benim pastırmamla uğraşmazdın."

Gülerek kamyonetine bindim, kafamda neler olup bittiğine dair hiçbir fikri olmadığı halde beni rahatlattığı için minnettardım. Kokusu taksinin içinde etrafımı sardı ve ben de yolcu koltuğuna gömüldüm. Arabanın içi düzenli ve temizdi. Sanki her şeyden elini eteğini çekip yoluna devam etmeye hazırmış gibi etrafını derli toplu tutuyordu.

Kamyoneti çalıştırdı.

"Burayı nasıl buldunuz? Crocus Vadisi hakkında ne düşünüyorsun?" Sevdığım kasabanın geçip gidişini izleyerek sordum. Elbette her yerde yaşamamanın sıkıntıları vardı, özellikle de erken gelişmiş bir çocukken bekâr bir anne olarak döndüğünüzde. "Kalmayı planlamadığını biliyorum ama gittiğin diğer yerlerle karşılaştırdınca burası bir yer?" Şimdi ben de Catherine'in ateş başında yaptığı gibi burnumu sokuyordum.

Bir omzunu kaldırdı ve bileğini direksiyonun üzerine koydu. "Bir numarayı alır. Ev gibi ama boktan anılar olmadan."

"Gerçekten mi?"

Bakışlarını bana doğru kaydırıp ve kasketinin gözlerini gölgelemesinden dolayı midem bulandı. "Bu çok mu şaşırtıcı? Hiçbir zaman bir şehir adamı olmadım, ama büyük bir şehirde yaşamak gerekliydi. Bana söylenen yere gittim."

"Sanırım. Los Angeles'a kendi isteğinle gidiyorsun, bu yüzden şehir hayatını tercih ettiğini düşündüm." Bakkalın önünden geçtik. O kadar küçük ve tıka basa eşya dolu bir mağazaydı ki, bir sonraki şeritten dönmeye çalışırken vitrini dışarı çıkarıyordunuz. "Pek çok insan Kuzey Dakota'dan taşınıyor ve burayı kötülüyor ama bu her zaman kendilerini daha güçlü göstermek için yumruk atıyorlarmış gibi görünüyor. Ve dışarıdan gelenler buraya taşındığında..."

Homurdandı. "Her şey geri kalmış ve kültürsüz. Montana'da da böyle - kayak merkezlerinin olmadığı Montana'da."

Başımı salladım. "Yine, sanki kendilerini daha iyi göstermeye çalışıyorlar. Dave bu konuda kötüydü ve burada hiç yaşamadı. Çok dünyevi biriymiş gibi konuşurdu. Bir keresinde sinirlendim ve ona çıkıştım. 'Kusura bakma Dave ama balayımız için gittiğimiz Cancun tatil köyü tam bir turist tuzağıydı. Denver dışındaki gerçek dünyada hiç bulunmadın.'"

"Bunu ona sen mi söyledin?" Gülümsüyordu, aklımdan geçenleri söylediğim için mutluydu. Ne kadar ferahlatıcı.

"Evet, boşandıktan sonra eve taşınacağımı söylediğimde. Yarı yarıya velayet istemedi çünkü işi çok zordu.

önemli olduğunu ve kızımızın yabancılar tarafından büyütülmemesi gerektiğini düşünüyordu. Catherine'in tek sokak lambası olan bir kasabada yetiştirilmesine çok kızdı."

Bana baktı. "Crocus Vadisi'nde sokak lambası yok."

"Biliyorum. Aptalın teki."

Derin, hoş bir sesle güldü. "Aptal Dave."

Sırıttım. Austen'in desteği çok şey ifade ediyordu ve ben bunu şimdiye kadar fark etmemiştim. Ailem harikaydı ama evliliğimin neden başarısız olduğunu anlamıyorlardı. Evet, dağılmasında benim de payım vardı. Sorun sadece Dave değildi ama sonuçta birbirimize uygun değildik. Benim yaşamak istediğim hayat, onun karısının olmasını istediği hayat değildi ve boşanma sürecinde beni zorbalıkla yola getirmeye çalışmıştı. İtaatkâr ve üzerine titreyen bir eş istiyordu ama bu roller boğucuydu. Yeni karısı daha iyi uyum sağlayabilirdi ve şimdi bir çocukları olduğuna göre... umarım kimliğinden vazgeçmeyi benden daha iyi idare edebilirdi.

Birkaç dakika sonra Cody ve Tova'nın evine giriyordu. Austen'in bahsetmiş olduğu çit, bir otlığı ikiye bölüyor ve keçi ahırına bitişikti. Ahırın yanında yeni bir küçük kulübe daha vardı.

Yemeklerin yeri dükkân ve binanın önündeki geniş beton alan olarak değişmişti. Hava rüzgarlı olduğunda içeride yemek yiyorduk ama bugün güneş toprağı kavuruyordu ve sadece hafif bir esinti vardı.

Cody'nin iki ızgarası vardı ve bazı masa ve sandalyeler kurulmuştu. Eliot zaten ızgaraların yanındaydı, birinin onu bulması için en olası yerdı. Cody'nin büyük çocukları çimlerin üzerinde Ro ile oynuyordu. Aggie'nin kocası Ansen bir kenarda durmuş Wilder ile sohbet ediyordu. Aggie ve Tova bize geliyordu.

Dışarı atladığımda, Tova sırtarak bana doğru yürümeye başladı. "Hey, siz ikiniz. Başardınız."

Sanki bir çiftmişiz gibi konuştu. Bundan nefret etmedim. Dün geceki şimşek hızındaki doruk, rol yapmakta iyi olduğumu kanıtladı.

Ona sarıldım. Benden biraz kısaydı ama uzun, ince eteği ve bol kaşkorse üstüyle uzun görünmeyi başarıyordu.

Aggie şakacı bir şekilde kardeşinin omzuna yumruk attı. "Umarım Vienne'i sırf o sarhoş kışını eve götürsün diye almamışsındır."

Gözleri parlayarak sırttı. "Daha akıllıca çalış, daha çok değil."

Karnımda çırpıntılar tutuştu. Şaka yapıyordu ve bir şekilde beni şoför olarak kullanmadığını biliyordum. Rahat tavırları beni çok tahrik ediyordu.

Ben ne zaman bu kız oldum?

Çantamı arka koltuktan aldı ve elden vermek dükkânın önünde sıralanmış üç soğutucuya taşıdı. Düşünceli, şakacı ve hakkı olduğu halde kendini ciddiye almayan biriydi. Onun gibi bir adamla kendimi kaybedebilirdim. Fantezilerimi kendime saklamak ve bir dahaki sefere pencereyi kapatmak için bir neden daha.

"Bunu yapabilirim," dedim ve arkadaşlarımı bırakıp ona yetişmek için koşmaya başladım.

"Ben hallederim. Git ziyaret et." Bira şişelerini buzun içine tikiştirmaya başladı.

Gah, bu adam. Benimle umursamazca ilgilenmeye devam ederse bir su birikintisi olacaktım. Dave yiyecekleri zorlukla indirmişti. "Tamam. Kendine bir içki al."

Tekrar sırttı. "."

Şapkasının kenarından beni görmek için başını eğişine bayılmak gibi çılgınca bir şey yapmadan önce Tova ve Aggie'ye yaklaştım. Eve doğru yürüyorlardı.

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" Onlara yetişordum.

Aggie sırttı. Esinti kıvrıcık saçlarının bir kısmını yüzüne doğru savurdu. Saç tellerini kulaklarının arkasına sıkıştırdı. "Austen'la çalışmanın nasıl bir şey olduğunu anlatarak bana yardımcı olabilirsin."

Cinsel açıdan sinir bozucu. Eğlenceli. Şimdiye kadar yaptığım en iyi işti. "Güzel."

İkisi de bana yan gözle baktı.

"Ciddiyim," diye ısrar ettim ve eve girdik. Tüylerim diken diken oldu. Ah, merkezi havası çalışan bir yer. "Onunla çalışmak gerçekten çok yumuşak. Biliyorum bir haftadan biraz fazla oldu ama beni sorgulamıyor ve bu çok rahatlatıcı. Ne istersem yapıyor ve ben yokken fazladan bir ton zaman harcıyor."

"Tembel olmamasına şaşırmadım ama sana asıldı mı?" Aggie'nin dudakları yukarı kıvrıldı. "Asıl sormak istediğim de bu."

Evin soğuğu kovuldu ve sıcaklık geri geldi. "Hayır, hayır."

Tova'nın nefesi kesildi. "O öyle."

"Kimde ne var?" Sutton alt kattaki banyoya giden koridorun duvarını yuvarlayarak sordu. O da Aggie gibi kot şortunun altına kovboy çizmeleri giymişti ama saçları uzun bir örgüyle arkada toplanmıştı. Beni gördüğünde yüzünde bir gülümseme belirdi. "Hey, Vienne."

Aggie, "Austen'ın Vienne'e asıldığını öğreniyoruz," diye cevap verdi. "Şimdi bir şey olup olmadığını anlamaya çalışıyoruz."

Tova bir elini kaldırdı. "Kesinlikle bizim işimiz değil. Evet, biz utanmazız ve herkesin bizim gibi harika seks yapmasını isteriz."

"Uck." Aggie ürperdi. "Yani, sen git kızım, ama yine de. kişiler benim kardeşlerim."

Tova ve Sutton eşlerinin yatakta ne kadar iyi olduğu konusunda şeffaftı. Belki de bu yüzden Austen'la nasıl olacağını açıkça hayal edebiliyordum. Az önceki ürperti omurgamda dans etti. "Hiçbir şey olmadı." "Hiçbir şey olmadı."

kızardı ve başarısız oldu. "Ve hayır, sadece Austen bazı sataşmalar dışında, bana asılmadı."

Sözleri kafamın içinde yankılandı. *Bunu aklınızda tutun.*

"Onun yapmasını mı istiyorsun?" Sutton sordu.

"Hayır." Kekeme değildim. Kardeşlerini istemek gibi bir hastalığım vardı. "Önemli değil."

Aggie elini uzattı. "Açık olmak gerekirse, sana iyi davranıyor mu? Sana baskı yapmıyor ya da seni rahatsız etmiyor mu? Harikalar diyarını gördüğünden beri."

"Harikalar Diyarı." Homurdandım ve başımı salladım. "Köklerinin yere değmesini engellemeseydi mükemmel adam olurdu."

Bana baktılar. Ciğerlerim dondu. Bunu gerçekten söylemiş miydim? Bu kızlar çok iyi arkadaşlardı ve ben de onlara karşı çok dürüsttüm.

Tova'nın dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Austen'a ona iyi mi davranıyorsun yoksa onu rahatsız mı ediyorsun diye sormalı mıyız?"

"Kendimden bahsetmiyorum." Sesim yükseldi. "Hiçbir erkekle bir şey başlatmakla ilgilenmiyorum." Yalancı bir yalancıydım. Sıcak bir şey başlatmak ve o adam yüzünden gözlerimin arkasında patlayan yıldızlarla bitirmek istiyordum.

Aggie, "Kardeşimin bir olmadığını duymak güzel," dedi ama gözlerinde hüznün vardı. "Keşke yerleşmekten korkmasaydı ama ailelerimiz bize çok çektirdi. Her neyse, onu birkaç ay daha tutacağız, o yüzden kalan yiyecekleri partiye gidelim."

Mısır koçanı için tereyağı, Austen'ın benimkinden daha fazla yiyip yemediğini görmeyeceğim başka bir makarna salatası ve Tova'nın hazırladığı karışık meyveler için çırpılmış krema taşımaya yardım ettim.

Cody ve Eliot yemek masasına hamburger ve sosisli sandviç doldurdular ve yemek için oturduk. Eliot'ın yanına ve Austen'ın karşısına oturdum. Knight ailesinde onu fark etmiştim.

Daha önce de bir araya gelmiştik. Yakışıklı bir Austen'dı. Şimdiki gibi değil. Sesini kardeşlerinden daha net ayırt edebiliyordum. Farklı gülümsemelerini biliyordum. Bir sonraki çalışmasının ne olacağına karar verirken ensesini nasıl kaşıdığını. İş için, eğlence için ve sadece takılmak için nasıl giyindiğini. Austen'ın *farkındaydım*.

"Kardeşim bir müşteri olarak nasıl?" Eliot sordu, geniş omuzları Austen'ınki kadar davetkâr değildi.

Düşünüyormuş gibi yaptım. Austen kaşlarını kaldırdı ama kara gözlerinde mizah dans ediyordu.

"İşin çoğunu o yapıyor, bu yüzden şikayet edemem." "Pek çok kadın şikayet eder," dedi Eliot.

Austen, "Bana doyamadıklarından şikâyet ediyorlar," diye karşılık verdi.

Eliot ve ben güldük ve ev ve yaptığımız değişiklikler hakkında konuşmaya başladık. İçimdeki inek, boya renginin nasıl modern bir tona sahip olacağını ancak evin yaşını nasıl tamamlayacağını ve yeni dolaplarla rustik çiftlik evi görünümüne nasıl bağlı kalabileceğimi anlatırken aşırıya kaçtı.

Austen salatamın çoğunu yedi, beni izlerken çene kasları gerildi ve esnedi. Konuşmamı kesmedi ya da yaptığımız değişiklikleri küçümsemedi. Konuştuğunda ise bana hak veriyor ya da fikirlerimin ne kadar uygun olduğunu açıklıyordu. *Kesinlikle benim bulabileceğim şeyden daha iyi*, demişti. Bu uzun süre aklımdan çıkmayacaktı.

Yemekten sonra her şeyi temizlemeye yardım ettim. Salatam gitmişti. Cody ve Tova akşam yemeği için kullandığımız katlanır sandalyelerden daha rahat olan kamp sandalyelerini yerleştirdiler. Austen oturuyordu, çok yakın değil ama belki normalde olduğumuzdan daha yakın.

Eliot havai fişeklere yardım etmesi için Austen'ı görevlendirdi.

Austen inleyerek ayağa kalktı. "Bira içip bütün işi senin yapmanı izleyemez miyim?"

"Bir şeyleri havaya uçurma tecrübesi olan sensin." "Yirmi yıl boyunca ne yaptığımı sanıyordun?" Austen inanılmaz.

Eliot gözlerini devirdi. "Bir şeyleri havaya uçurmak mı?"

"Ben savaş mühendisi değildim. Askeri polistim. Bir sürü kimlik kontrol ettim."

Numara yapıyordu ama çenesindeki gerginlik, kimlik kontrolünden çok daha fazlasını yaptığını ve kardeşlerinin daha fazla ayrıntı bilmemesinden biraz rahatsız olduğunu gösteriyordu. Nasıl hissettiğini çok iyi biliyordum. Ben de annemle aynıydım.

"Ama zamanında bir şeyleri havaya uçurmuştun."

Austen'ın dudakları düzleşti. "Eğitimde herkes yapar."

Geri gülerken Eliot'ın sırtması onu hırlattı. Kayınvalidemde bu neşeli dinamik eksikti. Büyürken kuzenlerimle yaşadıklarımı Catherine'in de yaşamasını istiyordum. Kardeşimle çok yakın değildim; karısının benden nefret ettiğine yemin ederdim ve annemle babamdan uzak dururdum.

Şövalyelerin şenliklerine katıldığım için sonsuza dek minnettar kaldım.

Cody'nin en büyük çocuğu Grayson onlara doğru koştu. "Yardım edebilir ?"

Austen, Eliot'la bir *oh* be bakışı alışverişinde *bulundu*.

Austen, "Bunu babana söyle," dedi. "Bana kızacak, ben de onun kışına tekmeyi basacağım, sonra da Tova ile başım belaya girecek."

Grayson'ın ağzı açık kaldı. "Babamı dövemezsin."

Eliot ellerini kaldırdı ve uzaklaştı. "Araya girmeyeceğim."

Çocuklar garaj yolunun sonuna gittiler. Grayson babasıyla bir anlaşma yapmış olmalı. Cody ve Austen da onlara katıldı.

Tova başını salladı. "Evimin hemen yanında havai fişek patlatılması fikrini asla aklımdan çıkaramayacağım."

Aggie bir botunu diğzerinin üzerine vurdu. Tripp'i göğsünde bir askıya almıştı. "Orman yangınlarının eyaletimizi yiyip bitirmesi konusunda endişelenmemize gerek yok."

"Hayvanlarınız bununla nasıl başa çıkıyor?" diye sordum.

"Atların umurunda değil gibi görünüyor. Sanırım kapalı arenada yaptığımız onca inşaattan sonra tüm hayvanlar yüksek sesli patlamalara karşı oldukça duyarsızlaştı." Sutton'a sırtıttı. "Ama nöbetçi veterinerim var."

Sutton başıyla onayladı. "Yakında nöbetçi başka bir veteriner olacak."

Heyecanım arttı. Sutton ve Wilder'ın kamp gezileri için bir listesi vardı ve doğurganlık randevularına ihtiyacı olduğunda Bismarck'a gitmek için daha fazla esneklik istiyordu. "Birini mi buldun?"

Başını salladı. "Keşke gelecek haftaki konferansımdan önce başlayabilselerdi ama Wyoming'den taşınıyor. Temmuz sonunda başlayacak."

Sırttım. "Evlenmen için tam zamanında."

"Yeniden evlendim," diye şarkı söyledi Aggie. "Sabırsızlanıyorum. Keşke bir parti vermemize izin verseydin."

"Büyük düğünü zaten yaptık." Sutton'ın bakışları, üzerinde bu kadar çok ilgi olmasından utanmış gibi düştü. "Bir sonraki hafta sonu herkesi bizim evde ağırlayacağız."

"Yeterince iyi."

Sonraki birkaç saat boyunca çocukların hazırladığı havai fişek gösterisini izledik. Çocuklar maytaplarla oynadı. Catherine'i özledim. Buna bayılırdı. Umarım babası onunla anılar biriktirmesine yardım ediyordur.

Gösteri bittiğinde karnım sersemlikle doldu. Buraya Austen'la gelmişim; geri de onunla dönecektim.

Kamyonetine bindim, midem şimdiye kadar çıktığım tüm randevulardan daha fazla sinirle doluydu. Geldiğimizde de aynı şeyi yaptı ve çantamı alıp boş kâsemi ve bira şişelerimi kamyonetin yükledi.

Çantayı arka koltuğa koyarken ona "Bunu aldığın için teşekkürler ama birayı almana gerek yoktu," dedim. "Cody ve Tova bunu bir dahaki sefere saklayabilirdi."

Şoför koltuğuna tırmandığında o külot eriten gülümsemesini gördüm. "O zaman gece verandada ne içeceğiz?"

, kalbime çok yakın bir yerde sıcak bir parıltı tutuştu. "İçecekleri tedarik etme sırası bende mi?"

Beni koltuğa yapıştıran bir sırtıma daha ve yola çıktık. Etrafımızdaki karanlık gökyüzünü havai fişekler süslüyordu. Yere yaklaştıkça küçük ışık huzmeleri parladı ve karardı. Nefes nefese kaldığımda kasabaya giden otoyola dönüyordu. "Ateşböcekleri!"

Arabayı yolun kenarına çekti ve . "Nereye?"

Dur levhasının yanında havayı aydınlatan küçük kıvılcımları işaret ettim. "İşte."

"Harika." Gösterge panelinin ışıkları sırtışında parlıyordu. "Bir tane daha var."

Ayağını frende tuttu ve ateş böceklerinin hendeğin çeşitli noktalarında titreşmesini izledik. O da en az benim kadar büyülenmiş görünüyordu. Austen'ı diğer ilişkilerimle kıyaslayıp durmaktan nefret ediyordum ama Dave ve Theo patlamama sinirlenebilirlerdi. Jake durma anını beni arka koltuğa oturtmak için kullanırdı. Austen benimle birlikte ateşböceklerinin tadını çıkarıyordu.

"Durduğunuz için teşekkürler," dedim.

"Merada biraz sihir var sanki," diye mırıldandı.

Ona bakmak için döndüm. Konsola yaslanmış, pencereden dışarı bakıyordu. Kasketinin kenarı aşağıdaydı ve hava karanlık olduğu için yüzü her zamankinden daha gizliydi. Tenimin altında bir titreme dolaştı, derinlere doğru salındı ve kalçalarımın arasında merkezlendi. Çok yakışıklıydı.

Başını hafifçe çevirerek bakışlarımla buluştu. Yüzlerimiz hiç kadar yakındı. "Seni eve götürmeliyim."

Yarın sabah erken kalkacağız."

Bir büyüünün içindeydim, sesine, kokusuna, yakınlığına asılı kalmıştım. Gözlerini kaçırdı, pikabı vitesine taktı ve otoyola döndü.

Hayal kırıklığı hiç bu kadar ağır, bu kadar boğucu olmamıştı. Ateş çukurunun yanındaki gece bir tesadüf olmalıydı. Onun için zayıf bir an. İkimiz de olması gerektiği gibi aklımızı başımıza toplamıştık.

Evinin önünde durdu ve çantamı benden önce aldı. Elimi uzattım ama o çenesini eve doğru kaldırdı. "Sen git. Ben hanımefendiyi kapıya kadar geçirmeye programlıyım."

İyi ki bütün gün hiç ilgi göstermemişti, yoksa en üst basamağa ulaşmadan önce umutlarım tavan yapardı.

Yol boyunca hiç konuşmadık, gecenin sesleri ve kasabanın etrafında patlayan havai fişeklerin donuk patlamalarıyla çevriliydik.

"Pekâlâ," dedim kapının kilidini açarken. "Sürdüğün için teşekkürler."

"Sorun değil." Çantayı bana verdi ve ben de anahtarlarımı çıkardım.

Kapıyı iterek açtım ve tam içeri girmek üzereydim ki, "Hey, Vienne?" dedi.

İçimde sinirler uçuşuyordu. Beni öpmek için eğilirse hayır diyecek kadar güçlü olamayacaktım. Bunu çok istiyordum. O dudakların bir his olduğunu bilmek istiyordum. O ensenin.

"Öyle mi?" Nefes nefese sordum.

Merdivenlere doğru yürümeye başladı. Kalbim bir ateşböceği kadar çabuk söndü.

"İyi geceler. Yatak odanın penceresini açık bırak ki dudaklarında yine benim adımla boşaldığını duyabileyim. İzlememe izin verirsen daha da iyi olur."

Austen

Merdivenlerden çıkar çıkmaz penceresini kapatacak mıydı? Söylediklerimi söyledim ve onu ön kapı açık, sivrisineklerin eve girmesine izin vererek şok içinde bıraktım. Sonra evime girdim ve doğruca üst kata çıktım.

Dün gece her şeyi duyduğumu öğrendiğinde nasıl tepki vereceği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Her şeyi. İstirap verici. İnilti.

Teddy'yi yatırması için ona zaman verdim. Şimdi, Noel Baba'yı bekleyen bir çocuk gibi karanlık bir odada, açık pencerenin önüne tünemiştım. Taze, nemli hava içeri süzölüyordu ve tüm mahalleyi serinletmeye çalışıyor olmam değildi.

Bunu yapar mıydı?

Alt katın ışıkları söndü.

Zamanını bilerek mi alıyordu? Bana inanıyor muydu? Beni süzdüğünü sandığım ve sonra saçmaladığıma karar verdiğim tüm o anlar, dün gece kısık inilti ve nihayet ismimi duyduğumda yok olup gitmişti.

Lanet olası *ismim*. Bir kadının orgazmının nasıl bir ses olduğunu biliyordum. İşini bitirir bitirmez çeliği göçertecek kadar sertleşmişim ki içeri girmek zorunda kaldım ya da arka bahçemde mastürbasyon yaparken yakalanma riskini göze aldım.

Sıcaklık etrafımı sarmıştı. Gömleğimi çıkardım ve yatağın üzerine attım. Bir elimi pencere çerçevesine dayadım ve bekledim.

Koridorun ışığı , sonra söndü. Banyo ışığı. Lanet olsun, onu korkutup kaçırdım mı?

Zaten seninle yatmayacaktı, ahmak.

Ama kendini tekrar bana bırakacak mıydı? Yoksa bundan sonra birlikte çalışmak eskisi gibi olmayacağı için beni dışlar mıydı? Tadilatımı bırakır mıydı?

Bu riske değecekti. Bunu biliyordum.

Birkaç dakika geçti. Sapık olarak görülmem ne kadar sürecekti?

Banyonun ışığı söndü. Gerildim. Sırada yatak odasının ışığı mı vardı?

Bekle, yatak odasında bir hareket mi gördüm?

Camın diğer tarafında gölgeli bir şekilde belirdi. Nefesimi tuttum. Karşılıklı birbirimize baktık. Pencereyi panjurları kapatacak mıydı?

Kahretsin, çok seksiydi. O koyu renk gözlükler çok seksiydi. İnce, hafif bir iç çamaşırı giymişti ve amının dış hatlarını neredeyse seçebiliyordum Spagetti askılı küçük atletinin kumaşını dişlerimle koparsam çok kolay yırtılırdı.

Şehvet bana çarptı ve içim sıkıştı. Kendime aramızda bir şey olmadığını, bunun bir yere varamayacağını söylemeye çalışıyordum ve bu kadın için ne kadar sertleştiğimi inkâr ediyordum.

Ahşap çerçeveyi kavradım. Lanet olası şeyde parmak izlerim olacaktı. Yerimi değiştirmedim, botlarımın çıplak ahşap zemin üzerindeki sıyrıklarının onu ürkütmesinden korkuyordum.

Penceresini açtı ve göğsü inip kalkarak beni izledi. Küçük göğüsleri mükemmel bir ağız dolusu olacaktı. Hepsini ağzıma alabilir ve meme uçlarını dilleyebilirdim. Dudaklarım onu hissetme hayaliyle karıncalandı.

"Ne , Honey V?" Alçak sesle homurdandım. Komşularımızın bizi duymasına gerek yoktu. Dışarıda havai fişek yakan ya da evlerin arasında yürüyen herhangi birinin benim için olana, benim olana tanık olmasına gerek yoktu.

Saçları hâlâ arkaya toplanmıştı. Sokak lambalarının ışığında seçebildiğim tek hareket alt dudağını dişlerinin arasına almasıydı. Sonra parmaklarını üstünün eteklerine doladı ve başının üzerinden çekti.

"Tanrım." Nefesim kesildi. Uçları sivri kremsi et. Mükemmel gözyaşı damlaları. Avuçlarım kaşındı

meme uçlarının onlara sürtünmesini hayal ediyordu. "Benim için göğüslerine dokun."

Tereddüt etti, ama sonra emrettiğim gibi yaptı.

"Dün gece boyunca beni düşündün mü?" Başını salladı.

Evet. Kotumun fermuarını açtım, fermuarı aşağı ve sikimi serbest bıraktım. Kendi tutuşuma tısladım. Küçük elinin dolandığını, pompaladığını ve sıktığını hayal edebiliyordum.

Gözlerini tam olarak göremiyordum ama başını tutuş şeklinden kendimi okşamamı izlediğini anlıyordum.

"Duyduğunu sanmıyordum." Sesi mesafeyi aşıyordu, yumuşak ve utangaçtı ama aynı zamanda muhtaçtı.

"Hepsini duydum. Her lanet iniltiyi." Bu son olmayacaktı. Vienne'den farklı bir binada mastürbasyon yapmak saniyeler içinde patlamam için yeterliydi. "Elini amına koy. Klitorisine nasıl oynadığını göster bana."

Bir elini aşağı doğru kaydırırken, sikimi sıkıca kavradım. Parmakları iç çamaşırının içinde kayboldu. Ona lanet olası şeyleri yırtıp atmasını söyleyecektim ama durmasını istemiyordum. Benimle pencerede buluştu. Tişörtünü çıkarmıştı. Aklını başına toplayıp bir sınırı aştığımızı fark edeceği korkusu omuzlarıma çökmüştü.

Ama o zaman çoktan aşmıştık. Göğüslerinin küçük dolgun yuvarlaklarını ya da karnının kalçalarına doğru nasıl eğildiğini bilmemeye geri dönüş yoktu. Omuzlarından dökülen saçları ve mücevherlerden arınmış vücuduyla ilgili hafızamı silemezdim.

"Islak mısın, V?" "Evet."

Nefes nefese kaldı.

"Benim yüzümden mi?"

"Evet," diye inledi, ön kollarındaki kaslar kendisiyle oynarken esniyordu.

Önce yukarı, sonra aşağı vurmak için kendimi tutmaktan vazgeçmek zorunda kaldım. Yukarı, sonra aşağı. "Yaklaştın mı?"

"Çok yakın." Diğer eliyle göğsüne masaj yaptı. Teni ne kadar sıcaktı? Ne kadar yumuşak? Klitorisi ıslanmış mıydı?

ve şişmiş, dokunmam için yalvarıyor?

"Ne hayal ediyorsun?" Hâlâ ayakta durabilmemin tek nedeni pencere çerçevesine tutunmamdı.

"olduğunu. Bunu yapıyorum."

Tanrım, olmak istedim. Bana hiç izin verir miydi?

Yankıları hakkında düşünemedim. Birbirimiz için yaptığımız bu özel gösterinin çok uzağındaydık.

"Seni ağzıma alırdım." Kendimi tanıyamadım. Sesim daha sert, daha derin ve uyarılmayla kalınlaşmıştı. "Küçük klitorisini ağzıma alırdım. Bahse girerim tatlı ve tuzlunun mükemmel bir karışımısın."

Dün gece duyduğum yumuşak inilti yine ondan geldi. "Austen."

"İşte . Yakın mısın, Honey V?" "O isim," diye inledi.

Keşke ona neden öyle dediğimi bilseydi.

Bunu söylemek bile taşaklarımı sıkılaştırıyor, beni doruğa doğru fırlatıyordu. Ondan önce boşalmıyordum. "Benim için gel."

Başını arkaya yatırdı ve meme ucunu başparmağı ile işaret parmağı arasında yuvarladı. Klitorisini daha sert, daha çılgınca ovuşturdu. Vücudunu bir titreme kapladı. Ne kadar erotik bir manzaraydı. Vuruşlarım daha hızlı ve daha umutsuz hale geliyordu, serbest bırakılmam yakındı.

"Şimdi," dedim.

"Austen!" Vücudu sarsıldı, başı geriye düştü ve ağzı açıldı.

Benim orgazmım da onunki gibi kısa sürdü. Sıcak dölleri elime fışkırdı. Pencere çerçevesini bırakamazdım, yoksa dizlerime vuracaktım. Endişelenirdi ve ben de gözlerimi açık tutup onun boşalmasını izlemek için çok zorlanıyordum.

Titriyordum, sikim aşırı hassaslaşmıştı, elim hâlâ sikimin etrafındaydı. Daha sonra endişeleneceğim bir karmaşa yaratmıştım. Vienne nasıldı?

Omuzları kalkıyordu. O kadar yüksek sesle nefes alıyordu ki onu duyabiliyordum.

"Aferin kızıma," dedim. Gecenin bitmesini istemiyordum. Onu yatağa götürmeyi ve kendimi onun ıslak amının içine gömmeyi tercih ederdim. Onunla uyanmak isterdim. Tekrar ve tekrar.

Gitmeden önce onu ne kadar deneyimleyebilirdim?

Gerçekliğin sarsıntısı beni etkiledi ama onu şaşkın bırakıp çekip gitmeyecektim. Pencereyi ittim, kaskatı kesilmiş bedenim itiraz ediyordu. Crocus Vadisi'nde kalışım, yaşadığım diğer yerler kadar geçiciydi ama bu, alabileceğimi almayacağım anlamına gelmiyordu. "Benim için tadına bak."

Hareketleri sarsıntılı ve tereddütlüydü. Ama parmaklarını ağzına götürdü. Gözlerimi kısıtım, parmak uçlarını yalarken dilinin ne kadar pembe olduğunu görebilmeyi diledim.

Yırtık bir inilti beni terk etti. Sadece göğüsleri mükemmel değildi, aynı zamanda istediğim her şeyi yapıyordu. Arzu, aklının yoluna çıkmasını engelliyordu. Geçmişte ona yapılan muamele de aynıydı. Her şeyi ikinci kez düşünür ve unutmaya çalışırdı. Kendine mesafe koyar ve hatta işi bırakabilirdi. Buna izin veremezdim.

"Yatağına git, Vienne." Karanlıkta görülebilecek kadar sertleşti. "Sabah, yaptıklarımızı sorgulamaya başlarsan, dur. Bu hiç olmamış gibi davranabiliriz." Yapış yapış olmuş elimi hâlâ sert olan sikimden çektim ve pantolonuma geri soktum. "Ve yarın gece, benimle burada buluş. Tekrar boşaldığını duymak istiyorum."

Vienne

Austen'ın ön kapısına baktım. Dün gece yatağa girip tavana baktıktan ve en büyük finansal fırsatımı bir dikiz şovu yüzünden mahvedip mahvetmediğimi merak ettikten sonra, günle nasıl yüzleşeceğimden hâlâ emin değildim.

Bu olmamış gibi davranabiliriz.

Yapabilir miyim?

Aletini görmüştüm. Boşaldığını görmüştüm. Orgazm olana kadar bana emir vermemiş gibi davranabilir miydim?

İki nedenden dolayı denemek zorundaydım. Bu işe ihtiyacım vardı. Ve Austen ile işimin bitmesini istemiyordum.

İçeri girdim. Adadaydı, protein shake içiyordu, iş kötü, kaba botları ve ince gömleğiyle geri döndü.

"Günaydın, Honey V." Gülümsemesi orantısızdı ve gözlerindeki sıcaklık tam olarak bastırılamamıştı. Buna rağmen omuzlarında bir gerginlik vardı. "Çalışmaya hazır mısın?"

Yüklü bir soruydu. Parmağımı tekrar klitorisime koymamı söylemesini duyabilmek için onunla pencerede buluşmayacakmışım gibi mi davranacaktım?

Kalp atışlarım hızlandı. Bir kızarıklık boynuma tırmanıyordu. Yaptığımız şeyi nasıl anlatacaktım?

Hey, nasıl uyudun?

Birden ona kadar puanlarsanız, doruk noktanız nasıldı? Bu gece müzik çalalım mı?

Normalmiş gibi davranmak en iyisiydi. "Çalışmaya hazırım."

Gülümsemesi genişledi. "Mükemmel."

VİYANA

Yine kızlarla dışarıdaydım. Perşembe gecesi. Dart oynamayı çoktan bitirmiştik ve ben normal davranmaya çalışıyordum, sanki bu gece başka bir geceymiş gibi.

Bu hiç olmamış gibi davran.

Yapamazdım. Ama yaptım. Her lanet günde. Uyandım, Austen'la işe gittim. Üst kattaki parkeyi bitirmiş ve ana kata başlamıştık. Austen ailesinden bahsediyor, ben Catherine'in babasıyla ve karısıyla nasıl tekneyle gezintiye çıktıklarını anlatıyordum.

Ve her lanet gece, pencerenin önünde idim, onun mastürbasyon yapmasını izliyordum, o da benim onu görünce mastürbasyon yapmamı izliyordu.

İki gün önce merkezi havalandırmam tamir edilmişti. Yine de yatmadan önce pencere açıldı, böylece Austen'ın inleyip homurdanmasını ve bana Honey V diye seslenmesini duyabiliyordum. Kendime zevk veren ben olabilirdim ama onun kuklası olmak, her şeyden tamamen sorumlu olmamak güzeldi.

"Vienne?"

Bakışlarımı biramdan ayırdım. Yaz Günbatımı. Güvertede paylaştığımız türden bir bira. "Özür dilerim."

"Yüzün bu kadar kızarmışken belirli birini mi hayal ediyorsun?" Tova sordu. Aggie'nin kaşları kalktı ve Sutton başını eğerek bakışlarını yanaklarımda gezdirdi.

"Hayır. Sadece hüsnükuruntu." Şakacı bir şekilde kaşlarımı çattım. "Belirli biri hakkında değil."

Çok açık konuştum.

"İşler nasıl " Aggie sordu.

"Güzel." Garip bir şekilde rahat ve eğlenceliydi. İşten çıkmışız ve ertesi sabaha kadar birbirimizi görmemişiz gibi davrandık. "İyi ilerleme kaydediyoruz."

"Sana söyledim, yavaşlamalısın, yoksa daha çabuk gidecek," dedi Aggie. "Onun etrafta olması hoşuma gidiyor. Cody de seviyor, hem de sadece bu hafta sonu saman kesmeye yardım edeceği için değil."

"Wilder bu gece onu dışarı çıkaracak. Sanırım ayrıldığında Austen'ı da özleyecek." Sutton devam etmek için ağzını açtı, sonra kapattı ve telefonuna baktı. "Oh. Buradalar."

Barın kapısı açıldı ve dışarıdan gelen akşam ışığı loş barı aydınlattı. İki uzun boylu figür içeri adım attı. Wilder'ın bakışları hemen Sutton'ı buldu ve ısındı. Austen onun arkasındaydı, saçları alnına dökülüyordu. Bana baktı ve ağzının kenarı kalktı.

Parmaklarımı biramın etrafında kenetledim. Tanrım, uzun kollu, düğmeli, soluk sarı çizgili gömleği ve net mavi kot pantolonuyla iyi görünüyordu. Sağlam giyinmişti. Wilder da aynıydı ama dikkatim hiç ona çekilmemişti.

Çocuklar bize doğru geldiler. Karnım sıkıştı ve aklımdan hızlı, hüzünlü bir düşünce geçti. Ben onun sevgilisi olsaydım ve o da Wilder'ın Sutton'a odaklandığı gibi bana doğru yürüseydi nasıl olurdu?

Aggie tatlı bir alaycılıkla, "Oh, hayır," dedi. "Kardeşlerim başım belaya girmesin diye beni eve gönderecekler."

"Sana asla bir şey yaptıramayız," diye karşılık verdi Wilder, kolunu Sutton'a dolayarak ve yanağından öperek.

Aggie omuz silkti. "Doğru. İkinize bir oda tutmanızı söyledim ama bir odanız olduğunu ve onu kullandığınızı biliyorum."

Sutton'ın yanaklarında bir kızarıklık belirdi. "Hem de çok." Tova kıs kıs güldü.

Wilder doğruldu. "Sadece kızlar gecesini bölmeyeceğimizi söylemeye geldim. Purple Petal meşguldü ve biz de bir masayı işgal etmek istemedik."

"Bar tüm Şövalyeler için yeterince büyük," dedi Tova. "Ayrıca, bir adamın Sutton'a asıldığını ve gerçekten başarılı olduğunu görmek güzel olacak."

"Beni hâlâ bunun için uğraştırıyor." Wilder sırtıttı. "Bayanlar." Başını eğdi ve uzaklaştı.

"Çok fazla eğlenmeyin derdim ama bunun neresi eğlenceli?" Austen'in bakışları Wilder'ı takip etmeden önce üzerimde biraz daha oyalandı.

"Bunu gördüm," diye mırıldandı Aggie bana doğru.

Birama odaklandım. "Görecek bir şey yok."

"İkinizin arasında kıvılcımlanan enerji..." Tova başını salladı, topuzundaki siyah saçlar dalgalanıyordu. "Sanki 4 Temmuz'u yeniden yaşıyoruz."

"Ne demek istiyorsun?" geldiğince cahil rolü oynadım. İşin içine arkadaşlar ve aile girdiğinde Austen ve ben sıradan kalamazdık. O zaman yaptığımız şeyin gerçekten iyi hissettirmesi dışında bir nedenimiz olması gerekirdi. Her gece pencereden buluşmak çok iyi bir stres atma yöntemi idi.

"Sadece birlikte çalıştığınıza emin misiniz?" Aggie'nin sesi masum ama aynı zamanda kışkırtıcıydı.

Omuz silktim. "İtibarımı riske atmayacağım." Bu hafta her gece onu riske attım. "Bu kış Jim'le bir müşteri için büyük bir işte tekrar çalışma şansım olabilir.

mükemmel bir fırlatma rampası olabilir. Ama evden çalışan kocasının etrafındaki kadınlar konusunda hassas. O işe ihtiyacım var."

Sutton kaşlarını çattı. "Bunun bir sorun olmasından nefret ediyorum. Siz ikiniz yetişkinsiniz."

"Ve o senin kardeşin," dedim onlara. "Ona bulaşıp gelecekteki tüm aile toplantılarınızı garip bir hale getiremem." Bu geceki gibi - her şey normaldi. Arkadaşlarıma değer verirdim ama yıllar boyunca benim ve ilişki kararlarım hakkında ne düşündüklerini söyleyen yeterince insan olmuştu. Kimse Austen'ı bilmiyordu ve ben de böyle olmasını tercih ediyordum.

Aggie dirseklerini masaya dayadı. "Ama ilgileniyorsun?"

Yanaklarımdaki sıcaklık arttı. "Nasıl olmayayım?" Bunu ona verirdim.

Sutton bakışlarını, neyse ki duymalarını engelleyecek kadar uzakta çocuklara doğru çevirdi. "Bu aynı hem heyecan verici hem de iç karartıcı."

"Gittiğine inanamıyorum." Tova kaşlarını çattı. "Burada bir güvenlik şirketi kuramaz mı?"

"Korunacak yeterince Hollywood yıldızı yok," dedi Aggie.

"Ve tüm petrol zenginleri kendi petrollerini gizliyor ve taşıyor.

koruma," diye ekledi Sutton.

Güldüm. "Eğer kalsaydı, bu onu kesinlikle eleyecekti. İlişki yok. Unuttun mu? En azından o işe girip işim bitene kadar."

"Ya doğru adam karşına çıkarsa?" Sutton dudaklarını hafifçe çatarak sordu.

Başımı salladım. Erkeklerin özgüvenim üzerinde çok fazla etkisi olmayacaktı. "Bir erkeğin daha umduğum gibi biri olmadığını öğrenmek istemiyorum. Bu benim için çok zor."

"Bunu kesinlikle anlıyorum." Tova bir dirseğini masaya dayadı. "Doğru adam olduğunda bile korkutucu."

Diğerleri başını salladı. istedim. Yaşasın, benimle aynı fikirdeydiler! Bunun yerine, cesaretim daha da kırıldı. Ya doğru adamı kaçırdıysam?

Soruyu zihinsel olarak reddettim. Bay Yanlış ya da Bay Doğru'ya açık değildim. Kızım ve işim benim önceliklerimdi.

Bir grup nedime bara doluştu. Aggie, Sutton'a Wilder'la yapacağı evlilik yeminini sordu. Ben ve Austen konusundan uzaklaşmışlardı ve üzerimde spot ışığı olmayınca gerginliğim azaldı. Bir süre daha sohbet ettik. Müşteriler geldi ve gitti. Austen ve Wilder'ın farkındaydım ve bakışlarımın tekrar tekrar Austen'a kaymaması için kendimi zor tutuyordum.

Sutton etrafına bakındı. "Burada normalden daha fazla kadın mı var?"

"Düğün partisinin yanı sıra, sanırım kasabada bir aile toplantısı var," diye yanıtladı Tova. "Büyük bir tane."

İki kadın Wilder ve Austen'a yürüdü. Sutton bize gideceği konferansı anlatırken sözünü kesti ve gözleri çeliğe döndü. Nasıl hissettiğini biliyordum.

Kadınlar erkeklerin masasına uğradı. İkisi de daha önce katıldığım aile toplantılarındaki kızlar gibi giyinmişlerdi; kalçalarının kıvrımlarını gösteren kot şortlar ve düşük kesimli, dar üstler. Sarışının kolsuz gömleği hoşuma gitse de içimde kıskançlık ateşlendi. Göğüs dekoltesi Austen'ın yüzündeydi. Kızıl saçlı kızın ayağında platform sandaletler vardı ve uzun bacaklarını günahkâr gibi gösteriyordu.

Mide asidi yukarı doğru tırmandı.

"Wilder'ın ilgilenmeyeceğini biliyorum," diye fısıldadı Sutton, "ama yine de üzerlerine atlamak istiyorum."

Ben de demeden önce kendimi tuttum.

"Henüz evlilik yüzüğünü de takmadı." Sutton içini çekti. "İkimiz de yeminlerimizi tekrar edene kadar bekliyoruz."

Tam o sırada Wilder birasını masamıza doğru eğdi. Sarışın omzunun üzerinden baktı. Sutton onunla şerefe tokuşturuyormuş gibi elindeki sert elma şarabı kutusunu havaya kaldırdı. Sarışının ifadesi düştü.

Dişlerimi birbirine vuruyordum. Her zamanki sert elma şarabımı es geçmek iyi bir seçim olmuştu. Şimdiye kadar kutuyu ezmiş olurdum.

Austen'ın başka bir kadının teklifini kabul edişini izlemek istemediğim için başımı çevirmek üzereydim ki şişesini bana doğru kaldırdı. O da bir Summer Sunset sipariş etmişti.

Nabzım atmaya başladı ve Sutton'ın yaptığı gibi ben de otomatik olarak şişemi kaldırdım. Austen'ın ağzının köşesi yukarı kıvrıldı.

"Güzel," diye tısladı Aggie yanımda. Elini ağzına götürdü. "Bir oda bulun!" diye seslendi.

Kızıl saçlı kadının omuzları düştü. O ve sarışın adamlara gülümseyip uzaklaştılar. Barın içinden geçip gruplarına dönerken bizim tarafa bakmadılar.

Austen'a doğru kaşlarımı kaldırdım. Hissettiğim kadar rahatlamış görünüyor muydum? Omuz silktili ve Wilder'ı işaret etmek için başımı eğdi.

Küçük bir hayal kırıklığı filizine engel olamadı. Buraya kardeşini ziyarete geldiğini söylüyordu, sevişmeye değil.

"Onu kurtardığın için teşekkürler," dedi Tova, bana doğru spekülâtif bir bakış atarak. "Ama bunun Austen'ın hüsnükuruntusu olup olmadığını merak etmekten kendimi alamıyorum."

Tek söylediğim "LA," oldu, ne kadar rahatlamış olduğumu inkâr ederek.

Austen'ın kızıl saçlıyı neden reddettiği umurumda değildi. Tek umursadığım bu gece pencereye geri dönmüş olmasıydı.

O zamanlardı. Evdeydim ve karanlıkta yatak odamın penceresinin önünde volta atıyordum. Arkadaşlarım gittiğinde ben de gitmiştim. Wilder ve Austen geride kalmıştı ve bir parçam Austen'ın kızıl saçlı kızın daha iyi bir seçenek olduğuna karar vermesinden korkuyordu. Kız orgazm olurken o da aynı odada olabilirdi. O muhteşem ereksiyonu yumruklamasını izlemekten daha fazlasını yapan bir partneri olacaktı.

Isı merkezimden dışarıya doğru yayıldı. İçimde nasıl hissedecekti?

Neden ben ?

Soyunmamıştım. Austen'la genellikle uyku tulumum ve iç çamaşırlarımla buluşurdum. Dün gece, bardağın önüne geçmeden önce tişörtümü çıkarmıştım. Bu gece karnım düğüm düğümdü. Her zamanki seansımızı atlayıp Wilder'la mı takılacaktı? Başka birini mi bulacaktı?

Midem altüst oldu ve tekrar otoparka döndüm, Jake'i başkasıyla birlikte olduktan dakikalar sonra görüyordum. Başımı salladım ama ağızımdaki tat ekşiydi.

Üzerimdeki bol lacivert bluzun eteklerini çekiştirdim ve kığımın kıvrımının çok altına inen keten şortumu giydim. Kızıl saçlı kızın giydiği ganimet şortunun içinde nasıl görünürdüm? mi? Göğüs dekoltesi vardı. Göğüs dekoltesi elde etmek için dolguya, kaldıraca ve duaya ihtiyacım vardı.

Austen bana tişörtümü çıkarmamı söylediği gece koşmak istemişim. Göğüslerim çenemde değildi. Küçüktüler ve genel olarak olaysızdılar. Voleybol oynarken göğüs kafesimin olmamasını seviyordum. Sınırlama konusunda endişelenmeme gerek kalmamıştı. Tek hafif endişem seyircilerin önünde şortumun dikişinin yırtılmasıydı. Sonra o yıllar sona erdi ve şimdiye kadar göğüslerim hakkında düşünmemiştim.

Varlıklarımın bir erkeği cezbetmekle karşı karşıya kalmamıştım ama Austen'ın gece boyunca parlayan açlığı sarhoş ediciydi.

Evinin alt katında bir ışık yandı. O evdeydi. Karnımda sinirler uçuştı.

Işık yanıp sönerken alt dudağımı endişeyle ısırđım. Ev karanlıkta kaldı ve sinirlerim apkın bir ırpınıştan endişeli bir kıpırdanışa geçti. Lenslerimi içeride mi bırakmalıydım? Yaptığı şeyden sonra yatağı girip onun hayali kollarının beni sarmasıyla uykuya dalmak hoşuma gidiyordu. Durup lenslerimi çıkarmak istemedim.

Bu gece bu kararı verebilecek durumda olduğumdan emin değildim.

Gömleğinin düğmeleri açık ve kot pantolonuyla göründü.

Yüz ifadesini göremedim ama ekrana doğru eğildi. "Her şey yolunda mı?"

Sıcaklık vücudumu yaladı. Beni inceliyor, kıyafetlerime dikkat ediyordu. Daha çok giyinmiş olmama. Bu gece başka bir kadınla birlikte olabilirdi. Kardeşiyle birlikte olmaktan başka nedenlerle mi onu geri çevirmişti? "Onu geri çevirmene gerek yoktu."

Ellerini penceresinin pervazına dayadı. Gömleğinin kuyrukları aşağı sarkıyor, kumaşın geri kalanı göğsünü gölgeler içinde bırakıyordu. "Hayır, yapmadım," diye kabul etti.

Acı göğsümün duvarlarını delip geçti. Ne cevap bekliyordum ki?

"Ne kadar ileri gidebileceğini görebilirdim, hatta belki onu buraya getirebilirdim. Panjurları kapatırdım."

"Teşekkür ederim," dedim alaycılığımı bastırarak. Başka ne dediğini duymam gerekiyordu.

"Sonra ne olacak? Yarın sabah her zamanki gibi hiçbir şey olmamış gibi mi davranacağız ve yarın gece saat on buçukta burada mı buluşacağız?"

Hayır. Ben olsam penceremi ve panjurlarımı kapalı tutardım.

Kafasının arkasını kaşıdı. "Kulağı Doktor-Jake'in yapacağı bir şeymiş gibi geliyor."

Dudaklarım kıpırdadı. "Muhtemelen ona sadece Jake demeni söyledim."

"Yaptığımız şey hoşuma gidiyor, V. Ya sen?"

"Ama tek yaptığımız bu." Dizlerimin üzerine çöktüm ve kollarımı penceremin dar ıkıntısında kavuşturdum. "Bu

senin için tatmin edici olamaz."

Eğilmeye devam etti ama duruşunu düzeltti. "Seni farklı bir evden gelmeni sağlayabilirim. Bu gücün ne kadar baş döndürücü olduğunu hafife alma."

Güldüm. "Anlaşıldı."

"Yaptığımız işi seviyorum, Vienne," diye tekrarladı. "Kariyer sahibi bir playboy olmakla ilgilenmiyorum. Neredeyse kırk yaşımdayım. Yirmi yıl boyunca aktif görevdeydim. Gelişigüzel sevişmek için yıllarım vardı. Neden her şeyin olduğu gibi kalmasını istediğini anlıyorum. Sen rastgele bir kadın değilsin ve ben de yaptığımız şeyi eve yabancı birini getirmeye tercih ederim."

Sözleri toprağı kadar temelime de çarptı. Duyduklarım hem hoşuma gitti hem de ağlamak istedim. "Rudy için muhasebecilik yapıyorum."

Başını hafifçe salladı. Motor atölyesini gösterdim. "Buranın sahibi o mu?"

"Bunlardan beş tanesi onun. Ama çocuğı ve kocası işi devralıyor ve yıl sonunda o gelirden mahrum kalacağım. Beni işe aldığınızda çalıştığım müteahhitle büyük bir iş alma şansım var ama evinde kadın olması konusunda paranoyak."

Başını yavaşça salladı, sanki sokak dansında ona söylediklerimin tam olarak farkına varıyormuş gibiydi. "Senin için neyin tehlikede olduğunu anlıyorum."

Onun destekleyici ses tonunun beni etkilemesine izin verdim. "Demek istediğim, ben de yaptığımız şeyi seviyorum." Austen'la olan her şey hiç yoktan iyiydi.

"Beni yanlış anlamayın-geldiğimizde aynı odada olmak istiyorsanız, bir saniye içinde orada olacağım."

Oraya koşup yatak odasına gitmek istedim ama ona asıldığını gördükten sonra zaten yeterince çelişkideydim. Gülümsedim ama içimdeki endişe hâlâ bir köpekbalgı gibi etrafımı sarıyordu. "Ben çekingenim ve sonuçlarına sen katlanıyorsun."

"Bunun sonuçlarından zarar gören tek şey çamaşırlarım. Her gece çamaşır yıkamak zorunda kalıyorum, bu yüzden

kuru döl yatağı."

Kıkırdamalarım gece havasını doldurdu. "Tanrım, Austen. Bu gece duyacağımı hiç düşünmediğim şeylerin altında cesareti dosyala."

Derin kıkırdaması çimlerin üzerinde gürledi. Birden aramızdaki mesafeden nefret ettim. Yine de soyunup o koca sikinin üzerine atlamaya hazır değildim. "Hey, Austen?"

"Öyle mi?"

"Güvertede bira içebilir miyiz?"

"Şanslısın ki eve taze bir altılı paket getirdim."

Gülümsedim. Bir kız, hava karardıktan sonra güvertede konuşmaya gelsem diye stok yaptığını düşünerek kendini kandırabilirdi. O kız ben olurdum.

"Ama Vienne?"

"Öyle mi?"

"Sana dokunmayacağım. Hazır olmadığını biliyorum. Ama içkimizi içtikten sonra," dedi, sesi derin ve sertti, "ayaklarını verandadaki masanın üzerine koymayı ve yıldızların altında kendini doruğa ulaştırmanı istiyorum."

Evet, lütfen.

Austen

"İşte böyle, bebeğim. Devam et." Sesim zar zor duyuluyordu. Her zamankinden daha yakındık. Ona dokunabiliyordum. Zirvede nasıl titrediğini hissedebiliyordum. Ama yapamazdım.

Bu gece penceresinde çizdiği kederli ve kararsız tablodan sonra burada olması bile bir mucizeydi.

Ama o benim arka güvertemdeydi. Evimin ışığı kapalıydı ve güvenli bir şekilde gölgelenmişti. Bir Perşembe gecesi gece yarısı pencerelerinden dışarı bakan komşulara karanlıkta dinleniyor gibi görünürdük. Evime bakıyordu, evi onun solundaydı ve

Masanın karşısında, onun sağındaydım. Boş bira şişelerimiz aramızdaki uzak ev ışıklarından parlıyordu.

Bacakları rahatça açılmış, sırtı nazikçe kavislenmişti. Elinin nerede olduğunu sadece ben biliyordum. Parmaklarını tam olarak söylediğim yere yerleştirmişti.

Enerji ve şehvet vücudumda titreşiyor, boğazımdaki nabızdan kasıklarına kadar ileri geri gidip geliyordu. Sandalyeme yapışmışım çünkü ona dokunmanın büyüü bozacağını biliyordum.

Benim sayemde gerginlikten uysallığa geçmişti. Sesimden başka hiçbir şeyim olmadan onun üzerinde bu kadar etkim vardı. Parmak ucumu klitorisine koyabilseydim, ne kadar çabuk orgazm olurdu? Ne kadar güçlü?

Neredeyse dizlerimin üzerine çöküp ona doğru sürünecektim. Ama lanet olsun, ben sözümün eriydim. Olduğum yerde kalacak ve gösterinin tadını çıkaracaktım.

Yumuşak bir iç çekiş onu terk etti ve koltuğuna yığıldı. Bana bakmak için başını sandalyenin arkasına yasladı. "Teşekkür ederim. Konuşma için ve bunun için." Elini hareket ettirmeye başladı.

"Dur."

Dondu

kaldı.

Olduğumdan daha da fazla öne eğildim. "Gecede sadece bir kez gelmek zorunda değilsin."

Bana göz kırptı ama elini pantolonundan çekmedi. Yüzüme yavaş bir gülümseme yayıldı. Kendimi sabit tutmak için kaslarım ağrıyordu ama kıpırdamıyordum. Yine boşalıyordu ve ben her zamankinden daha yakından görebiliyordum.

Bu pozisyon bana, belki yakında onu elime almama izin vereceğine umut verdi.

On bir

AUSTEN

Lanet olası hafta sonu ne kadar uzun olmak zorundaydı ki? Vienne ve ben pencere seanslarına geri dönmüştük. Arka bahçe çok riskliydi.

Cumartesi günü, Cody'nin saman kesmesine yardım etmeyi bitirdiğimde, üst kattaki süslemeler üzerinde çalıştım. Bu iş bittiğinde tuvaleti değiştirdim. Lavabo bir makyaj lavabosuyla değiştirilecek ve mevcut küvetin üzerine duş eklentisi bu hafta içinde monte edilerek üst kat tamamlanacaktı.

Ana kat çıplaktı ve önümüzdeki hafta zımparalama işleriyle dolu olacaktı. Süpürgelikler ve taç kalıplarıyla daha fazlasını yapacak ve banyoya yeni armatürleri takacaktık. Ama Vienne'in yıktığı bölmenin alçıpanını bitirmiştik. Ana kattaki zemin ve banyo bittikten sonra dolapları ve aletleri değiştirecektik.

Bodrumu yeniden yapabilirdim ama küf kokusu sürekli bir savaştı. Depolama alanı olarak daha iyiydi. Yeni sahipleri için "ne istersen yap" alanı. Tadilatın geri kalanı evi sattıracaktı.

Telefonum çaldı. Arayana baktım. Johnson.

Tüm bu sıkı çalışmamın sonuçlarının tadını çıkaramayacak olmam çok kötü.

Bir hayal kırıklığını suçluluk duygusu takip etti. Birkaç gün önce bana kiralayabileceğim çalışma alanlarıyla ilgili bilgi göndereceğini ve her şeyi gözden geçirme fırsatım olduğunda onu aramamı söyleyen bir mesaj atmıştı. Onu aramayı unutmuştum. "Knight," diye cevap verdim.

"Benden mi?" Güldü.

İrkildim. Ondan bıkmışım gibi cevap vermek istememiştim. Aklımda çok şey vardı. En çok da Vienne. "Hayır, dostum. Bir tadilatın ortasındayım."

"Anlaşıldı. Morales'in bulduğu ofis binasının bilgilerine baktın mı?"

Kahretsin. "Her şeyi gözden geçirme şansım olmadı."

Bir süre sessizlik oldu. "Hâlâ bu planla iyi misin?"

"Evet, sadece meşgulüm. Boktan bir bahane olduğunu biliyorum."

"Kız olduğunu söylemediğin sürece sorun yok." Bir kadın tarafından dikkatimin dağıtılması delilikmiş gibi güldü. Geçmişte olsa, bu alışılmadık bir şey olurdu.

"Hayır. Ev yüzünden. Yeni bir iş türü, her şeyi doğru zamanlamaya çalışmak. Nasıl gittiğini bilirsin."

"Evet, öyle. Pazartesiye kadar kontrol edebilir misin? İhtiyacımız olan birkaç dijital imza var. Harekete geçmeliyiz, yoksa siz buraya geldiğinizde arabalarımızda çalışıyor olacağız."

Vienne'in bana ne yapacağımı söylemesi komikti ama Johnson'dan zaman çizelgesi almak canımı sıkıyordu. Crocus Valley'deyken onun programında değildim.

Ama ben bir yatırımcıdan daha fazlasıydım. Güvenlik şirketi benden daha fazlasıydı. Yani, evet. Onun programındaydım. "Yapacağım."

Telefonu kapattığımda bir nefes aldım ve telefonu buzdolabının üstüne fırlattım.

Yeni ama eski kıyafetlerimi giymiştim, tipik iş kıyafetlerim, Pazar günümü yeni makyaj masasını kurarak geçirmeye hazırdım. Çorak oturma odasında yürürken bir vızıltı dikkatimi çekti. Telefonum. Lanet olsun.

Yine Johnson mıydı? Onu görmezden gelirim, benim için endişelenmeye başlayabilirdi ve sonra diğer adamlar beni arardı. Benim sahip olduğum yastığa sahip değillerdi.

Telefonumu aldım ve korku yok oldu. Vienne. Bekle. O hiç aramadı. Alarm, cevap verirken telefonu karıştırmama neden oldu. "V?"

"Selam, Austen. Rahatsız ettiğim için üzgünüm. Teddy topallıyor ve ayağı kan içinde. Tabii Sutton şehir dışında olduğu için Jake'i aramak zorunda kaldım."

Tutuşum telefonu ezmiş olmalıydı. "Tamam."

"Zorlamak istemem ama buraya geliyor ve... o geldiğinde burada olabilir misin?"

Doktor Jake'in ev ziyaretlerini duymak beni rahatsız etti. Vienne'in evine gitmek rahatsız etmedi. "Hemen geliyorum."

"Bir saatten önce gelemeyeceğini söyledi. Başka bir telefon görüşmesi varmış."

Çoktan kapıdan çıkmıştım ve çimenlikte yürüyordum. "Sorun değil."

Kapısını çaldım.

Diğer taraf sessizleşti. "Sen misin?"

"Kapıyı aç ve öğren."

Bağlantıyı kesti ve kapı açıldığında yüzünde şok olmuş ama memnun bir ifade vardı. Kot şort ve üzerinde voleybol resmi olan eski bir tişört giymişti. Saçları Catherine'i gördüğüm gibi başının üstünde toplanmıştı. Bu görüntüsü hoşuma gitmişti.

Sırıttım. "Yavru nasıl?"

"Mızımızlanıyor, ayak parmakları kanıyor ama yine de yakalamaca oynamak istiyor." "Nasıl olur da bir köpek bu kadar kısa bacaklarla oynamak ister? Getirmek mi?"

"Küçük ağzına sığacak özel tenis topları almak zorunda kaldım. İçeri gel."

Beni çamur odasına götürdü. Teddy içerideydi, poposu kıpırdıyordu ve ön sağ patisinin parmakları kanlıydı. "Ne olduğunu biliyor musun?"

Onun yanında dizlerinin üzerine çöktü ve parmaklarını yakasının etrafındaki kürkün içine soktu. "Sanırım bir pençesini hızlıca kırdı. Google'da kemik enfeksiyonundan ölecekmiş gibi görünüyor, ben de korktum. Ona bir şey Catherine çocukluğunu benden nefret ederek geçirir."

"Sen iyi bir annesin."

"İyi bir köpek annesi olmak için çalışıyorum. O iyi olacak, değil mi?"

Sırtımı çamaşır makinesine vererek oturdum. Teddy pençelerini şaklatarak yanıma geldi. Ellerimi ve kollarımı kokladı, tam bir resim elde etmek için çeşitli bölgelerden örnek alıyormuş gibi dilini yaladı. "Mesele şu ki bilmiyorsun."

Gözlüklerini yukarı itti ve saçlarını başından ayırdı. Bileklerinde bilezik yoktu ve kolyesi de takılmamıştı. Kulaklarında küçük elmas küpeler parlıyordu. "Pençelerini kesiyorum ama ya daha fazlasını yapabilseydim? O çok küçük."

Endişe gözlerinden okunuyordu ve ben buna dayanamıyordum. Onu sevdiği bir şey için endişelenirken görmekten nefret ediyordum. "Bir keresinde annem yemek yaparken beni masaya oturtmuş matematik çalışıyordum. Eliot'ın bilgi kartları falan çözmesi gerekiyordu. Şimdi düşünüyorum da, muhtemelen benim de ona bilgi kartları konusunda yardım etmem gerekiyordu." Dudakları yukarı doğru kıvrılıyordu ve şimdi hikayemin noktasına ulaşıyordum, ağzımı açtığıma pişman oldum. "Eliot bıçak çekmecesine girdi. Aggie'nin eline bir biftek bıçağı vermişti ve onunla kılıç dövüşü yapıyormuş gibi davranıyordu. Annem kendini kaybetti." Evet. Mutlu bir hikâye değil. "Tam oradaydı ve yine de kıyamet koptu."

Hüznün yerini şefkat almıştı, sanki ahlakın içini okumuş ve altındaki sorunları görmüş gibiydi. "Kaç ?"

"Ben beş yaşındaydım. O üç, Aggie de bir yaşındaydı. Annem dikkatimi vermem gerektiğini söyledi."

"Sana karşı kendini mi kaybetti?"

"Hepimiz. Ama o çok korkmuştu. Anlıyorum, ama demek istediğim şu ki hepimiz kendi zihinleri olan küçük varlıklarız, hatta canlarının yanacağı bir yerde oynamak isteyen küçük köpek yavruları bile."

Yüzündeki bir tutam saçı havaya kaldırdı. "O kayaların etrafını koklamaya bayılıyor. Her birini kazarak çıkarmayı düşünüyorum." Gömleğinin eteklerini karıştırdı. "Catherine'le kötü anne olduğum anlar oldu. Yalnız olduğunuzda ve hiç desteğiniz yokmuş gibi hissettiğinizde zor oluyor. Beş çocuğu hayal bile edemiyorum. Aranızda iki yaş var, değil mi? Bam, bam, bam?"

"En iyi haliyle bebek tuzağı," dedim acımasızca.

Geri çekildi. "Bebek tuzağı mı? Çocuk istemiyor muydu?"

"Hepimiz değil. Kesinlikle Wilder'ın ötesinde değil. Muhtemelen

Cody'nin ötesinde." Göğüs kafesimin arkasında bir ağrı başladı. "Beş küçük yük' derdi."

"Aman Tanrım, Austen. Bu korkunç."

Anının acısı hafifledi ama utanç her şeyi ele geçirdi. Annem hakkında hiç kimseyle konuşmadım. Kardeşlerim ve ben ondan çok az bahsederdik. "Teddy'nin dikkatini çekmek için gelmedim."

"Bu konuda konuşmak sorun değil."

Bunu yapmak istemedim. Ama lanet olası ağzım bir türlü kapanmıyordu. "Onunla ilgili pek iyi anılarım yok. Ya da Barns'la. Sonra o gidince Cody devraldı. On yaşındaydım." Boğazım daraldı. "On birinci doğum günümünden iki gün önce."

"Austen," diye nefes aldı. "Bu çok..." Başını iki yana salladı. "O yıl doğum günün berbat geçmiş olmalı. O gün seni rahatsız ediyor mu?"

"Doğum günüm o yıl olmadı." Neden kapatamıyorum? Ağzı açık kaldı. "Orta çocuk sendromu çıldırdı." Şakam boşa gitti.

"Bu ne sıklıkla oldu?" "Sadece bir doğum gününde."

"Hayır, ortanca çocuk sendromunu kastetmiştim."

Çocukluğumun travmalarına daha fazla . Evden ayrılmamın bir nedeni vardı ve bu nasıl büyüdüğümü tekrar hatırlamak değildi. Kardeşlerim hayatlarına devam etmişti, ben de edebilirdim. Yaz günü muhteşemdi ve Vienne'in evindeydim. "Cody'nin başından çok şey geçti. Sorun değil."

"Austen."

"Neden bu kadar çok bilezik takıyorsun?"

Bana mahcup bir bakış attı ve sanki en az beş bileziği varmış gibi elini kolunda gezdirdi. "Çocukken pek takı takmazdım. Dışarıda çiftlikteydim ya da sezonda hangi spor varsa onu yapıyordum. Sonra voleybola başladım ve oynarken soyunma odasında eşyalarımın çalınmasını istemedim. Bu yüzden işim bittiğinde..." Ağzı gerildi ve gözlerinde pişmanlık parladı. "Beni neşelendirdiler. Sonra Dave'i kızdırdılar ve ben de taktığım takıları sansürlemeye geri döndüm."

"Yani boşandıktan sonra da mı hızlandın?"

Sırıttı ve ben de onun enerjik bir genç kız olduğunu anladım. "Yaptım. Evet, kısmen aynı odada olduğumuzda Dave'i kızdırmak içindi ama şimdi sadece onları sevdiğim için takıyorum. Beni mutlu ediyorlar, o yüzden takıyorum. Catherine bana tılsımlı bilezikler, normal bilezikler ve kolyeler verdi. Bunlar onun bana hediye olarak verdiği şeyler."

"Hayatın döngüsü." O iyi bir anneydi. Çocuğunun kendisini özel hissetmesini isteyen bir anne. Ona olan hayranlığım arttı.

"Sana bir şey söyledim, şimdi sende," dedi.

"Sana doğum günümden bahsetmiştim. Ödeştik." İçimi dökmek çok kolaydı ve dönecek çok şeyim olduğunu hiç düşünmemiştim.

"Değiş tokuş etmeye devam edebiliriz."

Onun hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyorum. Cazip bir teklif. "Ortanca çocuk olmanın sonucu olarak, saçmalıklarla kendim başa çıkmaya ve yoluma devam etmeye alıştım. Kimse üzerime titremeyecekti."

"Askerde de mi böyle yapıyordun?"

Omuz silktim. "Bir akıl hocası ya da profesyonelle konuşmam gerekirse konuşurdum."

Kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Terapist gibi mi?"

İnsanlar özellikle zor bir görevden sonra yardım almaya istekli olmama genellikle şaşırıyorlardı. Bir terapist de nedenini dile getirmeme yardımcı oldu. "Babam kendi sorunlarının sorumluluğunu etrafındaki herkese yüklüyordu. Ben öyle olmayacaktım."

Bakışları yumuşadı. "Sen iyi bir , Austen Knight." Öyle olmaya çalıştım. "İyi adamlar en son gelir."

"mi?" Sorusu merak doluydu. "Yoksa sizi hafife alacak birini kıl payı kaçırdınız mı?"

"Sanırım yalnız bırakılıyoruz." Buna alışmıştım. Vienne'e kadar. "Hemen hemen aynı."

Omzuma küçük bir itme hareketi yaptı. "Öyle değil. İyi adamlar ilk ve son gelmelidir."

"Belki de iyi adamlar en son gelmeyi tercih etmeli."

Kapı çaldığında onun gülüşünün tadını çıkarıyordum. Bu kargaşadan hoşlanmamıştım. Gelenin Jake olmasından nefret ediyordum. Teddy başını kaldırdı ve koşar adımlarla kapalı kapıya doğru gitti.

"Bu o olmalı." Ayağa fırladı ve Teddy'nin çıkmasına izin vermeden çamurluktan dışarı çıktı.

"Jake the Fucker "ın erken olduğunu düşündüm.

Sesi bana ulaştı. "Hey, sorun değil. Bütün hafta sonu buralardayım. Bir göz atarım ve-"

Kapı açıldı ve bakışları üzerimde toplandı. Yüz ifadesi neşeden kederli bir ifadeye dönüştü. "Austen, değil mi?"

"Dr. Jake," dedim, sesimdeki kendini beğenmişlik dokunuşunu uzak tutma zahmetine girmeden.

Teddy veterinerin botlarını ve kot pantolonunu kokluyordu; Vienne aradığında sözde çiftlik araması yapan bir adam için şüpheli derecede temiz görünüyordu. Kolonya kokusu odayı doldurduğu için haklı olduğumu söyleyebilirim.

Onu çağırmak için bir bahane uydurduğunu mu düşünüyordu? Ayağa kalktım ve elimi uzattım.

Elini salladığında çenesi sıkılmıştı. "İkinizin komşu olduğunu unutmuşum." Kırmızı, kirli bir çantayı yere bıraktı ve Teddy'nin yanında diz çöktü. "Dur bir bakayım."

Vienne onun etrafından dolandı ve yanımda bekledi. Yanı koluma değdi ve ben de daha yakına kaydım. Çalışırken öylece oyalanamazdım. Şimdi oyalanıyordum. Jake'in birlikte olduğumuzu düşünmesi onun işine geliyorsa, ben kim oluyordum da karşı çıkıyordum?

Bunu bir adım daha ileri götürdüm ve elimi çamaşır makinesinin üzerine koyarak kolumu onun arkasına yasladım. Dışarıdan bakıldığında, ayakta dururken birbirimize sarılıyormuşuz gibi görünüyorduk.

Nefret etmedim. Vienne buna bir son vermedi.

Jake çantasından bazı eşyalar çıkardı. "Evet, kendini yaraladı ama çok derin değil. Sana biraz antibiyotik vereceğim, sonra altın kadar iyi olacak."

Ayağa kalktığında kendini fırçaladı. Evet, buraya gelmek için giyinmişti.

"Gelebildiğiniz için gerçekten minnettarım." Vienne kollarını kavuşturdu ama benden uzaklaşmadı. "Zahmet verdiğim için özür dilerim."

Jake'in gülümsemesi hızlıydı, bakışları hâlâ bir kadının yanında ne kadar yakın durduğumu ölçüyordu. "Acil olana kadar acil olmayan şeylerden biri. Asla bilemezsin. Sutton'ın şehir dışında olduğu yoğun bir hafta sonu oldu. İtiraf etmeliyim ki, yeni veterineri işe başladığında iyi olacak." Dr. Jake'in Veteriner Hizmetleri şapkasını düzeltti. "Ee... siz ikiniz...?"

Doğrudan sormasına hazır değildim. Gecelik randevularımızı gizli tutacak ama Jake yanındayken kendini tutamayacağından korktuğu için beni davet etmiş gibi görünmeyecek bir şey söylemek için çabaladım.

"Bilirsiniz işte," dedi Vienne kayıtsızca. "Bu sınıflandırmamız gereken bir şey değil. Yoğun bir kariyer etiketlerle falan pek iyi gitmez."

Jake'in gözlerinde parlayan kederden Vienne'in neden böyle tepki anladım. Aynı şeyi ona da söylemişti.

Etiketler falan? Jackass.

Yine de... diğer eski sevgililerinden daha çok ona benzemiyor muydum? Bağlılık sözü vermiyordum, tıpkı Jake gibi. Bizim de çok cinsel bir ilişkimiz vardı. Ama onun için ondan daha iyiydim. Öyle olmak zorundaydım.

Jake'in gülümsemesi sıkıydı. "Teddy iyi olmalı. Biraz daha kanayabilir ve patisini sürekli yalarsa iyileşene kadar utanç külahı takması gerekecek."

Vienne veterineri dışarı çıkardı, ben de çamurlukta bekledim. Döndüğünde Teddy'yi arka kapıya yönlendirdi.

"Hadi oğlum." Paravan kapısını iterek açtı. "Eminim o kadar heyecandan sonra çışın gelmiştir." Teddy'yi merdivenlerden indirdi ve dışarıda oynamasına izin verdi. Ben mutfağa gittim. Döndüğünde arka kapıyı kapattı ve kapıya yaslandı. "Bunun için teşekkürler."

"Bir köpek yavrusundan daha fazlasını tedavi etmeye hazır geldi."

İçini çekti ve saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Onu cesaretlendirmezdim. Sadece bu konuda stres yaşamamak güzeldi."

"Bir erkekle yalnız kalmak istemediğin için asla özür dilemek zorunda değilsin. Sana bizi sorduğunda iyi cevap verdin."

Sırıttı. "Hoşuna gitti mi?"

Kapısı çalındı.

"Bir şey unutmuş olmalı." Evin içinden geçti ve ben de kalçalarının sallanışını izleyebilecek kadar uzakta, onun kuyruğunda kaldım.

Komşunun köpeği havlamaya başladı. Dobber. Sabah Vienne'in arkadan görüntüsü için ona teşekkür etmeliydim. Onun için bahçeye biraz ödül maması atmalıyım.

Vienne ön kapıyı , diğer tarafta Jake yoktu. Yaşlı bir çift verandada bekliyordu. Kadın ufak tefekti, açık kahverengi saçları başının tepesinde gri tellerle yoğun bir şekilde dikilmişti. Kolsuz bir tişört ve tozlu mavi bir kot pantolonla her an fıçı yarışı yapabilecekmiş gibi giyinmişti. Adam kariyer sahibi çiftçilerin poster çocuğuydu. Gözlerinin kenarları kısılmıştı ve cildi yıllarca güneşte kaldığı için bronzlaşmıştı. Yüzünde ve boynunda birkaç kahverengi güneş lekesi vardı ama uzun kollu, çıtçıtlı düğmeli gömleğiyle kolları muhtemelen kar gibi beyazdı. Çok renkli dokuma bir kemer takıyordu ve doğal ya da at sırtında büyümüş olmanın bir ürünü olabilecek çarpık bacaklı bir duruşla duruyordu.

"Merhaba anne. Baba." Sesi duygusuzdu.

Şaşkınlık içimde yükseldi. Bunlar ailesi miydi? Onları gördüğü için heyecanlı değildi. Bir kez daha bakınca benzerliği fark ettim. Catherine büyükannesine çok benziyordu ama Vienne'in annesi Vienne'den, babası da benden birkaç santim kısa olduğu için babasının boyunda olmalıydı.

"Vienne," dedi annesi sıcak bir sesle. Kaskatı kesilmiş Vienne'i kucaklamak için kendine çekti.

"Selam ufaklık," dedi babası. "Hummingbird'de öğle yemeği yemeye geldik ama bize katılmak ister misin diye bir uğrayalım dedik." Soluk mavi bakışları üzerimde parladı. "Misafirin olduğunu bilmiyorduk."

Vienne, Jake'in sorusunu intikam peşinde koşan bir profesyonel gibi yanıtlarken, ailesinin önünde sesini çıkarmadı.

Annesi ve babasının, daha benim kim olduğumu bile bilmeden seviştikimizi düşünmeleri beni daha fazla rahatlatmıyordu.

Ben de bir adım öne çıkıp elimi uzattım. "Austin Knight. Ben onun birlikte çalıştığı komşusuyum."

"Oh, lanet olsun." Babası etli pençesini benimkine vurdu. Ben güçlü bir adamdım ama onun kavrayışı tüm kemiklerimi tek bir sıkışta ezebilirdi. "Dustin Wagner. Bu benim karım Kayla. Sen de başka bir şövalye misin?"

Cevap verecek zamanım yoktu. Kayla, Vienne'in etrafından dolandı ve beni güçlü bir şekilde kucakladı. Kadınlar tarafından tartaklanmaya alışık değildim.

"Tanıştığımıza memnun oldum." Her kelimeyi, benimle tanıştığına gerçekten memnun olduğunu düşündüren yatıştırıcı bir şekilde söyledi.

"Evi hakkında konuşmak için geldi." Vienne dikkatli olmazsa, yatak odasının penceresinden gizlice girerken yakalanmışım gibi konuşacak ve ailesi bir şeyler sakladığımızı anlayacaktı.

"Benimle birlikte ter döküyor," diye ekledim, hayatım boyunca yeterince yatak odası penceresinden gizlice girmiştim. "Buraya gelmeli ve tüm sıkı çalışmasının hayata geçtiğini görmelisin."

Kayla'nın yüzü . Gözleri daha koyu bir elaydı ve kızınıninki kadar temkinli değildi. "Sakıncası var mı?"

"Anne."

Kayla, "Seni hiç iş başında göremiyoruz," itiraz edince Dustin başını salladı.

"Her gün çalışıyorum."

"Aynen öyle," dedi annesi.

Vienne başını eğdi ve annesinin tepkisini anlamayan tek kişinin ben olmadığımı sevindim.

Vienne'in adım atmak istemediği bir kapıyı açtığım için pişmanlık duydum. Teklifimi nazıkçe nasıl geri çekeceğimi düşünüyordum ki Vienne, "Onlara evi göstermenin sorun olmayacağından emin misin?" diye sordu.

Bakışlarını inceledim. Bana hafifçe başını salladı.

"Sorun değil." Onları yan kapıya götürdüm. Kayla, ev için ilham kaynağı olan bu eve bakıp oohed ve aahed yaptı.

Vienne'in büyüdüğü ev. Sonra içeri adım attı.

Ağzını kapattı. "Bir asır önce buranın nasıl görüldüğünü hayal bile edemiyorum." Vienne'in bakışları hayal kırıklığıyla doluydu. "Eski tarzı geri getiremediniz mi?" Omuz silkti. "Sanırım bu çok fazla araştırma ve uzmanlık gerektiriyor."

Vienne'in yüzünde acı ifadesi belirdi. Eğer onunla arama mesafe koyma konusunda bu kadar deneyimli , kolumu ona dolayabilirdim.

Vienne, "Eski sahibi doksanlı yıllarda her şeyi söküp atmış," diye açıkladı.

Dustin etrafta dolaşıyor, duvarlara dokunuyor ve yarıklara bakıyordu.

Annesi başını salladı. "Sadece söylüyorum... biraz daha niyetli olursak bu ev bir zaman kapsülü gibi olabilir."

"Suçu üstlenmek zorundayım." Vienne'in omuzlarında oluşan solgunluktan nefret ederek araya girdim. İkimiz de ev için tonlarca emek harcamıştık. Üst kat temiz, sade ama şık ve davetkârdı. Kesinlikle şimdiye kadar uyuduğum en güzel yatak odasıydı ve ev artık hiçbir konforu olmayan, cereyanlı, eski bir çiftlik evi değildi. "Şey, ben ve önceki sahibi. Modern ve eski estetiğin hoş bir daha iyi satılacağını düşündüm."

"Doğru kararı verdi," diye ekledi Vienne. "Evin bugünkü hali için doğru kararı verdik. İnsanlar çiftlik evi tarzını istiyor, gerçek bir müze kopyasını değil."

Kayla aramıza baktı. Rahatladı. "Tabii ki. Müşteri ne isterse." Ellerini çırpı. "Ben ne bilirim ki? Ben sadece basit bir çiftlik karısıyım."

Vienne'in iç çekişi zar zor duyuluyordu ama ben yakaladım. Bize doğru yürürken Dustin'in botları soyulmuş zemine çarptı.

"Bizimle öğle yemeği yemeye ne dersin, Austen? Bu projeyle ilgili planların hakkında daha fazla şey duymak isterim. yer."

Ve Ben olsam Aşk daha fazla içgörü içine Vienne Çünkü Ailesini gördükten sonra, güvensizlik sadece kendisinden kaynaklanmıyordu.

Eski sevgililer. "yoksa."

Vienne

Austen'ın iri gövdesi yanımdayken küçük bir kabine tıkılmışım. Çamurlukta ona yakın durmak, neredeyse onun yanına sokulmak nefesimi kesmeye yettiyse, hemen yanında yemek yemek düpedüz samimiydi.

Ona dokunmak, vücut ısısının beni sarıp sarmalaması ve Hummingbird'ün klimasından esen rüzgârın soğuşunu kovması hoşuma gidiyordu. Hakkında pek çok fantezi kurduğum uzun, güçlü parmaklarıyla patates kızartmalarını ketçaba batırırken Austen'a gizlice baktım. Çiğnerken çenesinin köşesinde oluşan çizgileri aval aval izleyebilecek kadar iyi bir çevresel görüşüm vardı.

İlk pencere olayından beri her gece geliyordum, ama bacaklarımın arasında sıcaklık çiçek açmıştı. Ailemle birlikte eski bir lokantada yemek yerken komşum tarafından tahrik edildim. Adam güçlüydü. İyi ki kısa süreliydi. Bir kız zor kazanılmış tüm mantığını bir kenara atabilirdi.

Gün, Austen'ı tüm hafta sonunu pencerelerimiz yerine yakından görmeden geçirmek yerine eve getiren acil bir veterinerle başlamıştı - bunu şimdi kabul edebilirdim. Jake'in bana asılmaması için Austen'ı davet o an için mükemmel bir neden gibi görünmüştü ama motivasyonumun kaynağı bu değildi. Yine de bu, Austen'ın annem tarafından üzerine titrenmesine ve babam tarafından bir FBI sorgusundaymış gibi sorguya çekilmesine dönüşmüştü.

Sadece babam Austen'ı benimle ilgili niyetleri ya da birlikte ne kadar iyi çalıştığımız konusunda sıkıştırmıyordu. Çok iyi. Hayır, babam Knight's Arabians and Cattle Company'den bahsediyordu. Petrol kuyusundan sonra biraz sormuştu.

Aggie'nin bana anlattıklarından daha fazlasını öğrenemedim ama babam kesinlikle at ve sığırların yetiştirilmesi, eğitimi, beslenmesi ve bakımı üzerine kafa yoruyordu.

Annem de aynı hevesle dinledi. Ben de dinledim. Bir sığır çiftliğinde büyüdüm ve her sabah ev işleri yapardım. Sığırların taşınmasına, damgalanmasına, aşılanmasına, otların biçilmesine, hasat edilmesine ve diğer tüm işlere yardım . Ama bu yaşam tarzına ailem kadar takıntılı . Atları göstermekle, 4-H ile her yıl fuarın bir parçası olmaktan daha yapmakla ilgilenmiyordum ve gelirim sığır fiyatlarına bağlamakla ve kamyonlar dolusu hayvanı şehre taşımakla kesinlikle ilgilenmiyordum.

Başka bir titiz, zararlı kariyer seçerdim, çok teşekkür .

"Montana'ya çok gidiyor musun?" Babam sordu.

Austen başını salladı. Vücudunda bana doğru yayılan gerginlik oluşmuştu. "İstediğim kadar değil. Buffalo Gully'de daha çok bulunup Eliot'ı rahatsız edeceğimi sanıyordum ama eskisinden daha fazla kiralık adamı var. Bana ihtiyacı yok."

Yine de Austen oraya gitmiş olabilir miydi? Eliot'ın sadece onu görmek isteyeceğini düşünmemiş miydi?

Sutton geçen gece ne demişti? Wilder'a sırf bu yüzden Austen'ı dışarı çıkarmasını söylemişti. Ailesi onunla sadece bir şeye ihtiyaçları olduğunda mı konuşuyordu? Yoksa doğum gününü unuttular mı?

Ailem boğucu olabiliyordu. Annem yaptığım şeye hiç inanmıyor ya da anlayış göstermiyordu. Eve taşındıktan kısa bir süre sonra, kendimi yine o hamile üniversiteli çocuk gibi hissetmeye başlamıştım, kendi kararlarını vermemesi gerekiyormuş gibi davranılan o kız gibi. Hamilelik testi pozitif çıkana kadar sonsuza kadar birlikte olmayı düşünmediği adamla evlenen kız.

"Dışarı çıkmalısın," dedi annem, elini onun bileğine koymak için masaya doğru eğilerek.

Austen'ın kaşları çatıldı ve bir anne dokunuşuyla ne yapacağını bilemezmiş gibi temasa baktı.

"Binmek için birkaç atımız var," diye ekledi babam.

Annem elinin arkasını sıvazladı ve geri çekildi. "Ah, evet. Catherine dans ve voleybolla o kadar meşgul ki onları çalıştırmak için dışarı çıkmıyor. Annesi de artık pek dışarı çıkmıyor."

Nefes al, bir, iki, üç.

Ne kadar utanç verici. Annem atların tüm binici eğitimlerini kaybetmesinden mi endişeleniyordu yoksa çöpçatanlık mı yapıyordu? Jake ve benim hakkımda duyduklarının utanç verici olduğunu söyleyen oydu. Bu en nazik çıkıştı.

Önce Theo, şimdi de Jake mi? Dave eyalette yaşamıyorken onu kıskandıramayacağının farkında mısın?

Denver'a gittiğinde artık çılgın hafta sonlarını duymayacağımı sanmıştım.

Catherine'in ne yaptığını izlediğinin farkındasın, değil mi? Senin ayak izlerini takip etmesini mi istiyorsun?

Benim de kendi sorularım vardı. Annem Catherine'in ziyaret edip ata binebileceğimi ama takılmak için daha destekleyici insanlar bulabileceğimi nasıl söyleyebilirdim?

Bana davranışları yüzünden Austen'ı onların evine getirmemem gerektiğini ona nasıl söyleyebilirdim? Beni kötü adam yapmadan bunu nasıl yapabilirdim? Bu benim için bir endişe değildi.

İhtiyacım var. Zaten gitmek de istemezdi.

"Hepinizi ziyaret etmeyi çok isterim," dedi.

Ona bakakaldım. Kibarlığı beni kıcımdan ısıırıyordu.

Bana sırtıttı. Düzeltilemez. "Ne dersin, V? Bu öğleden sonra biraz patika sürmeye ne dersin?"

Babam sırtıttı. "Hatta ızgara yapmak için biraz yiyecek bile çıkarırım." "İtiraf etmeliyim ki, Bay Wagner-"

"Dustin, lütfen. Burada resmi değiliz."

Austen'ın sırtışı hızlı ve . Bilerek düzgün davranıyordu, sanki babamı kazanmak istiyordu ve bu

onun için vişneli turta kadar kolaydı. "İtiraf etmeliyim ki Dustin, ata binmek ve ızgara yapmak kulağa mükemmel bir öğleden sonra gibi geliyor."

Ailem güldü. Tabii ki onu seviyorlardı. Kim sevmezdi ki?

Austen bana döndüğünde gözlerindeki sarı parıldadı. "Ne dersin patron? Zımparalama işinin tamamını bugün yapmasam sorun olur mu?"

Yarın, bütün gün kışının eğilmesini izleyebileyim diye mi? Yerden kalkıp inerken güçlü vücudunun tüm hareket açıklığını görebileyim diye mi? Çalışırken sadece bir kısmını yakaladığımda libidom üst seviyeyi zar zor atlatmıştı. "Bana ödeme yapan sensin."

Yaptığı tüm ekstra işler işteki zamanımı önemli ölçüde kısaltıyordu. Muhtemelen amacı daha erken ayrılabilmekti ama ben bunu düşünmezdim.

Sırtışı genişledi. "O zaman ata binmeye gidelim."

"Oh, harika. Cullen'ı davet ederiz. Belki Marly de gelmek ister." Annem dirseğini masanın üstüne dayadı ve Austen'a doğru eğildi. "Vienne sana yakında teyze olacağını söyledi mi?"

"Sanırım bir şey hatırlıyorum," dedi Austen, beni incinmiş ve kafası karışmış bir anne bakışından kurtararak çünkü hayır, ben bir şey söylememiştim. Annemle babamın bu kış kardeşimin yeni gelişine duydukları çılgınca heyecan, aramızdaki kırgınlığı daha da keskinleştirmişti.

Dave'in ailemizi tek çocukta bırakma kararı hakkında ağlayarak onu aradığımda, *belki de en iyisi budur, hayatım* demişti.

Cullen benden altı yaş küçüktü. Karısı, Marly, ondan iki yaş küçüktü. Ama hamile kaldığımda benden yedi yaş büyüktü. Yüksek lisans yapmıştı ve yerel bir kredi birliğinde kredi memuruydu. "Omuzlarının üzerinde iyi bir kafası" vardı ve "çok zekiydi - MBA yaptığını biliyor muydunuz?"

Marly'den yeterince hoşlanıyordum ama birbirimize hiç bağlanmamıştık. Aggie, Sutton ve Tova ile yaşadığım gibi anlık bir kimya oluşmamıştı. Hepsi de akıllı, akli başında kadınlardı. Bu yüzden baldızımı zorlamadım. Marly hem bana hem de Catherine'e karşı yeterince kibardı ama o kadar.

"Bir Aralık bebeği," diye bağırdı annem. "Sabırsızlanıyorum. Bunun için etrafta ."

Kaskatı kesildim. Catherine doğduğunda Denver'daydım ve Dave'in ailesi de Marly'ye çok benziyordu. Yeterince iyiydim ama onların ağının bir parçası değildim. Dave'in dışında çok az destek görmüştüm, o da pek bir şey sunmuyordu ve buna kendi ailem de dahildi.

"Tebrikler," dedi Austen bana dönmeden önce. "Bugün köklerime döneceksem üzerimi değiştirmem gerekiyor."

Beni kurtarıyordu. Can simidini aldım. "Ben de."

Aileme bir saat içinde geleceğimize söz vererek dışarı çıktık. Austen ve ben evlerimize doğru beş blok yürüdük. Ben pek sohbet etmedim, Austen da ziyareti düşünmeme izin verdi.

"Teşekkürler." Yürüyüşün bitmesini istemediğim için adımlarımı yavaşlattım. "Beni koruduğun için."

"Ebeveynlerin zayıf noktaları bulmak için yaptıkları kazıları iyi bilirim. Barns daha barizdi."

"Cullen'a yakın değilim. Bir keresinde, o on iki yaşına gelmeden evi terk ettiğim için kendini tek çocuk gibi hissettiğine dair bir yorum yapmıştı. Marly ve ben daha çok tanıdık gibiyiz."

"Teyze olmak için heyecanlanmak zor."

"Değil mi? Onlar adına mutluyum ama aynı zamanda tüm o küçük yorumlardan da korkuyorum. 'Bunun için etrafta olacağım.'"

"Bunu yakaladım." Bana bir gülümseme fırlattı. "Hiç bebeğim olmadı, bu yüzden en yakın ilişki kurabileceğim şey unutulmuş doğum günleri."

"Austin, 'tüm unutulmuş doğum günleri' mi? Kaç tane?"

"Resmi olarak, bir kez. Yaşadığım zamanı dahil etmemeliyim.

bir yetişkin. Görev yerim o kadar sık değişti ki

takip edebilir ve kart gönderebilirler."

Ona fark etmeden önce elini sıktım. Sonra bıraktım. "Bu berbat."

"Bu tek başına doğum yapmaya benzemez."

"Yalnız değildim. Dave hastane koltuğunda ne kadar rahatsız olduğunu söyleyip duruyordu."

"Orada gerçek bir sütun var."

Kıkırdadım. "O kadar da kötü değildi. O zamanlar farklı bir şey bilmiyordum. Sanki hayat Dave ve benim dünyaya karşı mücadelemizmiş gibi geliyordu. Geriye dönüp baktığımda, evet, eski kayınvalidem ve ailemin Catherine'in gelişiyile ilgilenmemesine gerçekten içerleyebilirim ama böyle yaşamak istemiyorum. Muhtemelen bu yüzden mesafemi koruyordum."

"Anladım." Evime kadar benimle yürüdü. "Yarım saat içinde burada buluşalım mı?"

"Gitmek zorunda değilsin. Zaman çizelgesinde olduğunu biliyorum."

Bunu hiç düşünmemiş gibi bakışları karardı. "Belki de gitme vakti gelmeden önce ne kadar şey yapacağımı yeniden planlarım. Ailen, Los Angeles'a taşınmadan önce Eliot'ı gerektiği gibi görmediğimin altını çizdi."

"Ne zaman gitmek istersen bana haber ver. Eğer için rahatsa, bana her zaman bir anahtar verebilirsin ve sen yokken ben çalışırım."

Yüz ifadesi düşünceli bir hal aldı. "Belki başka bir hafta sonunu feda edebilirim."

"Gerçek patron sensin. Bütün bir haftayı alabilirsin."

Ağzının köşesi yukarı kalktı. "Bütün bir hafta boyunca penceremden uzak kalmayacağım, Honey V."

On iki

AUSTEN

Bir atın sırtında açık gökyüzünün altında olmak iyi hissettiriyordu. Çok doğru. Eve dönmek gibi. Bu atı diğerlerinden ayırt edemiyordum ama Arap atı yetiştirerek büyümenin avantajı buydu. Her zaman yeni bir atın sırtına binmeye alışmışım.

Eski anılar sağıma soluma saldırıyordu. Sığırları taşırken kardeşlerimle birlikte at sürdüğümüz anların görüntüleri. Açık otlaklar ve sığ hendekler. Açık mavi gökyüzü. Kızgın bulutlar ve daha iyisini bildiğimiz halde eve doğru yarış.

Aggie okulda kötü bir gün geçirdiğinde onu dışarı çıkardığımı bile hatırlıyorum. Günlerimizin çoğu baskıcı ve sıkıcı geçmişti. Hep iş, hiç oyun. Ama bunun gibi anlar, güzel anıların çoğunu bastırıp bastırmadığımı merak etmeme neden oluyordu. Tek bir at gezintisi yıllardır, hatta hiç hatırlamadığım anları canlandırdığına göre daha fazlası olmalıydı.

Bu düşünceler Vienne'i bir kovboy kızı olarak görmemi engelleyen tek şeydi. Günlerinde çok iş görmüş sade kahverengi kovboy çizimleri vardı. Yumuşak, yıpranmış kotu, iş kotu gibi kışına oturuyordu.

bile yapmamıştı ve atleti daha sade, daha şık olanlardan daha sadeydi ve zayıf bedenini sarıyordu.

Bronz bir kovboy şapkası bile vardı.

Atlarımızın nereye gideceklerini söylememize ihtiyaçları yoktu. Otlaklarının çit hattının etrafından dolaşmıştık ve şimdi geri dönüyorduk. Onun bindiği doru at Tinkerbelle ve benimki Ducky, ahıra doğru yan yana yürümekten memnundular. Yapılacakları biliyorlardı.

"Bunu özlemişim," dedim ona.

Şapkasını eğip bana baktı. "Aynı." Önüne odaklandı. "Eğer gidersem, Catherine'i de götürmek zorundayım. O benim gibi yetişmedi ve atlar ve binicilik hakkında o kadar bilgili değil. Öğreniyor ama ben de daha yaşlıyım ve yanlış gidebilecek her şeyin daha çok farkındayım. Annem bu yaşam tarzından kaçtığını düşünüyor."

"Çocuğunuzun bacağını ya da boynunu kırmasından endişe ettiğinizde, bu farklı bir deneyimdir."

"Değil mi?" Başını iki yana salladı. "Catherine'e bisiklete binerken kask taktırıyorum ve sanırım kardeşim ilk gördüğünde kanaması oldu. Onunlayken ben bile kask takıyorum."

"Bugün değil mi?"

Sırıttı. "Kendimi asi gibi hissettim."

Ahıra vardığımızda bineklerimizden indik. Bütün gece at sürebilirdim ama Vienne'le takılabildiğim sürece zamanımızın dolmuş olmasına aldırmadım.

Dustin ahırdan çıktı. "Onları yakaladım. Siz ikiniz içeri girin. Annen Austen'ın Cullen'la tanışmasını istiyor."

Vienne kaşlarını çattı. "Emin misiniz? Önce atların icabına bakabiliriz."

"Misafiri olduğu için çok heyecanlı." Dustin iyi huylu bir kahkaha attı.

Vienne'in kaşları kalktı, sonra gözlerini kıstı. Dudaklarındaki alaycı kıvrım, annesinin onu yanında görmekten benim kadar heyecan duyduğuna inanmadığını gösteriyordu. "En azından eyerleri kaldıralım."

Eşyalarımızı yerleştirdikten ve üzerimizin tozunu aldıktan sonra eve doğru yürüdük. At terinin rahatlatıcı kokusu içeri sızdı. Bunu ben de özlemiştim. Eliot'ı ziyaret etmek ve çiftlikte ona yardım etmek için izin alabilecek miydim?

Belki güvenlik şirketinin ilk birkaç yılı için değil.

Güzel günümün üzerine kara bulutlar çökmeden önce dirseğimle onu dürttüm. "Annen de seni ziyaret edeceği için çok heyecanlı."

"Aggie, Tova ve Sutton hakkında bir şeyler duymak her zaman daha çok ilgisini çeker. Bir şövalyeyi ağırlamak ve dedikodunun zirvesinde olmak için mi?" Gözlerini devirdi. "Sen harekete geçmeden önce elini çabuk tutmalı."

Cildim birdenbire milyonlarca karasinek etimi ısıırıyormuş gibi hissetti. Geçici olduğum fikri neden sabrımı zorluyordu? Vienne ve ben çıkmıyorduk. Takılmıyorduk. Komşuyduk ve birbirimizin özel röntgencisiydik. Hepsi bu kadardı.

Yine de aklıma yeni bir düşünce geldi... Ya sürekli hareket etmiyor olsaydım?

Elimi sıktı ama ben parmaklarımı onunkilere dolayamadan dokunuşu kayboldu. Bana hızlıca gülümsedi ve merdivenlerden koşarak evin arka tarafındaki güverteye çıktı. Sürgülü bir kapı, bitişikteki mutfak ve yemek odasına açılıyordu.

Evin içinde sesler havayı dolduruyordu. Kardeşi olması gereken derin bir ses. Kadınlar sohbet ediyordu. Vienne elini benimkine doladı ve beni ev yapımı konserve ürünler ve kışlık giysilerle dolu bir odaya doğru çekti.

El ele tutuştüğümüzü fark etti mi?

Kemiklerimin derinliklerine öyle bir sıcaklık yerleşti ki boğazım düğümlendi. Bu kadının her santimini uzaktan görmüştüm ama elini tutmak dilimin tutulmasına neden olmuştu.

Mutfak diğer taraftaydı. Konuşma kesildi. Kayla gülümsedi. Marly olması gereken hamile bir kadın, ağzı açık bir şekilde durduğunda sözlerinin ortasındaydı.

Adam benim boyuma yakındı ve benim gibi giyinmişti. Kaşlarını Vienne'in dakikalar önce yaptığı gibi kaldırdı. Gözleri kız kardeşininkinden daha koyu bir maviydi ve saçları daha çok kum sarısıydı.

"Bu Austen," diye haykırdı Kayla. Bakışları birbirine kenetlenmiş ellerimize kaydı ve gülümsemesi genişledi.

Vienne elini benimkinden çekti. Anında onun dokunuşunu özledim.

"Hey, Cullen. Marly. Bu Austen. Annemin çok sevdiği yan evin içini yeniden tasarlamama yardım etmem için beni tuttu."

Cullen gözlerini kıstı ve sıkmak için elini uzattı, kavramıştı. Marly'ye doğru başımı salladım. Ağzını kapatmıştı ve bakışları benimle Vienne arasında gidip geliyordu.

"Gidip ızgarayı kontrol edeceğim." Kayla sürgülü kapıya doğru koştu ve sırtarak geri döndü. "Siz sadece takılın ve sohbet edin. Fırından bip sesi gelince patatesleri çıkarın lütfen."

Ve o gitmişti.

Marly başparmağını omzunun üzerinden salladı. "Yardıma ihtiyacı var mı diye bakmaya gidiyorum."

Vienne'in Marly ile arasındaki mesafeyi küçümsediğini sanıyordum. Vienne'le arkadaş oldukları için bir, iki ve üç numaralı kız kardeşlere teşekkür edebilirim.

Cullen bize doğru döndü, kollarını kavuşturmuştu. "Jake'i geride bıraktığına sevindim Vienne, ama bu ne?"

Öfkelendim. El ele tutuştuktan sonraki tavrı hiç uygun değildi. Vienne'in tepkisini ölçtüm ama içimden bir şey söylemek geldi. Ancak dört erkek kardeşle büyüdükten ve yirmi yılını orduda geçirdikten sonra bu kadar diplomatik olmayabilirdim.

Yanımda kaskatı kesildi ve bir elini kalçasına koydu. "Jake seni ilgilendirmez."

Cullen homurdandı. "Jake kötü bir fikirdi ve bunu bilmen gerekirdi."

Bu kadarı yeterliydi. Vienne, Jake'in uğraşmak zorunda olduğundan şüphelendiğim çok fazla şey yaşamıştı. "Burada yeni olabilirim ama karınızla tanışmadan önce çıktığınız tüm kadınlar hakkında yorum yapmakta herkes özgür müydü?"

Cullen değerlendirici parlak bakışlarını bana doğru çevirdi. "Affedersiniz?"

"Sadece birkaç aydır şehirdeyim ama Vienne'in -ve Catherine'in- Jake konusunda gördüğü muamele beni çok kızdırıyor. Flört hayatının açık sezon olduğuna dair bir feragatname mi imzaladı? Dr. Jake yaptıklarını açıklamak zorunda mı yoksa taşaklı olduğu için herkes onu görmezden mi geliyor?" Gerildim. Ne kadar kötü bir adım atmıştım?

Kardeşi bana göz kırptı. Yüzüne kızgınlık, öfke ve sonra da keder yayıldı. Ben rahatladım. Sonunda kız kardeşine . "Taşakları büyük ve kıllı mı?"

Ağzını kapattı ve Cullen'in omzuna vurdu. "Kapa çeneni."

Geriye doğru dans , gülüyor ve omzunu ovuyordu. Gülümsemesi soldu ve boğazını temizledi. "Özür dilerim. O haklı. Destansı zevksizliğin yüzünden bu saçmalığa maruz kalmamalıydın. Catherine'i etkiledi mi?"

Başını salladı. "Okuldaki çocuklar. Nasıl olduğunu bilirsiniz."

Tamamen anlamış gibi yüzünü buruşturdu. "Artık senin adına mutluyum." Çenesini bana doğru kaldırdı. "Benim kitabımda şimdiden Jake'in önüne geçtin."

"Oh, hayır." Vienne ellerini salladı. "Biz çıkmıyoruz. Bir müşteriyle çıkamam. İnsanlar beni kiminle çıktığıma göre çok fazla yargılıyor ve işimi ne kadar iyi yaptığıma göre yeterince değil."

Haklıydı ama lanet olsun. Anlık inkârı yüzlerce küçük kâğıt kesiği gibiydi.

Kumral bir kaş yukarı kalktı. Cullen aramıza baktı. Kollarımı kavuşturdum ve ona sıkı bir gülümseme verdim. Vienne'in orgazm olduğunda nasıl ses çıkardığını biliyordum ama ona neredeyse hiç dokunmamıştım.

"Elbette," dedi. "*Çıkmıyoruz.*" Sırrımızı biliyormuş gibi sırttı ve çok fazla şey tahmin etmiş olmasından korktum. "Bunu anneme söylemeyi dene."

Vienne

Kardeşimin peşinde olduğunu bilmiyordum ve Marly'nin bana karşı ne kadar büyük bir kini olduğundan emin değildim ama bu geceden sonra onun bok listesinde olduğumdan şüphem yoktu.

Marly'nin kamp ateşinden nefret ettiğini biliyordum ama ateş onun fikriydi. Ne zaman arkamı dönsem, kardeşim ve karısı bizi bir araya getiriyordu. Austen ve ben mısır deliği için bir takımdık. Çim dartı için bir takımdık. Balta atmada bir takımdık.

Ne zaman Austen ile eşleşsem, annem bulutların üzerinde uçuyordu.

Austen hayatının en güzel anlarını yaşıyordu. Dürüst olmak gerekirse, ben de öyle.

Ailemden gelen baskılara aldırış etmedi. Hatta Cullen'ın bizimle kasıtlı olarak uğraştığını bilmekten zevk alıyor gibiydi.

Evde bu kadar eğlenmeyeli uzun zaman olmuştu. Genellikle gergindim, hayattaki kararlarımla ilgili yorumları sindirmeye hazırdım. Anneme seçimlerimi savunmakla ya da Marly'nin doğuştan soğuk mu yoksa beni yeterince iyi bulmayan başka biri mi olduğunu anlamaya çalışmakla meşguldüm.

Bu gece tamamen farklıydı. Austen beni savunduktan sonra havalara uçuyordum. Kendimi savunmaya ve kararlarımla yaşamaya o kadar kaptırmıştım ki çifte standarda dikkat çekmeyi düşünmemiştim.

"Mutfağa gitmem gerekiyor." Bahçedeki aktiviteler ve gülmekten gerçekten susamıştım.

Kapıyı arkamdan kapatıyordum ki kapı ittirilerek açıldı. Marly arkamdan içeri süzüldü.

"Ah, özür dilerim," dedim. Neden etrafımda hiç doğru bir şey yapmadığım insanlar olmak zorundaydı ki? Kapıyı hamile baldızımın yüzüne kapatmıştım.

"Endişelenme. Hamilelik mesanesinin nasıl olduğunu bilirsin."

Kıkırdadım ama içten içe şok olmuştum. Bu bana söylediği en bağdaştırılabilir şeydi.

"Seni böyle görmek çok güzel," diye ağzından kaçırdı Marly. Ellerini birbirine doladı ve yüzünü buruşturdu. Tuvalete gitmesi gerekmiyor muydu, yoksa hamilelik beni köşeye sıkıştırmak için bir bahane miydi?

"Ne gibi?" İçgüdülerim hakaret etmekte ama o *iyi* demişti, yani... Kaybolmuştum.

"Mutluyum. Sanki..." Ellerini her birinin etrafına sardı. ve bir kemiğini kırmasından korkuyordum. "Cullen vahşi ablasından bahsederdi ve ben onu hiç görmemiştim ama bu gece birlikte büyüdüğü korkusuz ablasını görebiliyorum. Senin belalı olduğunu söyledi."

Oh. Duygularım boğazımda düğümlendi. Cullen beni mi anımsıyordu? İçimde bir kayıp duygusu yankılandı. Bazen o kızı özliyordum. "Kötü biri değildim."

"Güven bana." Çekingen bir şekilde gülümsedi. "Benimle kıyaslandığında, sen baş belasıydın. Ben üvey annem tarafından dışarı atılmamak için fazladan matematik ödevi yapıyordum, ama sen at yarışı yapıyordun-"

"Resmi olarak değil."

"-ve sığır gütmek. Arabaları ve traktörleri de tamir ettiğinizi söyledi."

Ah, lanet olsun. Gözlerindeki hayranlık mıydı? Onunla bağ kurmayı çok isterdim ama hayallerini yıkmak da istemedim. "Cullen da bunların hepsini yaptı. Bizim gibi büyüyen her çocuk bunu yapar."

"Biliyorum. Sadece... Şimdiye kadar sende bunu görememiştim."

"Oh." Şimdi ellerimi birbirine vurmak istiyordum. Gerçekten o kadar farklı mıydım? O zamanlar kocamdan çok az destek alarak okulu bitirmiştım. Ayrıca misket çiğnemek kadar eğlenceli bir muhasebe işinde çalışıyordum. Hafta sonu gecelerimin çoğunda rakamlara gömülüyordum. "Farklı görünmek istememiştım ama sanırım ben farklıyım. Üniversitede hamile kalmak ve evlenmek beni . Hâlâ Catherine'i ve benim yaptığım bazı hataları yapmaktansa onun dizliklerle spor salonunda kaymasını tercih ederim."

Marly elini karnının üzerine koydu. "Umarım bu bebek benden daha cesur olur."

Bana içini açmasından etkilendim ve endişesini hafifletmek istedim. "Cesaretin her türlü vardır." Bunun ailemin anlamadığı bir şey olduğunu sanıyordum. Şu ana kadar ben de anlamamıştım. "İyi olacaksın. Cullen her zaman yanında olacak. Dave'in bana yardım ettiğinden daha fazla sana destek olacağını biliyorum."

"Dave'den hoşlanmadım." Nefes nefese kaldı ve parmaklarıyla dudaklarını kapattı.

Şok kelimelerimi çaldı, sonra kahkahalar yükseldi. "Sorun değil. Eski sevgililer arasında daha kötüsü de olabilirdi ama artık evli olmadığımız için mutluyum." Keşke bunu beş yıl önceki halime söyleyebilseydim. İnançsızlıkla dolup taşardı.

Marly başını eğdi. "Benden hoşlandığın izlenimini hiç edinmedim."

"Aman Tanrım, bana katlanamadığını sanıyordum."

Güldü ve başını geriye attı. "Gerçekten garip biriyim, Vienne. Cullen'ı nasıl buldum bilmiyorum ama sürekli bankaya geliyordu. Bana çıkma teklif etmeden önce üç kredi almıştı. Evet demek yerine ona bir faiz oranı teklif ettim."

Onunla birlikte gülerek günün nasıl hayret ettim. "Sanırım sadece tetikte olduğum için. Annem ve babam tüm seçimlerimi anlamadılar."

Ne kadarını söyleyebileceğini merak ediyormuş gibi dudaklarını bükerek beni düşündü. "Seni bildiği tek şekilde seviyor ama bizimle nasıl ilişki kuracağını bildiğini sanmıyorum. Sanırım onu köylü bir ev kadını olarak görmemizden korkuyor." Marly bir omzunu kaldırdı. "Hamile olduğumuzu açıkladıktan sonra içkiyi fazla kaçırdığında da böyle demişti." Bir elini karnının üzerinde gezdirdi.

Annemi daha sonra düşünecektim. Marly'nin söyledikleri üzerinde durursam kendimi suçlu hissederdim ve bozmak istemeyecek kadar bencildim. "Cullen ve senin adına gerçekten çok mutluyum."

Gülümsediğinde yanağında bir gamze belirdi. "Teşekkür ederim. Bence Catherine mükemmel bir kuzen olacak."

"Şimdiden aşık oldu." Kızımı özlüyordum. Bu gece çok eğlenirdi. Austen buradayken her zamankinden iki kat daha fazla eğlenirdi.

"Austen ile aranızda gerçekten bir şey yok mu?"

Güldüm ve elimi salladım. "Hayır. İyi bir arkadaş olmaya başladı ama hayır. Aramızda hiçbir şey yok ve o bir müşteri." Aklıma aramızda hiçbir şey olmadığı geldi. Duvarlar yok. Pencere perdesi yok. Güvertedeki o gece, Austen'ın ellerinin olmasıyla ilgili fantezilerimi daha da artırmıştı.

Elimi sıktı. "Geri taşındığına sevindim. Artık nihayet birbirimizi tanıyabiliriz." Utangaç bir sırıtışı vardı. "Yıllardır döndüğünü biliyorum, ama sanırım sana faiz oranı teklif etme versiyonumu yapıyordum."

Sürgülü kapı açılıp Austen içeri girdiğinde gülüyordum. "Kadınları kontrol etmeye geldim." Sırıttı ve kalbim göğüs kafesime çarparak tökezledi. At binmekten ve çim oyunlarından tozlanmıştı. Şapkasını ama saçlarını yüzünden tamamen uzaklaştırmış, koyu renk gözlerinde kaybolmama izin vermişti. "Şaka yapıyorum. Herkes bir bira daha istiyor ve ben de Vienne'e bir bira daha içebileceğim kadar uzun kalıp kalmayacağımızı sormak için buradayım. İkimizin de sabah erkenden tuvaleti temizlemek için randevusu var."

Bana bir çıkış yolu veriyordu. Ona gitmeye hazır olduğumu söylersem, bunu gerçekleştirecekti ve muhtemelen kendini suçlayacaktı, böylece geceyi bitiren parti bozan ben değil de o görünecekti.

Neden onunla yirmi yaşımdayken tanışamadım? Şimdi ikimiz de tek . İçimi bir kayıp duygusu kapladı, peki ne için? Farklı yollarda ilerleyen iki insandık ve onun evi bitene kadar geçici olarak kesişmiştik. Boşluk hüzne dönüştü.

Bu kadar yeter. Bu gece eğleniyordum ve hepsi bu kadardı. "Benim için de bir tane alır mısın?"

Sırtışı daha da genişledi ve benim düzensiz nabzım yeniden atmaya başladı. Marly'nin gamzesi çalıştığı gülümsemesini bozdu. Ondan bana öyle bir baktı ki, *bu iş için bir istisna yapamayacağına emin misin? Buna değebilir.*

Ona dürüst bir cevap verebileceğimden emin değildim.

On üç

AUSTEN

Vienne'in ailesiyle takıldıktan sonraki Cuma günüydü ve geçen hafta boyunca ana zeminin zımparalanması ve onarımı neredeyse bitmişti. Ana kattaki banyoya yeni bir tuvalet, makyaj masası ve saklama dolabı monte edilmeyi bekliyordu ve ardından duşu döşeyecektik. İlerleme kaydediyordum ve her gün biraz daha az verimli oluyordum. Birkaç kez daha mola verdim ve geceleri daha erken çıktım.

Büyük bir parçam evdeki tadilatın bitmesini istemiyordu.

Birkaç dakika önce Vienne, Dave'den gelen bir telefona cevap vermek için dışarı çıkmıştı. Dün geceki buluşmamızı atlamış, Catherine'in aradığını mesajla bildirmişti. Normal bir kontrolden daha önemli gibi gelmişti.

Bir huzursuzluk iliklerime kadar işlemişti. Bu hafta başında, Los Angeles'taki ofis alanını kiralamak için belgeleri imzalamıştım. Girişim için duyduğum heves azalıyordu. Ayrılmak için hazırlanmalıydım. Bunun yerine, botlarımda çimento vardı. Bütün hafta boyunca neyin değiştiğini anlamaya çalıştım.

Tek bir net cevap vardı.

Viyana'dan daha fazlasını mı istiyordum, yoksa gitmek için can atıyor muydum? Zemini tamamlamak için ayaklarımı sürüyordum, belki de? Boya, beyaz eşya ve banyo vardı. Sonra işimiz bitecekti ve ben de bir temsilci bulacaktım. Vienne için bir açılış evi ayarlamam gerekiyordu.

Ön kapı açıldı ve kapandı. Vienne'in ifadesi gergin, omuzları kaskatı kesilmişti.

"Kötü haber mi?"

İçini çekti ve oturmak ister gibi etrafına bakındı.

"Güverte zamanı mı?"

Gülümsedi. "Verandada içmek için su ve biradan başka bir şeyiniz var mı? Paylaşılan ebeveynlik draması yüzünden surat asmak için çok erken."

Çok erken değildi ama Vienne eğlence amaçlı içiyordu. Sorunlarını içerek çözmüyordu ve bunu yapan çok sayıda erkek gördükten sonra buna itiraz edemezdim. "Yeğenlerim diye Country Time limonata karışımım var." Yani hiç açılmamıştı.

"Mükemmel."

"Dışarı çık. Bana bir koltuk ayır."

Yarım yamalak gülümsemesi, dudaklarının gergin çizgisinden daha iyiydi.

Karışımı buldum ve bonus olarak son kullanma tarihi geçmemişti. Tozu suyla karıştırdıktan sonra bir ton buz ekledim, böylece seksen beş derecelik bir günde dışarıda otururken ferahlamış olacaktık.

Ben dışarı çıktığımda Vienne başını sandalyenin arkasına yaslamıştı. Ona bir bardak uzattım ve sürahiye masaya koymak üzereydim ki, buzdan başka bir şey kalmayana kadar bardağın tamamını yuttu.

Lanet olsun. Bardağını yeniden doldurdum. "Geldiği yerde daha çok var."

"Devam ," dedi.

Kendi bardağımdan bir yudum aldım. Serin ve ferahlatıcı, ama bu benim istediğim tatlı tat değildi.

dil. "Konuşmak ister misin?"

"Sana Dave ve yeni eşinin hamile olduğunu söylemiştim, değil mi?" Başımı salladım. Vienne'in istediği büyük aile.

"Catherine'in odasını çocuk odasına dönüştürecekler."

"Ah." Catherine yerinin değiştirildiğini hissetmek zorundaydı. İstenmiyormuş gibi. Bunun nasıl bir şey olduğunu biliyordum.

"Değil mi? Bunu görebiliyorum. Bunu görebiliyorsun. Ama Dave ve Betti? Hiçbir şeyden haberleri olmadığına inanamıyorum."

"Gerekçeleri neydi?"

"Daha büyük bir oda. Salıncak ve alt değiştirme masası için daha fazla alan." Alt dudağını kemirdi. "Bunun onu nasıl hissettirdiğini anladıklarını söylemek ve ona her zamanki gibi ailelerinin bir parçası olduğu konusunda güvence vermek yerine onunla lojistiği tartışıyorlar."

"Peki bunu ona söylediğinizde Ünlü Dave bunu nasıl karşıladı?"

Bana sıırttı ama yüzünü stres kaplamıştı. "Bunu ona kendin sorabileceksin."

"Buraya mı geliyor?" Vienne'le işleri berbat eden o pisliği görmek istiyordum. Ayrıca onunla tanışmak ve Vienne gibi birinin gitmesine izin verecek kadar bencil bir adamı kıskanmak da istemiyordum.

"Buraya geliyor," diye yineledi. "Muhtemelen Dave yaptığı tüm değişiklikler hakkında sızlanmadan yuva kurmak isteyen Betti'nin parlak fikri. Baba-kız yol gezisi. Eve dönüş uçuşunu iptal ettiler ve arabayla gidecekler." Bir yudum daha aldı.

"Betti, eski sevgilisinin bulunduğu Crocus Valley'de kalmasını sorun etmiyor mu?" Benzer senaryoların defalarca başarısız olduğunu görmüştüm.

Bardağını kaldırdı. "Belki de içine ilaç katmalıydım."

"Bunu yapabilirim."

"Çok şey ." Başını tekrar yere eğdi. Evin gölgesi güneşi öyle kapatmıştı ki

Gözlerini incitmeden gökyüzündeki kabarık bulutlara bakabiliyordu. Bardağı gevşekçe tutuyordu. "Hayır. Dave için sarhoş olmayacağım. Biliyorsun, Marly'nin benim için fazla iyiymiş gibi davrandığını düşündüm ve bu canımı yaktı. Bu hem kayınvalidem hem de Betti yüzünden."

"Kayınvalideni ve Betti'yi sikeyim."

Güldü. "Kendime bunu söyleyip duruyorum. Açıkça kaba ya da aşağılayıcı değil. Sadece evliliği için bir tehdit olmadığımı dair genel bir varsayım var." Elini kaldırdı. "Değilim. İnan bana, Dave'e bir daha asla dokunmam. Ama sanki onunla rekabet edemediğim için böyle düşünüyor. O Dave'in mükemmel, muhteşem karısı ve ben de eski sevgilisiyim."

"Sen bir iç mimar ve seksisin." "Elbette, aygır. Bunu kabul edelim."

Hem takma adı hem de ses tonu yüzünden kahkahalara boğuldum.

"O da bir Ivy League okulundan mezun oldu" -benim üzerimden konuştu- "ve benim de online diplomam var. İnternette bahsetmişken, tüm kıyafetlerimi internetten sipariş ediyorum ve onunkiler de tasarımcı markaları. Dave'in tam istediği gibi biri ve o buraya geldiğinde her şeyi duyacağım. Crocus Valley gibi bir yerde düzgün otel olmadığından ve sadece entelektüel olmayanların böyle geri kalmış bir yerde yaşamak isteyeceğinden şikayet edecek. Ugh. Bu kadar küçümseyici olmasından nefret ediyorum."

"Bu ne zaman ?"

"Bir haftadan biraz fazla. Sutton ve Wilder'ın düğün kutlamasından birkaç gece sonra geliyorlar." Uzun bacaklarını uzattı. İş kotunu ve spor ayakkabılarını giymişti. İkimiz de zımpara yapmaktan kum dolmuştuk ama o bikişli de olabilirdi.

sıcaklık alevlendi ve aşağıya doğru ilerledi.

Beni onu izlerken yakaladı. Gözlerimi kaçırmak yerine bakışlarına karşılık verdim, sonra dikkatimi tekrar vücuduna yönelttim.

"yoruldum," dedi sessizce.

Dikkatimi onun kararlı yüzüne yönelttim. Şehvetim harekete geçti ama onu bastırdım. Bardağını alabilir, sonra elini tutabilir ve onu üst kata çıkarabilirdim. Kahretsin, onu duvara yaslayabilirdim, ama kapının hemen içinde hızlı bir sevişme, onunla yapmak istediklerimin buzdağının sadece görünen kısmıydı.

Ama... Son yirmi dört saat içinde inişli çıkışlı bir duygu seli yaşamıştı. Buluşmalarımız için bizi ayrı binalarda tutmasının iyi nedenleri vardı. Bir hevesle geri dönmesine izin veremezdim. Onun her parçasını istiyordum ama bu ihtiyacı karşılayabilirdim. Aksi takdirde, acele bir kararın bana onun her şeyine mal olacağından korkuyordum. "Seni istiyorum, V. Bundan şüphe etme. Ama neye bulaştığımızı düşünmek için biraz daha zaman ayırmanı istiyorum."

Ağzının kenarları aşağı doğru çekildi. "Bunu haftalardır düşünüyordum."

Aynen öyle. Ve haftalarca mesafesini korumuştı. "Üzgünsün. Dave'e kızgınsın ve seks çok iyi bir çıkış yolu. Yaptığımız şeyi saklamayı başardık ve eğer sonuna kadar gittiğimizi saklamak istiyorsan, sanırım bunu yapabiliriz. Ama ben ayrıldığımda, kimse öğrenmese bile sen öğreneceksin ve bence bu senin için önemli olacak. İstedğin işe suçluluk duygusuyla giremezsin."

Hayalindeki işi unutmuş gibi gözlerinde farkındalık belirdi. Uzun bir iç geçirdi ve başını geriye doğru eğdi. "Sen nasıl gerçeksin?"

"Ne yapmamam gerektiği konusunda çok şey öğrendim."

"Ve sen beni becermek istemiyorsun," diye mırıldandı. Gözlerini kapattı, sanki başka bir şeyin farkına varmıştı.

"Vienne-"

Güldü ve ayağa kalktı. Daha önce hiç duymadığım neşeli bir sesle, "Beni ikna ettiğin için teşekkürler," dedi. "Pazartesi görüşürüz."

Bardağını evin içine götürdü.

Vay be. Ne zaman minnettarlıktan incinmişlik ve acı yaymaya dönüştü? Bunu onu incitmemek için yapıyordum. Sürahiye kaptım ve koştum.

Fincanını lavabonun yanına bıraktı, sonra adımlarını leke tutmaya hazır zeminden geçirerek ön kapıya doğru ilerledi.

Allah kahretsin. Dengeli bir insandı. Her ne yaptıysam onu kızdırdım. Aramızdaki ilişkiyi mahvetmemesi için ona zaman tanımak istedim ama sonunda onu kendimden uzaklaştırdım.

Onu istemediğimi düşünerek üzgün bir şekilde ayrılamazdı. Geceleri sahip olduğumuz şeyi kaybetmek istemiyordum ama iş günlerimizi de dört gözle bekliyordum. Onun yanında tadilat yapmak ve onun işine olan tutkusunu görmek hoşuma gidiyordu. Her şey hakkında sohbet etmeyi seviyordum.

"Selam." Ona doğru koştum, botlarım soyulmuş oturma odasında yüksek sesle yankılanıyordu.

"İyi haftalar-"

Dirseğinden tuttum ve onu kendime doğru çevirdim. "Aust-"

Yüzünü ellerimle kavradım ve başımı eğdim, ama dudaklarım onunkilere bir nefes kadar yaklaştığında durdum. Tutukluğum neredeyse kırılıyordu ama yerimde kalmak için tüm kaslarımı sıktım. "Seni çok fena öpmek istiyorum."

"Düşünmek için zamana ihtiyacın var mı?" diye sordu, ses tonu iğneleyiciydi.

"Bir düşün dedim, üzgünüm Honey V. Duygusal olarak perişan kadınlardan faydalanmayı sevmiyorum."

Tutuşumun altında yumuşadı ama çok az. "Peki ne kadar zamana ihtiyacım var?"

Beş dakika mı? On saniye mi? Hayır, iyi bir adam olmak için çabaladım. Kendi elimle olmayan fiziksel bir rahatlama elde edebilmek için bu işi berbat edip onu mahvetmeyecektim. "Yarın gece." Cumartesi gecesi onun genelde bittiği bir gün değildi ve şu anda bu önemli görünüyordu. "Yarın gece, eğer hâlâ bunu yapmak istiyorsan, yaparız."

Onu bıraktım, teninin sıcaklığını özliyordum.

Hareket etmedi. Ben de hareket etmedim. Nefesinden çıkan tatlı nefes ağzımı okşadı. İhtiyaç bedenimde titreşti.

Göz bebekleri büyümüş, burun delikleri hafifçe açılmıştı. O da en az benim kadar tahrik olmuştu. "Tamam o zaman. Bunu düşüneceğim."

Vienne

Dün gece Austen'in evinden çıktıktan sonra bir duygu kasırgasına kapılmıştım. Soyunmaya ve onun üzerine tırmanmaya hazırdım. Reddetmesi hem inanılmaz derecede tatlı hem de destekleyiciydi, yine de reddedilmenin yakıcılığı başlamıştı.

Yaptığı şeyi yapmakta haklıydı. Düşünceli bir adamdı. Ve ben onun için en kötüsünü düşünmüştüm. Ondan sonra bile bana zaman verdi. Daha fazla öfkelenebilirdim ama beni öpmemek için titrediğini hissettim. Bu sabah Tova'dan mesaj aldığımda, yeni bir başlangıç yapma şansım olduğunu anladım. Söylediği gibi, bunu düşünmek için.

Austen'in kapısını çaldım. Henüz akşam olmamıştı.

Kapıyı açtı, kaşları çatıktı, tıraşsız yüzünde tembel bir gülümseme vardı ve günlerdir karın kaslarını gösteren geniş göğsünde tişört yoktu. Siyah basketbol şortuna geri dönmüştü. "Henüz gece olmadı," diye mırıldandı.

Bilerek gözlerimi devirdim. "Bu sefer benimle gelmek isteyip istemediğini kontrol ediyordum."

Şaşkınlıktan alnı çatlamıştı. "Nereye gideceksin?"

"Son zamanlarda telefonuna baktın mı, yoksa gömleksiz bir tanrı olmakla mı meşguldün?"

"Ne? Bu eski şey mi?" Bir elini göğsünde ve karnında gezdirdi. "Telefonumu bulacağım."

Verandada bekledim. Libidom için burası daha güvenli.

Geri döndü ve boş ekrana iki adamla birlikte üniformalı bir görüntüsünü yansıttı. Birlikte iş yapacağı arkadaşlarından birkaçı mı? "Ne kaçırdım?"

Oh, kahretsin. Tova ona da sormadı mı? "Tova çocukların su günü yapmak istediklerini söyledi, o yüzden Cody ile birlikte onları havuza götürecekler. Aggie de Ro'yla gidiyor ama Tripp gelmiyor. Tova teyze ya da amcaların yardımcı olup olamayacağını sordu."

Fahri teyze olmakla o kadar meşguldüm ki, Austen'ın da konuya dahil olup olmadığını kontrol etmedim. Korku boğazımı sıktı. İstmeden de olsa onu incitmişim. Ailesi tarafından nasıl dışlandığını vurgulamıştım.

Tahriş ensemi ısıttı. Tova neden onu eklemiyordu? Bu onun yapacağı bir şey değildi.

Telefonunu cebine soktu, ifadesi nötrdü. "Hayır. Yine de iyi eğlenceler."

"Austen."

"Vienne, değil. Uzun bir koşuya çıkıyordum."

Öğleden sonra mı? "Hava çok sıcak."

"Terlemeyi severim."

Normalde vücuduma sıcaklık yayılırdı ama o duygularını gizlerken bu olmazdı. Gözden kaçmıştı. Kendimi suç ortağı gibi hissettim. Onunla için yüzme randevusundan vazgeçebilirdim ama yüzündeki kararlılık taştan oyulmuş gibiydi. Yine de deneyecektim. "Yine de gelebilirsin."

"Yeterince teyze ve amca buldular, de yapacak işlerim var." Gülümsemesi gözlerine ulaşmadı. "İyi eğlenceler."

Kahretsin. Havuz evden çok uzakta değildi ama şimdi gitmek istemiyordum. Tişörtümün ve şortumun altında mayom vardı ve onlara on beş dakika içinde orada olacağımı söyledim. On dakika çoktan geçmişti. Austen'ın yüzü kararlılıkla doldu. Koşusuna devam edecek ve hayatı boyunca yaptığı gibi kendi işini yapacaktı.

Bu yeterince iyi değildi ama başka ne yapacağımı da bilmiyordum. Nasıl yardım edebilirdim? Gidip çocukların eğlenmesini ve güvende kalmasını sağlayacaktım ama aynı zamanda ne de öğrenecektim. Sevdiklerini unutmak arkadaşlarımdan yapacağı bir şey değildi.

Onu hâlâ davet edebilirim. "Bir aksilik olmazsa en az bir saat havuzda olacağız. Sonra serinlemeye gel."

senin koşun."

"Çok az, çok geç" davetime omuz silkiyormuş gibi bir omuz kaldırdı. "Çocuklara benden ekstra bir sıkışma ver." Geri çekildi ve kapıyı kapattı.

Dang.

Havuza gittim. Bu Austen'ın başına ne kadar sık geliyordu da onun haberi olmuyordu? Knight toplantılarının hepsine davet edilmedim. Bazı şeyler sadece aile içindi ama Austen ailedendi. Kalbim onun için ve doğum gününde başka birinin yaptığı bir şey yüzünden atlanan o küçük çocuk için acıyordu. Onu özel hissettirmesi gereken kişi için.

Arabamdan indiğimde, mutlu çocukların çığlıkları ve suya ağır dalış sesleri havayı dolduruyordu. Küçük otoparkın karşısında Cody ve Tova Charlie'yi indiriyorlardı. Neredeyse bir yaşında olan Charlie'nin üzerinde fırfırlı, küçük, sarı bir bikini ve geniş kenarlı pembe bir güneş şapkası vardı. Çikolata rengi bukleleri şapkanın altından geriye doğru toplanmıştı.

Beni görünce Tova'nın gözleri parladı. "Hey! Gelebilmene sevindim. Sutton ve Wilder da bize katılıyor."

"Sorun değil." Belki de bu işin dışında kalmalıyım. Şövalyeler benim ailem değildi ama Austen benim için çok şey yapmıştı. "Austen'ın gelip gelmediğini görmek için durdum ama mesajda adı geçmiyordu, o yüzden koşuya çıktı."

"Bu çok garip. Ben onu dahil etmedim mi?" Kaşlarını çatı. "Numarasının bende olduğundan bile emin değilim. Genelde Cody onunla irtibata geçer."

Ivy tırmanarak dışarı çıktı. "Vienne! Uzun zaman oldu." Kendini bana doğru attı ve ben de onun tiyatrosuna kapıldım. Knight çocukları beni gördükleri için her zaman çok mutlu olurlardı. Tova yüzme çantalarını çıkarmayı bitirmek için döndü. Cody yardıma geldi ve Charlie'yi aldı. Ve hepsi bu kadardı. Austen unutulmuştu.

Burada kalmaya bağlı olmamasına şaşmamalı. Ailesini seviyordu ama aynı zamanda kendini onlardan uzak tutuyordu. Tekrar incinmekten mi korkuyordu?

Benim ailemle yaptığım da bu değil miydi? Onlar da Austen'ın kardeşleri kadar bilgisiz olabilirler miydi?

Arkama bir pikap park etti. Aggie atladı. "Selam hanımlar ve beyler." Ansen yanında değildi. Tripp'le birlikte evde olmalı.

Sutton ve Wilder geldi. Sutton el salladı. Ben de ona gönülsüzce el salladım. Bu insanlar beni aralarına alma konusunda çok iyiydiler ama Austen'ın bu kadar yakın olmasına alışık değillerdi.

Yine de öyleydi ve sadece kısa bir süre için.

Caddenin karşısında uzun boylu bir adam koşuyordu, adımları uzun ve kolları pompalıydı. Kafasında bir kasket ve güneş gözlüğü vardı, üzerinde sadece şortu ve pazularının etrafında telefonu için bir tutucu vardı. Daha yakın olsaydım muhtemelen kulağındaki kulaklıkları da görebilirdim. Başka kimse onu fark etmedi.

Havuz zamanı artık kulağa pek eğlenceli gelmiyordu ama yardım edeceğimi söylemişim. Austen'ın koşusunun ne kadar süreceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Bir saat boyunca etrafta su sıçrattım. Çocuklardan çok teyzeler ve amcalar vardı. Charlie annesi ya da babası dışında kimseyi istemiyordu. Şu anda Cody ile yüzüyordu. Wilder, Ro ile kürek çekiyordu. Tova, Aggie, Sutton ve ben havuzun bir metre derinliğindeki kısmında konuştuk.

Gözümün ucuyla bir hareket yakaladım. Austen aynı yoldan evine doğru yürüyordu.

"Oh, hey. Austen mı o?" Aggie el salladı.

Austen, onsuz yaşanan eğlenceye tanık olmaktan gibi dosdoğru önüne bakıyordu.

"Onu eklemeyi unuttum," dedi Tova. Kara kaşları birbirine çatıldı. "Bu ne kadar korkunç? Korkunç bir üçüncü kardeş oldum. Onun kasabada olmasına alışık değilim."

"Aylardır burada," dedim nazikçe, farkında oldukları için minnettarım. Aynı zamanda, bu konuda ne yapacaklardı?

"Onun şehirde olması hoşuma gidiyor," dedi Aggie, "ama bu yaz onu sadece ayın dördünde ve

O gece barda."

"Eskrim ve ot biçme işlerinde bize yardım etti." Tova'nın pembe dudakları narin bir kaş çatmaya dönüştü. "Aslında, standart aile toplantılarımızdan biri olmadığı sürece, Austen'ın sadece bir tür angarya iş yapmak için davet edildiğini düşünüyorum. Gerçekten takılmak için değil. Wilder'ın onu dışarı çıkardığı gece vardı." Kaşlarını çatı. "Ama dediğin gibi, aylardır burada. Bir kez yeterli değil."

"Yakında gidecek," dedim sanki günde en az on kez kafamdan geçen bir mantra değilmiş gibi. Bu cümle hem onunla birlikte olmanın ne kadar kötü bir fikir olduğunu hatırlatıyor hem de bir kaçamağın neden o kadar da kötü olmayacağına dair yardımcı bir öneri sunuyordu.

Haftalardır ona direniyordum, gizli pencere gösterileri yapıyordum ve kendime bunun incinmemem için yeterli olduğunu söylüyordum. Taşındığında onu özleyecektim. Pencerede kendini okşamasını görmeyi özleyecektim. Onunla çalışmayı özleyecektim.

O gittiğinde, yine de incinecektim. Neye bulaştığımı biliyordum. Devam edecek kadar cesur muydum?

"Hey, benim gitmem gerek. Sipariş vermem gereken bazı numuneler var."

Tova beni kucaklamak için kendine çekti, sudan dolayı ıslak ve serindi. "Geldiğin için teşekkürler."

Havuzun merdivenlerinden koşarak çıktım. Çim sandalyelerin etrafında toplanmış ebeveynlerin ve vıcık vıcık çocukların arasından geçtim. Beton ayaklarımı yakıyordu ama Şövalyelerin yaptığı yığından çantamı aldım ve üzerimi değiştirmeden dışarı çıktım.

Çıkışta çantamı karıştırıp sandaletlerimi buldum ve onları sıcak kaldırırma fırlattım. Ayaklarımı içine soktum ve aceleyle arabama gittim. Evime gitmek sadece birkaç dakika sürdü ama park ettikten sonra kapıma gitmedim. Austen'ın evine ve kapıyı çaldım.

Cevap vermedi.

Kapıyı tekrar

çaldım.

Hiçbir şey. Kararlılığım sarsılmadı. Bunu istiyordum.

Düğmeyi denedim ve döndü. Omurgamdan aşağı bir heyecan yayıldı.

Cesaret edebildim mi?

Marly ile yaptığım konuşma geldi. *Senin belalı olduğunu söyledi.*

Tekrar ne kadar korkusuz olabilirim? Söyleyecek kadar cesur

Austen tam olarak istediğim şey miydi?

Kapıyı iterek açtım. Üst katta duş . Eğer bunu yaparsam, beynimi kapatmam gerekiyordu. Oturma odasından, yemek odasından geçerek merdivenlere doğru yürüdüm. Merdivenleri koşarak çıktım, dönüp koşmaktan korkuyordum.

Başka bir kapıyla karşılaştım. Nefes al, bir, iki, üç... Sanki beden dışı bir deneyim yaşıyormuşum gibi elimin kalkıp kapıyı çalmasını izledim.

Su .

"Austen? Tam yirmi dört saate ihtiyacım yok."

Sessizlik.

Gözlerimi sıkarak kapattım. Anlaşıldı, değil mi? Bir uçurumdan atlamıştım ve dipte beni yakalayacak ağıl bir adam yoktu. Tek başımaydım ve utanıyordum. Yine. Boğazım kapanacak ve beni yavaşça boğarak acıma son verecekti.

Kapı açıldı. Nefesimi içime çektim, önümdeki görüntüye bakmaya devam edebilmek için çaresizce hava almaya çalıştım. Austen çıplaktı. Havluyla ama saçlarından ensesine su damlıyordu. Damlacıklar göğsünden aşağıya doğru saçlarının arasından yuvarlanıyordu. Yüz yüze geldikçe siki kalkıyordu. Çenesi granit gibiydi ama nedenini anlayamıyordum. Kısıtlama mı? İncinmiş miydi? Öfke mi?

"Fazla vaktimiz yok ve zaman kaybetmekten yoruldum." Sesim nefessiz ve muhtaç geliyordu.

Boynunun arkasını ovuşturdu, pazuları esnedi ve karın kasları dalgalandı. "Şu anda duygusal olarak biraz ham olan bir adamdan faydalanmıyorsun, değil mi?"

"Bu adamın bir sakıncası var mı?"

Gözleri ateşle doldu. "Sana neden Honey V dediğimi gerçekten bilmek istiyor musun?"

On dört

AUSTEN

Vienne'in mayolu hali son nefesimi verdiğim güne kadar beynime kazınacaktı. Mükemmel göğüslerini ortaya çıkaran bir atlet ve amının etrafında kıvrılan, en iyi kısımlarını örten dar bir alt giysisi olanlardan birini giymişti.

"Neden?" diye sordu nefes nefese.

Bir adım öne çıktım. "Bunu halledeceğiz." Bunu gerçekten yapacak mıydım? Ona bunu düşünmesini söyledim. Dün gece ondan çok farklı bir yerde değildim ama en son istediğim şey bana biraz daha zaman söylemesiydi. Bana sırt çevirmesine şaşmamalı.

Hayır, bunu yapacaktık. Sonunda onu elime geçirecektim.

Bir kayışı omzundan kaydurdım. Sonra diğerini. Parmak uçlarım yumuşak teninde gezindi. Göğüsleri serbest kalana kadar üstünü aşağı çektim. Nefesi kesildi. "Yakından daha da güzel olacaklarını biliyordum."

Kollarını sabitleyen kayışlarını tuttum ve serin göğüslerini avuçladım. Teni benimkinin altında hemen ısındı.

"Austen, özür dilerim."

Etini yoğurmayı bıraktım. "Ne için?"

"Zaman kaybettiğim için."

"Tatlım V, boşa harcamadık." Penceredeki tüm o geceler sürekli kafamın içinde akıp giderdi. Şu an hariç hiçbir şey o görüntülere yaklaşılamazdı.

"Seni alabilirdim."

Şehvetim neredeyse beni . Onun içinde olacaktım.
Yakında.

"Bunu telafi edeceğiz." Parmaklarımı karnının düzleminde gezdirdim ve mayosunun bel bandını aşağı doğru yuvarladım. Kısa, ince bir yara izi gördüğümde durdum. Parmağımla izi takip ettim.

"Sezaryen," dedi. "Yirmi saat doğum sancısı çekti ve kalp atışları düştü ve-" Yüzünü buruşturdu. "Ön sevişmem berbat."

Ona hızlı bir gülümseme verdim. "Gücün için asla özür dileme, Vienne. Bunu seksi buluyorum."

"Tanrım, hep doğru şeyler söylüyorsun."

Sesinde bir suçlama vardı, sanki bu benim oyunumun bir parçasıymış gibi. Onu rahatlatabilirdim ama ne diyebilirdim ki? Kötü adam olmadığımın emin olmalıyım.

Aletim zonklayarak bana özel hayatımı irdelemenin zamanı olmadığını hatırlattı. Aylardır hayalini kurduğum kadın banyomdaydı. Sadece izleme modunda değildik.

Islak yere düşürdüm. Yere düştü ve sandaletleriyle birlikte altından çıktı. Sonra nemli üstünü başından çektim ve diğer giysilerinin yanına bıraktım. Bu sefer onu soyan ben olacaktım. Sikeyim. Evet.

Nihayet. Çıplak ve ulaşabileceğim bir yerde. Parmak uçlarım karıncalandı. Aletim iğrenç bir şekilde şişmişti. Her şeyim istekliydi. "Sana ne yapmayı düşündüğümü hayal bile edemezsin."

Pembe dilini tekrar yaladı. "Acele etsen iyi olur, böylece hepsini sığdırabiliriz."

Elini tuttum ve onu banyoya doğru çektim. "Burada prezervatifim yok ama sana bal V'yi göstereceğim."

"Bana göster- Oh."

Onu küvetin kenarına doğru eğdim. Ellerini çıkıntıya sıkıştırdı. Arkasındaydım, nabzım ereksiyonum boyunca atıyordu. Kıç   ön mdeydi, çok davetkâr, çok baştan  ıkarıcıydı. Kalçalarını ellerimle destekledim ve inledi.

"Burada kal," diye emrettim. " böyle."

 nledi. Duymak için zorlandığımı o sesler şimdi çok yakınındaydı. Dizlerimin  zerine   kt m. Gerildi. Yüzüm poposunun hemen arkasındaydı ve .

"Hayır, bebeğim. Hareket etme." Ellerimi k cının üzerinde gezdirdim. Pencereden izleyemeyeceğim bir gösteriydi bu. "O sabah mı? Anahtarını kaybettiğin sabah mı?"

" yle mi?"  nledi ve tutu uma karşı birazcık sallandı.

Parmaklarımı kalçalarının arkasında gezdirdim. "Her şeyi gördüm ve o zamandan beri nasıl hissettiğini, tadının nasıl olduğunu merak ediyorum. Unuttuğum tek bir ayrıntı bile yok. Hepsini tekrar görmek istiyorum."   aret parmağımı kalçasının ortasında gezdirdim ve bacaklarını birbirinden ayırdım. Direndi. "Kıçım yüzünde mi?"

"Tam istediğim yerde." Onu açmak için iki elimi de kullandım.

  aret parmağımı uyluğunun iç kısmında gezdirdim. "Bu mu?" Bana karşı açıktı, çıplaktı, pembe teni parlıyordu. Benim için ıslanmıştı. Buna hazırdı.   inden bir titreme geçti. "Peki ya bu?" Aynı parmağımı diğ r bacağının iç kısmına doğru s r kledim, ancak bu sefer tepeye ula tığımda parmak ucumu sırlıklam diki inden geçirdim. Bacakları titriyordu. "Bal V."

Sarsıldı ve kalça yanakları en m kemm l şekilde sallandı. "Bana kendi bulduğun bir lakapla sesleniyorsun.

amım hakkında ne düşünüyorsun?"

Kısık bir kahkaha beni terk etti. "Sana böyle seslenmeye devam edeceğim.

Ve her seferinde bunu hatırlayacaksın."

Bacaklarının dış taraflarını kavrayarak kendimi destekledim. Sonra öne doğru eğildim ve daha sonra içine girmek için sabırsızlandığım açıklıktan klitorisine kadar yaladım. Tatlıydı. Bal gibi. Bir milisaniye içinde yanabilirdim, ama haftalarca kendimi tutmamın karşılığını şimdi alıyordum. Bal V benimdi.

İnledi ve bir dizi büküldü. Kendini toparlayana kadar onu tuttum.

"Düşmene izin vermek için bu kadar beklemedim." Onu yalamaya devam ettim.

Bacakları titriyordu ama benim tutuşum demir gibiydi. "Austen."

Yüzüme karşı sallanmaya başladı, kendi bilinci kaybolmuştu. Kendine dokunmasını izlediğim onca geceden sonra, neyi sevdiğini çok iyi biliyordum; daireler çizmek, fazla baskı uygulamamak ama oyalanmamak. Vienne oynamak istemiyordu.

"İnanamıyorum-" Nefes nefese kaldı.

Ona neye inanmadığını sorardım ama ağzım meşguldü. Ona bu orgazmı yaşattıktan sonra, onu yatağımda sırt üstü yatırırdım. Bacaklarını omuzlarıma alırdım ve onu parmaklardım. Ben onu dilimle tekrar boşaltırken o benimle dolu olabilirdi. tutabilmek için kararlılığımı yenilemem gerekiyordu. Kendi doruk noktam serbest bırakılmayı talep ediyordu. Bacaklarındaki titreme güçlendi, nefes alış veriş hızlandı. Onu sakinleştirmek için endişelenmiyorum olsaydım sikimin etrafında bir yumruk, ama o sınırdıydı.

"Hiç bu kadar hızlı boşalmamıştım-" Uzun bir çığlık attı. Dilimde ısı patladı ve onu yaladım.

Boşalmanın eşiğindeydim. Biriyle birlikte olmadan uzun süreler geçirmiştım ama Vienne'li beklemek bana sonsuzluk gibi gelmişti. Ve şimdi, ona sahip olabilirdim.

Küvetin çıkıntısına doğru sarkana ve iki dizi de tutmayana kadar yalamaya devam ettim. Oturmasına yardım ettim ve topuklarımın üzerine oturdum. Ereksiyonum iğrenç bir şekilde aramıza girdi.

Gözlerini kırptırdı, omzunun üzerinden baktı, gözleri genişti, afallamıştı. "Bunu kolaymış gibi gösterdin."

"Seni boşaltmak zor oldu mu?" Benim için hiç zor olmamıştı. Göğsüm biraz şişti.

Başını salladı, bakışları sikime kaydı. Yanakları kızarmıştı ve bacakları sanki benim denizkızımmış gibi kıvrılmıştı. "Genelde orgazm olduğum için şanslıyım."

"Ah, bebeğim. Şansın bununla hiçbir ilgisi yok. Bu azim, dikkat ve beceridir."

"Bunların hepsi sende var."

"Bu sefer, seni tekrar boşaltmamı izleyeceksin." Bir baykuş göz kırpması daha. "İki kez mi?"

Kendini iki kez boşaltan tek kişi o muydu? Benim emrim altında mı? Evet. Şimdi daha da fazla fikrim vardı. "Eğer orada durmak istiyorsan."

Gergin bir kıkırdama duyuldu. "Sen ciddi misin?"

"Sikim şaka yapıyor gibi mi görünüyor?"

Bakışları tekrar düştü. "Hayır. İşini ciddiye alıyor gibi görünüyor."

Kapı gürültüyle çalındı. Midem sıkıştı ve kanımın bir kısmı sinirlenmemi körüklemek için hemen yön değiştirdi. Sonunda cennetin tadına varmışken kim beni rahatsız ediyordu?

Vienne kaskatı kesildi ve ayağa kalkmak için hamle yaptı ama sonra çırılçıplak olduğunu fark etmiş gibi dondu kaldı.

"Ne yapacağız?" diye fısıldadı.
bekleyeceğiz.

Kapı bir kez daha çalındı ve Vienne keskin bir nefes aldı. Rahatlaması mümkün olmayacaktı.

"Kim bakacağım. Burada bekle."

"Hiç kıyafetim yok. Sadece mayom var."

Ayağa kalktım ve ona yardım ettim. "Odamdan neye ihtiyacın al."

Sonunda ellerini yanlarına bırakmadan önce kollarını kendi etrafında sardı. Yine kendinden utanıyordu. Onun bu ani endişesinden hoşlanmayan sikim kalkmaya başlamıştı.

Kapı çaldı. Gelen her kimse gitmiyordu. Ne kötü zamanlama.

"İstemiyorum-" Yanağının iç kısmını çiğnedi. "Yakalanmak istemiyorum."

Nasıl hissettiğini biliyordum ama benimle birlikte olduğunu saklamak istemesi belden aşağı vuran bir darbe gibi geldi. *Bu benimle ilgili değil, ahmak.*

"Anladım. Burada bekle." Havluyla uğraşmadım ve yeni bir şort giymek için yatak odamda durdum.

Kapı zili tekrar çaldı. "Geliyorum!"

Çok sert boşalıyor olmalıydım. Vienne'i yatağımda sırt üstü yatırıp bacaklarını omuzlarıma atmama ramak kalmıştı ama pisliğin teki aniden konuşmak istedi.

Alt katta, kapıyı Cody'ye açtım. Saçları benimkinden daha sönüktü ve üzerinde sörf şortu ile yarı kuru bir tişört vardı. Bu sabah beni unutmuştu ve şimdi *Austen ne* gibi davranmanın tam zamanı olduğuna karar verdi.

Onu ikinci kez orgazm edecektim, sikik.
"Öyle mi?"

"Sana da merhaba."

"Duştaydım." Vienne'in çığlıkları kulaklarımda tazeydi. Odamdan kapıya kadar yaptığım yolculuk ereksiyonuma doğru pompalanan kanın azalmasına yardımcı olmuştu. "Koşudan yeni döndüm."

Ivy, Cody'nin kamyonetinin camından el salladı. Benim evimle Vienne'in evinin arasına park etmişti. "Merhaba, Austen Amca!"

Grayson'ın selamlaması da onunkinin hemen ardından geldi.

"Hey, çocuklar," diye seslendim. Net göremiyordum ama Charlie'nin elleri araba koltuğundan ağabeyi ve kız kardeşinin arasında sallanıyor gibiydi. El sallamalarına karşılık verdim.

Cody karanlık bakışlarını üzerimde tuttu. "Tova'da numaran yok, bu yüzden yüzmeye gitme davetini almadın. Kendini bok gibi hissediyor ve sana mesaj atmak aklıma gelmedi."

"Tamam mı?" Cevabım kısaydı ama dilimin ucunda Vienne olduğu için beynim allak bullak olmuştu.

"Her neyse, bu akşam herkesi ağırlayacağız. Dördüncüsü gibi büyük bir şey değil, sadece sandviçler ve sohbet." Gözlerinin derinliklerinde suçluluk duygusu parıltıyordu.

"Yine Austen'ı unuttuk partisi mi bu?" Başka zaman olsa hafifçe sinirlenir ama yine de etkilenirdim. Ne kötü zamanlama.

Beni incelerken gözlerinin kenarlarında çizgiler belirdi. "Bu bir 'yakında tekrar gideceksin ve yapabiliyorken bir araya gelmeliyiz' partisi."

Bu pek iyi hissettirmedi ama parti benim önceliğim değildi.

Ailemi seviyordum, ama aynı zamanda sevişmek üzereydim-

"O değil cevap veriyorum." Tova bağırdı
itibaren Bir yerde.

"Ama arabası ön tarafta."

"Bu benim üçüncü kız kardeşim mi?" Ön kapıdan dışarı eğildim ve midem bulandı. Hay aksi. Tova, Vienne'in verandasındaydı. Bu gece onu da davet etmek istiyorlardı.

Gitmemelik edemezdim. Neden gitmediğime sorulara maruz kalırdım. Ve eğer Vienne daveti geçiştirmeye çalışırsa, kardeşlerim ikiyle ikiyi bir araya getirecek kadar zekiymi.

Sadece durumunda, ben olsam güvenli oynardım.

"O da yüzmedi mi ?

Belki de duşta dır." Sadece onun
evindekinde değil.

Tova verandanın merdivenlerinden indi ve pikaba doğru yürüdü. "Ona mesaj atacağım ama onu görürsen söyler misin? Erken bir akşam yemeği yiyecektik."

Günün geri kalanını Vienne ile yatakta geçirme ihtimalim hızla azalıyordu. Umutlarım tıpkı

a Taş. Ben olsam kazanılmış a tat .
Cennet ve oldu çekilip götürölüyor. "Yapacağım."

"Geliyor musun?" Cody sordu.

"Bir saat içinde orada ol. Ne getireyim?"

"Parlayan kişiliğini."

"Asla evden çıkma."

Cody omzumun üzerinden baktı ve nabzım hızlandı. Vienne merdivenlerden mi inmişti? Birinin evin içini görebileceğini fark etmemiş miydi?

"Çok çalışmışsın."

Doğru ya. Burayı birkaç yıl önce kiralamıştı. "Evet, her şey yolunda gidiyor."

Cody bana beklenti dolu bir bakış attı.

"Ailen arabada beklerken bir tur ister misin?" Ona etrafi gezdirmeyi çok isterim. Ayrıca Vienne için deli olduğumu bilseler de umurumda olmazdı. Ama Cody ve diğerlerini tanıyordum. Vienne'i önemsiyorlardı ve gideceğim gerçeğinin farkına varacaklardı. Onunla birlikte olmak varken Vienne'le geçireceğim zaman hakkında tartışmak umurumda değildi.

"Etrafa bir göz atayım dedim ama haklısın. Gidip yemeği hazırlamalıyız ve Charlie'nin biraz kestirmesi gerekecek. Birazdan görüşürüz." Çocuklar bana veda ederken o arabasına gitti.

Rahatlama beni neredeyse sarkıtiyordu. Genç ve aptalken kışlaya gizlice bir kız sokarken hiç yakalanmamıştım ve bunun kendi evimde olmasına izin veremezdin.

Arabayla uzaklaştığında, Vienne'i aramaya çıktım. Acaba o da bu plan değişikliğinden benim kadar hayal kırıklığına uğrayacak mıydı? Aletim ağlamak istiyordu.

Çok yaklaşmıştım.

Üst kattaki tek koltuk olan yatağımdaya oturuyordu. Üzerinde eski gri Knight's Arabians and Cattle Company gömleği vardı ve ellerini dizlerinin arasında birleştirmişti. Yüzündeki dalgın ifade pek hayra alamet değildi. Tova ve Cody'nin ziyareti onu ürkütmüştü.

Yatak odasının kapı çerçevesine yaslandım. "Cody ve Tova'larda akşam yemeğine davetlisin. Beni unuttukları için kendilerini suçlu hissediyorlar."

Küçük bir kahkaha attı. "Duydum." Ciddileşti. "Sen iyi misin?"

"Buna alışkınım."

Ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü. "Bu iyi olduğun anlamına gelmez."

Öyle olmalıydı. Neyi değiştirebilirdim ki? Durduğunda, onu daha yakına çektim. "Bölündüğümüz için iyi değilim."

Ellerini omuzlarımda birleştirdi. "Ben de biraz üzgündüm. Ve şimdi gidip herkesin yanında sandviç yememiz gerekiyor."

"Bir şeyler ayarlayabiliriz diyeceğim ama sana zaman ayırmak istiyorum." Gerçek buydu. İlk kez seks yaparken acele etmek için çok uzun süre beklemiştim.

Başparmaklarını tenimde gezdirdi. "O zaman oradan ayrıldığımızda benim evime gel."

Dikkatim ağzına ve konuşurken dudaklarının nasıl hareket ettiğine odaklanmıştı. Yüzümü vücudunun en mahrem yerine gömmüştüm ama henüz onu öpmemiştim.

"Anlaştık," dedim o tatlı dudakları yakalamadan önce. Onun geri kalanı kadar yumuşak, sıcak ve tatlıydılar.

Geri çekilmedi ama kollarını boynuma doladı ve parmak uçlarında durdu. Tıpkı daha önce olduğu gibi duyarlıydı. Vienne ilgi açlığı çekiyordu. Partneri tarafından hiçbir zaman gerektiği gibi değer görmemiş, zevki onunki kadar ciddiye alınmamış bir kadındı. Ne Dave tarafından, ne Theo denen ahmak tarafından, ne de Doktor Jake tarafından.

Öpüşmeyi derinleştirdim, dilimi ağzının içinde gezdirerek onunkini okşadım. İnledi ve ben de ona daha sıkı sarıldım. Bunu saatlerce yapabiliirdim. Yatak odamın kapısında durup öpüşürken ne kadar süre öpüştüğümüzü takip etmedim ama onu bırakmak istemiyordum.

Sonunda çekildi. Dudakları şişmişti ve gözleri cam gibiydi. "Her şeyde iyisin." Gergin bir kahkaha attı. "Temizlenmem ve partide normal davranmak için kendimi hazırlamam gerekiyor."

Ben onun sırrıydım. Normalde umurumda olmazdı. İlişkilerim kısa süreliydi. Geçici. Her zaman bir bitiş tarihi vardı ve eğer yoksa, PCSing - başka bir yere tayin olmak - kalan tüm bağları koparırdı. Taşınırdım ve unutulurdum.

Aynısını Vienne için de ayarlamıştım. En iyisi buydu. Benim için değilse bile, onun için. Yuva , yanında olacağına ve ona iyi davranacağına güvendiği bir adam istiyordu. Hâlâ Catherine'e kardeş vermek istiyor olabilir.

Ben o adam değildim. Bir aile kurmaya elverişli bir hayat yaşamıyordum ve yeni kariyerim de öyle olmayacaktı. Ama ona hak ettiği şeyi gösterebilirdim ve bu sadece ikimizin arasında kalırdı. Ta ki o beni unutup hayatına devam edene kadar.

Vienne

Sutton'la sohbet ederken enerji bedenimde titreşiyordu. Elimi bileklerimdeki bileziklerin üzerinde gezdirdim. Duştan sonra yüklenmişim. On bilezik. Hâlâ zevkten sayıklarken ailesi tarafından neredeyse yakalanmak beni sarsmış ve sinirden delik deşik etmişti. Bu hazırlıksız buluşmayı atlatmak, sonrasında Austen'la başladığımız işi bitireceğimizi bilmek... Kıpırdanmak için birkaç bileziğe daha ihtiyacım vardı.

Sinirlerim yaklaşan bir fırtına gibi içimde birikiyordu. Dışarıda güneş berrak gökyüzünde batıyordu. İçimde muhtaç bir karmaşa vardı. Austen bana şimdiye kadarki en hızlı, en patlayıcı orgazmı yaşatmıştı ve bugün normal bir hafta sonuymuş gibi davranmam gerekiyordu. Bu bütün benim

cinsel deneyim sadece bir adamın diliyle utandırılmadı mı?

Oscar kazanmalıyım. Kalçalarımın onun bıyık yanığı vardı ve bu gerçeği dünyaya haykırmıyordum.

Sutton'la birlikte garajın dışındaki kamp sandalyelerine oturduk. Aggie evin içindeydi, Tripp'in altını değiştiriyor ve muhtemelen onu emziriyordu, Tova da Charlie'nin üstünü değiştirmesi gerektiğini düşünmüştü.

Çocuklar birazdan yatmaya hazır olacaktı ve yakında gitme vakti gelecekti.

Heyecandan karnıma ağrılar girdi.

Bakışlarım iki erkek kardeşi ve kayınbiraderi kadar uzun boylu Austen'a kaydı. basketbol şortu ve tişörtü vardı, smokin giymiş kadar günahkâr görünüyordu. Üniformasıyla nasıl görünüyordu?

Birlikte ata binmiştik, her zaman yaptığımız gibi, komşular ve iş arkadaşlarından başka bir şey değilmişiz gibi davranıyorduk. Akıllara durgunluk veren bir seks yapıp hayatına devam etmek onun için normal miydi?

Austen'la devam etmekten korkabilirdim. Banyo deneyimi dünyayı sarsmıştı ama seksin ne kadar harika olabileceğini bilmem gerekiyordu. Banyosunda olanlardan sonra, artık neyle yetinmemem gerektiğini bilmek istiyordum.

Basit bir öpücük beynimi nasıl karıştırabilirdi? Bana sarıldı ve sanki güzel bir şarapmışım gibi tadıma baktı, sanki eğleniyordu. Sonra sanki ereksiyonu sertleşmemiş ve aramızda zonklamıyormuş gibi durmaktan ve öpüşmekten memnundu.

Pazartesi günü birlikte çalışmaya, konuşmaya ve şakalaşmaya devam edecektik. Hatta güvertede bir bira daha paylaşabilirdik.

Gah! Benim için de bir deste birayı mahvedecek miydi?

Ro tombul kollarını babasından Austen'a doğru salladı. Derin kahkahası bana doğru sürüklendi. Ro'yu kollarına aldı ve onunla birlikte sallandı. Ro kıkırdadı, küçük dişleri parladı ve minik gülümsemesi genişledi.

Karnımdaki ırpınışlar farklıydı. Çocuklarla arası iyi olan bir adama duyduğum hayranlık. Ve özlem. Dave ve Catherine'in bebeklik yıllarını hatırlıyordum ama bunlar çok azdı. O zamanlar çok genç ve telaşlıydık ve onun mesafesini hayatımızın o dönemine bağlıyordum. Artık yaşlanmıştık. Eski kocamın otuzlu yaşlarının ortalarında, henüz yasal içki içme yaşındayken olduğundan daha iyi, daha ilgili bir baba olacağını biliyordum.

Ben de kenardan izler, zamanımın nasıl geçtiğini . İnşa ettiğim bir kariyerim vardı. Bana ihtiyacı olan genç bir kızım. Ve güvenebileceğim bir erkek yoktu.

"Vienne?" Sutton'ın sesi bana ulaştı.

Arkadaşıma göz kırptım. Örgüsünün ucuyla oynadı ve beni inceledi. Çıplak bacaklarından birini diğerinin üzerine atmış, Wilder'ın en sevdiği elbiselerden biri olması gereken sarı bir güneş elbisesi vardı.

"Pardon?" Ne kadar süre ara vermiştim?

Bakışlarını benden bir grup erkeğe kaydırdı. Wilder'a gülümsedi ve Wilder da ona ateşli bir bakışla karşılık verdi. Austen'ın sırtı bana dönüktü ve geniş omuzlarına asılmıştım, yoksa muhtemelen bu alışverişi yakalayamazdım.

Benimle Austen'ın arasına baktı. "İkinizin arasında bir şeyler oluyor." Bu bir soru değildi.

Boğazımda boğuk bir ses yakaladım. "Ne?" Ses tonumu yükselterek sordum.

Sutton sırtıttı. "Ben de oradaydım ve beni yakalayan sendin."

"Hayır, biz-" Aggie ve Tova henüz dışarı ıkmamışlardı. Sutton geçen yıl Wilder'la gizlice dolaştığı sırrını bana vermişti. Kimsenin bilmesini istememiştim ama Sutton bunu anlayabilirdi. şövalyelerin ona sırt çevireceğinden korkuyordu ve benim korkumun bir parçası da bu değil miydi? Bu deneyimi yaşamak istediğimi anlamayacaklarından.

Şövalye bir adamın tüm gücünü kullanıp sonra da gitmek için toparlandığında el sallamak mı?

Çünkü en azından Austen Kaliforniya'ya gittiğinde, benden daha iyi biriyle devam etmek için gitmemiştir. Biz pencereden kendimizi okşamaya başlamadan önce planları vardı. Yatırım yapmıştı. Tıpkı benim Dot'un evinde çalışmak için Jim'le iş bulmaya yatırım yaptığım gibi. Paraya ihtiyacım vardı.

Eğer Austen yatak odasında şüphelendiğim kadar yıkıcıysa, o zaman gittiğinde konuşacak birinin olması işe yarayabilirdi. Sutton'a, bir erkekle randevuya çıktığımda onun bana uygun olmadığını söyleyebilirdim. Ayrıca ona, Austen'la birlikte yapmam gereken tadilat işlerinin uygulamalı kısmını yapmayı özlediğimi de söyleyebilirdim. Jim, bir iç mimarın kalması gerektiğini düşündüğü yoldan ayrılmama asla izin vermezdi.

Zorlukla kazandığım diplomamı son birkaç haftada kazandığım kadar hak ettiğimi hiç hissetmemiştim.

Konuşmak istediğim çok şey vardı ve Austen gittiğinde, her şeyi anlattığım tek kişiyi kaybedecektim. Sutton'a şimdi açılmak daha sonra bana yardımcı olabilirdi. "Biraz kaçamak yapıyoruz."

"Bu biraz hamile olmak gibi bir şey," dedi kuru bir sesle ama şaşırmamıştı.

"Henüz... bilirsiniz... *sonuna kadar* gitmedik."

"Catherine ile kuşlar ve arılar konuşmasını böyle mi yaptınız?"

"Uygun anatomik terimler kullandım." Ona kaşlarımı çattım ama dudaklarım kıpırdadı. "Henüz *seks* yapmadık, tamam mı?"

dudaklarını büzdü. "Ama katlardan daha güçlendiriliyor?"

"Karmaşık. Hayır, daha tuhaf." Pencere meselesine girmek istemedim ve açıkçası bu hikâyeyi muhtemelen mezara kadar götüreceğim. Açıklama kulağa nasıl gelirdi? *Ben kendimle oynuyordum, o da kendini okşuyor ve müstehcen konuşuyordu ama bu, mahallelinin duymasını engellemekle her birimiz için yeterince gürültülü olmak arasında bir denge gibiydi.*

Diğerini. Bir keresinde arka güvertede karanlıkta kendimi parmaklamamı izlemişti. Ben de o kadar sessiz olmak zorundaydım. Hayır, dikiz şovu ben ve Austen arasındaydı. "Farklı bir yol oldu, ama evet, tam bir kaçamak yapacağız." Yakında. Birkaç saat içinde. Kalçalarımın arasındaki bir gümbürtü bana bunun yeterince yakın olmadığını hatırlattı.

Sutton'ın yüz hatlarında belirsizlik dalgalandı. "Kalmak gibi bir planı yok," diye uyardı.

"Biliyorum," dedim içimi saran kayıp duygusundan hoşlanmayarak. Parmaklarımı bileziklerimin üzerinde gezdirerek sesimi olabildiğince alçalttım. "İşte yüzden yapıyorum. Ona aşık olacağımdan için erteledim ama şimdi seksin nasıl olması gerektiğini deneyimleyemeden çok zaman harcadığımdan korkuyorum. Ve o... O Jake değil."

"Ama sen daha iyisini bildiğin halde Jake'e bağlandın." Sutton öne doğru oturarak saç örgüsünün ucunu savurdu. "Austen, diğer kardeşleri gibi, tanıdığım en iyi erkeklerden biri. Haklısın; o Jake gibi değil. O gittiğinde iyi olabilirsin ama ya ziyarete geldiğinde?" Kaşları çatıldı. "Ya eve birini getirirse?"

Kuru kusma dürtüsü güçlüydü. Yutkundum. Sertçe. Uzun vadede ilgilenmiyordum. Ona bu kısıtlamaları koyamazdım. O iyi bir adamdı ve eğer istediği buysa kalıcı bir ilişkiyi hak ediyordu. Bu benimle olmazdı. "Ya benim de bir sevgilim varsa?" Ağzımdan çıkan her kelimeyi çiğnedim. Yanılıyorlardı.

Sutton çocuklara bir kez daha baktı. Garajın kapısı çarparak açıldı ve Tova dışarı çıktı. Charlie'yi Cody'ye vermek için yanımızdan geçti.

"Kimsenin bilmesini istemiyorum," diye fısıldadım.

"Söylemeyeceğim. Ama..." Bana bilmiş bir bakış attı, dudaklarını yukarı çeken bir gülümseme. "Bu çok açık ve bu sadece ortak sürüşler değil. Birlikte çalışmaya başladığınızdan beri birbirinizin yanında çok rahat ediyorsunuz."

"Peki sen ve Wilder kurnaz mıydınız?"

Sırıttı. "Bir gece tiyatroda öyleydik."

Çok kıskanmıştım. Wilder, Sutton' ben, Jake ve kardeşiyle çifte randevudayken bulmuş ve kimsenin haberi olmadan onu sinemanın ortasında indirmişti. Dürüst olmak gerekirse, koltukları pek fazla kişi doldurmamıştı. Onu yakaladım çünkü kamyonetini görmüştüm.

Başka bir şehre koşacak ve onun başka bir adamla birlikte olmasını engelleyecek kadar önemseyen bir adam vardı. Ve sonra iyi seks yaptı. Randevulara çıktı. Dalga geçtiklerini gizlemişlerdi ama yine de birlikte kampa gitmeyi ve karda kalmayı başarmışlardı.

Rüya gibiydi. Artık etrafta gizlice dolaşan bendim ve tek istediğim, becerdiği tek kişinin ben olduğumdu. Yapması gereken tek şey bahçeyi geçip yandaki eve gitmekti. Ama benim için attığı duygusal adımlar daha önce deneyimlediğim hiçbir şeye benzemiyordu ve o bunları hiç çaba sarf etmemiş gibi gösteriyordu.

Sonra Aggie dışarı çıktı. Tripp'i araba koltuğuna oturtmuştu. "Yatma vakti geldi." Kocasını sanki süpersonik duyma yetisine sahipmiş gibi gruptan ayrılıp onun yanına gitti.

Ansen, Tripp'in taşıyıcısını aldı. "Kal ve sohbet et, Ags. Onu sallayabilir ve yatırabilirim."

Çok tatlı. Kalp tellerim yıpranmış olmalı. Sevecen bir koca ve hevesli bir baba mı? Bir rüya gerçek olmuştu ama benim zamanım gelip geçmişti. Bu gerçeği kabullenmiştim.

Austen uzaklaştı ve sanki güneşin solan ışınları onun uzun bedenine özel bir parlaklık katmıştı. "Bu gece biraz dinlenmenize izin vermeliyiz. Yoğun bir gün geçirdiniz."

Nefesim kesildi. Gitme zamanı. Bu geceki şenlik aramızda iki ekran ve yirmi metre varken gerçekleşemezdi.

Sutton sıırıttı at Ben ne zaman o El salladı.

Güle güle. Vücudum gelmeye başladığında sakın davranmak için daha çok çalıştım.

Austen'ın tüm sigortalarımı attırmasını beklerken, canlı, tüm ışık düğmelerini çeviriyordum.

Arabayla evine gitti. Akşam, çocuklar ve her birimizin kendi gruplarıyla konuştukları hakkında sohbet ettik. Eğer bölümlere ayırma konusunda bir ödül olsaydı, en büyük plaketi kazanmak için berabere kalırdık.

Evinin önüne park etti. "Hâlâ bunu istiyor musun?" Sesi aramızda alçak bir gümbürtüye dönüştü.

Daha fazla zaman ayırırsam hormonlarım isyan edecekti. "Bana iki orgazm sözü daha vermiştin."

Dışarı çıktım ve beni takip etmediğini öğrenmekten korkarak eve doğru yürüdüm.

Evin kilidini açmamı beklerken vücut ısısı ve dumanlı vetiver kokusu etrafımı sardı. Sokak sessizdi. Umarım kimse onun beni kapıma kadar takip ettiğini görmemiştir. Bu beni eve bırakan dost canlısı bir komşudan daha fazlasıydı.

"Bu bir seansta üç taneydi," diye açıkladı.

Şok beni geri döndürdü. "Üç kez daha gelemem-"

Bizi içeri soktu, kapıyı tekmeleyerek kapattı ve beni duvara yasladı. "Denemezsen bilemezsin. Çıkar şu kıyafetleri."

Uyarılma damarlarıma doldu. Kalçalarımın arasındaki sabit vuruş güçlendi. Üç orgazm daha mı? Ciddi . Ama sinirlerim ampul olsaydı, yürüyen bir Noel ağacı olurdum. *Lütfen denemesine izin ver*, diye yalvardı amım.

Gömleğimi çıkardım ve oturma odasına fırlattım.

Zemin. Ardından şortum ve iç çamaşırım çıktı. O da aynı hızla soyundu.

"Daha hızlı soyunabilmek için mi şortun ve tişörtünle kaldın?" Sütyenimi çıkarırken sordum.

"Evet." Duvar boyunca süründü ve panjurlarımı kapattı. Caddenin karşısındaki tamirci dükkânı kapalıydı ama güzel akşamın tadını çıkarmak için dışarı çıkanlara kendimizi gösteremezdik.

Sert kışının esnemesini izlemek için eğildim. Damarlarla kaplı ereksiyonu gerçekten etkileyiciydi. Bunu daha önce hayal etmiyordum, yoğun zevkin neden olduğu bir halüsinasyona kapılmışım.

Karanlık bakışlarıyla beni kıştırdı. Alnındaki saç tutamı onu hiç yumuşatmamıştı. "Kanepeye geç."

Karincalanmalar vücuduma yayıldı. Meme uçlarım kaya gibi sertleşmişti ve dizlerim onun zevkime nasıl hükmettiğini hatırlamış gibi titriyordu.

Arkamdan adım attı. Sıcaklığı beni çevreledikçe, rahatlattıkça ve aynı zamanda vücudunun üzerimde olmasına ihtiyaç duyduğum her yere battıkça kalbim küt küt atıyordu.

Ben daha uzanamadan etrafımda dolandı ve kanepenin arkasındaki kırmızı örtüleri yırtıp minderlerin üzerine serdi. Adam her şeyi düşünmüştü. "Otur ve bacaklarını aç."

Titrek bir nefes aldım. İkinci bir orgazm yaşayacağım kesindi. Bana benim tarafımdan verilmemiş iki orgazm. Buna inanamıyordum ama Austen'ın bunu gerçekleştirebileceğini biliyordum ve bedenim onun için hazırdı. Ben oturduğumda, o önümde diz çöktü.

Sinirli bir kahkaha beni terk etti. "Artık ben ıslanmadan dizlerinin çökemeyeceksin."

Sırıttı. "Sana ne yaptığını bilmek hoşuma gidecek."

Eğilip bacaklarımı açacağını ve işe koyulacağını düşündüm. Zaten saatler önce ön sevişme yapmıştık. Ama beni başka bir öpücükle yakaladı, parmakları çenemin altındaydı ve eli kalçamda sahipleniciydi.

Sabit bir baskıyla beni kanepenin minderlerine yaslayana kadar arkama yasladı. Parmaklarını boynumdan aşağı, göğsümün üzerinden geçirdi ve bir göğsümü okşamak için durdu.

Pürüzlü parmak uçlarına sahip büyük, sıcak eli tüm sinir uçlarımı ateşledi. Arzu damarlarımda dolaşıyordu ve bir yolu öpüş şeklinden boşalabilirdim.

Diğer meme ucuna gelene kadar boynumdan aşağı indi. İncili ucu ağzına aldı ve ben de ona doğru eğildim.

Parmaklarımı saçlarının arasına soktum ve bacaklarımı açtım. Ben kıvranan bir karmaşa olana kadar göğüslerimi kemirdi, yaladı ve avuçladı. Zevkime odaklanmıştı ve hayatta kalabileceğimden emin değildim. Kalbim bu saldırı yüzünden komaya girecekti. Aynı zamanda beynim bağıırıyordu, *biliyordum! olabileceğini biliyordum.*

Doğru adamla.

Doğru adam o olamazdı. Bir başka zevk dalgası tutarlı düşünceleri silip süpürdü.

"Austen." Sesim çok çıkıyordu. "İhtiyacım var..."

Karnımdan aşağıya doğru yalayarak ilerlediği yerden bana baktı. "Neye ihtiyacın var?"

Ellerim hâlâ saçlarında dolaşıyordu. "Sen." Beni bu tahrik girdabından kurtarması için ona ihtiyacım vardı.

"Bütün gece seninleyim."

İçimi burkan şey ise onu çok daha fazlası için istiyor olmamdı. Bana verdiği zevkten dolayı açgözlüydüm ama bu zevki veren Austen'dı. Austen, bunu onunla yapacak kadar desteklendiğimi ve güvende olduğumu hissettiren kişiydi. Neyi riske attığımı biliyordu ve düşüncesizce davranmadığımdan emin olmuştu.

Sırılsıklam olmuş göbeğime ulaşana kadar karnım boyunca yavaş ve ıslak öpücükler bıraktı.

Bana yaptıkları için bir battaniye yeterli olmayacaktı.

Bacaklarımı omuzlarına atarak kendini ortaladı. "Bu manzaradan asla bıkmayacağım." Sonra beni yuttu.

"Austen!"

Beni daha geniş açmak için kenara doğru çekti.

Bacaklarım titriyordu. Bir elim onun saçlarında, bir elim de battaniyeyi tutmuş, uçmamaya çalışıyordu.

parmağını içime soktuğunda kanepeden düştüm. Nasıl bu kadar hassas olabilirdim? Patlamaya bu kadar hazır?

"Aman Tanrım!" Beni battaniyeye sabitlemek için iki elime de ihtiyacım vardı.

Parmağını geri çekti ve bir sonraki hamleyle ikinci bir parmağını içeri kaydıldı.

Utanç verici bir inilti beni terk etti. Yavaşça içeri ve dışarı pompalarken kendimi bir arada tutmaya çalışmamı izledi. "Çok ıslaksın, Honey V."

Tanrım, şu lakap. Normalde karnımı, ifadelerimi, kendimi saklamak isterdim... Onunlayken değil. Rahat ve çaresizdim.

"Boşalmanı izleyeceğim. Geçen sefer göremedim ama hissedebildim." Parmaklarını içeri ve dışarı hareket ettirirken başparmağıyla klitorisimi ovmaya başladı.

İçim sımsıkı sarılmıştı. O benim tek odak noktamdı. Ondan başka kimseyi görmüyor ya da hissetmiyordum.

Patlamadan korktum. Çözülmenin beni tamamen çözeceğinden korkuyordum. Önceki tüm deneyimlerimi çoktan gölgede bırakmıştı. Beni mahvetmişti.

"Artık gelebilirsin." Başparmağıyla baskı uyguladı. "Sorun yok. Seni tutuyorum."

Bununla birlikte, paramparça oldum. Geri dönölmez bir şekilde. Tamamen. Zirveye ulaştığımda kaslarım gerildi ve evin çatısını uçuracak kadar yüksek bir coşku dalgasına kapıldım.

"Austen!" Çığlıklarım titremenin etkisiyle anlaşılmaz hale geldi ve o durmadı. Bir uzman gibi bedenimle oynamaya devam etti.

Ben bir kez minderlere yaslanana kadar parmaklarını içimden çekmedi.

Parmaklarını dudaklarına sularımı emdiğinde nefesimi tutmaya çalışarak ona göz kırptım. Bu gerçekte olduğunu düşünmediğim bir kurguydu. İffetli biri değıldim ama böyle bir seksin bariz bir fantezi olduğunu düşünmüştüm.

Onaylarcasına mırıldandı ve dudaklarını şapırdattı. "Bir sorunumuz var, V." Kollarını kalçalarımın doğru uzattı ve üzerime eğilene kadar kendini minderlere yasladı.

Kalbim göğsümden dışarı fırladı. "Ne?"

"Prezervatiflerim yan tarafta."

Çok rahatlamıştım. Bu bir sorun değildi. "Askerlerin hazırlıklı olması gerekmiyor mu?"

Kıkırdaması bedenimde titreşti. "Öyleyim ama koşup biraz almam lazım."

Elimi kapının yanındaki çantama doğru salladım. "Hala biraz olduğuna eminim."

Gülümsemesi çarpık ve sevimli ama zamanda çok seksiydi. "Bu, içine çok daha erken gireceğim anlamına geliyor."

Ayaklarımı dikkatlice yere koydu ve çantamı aldı. Prezervatifleri çıkardım ve ben çantamı yere koymadan önce onları taktı.

"İleriye düşünen kızları severim," dedi tırmanırken, beni yana doğru yönlendirerek kanepede uzanmamızı sağladı.

"gitmeyi 'unuttuğunda' tartışmak istemedim. Catherine böyle oldu." Kızımdan pişman değildim, sadece zamanlamadan. Ön sevişme konuşmamdan pişmanlık duyuyordum. Bu, yüzünü amıma sokmak üzereyken ona doğumumu anlatmaktan daha kötüydü.

Austen'ın gözlerinde öfke parladı. "Erkeklerle birlikte oldun, V."

"Biliyorum." Mahcubiyetim uçup gitti. Tabii ki o da bunu anlayışla karşıladı. "Bana gösterdin."

Kendinden memnun bir sırıtış yüzünü süsledi. "Sana tekrar göstereyim." Bacağımı kanepenin arkasına doğru kaldırdı. Diğer ayağımı kalçasına bastırdı. Kendini yerleştirdi ve ikimiz de her yavaşça bir inç bana girmesini izledik. Daha yeni orgazm olmuşum ve her şey çok hassastı ama o

mükemmeldi, tüm doğru noktalara vuruyor, beni oyuncaklarımın yapamadığı şekilde dolduruyordu.

Lezzetli dolgunluk hissi ortaya çıktıkça omuzlarına tutunmak zorunda kaldım.

"Bak at ve açgözlü yol senin kedi alır Bana."
Çekildi ve tekrar içeri girdi.

"Evet."

"İşte böyle yapılması gerekiyor, Vienne." Sezaryen çizgimi takip etti. Parmak uçlarının derimin üzerinde dans edişi, sinirlerimin omuriliğime doğrudan ulaşmasını sağlıyor, sanki beni içten içe gıdıklıyormuş gibi vücudumu aşağı değil yukarı doğru ürpertiyordu.

"Tekrar yap." Yara izinin uyuştüğunu sanıyordum ama o tüm hisleri yeniden canlandırmıştı.

Parmağını hafifçe sıyırdı. Daha fazla karıncalanma. Tam bir elektrikti. "Ve, Vienne?"

"Öyle mi?" Nefes nefese kalmıştım, konsantre olabilmemin tek nedeni oydu. Bir bando takımı oturma odasından geçebilirdi ve ben yoğun bir şekilde Austen'a ve bana yaptıklarına odaklanırdım - beni patladıklarında her bir hücreyi coşkuyla dolduracak zevk dolu düğümlere dönüştürüyordu.

"Bu aramızdaki önümüzdeki birkaç haftanın sadece başlangıcı."

İnledim. Hemen teslim olmalıydım. Masada bir aydan daha az bir süre orgazm mutluluğu yaşayacağımı bilmesem daha iyi olurdu. "Bekle, Catherine iki haftadan kısa bir süre içinde evde olacak."

Kendini sabit tutarken kaslarından bir titreme geçti. Bana dokunduğunda her ne kadar tutarlı düşüncelerimi kaybetsem de, önce anne olmalıydım. Fiziksel zevkimi -daha çok coşkumu- onun iyiliğinin önüne koyamazdım.

"İki hafta o zaman." Çenesi taştan oyulmuş gibi sertleşti, ama kalçaları gözlerimin geri dönmesine neden olacak kadar büküldü. "Ama seninle işim bittiğinde, bir erkeğin seni nasıl becermesi gerektiğini tam olarak bileceksin." Çekildi ve

Beni yere düşürmemek için bir elini kanepenin arkasına, diğerini de kenarına koyarak kendini destekledi. Kabzasına kadar her gömülüşünde, sanki ilk kez doyduğumu hissediyordum. Buna alışabileceğimi hayal bile edemiyordum. "Bir erkeğin vücuduna nasıl tapması gerektiğini çok iyi bileceksin."

"Evet." Tırnaklarımla göğsünü hafifçe çizdim. Çekirdeğimde yeniden patlamaya hazırlanan sıkı bir enerji yoğunlaşması yaşanıyordu.

Tekrar boşalacaktım, aynen böyle. Daha bir kez bile orgazm olmamıştı ama bu benim için ikinci raunttu.

Yüzüne gerginlik çizgileri kazınmıştı. Ben tekrar boşalana kadar bitirmekten kaçınıyordu. Bu adam inanılmazdan başka bir şey değildi.

Bu övündüğü üç kez olmayabilirdi, ama iki orgazm daha önce yaşadığının iki katıydı.

"Austen." Bana yaptıklarının aynı anda hem çok fazla hem de yetersiz olduğunu ona söyleyemezdim.

"Seni yakaladım." Elim ve işaret parmağımın ucunu ağzına aldı. Elim birden kasıklarına doğru düz bir zevk çizgisi çizdi. Tüm vücudum titreyen bir enkaz haline gelene kadar amımın onun etrafında çırpındığını hissettim.

Sonra elimi aramıza koydu, parmak ucum klitorisimin üzerindeydi.

"Sadece orada tut." Kollarıyla beni sardı ve içime pompaladı.

Parmağımın pedinin çarpması ve onun itmeleri beni uçurumun kenarına gönderdi. Geriye doğru kamburlaştım ve gelgitli bir zevk dalgası üzerime çarptı. Tam daha fazla dayanamayacağımı düşündüğüm anda başını eğdi ve bir meme ucunu ağzına aldı.

Dilinin fiskesi ve içimde hareket etme şekli beni suskun bıraktı ama yine de adını haykırdım. Homurdandı ve göğsümü serbest bıraktı. "Siktir! V!"

Bir, iki kez içime girdi, sonra serbest bırakırken titredi. Onu bırakırken izlemek asla unutamayacağım bir deneyimdi. Kontrolünü kaybettiğinde gücü içimde ve her tarafımdaydı ama hiç bu kadar güvende ya da değerli olmamıştım.

Üstüme yığıldığında, iki bacağımı da etrafına doladım ve onu kucakladım. Kalp atışlarım normale dönene kadar ciğerlerime hava .

Başını benimkinin yanındaki minderlere gömdü. "O ..."
Orada hiçbir kelime yoktu. Eğer ben olmasaydım

Dünyam iki kez sarsıldıktan sonra tükenmiş olsaydım, kızgın olurum. Bunu kaçırmış mıydım? Bu tür seks normal miydi?

Daha iyisi olamazdı. Austen'la işimiz bittiğinde kariyerimi kucaklayacaktım. Austen, tadilatların tamamlanmasıyla birlikte profesyonel hayatıma başlamama yardımcı olacaktı ve o benim korkusuz tek anım olacaktı. O zaman, bir ilişkinin hem fiziksel hem de duygusal yönleri söz konusu olduğunda, yoksun kalmanın neden vasat olmaktan daha iyi olduğunu sağlamlaştırdı.

Başını kaldırdı ve yırtıcı bakışlarıyla beni kısırdı. "Daha fazla prezervatifiniz var mı, yoksa yan odaya hızlı bir yolculuk mu yapmam gerekiyor?"

"Yani, şimdi mi?"

"Üç orgazm dedim." Gülümsemesi düpedüz tehlikeliydi. "Sanırım hafife almışım."

Austen

Benim üstümdeydi. Onun yatağındaydık, son birkaç haftadır düşüncelerimi domine eden pencerenin hemen yanındaydık. Bana binerken göğüsleri sallanıyor, acele etmiyor, neyi nasıl sevdiğini öğreniyordu. Kenarların en kötüsünü çıkarmıştım ve bu bizim üçüncü

tam seks yaparken, ben devralmadan önce biraz daha oynamasına izin verebilirdim.

Ellerini göğsüme koydu ve kalçalarını döndürdü. Kahretsin, istediğim kadar uzun süre dayanamayacaktım.

Saçları omuzlarına döküldü ve göz kapakları dalgalandı. "Bu senin için iyi hissettiriyor mu?"

"Seni boşalırken izlemek bana iyi geliyor. Hayatım boyunca böyle olurum." Şakam aramızda ağır bir etki yarattı. Kahretsin.

Gözlerinin kapanmasına izin vermeden önce bakışlarımı bir kalp atışı kadar daha tuttu. "Sanırım tekrar boşalabilirim."

İçime bir rahatlama yayıldı. Sonsuzluk fikri bu anı bozmadı.

Duvarları etrafımda dalgalanırken düşüncelerim unutuldu, horozumu kavradı ve gitmesine izin vermedi.

Keskin bir nefes aldı ve sonra göz kapakları açıldı, bakışları şaşkındı. "Geliyorum."

Sırıttım ve kalçalarını tuttum. debelenmeye başladı. Orgazmı başlar başlamaz ikimizi de ters çevirdim ve kendimi . Ben zevkten dişlerimi sıkarken o orgazm olmaya devam etti.

Lanet olsun, bu kadın tam bir seks tanrıçasıydı. Bana ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Kulaklarımın arasındaki gök gürültüsü dindiğinde, kanepedeki ilk seferde olduğu gibi onun üzerine yığılmadım. Daha düşünceli olabilirdim.

Çekildim ve onun yanına yuvarlandım. Yan yattım ve bir kolumu karnının üzerine koydum. Bana gülümsedi ve ikimiz de birkaç dakika hareketsiz yattık.

Şimdi arzularımın en kötüsü tatmin edildiğine göre, reddedilme duygusu üzerime geldi. Buna haftalarca direnmişti. Sonra ben şehirden ayrılana kadar ona söz verdim ve o daha kısa bir zaman çizelgesiyle karşılık verdi. Gerekçesi geçerliydi ve geçmişteki ben bunu asla umursamazdı.

Şimdiki ben, istediği zaman ailesiyle birlikte olan ve kardeşleri bir gece planlayan adam

sadece benim için çünkü yüzme başlığında değildim, merak etmeye başlamıştım...

Parmaklarını ön kolumun üzerinde gezdirdi. "Eğer bana tekrar gideceğimizi söylersen, geri çekilmek zorunda kalabilirim."

Kıkırdadım. " değil. Sadece izleyebilirsin."

Bakışları bana kaydı, gözleri kocaman olmuştu.

Güldüm. "Şaka yapıyorum. Birkaç saate ihtiyacım var." "Oh."

Birkaç dakika daha uzandık. Uyuşukluk üzerime çökmüştü ve yatak rahattı. Uzun zamandır onunla birlikte olmak istiyordum, sadece onunla birlikte olmanın tadını çıkarıyordum.

Kıpırdanmaya başladı. Önce küçük bir kıpırdanma. Sonra ayak bileklerini çaprazladı ve çözdü.

Ona baktım. "?"

Yüzünde bir kararsızlık belirdi. "Güzel. Yani, harika." "Bu gecenin nasıl geçtiğine dair yankılanan bir onay değil."

Elini ön koluma koydu ve bu dokunuş bile aletimde biraz farkındalık yaratmaya yetti. "Hayır, demek istediğim bu değildi. Sanırım sonrasında hiç düşünmediğim bu anın etrafında dans edip durduk."

"Ne gibi?" Zihnim bulanıktı. Seks aptalıydım, yoksa onun endişesini neyin körüklediğini daha iyi anlardım.

"Şey... Sabah çalışmak zorundayız. Ve benim de yetişmem gereken muhasebe işim var."

Laf arasında diğer işinden bahsetmişti ama benim işimin onun tek işi olmadığını unutmuştum. Benim bütün hafta sonum vardı ama o iki işi olan bekâr bir anneydi. "Doğru. Dinlenmeye ihtiyacın var." Bütün gün onu mıcıkklamama ihtiyacı yoktu.

Yine de istedim.

"Evet, bazen de Rudy Pazar günleri siparişleri yetiştiriyor."

Rudy'nin kim olduğunu hatırlamak için çabalamak zorunda kaldım. Arzum yerini acıya bıraktı. Hâlâ yakalanmaktan endişe ediyordu. Benimle seks yapmanın tüm sorunlarının üstesinden geleceğini mi sanmıştım?

Onların etrafında çalışacak kadar önemli olduğumu mu sanıyordum? Ben daha iyi biliyordum. "Doğru. Hepimizin yapacak işleri var. Açık evi planlamak gibi." Ya da bir emlaki bulmak. Bunu bir ay önce yapmalıydım ya da kiralama evraklarını imzaladığımda.

"Tamam. Tamam. Açık ev." Alt dudağını kemirdi. "Pardon? Seni kovuyormuşum gibi hissediyorum."

"Olma." Tüm olurken başını eğmedi. Bu arada ben önümüzdeki iki haftadan daha fazlasını düşünüyordum. Sonsuza kadar sahip olmanın ne kadar harika olacağını düşünüyordum.

Küçümseyici bir kahkaha boğazımda düğümlendi, acı hemen arkasından geri çekildi. Pijama partisine dahil edilmediği için incinen küçük bir ocuk olamazdım. Başından beri şeffaftı. Ben de yle. Beni bekleyen bir işim vardı. Kurulmasına yardım ettiğim bir şirket. Vienne zihnimde daha fazla yer kapladıka daha az düşündüğüm planlar. Ama hepimizin kendi hayatı vardı. Kendim için istediğim gelecek konusunda kafam biraz karışıktı ve bu onun sorunu değildi.

Onu öptüm ve parmaklarımı karnında gezdirdim. İçinden bir ürperti geçti.

"uykular." Yataktan ıktım. Banyoda durup prezervatifi halletmem, sonra da yan kapıdan gizlice girmem ve ben evime gizlice girerken Pazar gecesinin ortasında kimsenin şehirde dolaşmıyor olmasını ummam gerekecekti.

"Austen?"

Kapıdaydım. Bu evin st katı da benimki gibiydi ve yatak odalarıyla bağlantısı olmayan tek bir banyosu vardı. "Evet?" Umudum su yüzüne ıktı. Acaba onun kafasından da sonsuza dek aynı düşünceler mi geçiyordu?

"Giderken n kapımı kilitleyebilir misin? Sadece kolun üzerindeki kilidi yapabilirsin."

Bu soru içime saplanan bir bıçak gibiydi. Küçük ama zarar vericiydi. "Ah, evet. Tabii. Yarın görüşürüz, V." Yapmak zorundaydım.

Kafamı toparlamak için. Gidiyordum. Bu gece ya da tadilattan sonra kalmamı istemedi.

On beş

AUSTEN

İş gününün ortasında sikimin emilmesi her zaman takdir edilirdi ama Vienne bundan sonra hayatımın geri kalanı boyunca her işimi mahvedecekti.

Başımı geriye attım, evimin alt katındaki çıplak duvarlarda bir inilti yankılandı. Panjurları kapatma zahmetine girmedik - meraklı Crocus Vadisi sakinlerinin geçerken içeriye bakma ihtimaline karşı şüphe uyandırmak istemedik - ama köşeye sıkışmıştık. İronik bir şekilde, çıkardığımız kısa duvar mükemmel bir gizlenme olabilirdi ama kimse bizi göremezdi. Eğer biri mutfak penceresinden bakacak kadar uzunsa, sırtımı, kot pantolonumdan sarkan kışımı ve önümde diz çökmüş Vienne'i görürdü.

Dişlerinin zarif ve acı verici kıştırması karşısında tısladım. Bana baktı, yanakları çukurlaşmıştı ve gözlerinde hınzırlık dans ediyordu.

Başım beladaydı. Dikiz şovu yapar gibi sakso çekiyordu; biraz utangaç ama kendini tamamen adamıştı.

Aletimin dibinde kıvılcımlar çıkıyor, yaklaşan patlamanın oluyordu. "Eğer geri çekilmezsen o güzel ağzına boşalacağım."

Meydan okuma gözlerinin mavisini ve emişi artırdı.

Oh, lanet olsun. Bedenimi daha fazla zevk kaplarsa kalbim durabilirdi. "Tanrım, ben ciddiylim-"

Kıçımın yanaklarını kavradı ve beni derin boğazladı.

Unutulmuşluğa uçtum. "*Siktir*."

Ben onun içine döktüm, ve o beni yuttu, taşaklarımı emmeye ve avuçlamaya devam etti. Dik durmak için bir elimi duvara vurdum. Yavaşça için onu teşvik ettim. "Beni öldüreceksin ve düştüğümde ikimizi de dışarı çıkaracağım."

Ona yaptığım şaka-şaka olmayan uyarıyla hiçbir ilgisi olmayan farklı bir his içimi sardı. Düşüyordum. Çok sert ve çok hızlı. Vienne eğleneliydi. Pratikti. Hırslıydı. Sertti. Palavracı değildi ve kişiliğinin bu yönünü ne kadar takdir ettiğimi anlatamam.

Önümde dizlerinin üzerine çöktüğünde, olacağımı hiç düşünmediğim bir yere doğru yuvarlanmak çok kolaydı.

Ağzını sildi. Tanrı yardımcım olsun. Bu kadın, sahip olduğumu bilmediğim bir rüyaydı.

Kendimi pantolonumun içine sokmadan önce kalkmasına yardım ettim. "Bu harika bir kafaydı," dedim hafifçe, duygularımın normalden daha ciddi olduğunu hissetmeden önce.

Sırıışı boğucuydu. "Hizmet etmekten mutluluk duyarım. Limonata ister misin?"

Bütün öğleden sonra onu mıncıklamamak için limonataya ilaç atmam gerekecekti. "Öğle yemeği vakti. Hummingbird'e gidip bir şeyler atıştırabiliriz." Ailesiyle orada yemek yedikten sonra, öğle yemeğini dışarıda yemeye daha meyilliydi. Yemek yerken yaptığımız iş hakkında konuştuk.

"Kızarıklığının geçmesi için bana birkaç dakika verin, yoksa Thelma ne yaptığımı anlayacak."

Dizlerinin üzerine çökmeden önce, onu adaya doğru eğdim, elimi pantolonunun önünden içeri soktum ve onu çıkardım.

Bugün geçen haftaya kıyasla daha önemsizdi. Pazartesi öğleden sonra, üst kattaki ekstra yatak odalarından birinin zeminine yayılmış, çıplak ve doymuş haldeydik. Ana katın boyanması bitmemişti, bu kesindi. Yakında Kaliforniya'da olmam gerekiyordu. Johnson'dan mesajlar hızlı ve öfkeli bir şekilde geliyordu. Dairesinde benim için bir oda hazırlamıştı. Koca bir evden küçücük bir apartman dairesinde ev arkadaşı olmaya nasıl gideceğimi görmezden geldim. Kendimi umursamayacağıma ikna ettim çünkü yeni bir başlangıç yapacaktım. Ancak, buradaki işi bitirmek ve ayrılmadan önce evi satışa çıkarmak için yarışacaktım.

Sikişmekle meşgul olduğumuz için zaman kaybediyordum.

Vienne, bulduğum her fırsatta onunla birlikte olmamak için fazla duyarlıydı. Beni bir tanrı gibi hissettirdiğini itiraf edecek kadar alçakgönüllüydüm. Her boşaldığında yüzündeki şaşkın ifade, bana gerçek olduğuma inanamıyormuş gibi bakması, içimde varlığından haberdar olmadığım bir parçaya dokunuyordu. Sanki bana ihtiyaç varmış gibi. İsteniyordum. Kısa bir süreliğine de olsa.

O banyodayken ikimize de birer bardak limonata doldurdum. Dışarı çıktığında gülümsedi. Yanaklarında iki parlak pembe leke vardı. Onun bu görüntüsü hoşuma gitmişti.

Ona bir bardak uzattım. "Buna ihtiyacın var." İçkiyi saniyeler içinde bitirdi.

Kıkırdadım. "Gün içinde birkaç bira içtin mi?"

"Çok erken . Yoksa 21 yaşına gelmeden hamile kalmıştım."

"Ondan sonra parti yok mu?"

Başını iki yana salladı. "Benim için sorun değildi. Lisede yeterince şey yaptım."

"Beni etkilemedi. Ne zaman bilinçli bir karar vermek zorunda kaldım? I oldu içinde benim erken Yirmili yaşlarda. Öyle mi?I istiyorum için Bayan

umursamayacak kadar akşamdan kalma olduğum için mi? Bu da eve dönüp Barns'ın boyunduruğu altına girmemle sonuçlanırdı. Yoksa kariyerim için biraz çaba mı sarf etmek istiyordum? O zaman Knight isminden bağımsız olabilir ve Buffalo Gully dışında daha fazla seçeneğe sahip olabilirdim."

"Her zaman Wilder'ın tek kanun uygulayıcı kardeş olduğunu düşünmüşümdür. Neden senin ne yaptığın hakkında konuşmasınlar ki? Yani, orduda olmanın ötesinde."

"Anlamıyorlar." Eve birkaç kez geldikten sonra kardeşlerim sormayı bıraktılar, zaten Aggie de pek meraklı biri değildi.

"Anlamayacak ne var?"

Bir omzumu kaldırdım. "İlk birkaç yıl kapı bekçisiydim. Pek parlak sayılmazdı. Sonra bir devriye polisi gibiydim, sadece Wilder gibi ailemin tanıdığı birine polislik yapmıyordum, bu da aile içi anlaşmazlık çağrılarını benim için onun için olduğundan biraz daha kolay hale getirdi. Biraz rütbe aldıktan sonra devriyelere çıktım. Ama onlara göre, pek çok insana göre, biz gerçek polis değiliz ve konuşlandığımızda falan, tipik kolluk işleri yapmıyoruz, bu yüzden inzibatları kolluk kuvvetleri olarak değil, genel askerler olarak düşünüyorlar."

"Ama yurtdışında milletvekilliği yaptınız?" "Evet."

"Ne farkı var?"

Daha önce de randevulara işimi açıklamak zorunda kalmıştım ve yaptığım işi hep genellemiştim. Güvenlik. Yerel polisle çalışmak. Eğitim. Ama Vienne ile daha derine indim. Takılıyorduk ama o benim hayatımda yüzeysel değildi. "Bunu kolluk kuvvetlerinden çok daha fazla güvenlik olarak düşünebilirsiniz. Arka bölgeyi koruruz, gözaltı operasyonları yaparız, yani mahkûmların güvenliğini sağlarız. Güvenlik şirketini birlikte kurduğum adamlar? Wentz, Johnson ve Morales? Irak'ta üst düzey yetkililer için güvenlik operasyonları ve güzergâh keşifleri yapardık. Birlikte bazı şeyler yaşadık."

"Onlarla yakınsın." Kendini adanın üzerine kaldırdı, yenileri gelene kadar bıraktığım tek tezgah.

geldi. Dolaplar bir haftalığına geri sipariş edildi ve bu da beni gitme tarihime daha da yaklaştırdı.

Önüne geçtim, bacaklarının arasına sıkıştım. En sevdiğim yer. "İş planımızı yıllar önce yapmıştık, unutmuşum. Ben memurluk yolunu seçtim, bu yüzden rolüm değişti. Siperlerde olmaktan çok gözetim ve planlamayla ilgilendim. Onlarla bağlantımı kaybettim. Önce Wentz çıktı. Eve döndüğü ilk yıl içinde boşandı. Daha iyi bir işe ihtiyacı vardı, bu yüzden yıllardır dışarıda olan ve boşanmış olan Johnson'ı aradı. Morales beni aradı. Ben ve Morales bir yıl içinde emekli olacaktık. Planımızı geçirmeye karar verdik." Mantıklı gelmişti. Hâlâ da mantıklı.

Ama bu doğru bir hamle miydi?

Öyle olmasaydı iş için ne yapardım?

Vienne, "Her şey mükemmel gitti," dedi. "Emekli muydunuz? Yoksa emekli olmanız mı gerekiyordu?"

"Evde kalabilirdim." Öyle planlamıştım. Gidecek başka bir yerim yoktu ve çiftliğe tam zamanlı olarak dönmek bir seçenek değildi. Eliot'ı seviyor olsam da, son yirmi yıl hiç yaşanmamış gibi hissetmek istemiyordum.

"Neden yapmadın?" Ellerini benimkilerin üzerine koydu ve kalçalarının üzerinde düzleştirdi. Ona dokunduğumu fark etmemiştim.

Ben neden yapmadım? Kendimi çiftliğe ya da petrol kuyusu işine bağlamak zorunda kalmadan Barns'tan bedava ve temiz bir miras alacağımı öğrenir öğrenmez, ordudaki zamanımın geri kalanını bekledim. Ondan önce, onlar beni atana kadar kalacağımı .

Miras seçeneklerimi değiştirmemişti ama çiftlikte ya da petrol kuyusu işinde çalışıyor olsaydım alacağım paraya yakın olmayan ekstra para, her iki seçenek için de bana bir çıkış yolu sunuyordu. Bir süre boş boş dolaşmayı göze alabilirdim. Zorunlu sabah PT'si, formasyonlar ya da bürokratik saçmalıkların olmamasının keyfini çıkarabilirdim. Artık brifinglerle ölmek yok. Kendi programımı yapabiliirdim.

Sonra Morales beni aradı ve konuşlandırılmaktan başka bir şey düşünmemizi sağlayan bir beyin fırtınası oturumunu hatırlattı. Yarı yarıya unutmuştum ama konuşma onu ve Wentz'i etkilemişti. Beni hatırlamışlardı. Beni düşünmüşlerdi. Beni davet etmişlerdi.

Onur duyduğum.

Ağustos'un ikinci haftası ayrılmam gerekiyordu.

Yine de ana katın zemini boyasız, dolapları sökülmeyi bekleyen ve tezgahında seksi bir kadın olan bir evden başka olmak istediğim bir yer yoktu.

"Öğle yemeği yemeye gitmeliyiz, yoksa bugün asla iş yapamayacağız." Sesi mizahla doluydu.

"Evet. Çalışmalıyız." Çalışmak istemiyordum. "Ya da... göle gidebiliriz."

"Göl mü?" Güldü. "Ne yapacağız ki? Teknem yok."

"Gidip bir tane alabilirim." Param konusunda genelde düşüncesiz davranmazdım ama birden farklı bir şey yapmak istedim. Çünkü Viyana farklıydı.

"Tekne römorku mu?" "Onu da alacağım."

"Austen." Gülümsemesi durakladı ve bir eliyle gömleğimin önünü düzeltti. "Yaptığımız işten zevk alıyorum, gerçekten, ama bir iş öğleden sonrasını alıp bir günlüğüne göle gitmek?"

Ne demek istediğini anlamam gerekiyordu. Kaçamağımız evlerimizin duvarlarının ötesine geçemezdi ama toplum içinde iş arkadaşından fazlası olamaz mıydık? Beni en azından bir arkadaş olarak görmüyor muydu? Ama başkalarının göreceği şey bu değildi. "Dedikodu mu?"

"Birlikte çok yakın çalışıyoruz. Öğle yemeğine çıkma konusunda hâlâ gerginim. Gölde bir öğleden sonra biraz... randevu gibi, değil mi?"

Randevuya çıkmışız gibi görünmesini mi istemedi, yoksa benimle randevuya çıkmak mı istemedi?

Cevap önemli miydi? Her iki durumda da hayır diyordu.

Hayal kırıklığı göğüs kafesimin arkasında sabit bir ritm tutturdu. Kendime onun nedeninin önemli olmadığını söyleyebilirdim, ama donuk ağrı aksini söylüyordu.

Vienne

Bar her zamankinden daha gürültülüydü ve aile toplantısının kasabada olduğu zamankinden daha kalabalıktı. Birkaç kişiyi tanıdım. Hummingbird'den Hal. Babamın bir arkadaşı. Eski beden eğitimi öğretmenim bile bu gece dışarıdaydı. Beni gördüğünde sırtıttı ve el salladı, eski öğrencilerini gördüğünde hep sevinirdi. Fazladan insanlar ve karaoke için yoldan çekilen masalar yüzünden dart oyununu atlamak zorunda kalmıştık.

"Şarkı söyleyecek misiniz?" Tova hepimize teker teker bakarak sordu.

"Kesinlikle hayır." Sutton ürperdi. "Barın yarısını dışarı çıkarırdım."

Aggie başını sallarken bukleleri uçtu. "Yeterince alkol yok."

Geriye ben kaldım. Bileziklerimi saydım. Nefes al, bir, iki, üç. "Genelde ." Büyük bir grupta birlikte olmadığım sürece.

"," dedi Tova. "İçimden Cody'ye gelip şarkı söylemesini söylemek geliyor. Onu gitar çalarken dinlediğim ilk gece-" Yüzü kızardı ve Aggie'ye baktı.

Aggie bir yudum suyun ortasındaydı ve dudaklarını sıkarak boğuldu. Sonunda yutkundu ve güldü. "Bilmek istemiyorum, değil mi?"

"Hayır." Tova kutusundan aceleyle bir yudum aldı ve masum görünmeyi başaramadı.

"Cody çocukları benim eve götürsün." Aggie bardağını masanın ortasına doğru itti. "Ansen'e çocukları

evde olacağım ve zamanım dolmak üzere. Cody, Wilder ve Austen'ı buraya getirin."

"Austen şarkı söylüyor mu?" Tova sordu.

Austen'ın şarkı söyleyebildiğini duyduğumu duyurmanın ifşa etmeyen bir yolu var mıydı? *Hey, pencerelerim açıktı ve Austen'ın her şeyine uyum sağlamıştım ve onun ateşli bir meleğin sesine sahipti.* Kızların günün büyük bölümünde ne kadar iç içe olduğumuzdan haberleri yoktu ve pencere buluşmalarımıza başlamadan önce komşu olarak usta bir casus olduğumu kesinlikle bilmiyorlardı.

Aggie bir omzunu kaldırdı. "Arada sırada mısralar söylediğini duydum ama bir şarkının tamamını söylediğini hiç duymadım. Babam koroda ona ya da herhangi birimize tahammül edemezdi."

"Cody bu yüzden üniversitede gitar öğrenmiş olmalı."

Aggie omuz silkti ama başını da salladı. "Şaşırmazdım. Eliot kendi başına çalışırken şarkı söyler ve kimsenin duyamayacağını düşünür."

"Wilder şarkı söyleyebilir ama bunu toplum içinde asla yapmaz." Sutton parmağını havaya kaldırdı. "Ancak, kardeşlerine bok atmaya bayılır."

Aggie telefonuna bir mesaj yazdı. "Diğerlerinin de kabul etmesi ihtimaline karşı Ansen'e planı bildiriyorum."

Sutton, "Wilder ve Austen var," dedi.

Karnım heyecanla takla attı. Kızlar gecesi idi ama Austen'ın tüm yönlerini görmek de hoşuma gidiyordu. Onun gerçek yüzünü tanımak hoşuma gidiyordu. Bana dokunma şeklini çok arzuluyordum. Boşaldığında kulağıma nasıl hırladığını. İçimde bir kızarıklık oluşmaya başlamıştı. Zihnimi Austen'dan uzaklaştırmaya çalıştım ama bunu yapmak giderek zorlaşıyordu.

Tova telefonuna gömülmüştü. "Oh hayır." Omuzları çöktü. "Charlie kendini iyi hissetmiyor. Çok huysuz. Cody dışlerinin çıkmaya başladığını düşünüyor. Sizinle kalmamı söyledi ama benim de gitmem gerekiyor."

Aggie, "Bebeğin kendini iyi hissetmezken dışarıda olmak zor," diye onayladı ve dikkatini Sutton'a çevirdi. "Pazar günkü düğün partisine hâlâ katılıyor muyuz?"

Sutton düğünden bahsedilir bahsedilmez ıslıl ıslıl oldu. "Yeniden yasal bir Şövalye olduğumu kutladığım için mutluyum."

O ve Wilder geçen Pazartesi yeminlerini etmişlerdi. Aggie ve Cody şahitleriydi. Hafta sonu hepimiz kutlama yapacaktık.

Aggie Sutton'ın elini sıktı. "Her zaman öyleydin." Taburesinden kaydı ve Tova da aynısını yaptı.

Onlar vedalaşıp gittikten sonra Sutton gri bakışlarını bana dikti. Telefonunu oynattı. "Wilder ve Austen gelebilir. Sorun olur mu?"

"Neden olmasın ki?"

Dirseklerini masanın üzerine dayadı. "Bu gece ne zaman Austen'dan bahsedilse çok sessizsin. Neredeyse kaçamağın sonuna kadar gitti mi yoksa söndü mü emin olamadım."

Hepsi. Bu. Way. İşe gitmek ve onun için yanıp tutuşmuyormuş gibi davranmak zordu. Henüz birbirimize dokunmamışken onunla birlikte olmak özel bir kısıtlama biçimiydi. Ama Catherine şehre döndüğünde birlikte çalışan komşulardan başka bir şey olmamak cehenneme dönecekti. Austen'la geçirdiğim zaman saatlerle ölçülebilirdi.

Sonunda, "Neredeyse kaçamak kesinlikle suya düşmedi," diye cevap verdim. "Ama Catherine eve döndüğünde olacak. Dave onu getirecek ve birkaç gün kalacak."

Sutton'ın hafif kaşları yukarı kalktı. "Kalıyor mu?"

Başımı salladım, köpüklü birayı dehşetle ıslattım. "Catherine adına sevindim. Aradığında heyecanlı olduğunu anlayabiliyorum."

"Ama sen değilsin?"

"Ben öyle . Eğer babası olarak gelirse, sorun olmaz. Eğer kendini beğenmiş bir yatırım bankacısı olarak gelirse, o zaman bu

başka bir hikaye. Her neyse, düğün kutlamasına zamanında yetişemeyeceği için hayal kırıklığına uğradı."

Sutton'ın gülümsemesi anlayışlıydı. "Tüm buluşmalarda onu özlüyorum ama sorun değil. Daha çok yiyeceğimiz olacak ve Sylvester'ı istediği zaman besleyebilir."

Ürperdim. Sutton şehir dışındayken onun sakallı ejderhasını solucan ve cırcır böcekleriyle beslemiştim ve bunu ihtiyacı olduğu kadar sık yapıyordum ama Sylvester'la büyülenmiş bir gencim olduğu için minnettardım. "Bu hoşuna giderdi."

Karaoke anonsu yapıldı ve insanlar şarkı söyleyenleri izlemek için dönerken sandalyelerin yere sürtünme sesleri barı doldurdu. Birkaç dakika sonra Wilder ve Austen içeri girdi.

Tıpkı daha önce olduğu gibi, Wilder ilk giren oldu ve bakışları doğrudan Sutton'a yöneldi. Wilder'ın arkasında Austen görünene kadar nefesimi tuttum. Bana bakmaya başlamıştı bile, bardaki son haline benzer bir şekilde giyinmişti.

Gülümsedim ve ona el salladım. Sanki ikisini de selamlıyormuşum gibi görünüyordu.

Wilder Sutton'ı öptü ve Tova'nın oturduğu tabureyi ona doğru yaklaştırdı.

"Hey, Vienne." Austen başıyla Sutton'ı işaret etti. "Sutton, en sevdiğim üç kız kardeşimden biri." Kız gözlerini devirdiğinde, Austen sırtıttı. Aggie'nin kullandığı koltuğu benimkinden belli belirsiz bir mesafede tutarak oturdu, gözleri parlıyordu. "Havayı temizlememiz gerektiğini duydum. Sutton ve Wilder biliyor mu?"

Panik boğazıma tırmandı. Wilder biliyor muydu? Elbette biliyordu. Sutton ondan sır saklamıyordu. Austen üzgün müydü? Arkasından konuştuğum için mi?

Sutton yüzünü buruşturdu, bakışları en az benim hissettiğim kadar tedirgindi. "Gerçekten çok üzgünüm." Kocasını dürtükledi. "Ve onun zırhlı bir araba kadar güvenli olması gerekiyordu."

Wilder pişman değildi. "Bu kardeşime bir şey yapmayacağım anlamına gelmiyor. Hemen itiraf etmesi benim suçum değil."

Austen ona sert bir bakış fırlattı. "Sanki zaten biliyormuşsun gibi söyledin."

"Bir . Biz var bitti daha fazla sorgulama
içinde bizim "Wilder küstahça cevap verdi.

"Bizi aynı kategoriye koymana şaşırdım." Wilder'ın dudağı
sıkıntılı bir şekilde çatıldı. "Neden

I?"

Austen sadece omuz silkti, ama daha önceki tartışmalarımız
geri geldi.

"İşlerimizin çok farklı olduğunu biliyorum ama aynı
zamanda çok da benziyorlardı." Wilder sırttı ve Austen'in
iyiliği için düşüncelerini açıkladığını duyduğuma sevindim.
"Ama ben üniformamın içinde daha iyi görünüyordum."

Austen, "Sutton'ın görüşü sayılmaz," diye karşı çıktı.

Hoparlörlerden bir country şarkısının notaları yükseliyor,
ardından şarkı söylediği kadar gülen bir kadının cılız notaları
geliyordu.

Austen yüzünü buruşturdu. Hepimiz öyle yaptık ama
enerjisi, akortsuz şarkı söylemesini telafi etti.

Taburesinden kalktı ve bir şarkı söylemek için
kaydolduğunu sandım ama karaoke listesine adını
yazdırmak için geçmek yerine kulağıma konuşmak için
eğildi. "Üzgünüm, itiraf ettim."

"Merak etmeyin. Bilmeleri umurumda değil. Etrafta
gizlice dolaşmalarını sağladığım için bana borçlular."
Yüzümü onun yüzüne çevirmemek için kendimi zor tuttum.
Dudaklarını hissetmekten daha çok istediğim bir şey yoktu.
Bunun yerine başımı salladım. Ben de neredeyse aynı
şekilde yakalanmışım. İnsanların bakışları üzerimdeydi.
Sutton ve Wilder'la birlikteydik ama bunu çifte randevu gibi
gösteremezdim. Konuşmalar Jim'e dönebilirdi.

Onun ya da Dot'un ne düşündüğü neden umurumdaydı ki?

Para. Beni bekleyen hiçbir iş teklifi yoktu. Bana daha fazla
iş teklifi getirmesi beklenen açık ev için bile bir tarihimiz
yoktu. Muhasebe gelirim ve evin bitmesi gereken zaman için
bir bitiş tarihim vardı.

Ağustos'un ikinci haftası. Bir sonraki hafta.

Austen'ın bakışları birama kaydı. Summer Sunset. Tadı yeterince iyiydi ama her içtiğimde konuşmalarımızı hatırlıyor ve tekrar içmek istiyordum. Bu benim vazgeçilmez biram olmaya başlamıştı.

Bu sonbaharda ne kadar içerdim?

Masadan uzaklaştı. Şarkı söyleyip kıkırdayan kadına iyi iş çıkardığını söylediğini anlamak için dudak okumama gerek yoktu. *Sırıttıştı* yüzünü kapladı ve arkadaşlarına "*Şu seksi adamın benimle konuştuğunu gördünüz mü?*" diye sordu.

Parmaklarımı bileziklerimin üzerinde gezdirdim. Heyecan bir doğum günü balonu gibi yükseldi. İyi olacaktı. Bunu biliyordum. Yeterince dinlemiştim ve bu gece film müziği ve mikrofon .

"Ne söyleyecek?" Sutton Wilder'a sordu.

"Çılgınca bir şey," diye cevap verdi.

Derme çatma sahneye tamamen bakabilmek için sandalyemde döndüm. Austen kabloları yolundan çekti. Sarhoş bir karaoke katılımcısının gecenin sonuna kadar kabloları takılmama yoktu.

Yukarı baktı. Poker makinelerinin ışıltısı, duvardaki neon alkol tabelaları ve şarkıcının duracağı yöne doğru parlayan iki küçük ışık tek spot ışıklarıydı. Yan tarafta şarkı sözlerinin yazılı olduğu küçük bir ekran vardı. Bana doğru göz kırptı, sonra da kendisiyle önceki kadından çok daha fazla ilgilenen kalabalığa sırtıttı. Daha önce hiç fangirl hissine kapılmamıştım
ama

O göz kırpışından sonra ona iç çamaşırımı fırlatırdım.

İlk notalar başladı. Sutton'ın kahkahası barın gürültüsü arasında kayboldu. Şarkı Dolly Parton'ın "Jolene" şarkısıydı. Austen'ın sesi duyulana kadar kahkahalara katıldım, sonra büyüledim. Ayakkabısının burnuna vurarak şarkı söylerken saymaya devam ediyordu. Adam bunu bir ya da iki kez yapmıştı.

Jolene'e erkeğine bulaşmaması için uyarılarda müşteriler çılgık çılgılığa bağırıyordu. Konuşmasını bitirdiğinde alkışlar salonu inletti.

Wilder, "Kimse bunu takip etmeyecek," dedi.

"Wilder, buraya gel." Mikrofon hâlâ Austen'daydı ve kalabalığa hükmetmeye devam etti.

"Hayır." Wilder dudaklarını okumaktan yapabilecek kadar yüksek sesle konuşmuyordu ama kararlılığı açıktı.

Austen bakışlarını Sutton'a çevirdi ve Sutton kesin bir ifadeyle başını salladı. Dikkati bana döndü ve sırtıttı. "Vienne?" diye mırıldandı mikrofona. Ses fiziksel bir darbe gibi doğrudan klitorisime gitti.

"Devam et Vienne!" diye bağırdı biri arkadan ve beni Austen'ın sesinin bedenimi etkilediği yerden çekip çıkardı. Beni otobüsün önüne kimin attığını bulmaya çalıştım ve babamın bir arkadaşını buldum.

Sutton kadar kasıtlı değildim ama başımı salladım, sadece büyük gruplar. Austen'ın yanında duracak kadar iyi şarkı söyleyemezdin.

"Bir duvara balyozla vurduğun kadar iyi bir melodi çivileyebilir misin?" Austen tekrar denerdi.

Gözlerimi devirdim.

"Yapabilir!" diye bağırdı başka bir adam. "Onu duydum."

Eski beden eğitimi öğretmenim. Okulun önündeki koro performanslarıma gelirdi. Basketbol ve futbol maçlarında milli marşı söylerdim ama hiç solo yapmazdım. Hep arkadaşlarımla birlikteydin.

Beden öğretmenim birasını havaya kaldırarak "Vi-enne," diye bağırmaya başladı. "Vi-enne. Vi-enne."

Kalabalık da katıldı. Lanet olsun. Hareket ettiğimi anlamadan taburemden kaydım.

Daha fazla bilezik takmalıydım.

Korku boğazımı kapatmakla tehdit ediyordu ama eski beden eğitimi öğretmenimle göz göze geldim. Ve babamın arkadaşıyla. Heyecanlı bir şekilde sırtıyorlardı. Beni yıllar öncesinden tanıyorlardı. Her türlü zorluğa hazır olduğum zamanlardan. Her seferinde oturmadığım zamanları. İnsanların hakkımda ne dediğini umursamadığım zamanları.

Sonunda bakışlarım Austen'ınkilerle birleşti. Bilerek . İlk önce Wilder ve Sutton'dan

beni oraya onunla yalnız çıkarmak istediğini bilmenin kalabalığı.

Sırıttı ve ikinci bir mikrofon için eliyle işaret etti. İçki içme yaşının çok üzerinde olmayan, saçları ağarmış, burnu halterli, kaşlarının her biri delinmiş ve benim bileziklerim kadar çok küpesi olan bir kadın olan DJ, ona birçok kablodan birine bağlı bir mikrofon uzattı. Austen mikrofonu bana uzattı.

Kabul ettim ama kendimden uzak tuttum. "Şarkıyı ben seçeceğim."

"Çoktan seçildi." Böyle bir şeyi yapmamak için her zaman bir nedenim olduğunu biliyormuş gibi beni tam istediği yere getirdi.

Tatlı ve olduğu için ona lanet olsun.

Şarkı başlar başlamaz ekranda şarkı sözleri belirdi. Bir başka Dolly Parton spesiyali. "9'dan 5'e."

Austen başlangıçta hızlı hızlı şarkı sözlerine başladığında kıkırdamam dışarı sızdı ve daha da kötüleşti. O ve ben aynı saatlerde birlikte çalışıyorduk. Özellikle bu şarkıyı seçmesinin nedeni bu muydu? Nakarat geliyordu ve benim de ona katılmam için elini salladı.

Mizah, öz-bilincimi ortadan kaldırdı. Duştaymışım gibi kendimi . Alkışlar sesimizi bastırdı ve damarlarımda tanıdık bir adrenalin patlaması oldu. Bu heyecanı, sınırlarımı zorlamanın özgürlüğünü özlemiştim.

İşimiz bittiğinde ve alkışlar dindiğinde, içime coşku doldu. Austen kalabalığa bir kez daha çalmamızın sakıncası olup olmadığını sorduğunda umursamadım bile. Ve Shania Twain'in "Man! I Feel Like A Woman" şarkısı başladığında, açılışı kaçırmadım.

Austen bana yavaş yavaş kendimden bir parça geri veriyordu. O gittikten sonra da sürecek korkusuz anılar yaratmama yardım ediyordu.

On altı

AUSTEN

Geçen Perşembe gecesi karaokeden sonra araçlarımızı geri sürmüş, her birimizin evinin önündeki kendi yerimize park etmiş, sonra da onu evine kadar takip etmiştim. İki saat sonra, Rudy dükkânına varıp kapıları açmadan ve sokağa darbeli anahtar sesleri göndermeden çok önce ayrılmıştım.

Bugün Cumartesi'ydi ve Wilder ile Sutton'ın evliliğini onların evinde kutluyorduk. Eliot bu gece şehre gelmişti ve Wilder'ı kendi ızgarasından uzaklaştırmış, bunu da erken bir düğün hediyesi olduğu bahanesiyle yapmıştı. Izgaraya hükmetme ihtiyacı muhtemelen konuşmaktan çok çalışmayı tercih etmesinden kaynaklanıyordu ve etrafı ailesiyle çevriliyken bir önemi yoktu.

Vienne geldi ve doğruca Sutton, Aggie ve Tova'nın yanına gitti. Ondan küçük, gizli bir gülümseme almıştım. Bacaklarına ya da kalçalarının şortunun eteklerinin altında nasıl kıvrıldığına bakmaktan kendimi alıkoyabiliyordum. Esinti hızlanıp bol kantaron mavisi şortunu tarafına doğru ittiğinde, tarafını vurguladığında kesinlikle bakmadım.

kalçalarını sallıyordu. Bu gece uslu bir adam olmuştum, böylece katılımcılardan hiçbir Vienne'i çıplak düşündüğümü bilmeyecekti.

Bir sürü düğün görmüştüm. Kardeşlerim ve birlikte görev yaptığım adamlar arasında tonlarca düğünde bulunmuştum. Ama düşünmeden edemediğin bir kadınla gelecek planı yapmanın nasıl bir şey olduğunu ilk kez merak ediyordum.

Sonsuza dek onun olacağına yemin ettiğini bilmek rahatlatıcı mıydı? Aileyi genişletmek hakkında konuşmak nasıl bir şeydi? Bu dünyada kırk yıla yaklaşıyordum ve bir erkek olmama ve teknik olarak ölüm döşeğime kadar bebek yapabilecek olmama rağmen, Wilder'ın Sutton'la bir aile kurmak için çabalaması nasıl bir şeydi? Ya da Cody ve Tova'nın Ivy ve Grayson'a ekleme yapmaktan ve karma bir aile kurmaktan bahsettikleri zaman? Aggie ve Ansen peş peşe çocuk yapmaya karar vermişlerdi çünkü babamız sayesinde birlikte geçirdikleri on yılı .

Sonra ben ve Eliot vardı. O da aynı düşüncelere mi sahipti? Bu yüzden mi ızgaranın başına geçtiğinde elleriyle bir şeyler yapmayı tercih ediyordu? Çünkü bu sorular beyninizi işgal ettiğinde, etrafınızın onları kendileri için yanıtlayan insanlarla çevrili olduğunu mu fark ediyordunuz? Sadece birkaç hafta içinde valizlerimi toplayacaktım. Vienne heyecanla kızının dönüşünden bahsediyordu. Hayatına devam ediyordu ve ben buna dahil değildim.

Boynumun arkası ısındı ve ani bir güneş yanığı olmuş gibi o bölgeyi ovuşturdum. Geleceğim planlanmıştı ve bir eş ya da çocuk içermiyordu.

Ve eğer öyleyse... Bir kadının yüzünü görmeye başlamıştım. Üvey çocuklu karma aileler hakkında düşünmeye başlıyordum.

Tanrı aşkına. Bu düşünce tarzından kurtulmalıyım. Ne diyorlardı? Bu yol delilik mi?

Eliot'a doğru yürüdüm. Sosisli sandviçlerin yanmasını önlemek için yerlerini değiştiriyordu. Grayson fazla pişmiş sosislilerden nefret ederdi ve annesi öldükten sonra bir keresinde onlar yüzünden sinir krizi geçirmişti. Eliot o zamandan beri onları mükemmel pişirmeye özen gösteriyordu.

Siyah bir ızgara çizgisini işaret ettim. "Onu mahvettin."

"Kapa çeneni, ahmak. Sorun yok." Daha yakından baktı ve ben gülmeye başlayınca kaşlarını çatı. "Hiç komik değil. Düğün kutlamalarını mahvetmeyeceğim."

"Boşanmaları düğün kutlamalarını mahvetmediyse, bence iyiler." Grayson da bugünlerde daha az sinir krizi geçiriyordu.

"Ne zaman gidiyorsun? Başka bir parti için geri gelmem gerekiyor."

"Ne partisi?"

Gözlerini bana doğru devirdi. "Veda partin." Bir tane mi planlıyorlardı? Bavulumu toplamayı düşündüm, uyanmak ve fark edilmeden şehir dışına çıkmak. Eliot beni havaalanına bırakmadığı sürece genelde yaptığım buydu. Ama bir parti? Bu bir ilkti. Göğsümün ortası ısındı. "Davetli olduğumdan emin değilim."

"Bir kere, aptal. Bir keresinde doğum gününü unutmuştuk. Ve hepimiz nedenini biliyoruz. Ne kadar boktan olursa olsun, bizi biraz rahat bırakabilir misin?"

Zehrine hazırlıklı değildim ama prensiplerim gereği tartışmaya devam etmek zorundaydım. Bunu yapmazsam gerçek bir kardeş olamazdım. Ayrıca, yanıliyordu. "Bir kereden fazla."

"Mesaj gönderdik." Elindeki sosisli sandviçi şapırdattı. "Tatillerde ve doğum günlerinde telefonumu patlatmıyorsun ya. Genelde seni avlamak zorunda."

"Telefonuma cevap veriyorum."

"Sahadayken mi? Ya da şu strateji işlerini yaparken mi?"

Haklıydı. İş günümde telefonsuz kaldığım zamanlar olmuştu.

Ayrıca kardeşlerimin büyük günlerinde kısa bir mesaj göndermekten fazlasını yapmamıştım. Eğer eve geliyorsa, onlara bir hediye alırdım. Ki bu da onlardan pek farklı değildi.

Anında mide ekşimesi başladı. Özür dileyecek kadar acı vermiyordu. "Tamam, partime geleceğim. Yalvarmayı bırak."

Haklı olduğunu kabul etmeyeceğimi bildiği için sırtıttı. "Senin evinde mi yiyeceğiz?"

Ailemi seviyordum ama birinden satın almak için yüz binlerce dolar harcamasını istemeden önce bir evi ezip geçmiyorlardı. "Ev satışa hazırlanıyor olacak."

"Cody turlara katılmayacağını söylemişti."

Alay ettim. "Elbette gelip bakabilirsin. Hâlâ yapılması gereken bir sürü iş var. Dolaplar ve tezgahlar. Şimdiye kadar sadece ada tezgahını kurdum. Aydınlatma armatürleri." Onları geçen hafta takmam gerekiyordu. Bir boyacı tutmam gerekebilir. Ya da kalabilirim.

Ve arkadaşlarımı yüzüstü mü bırakacaktım? Onları hayal kırıklığına uğratma düşüncesi hoşuma gitmedi. Sadece benim yatırıma değil, aynı zamanda güvenlik sağlayan bir beden olarak bana da güveniyorlardı. Yine de... Burada benim için ne vardı?

Bakışlarım bayanların sohbet ettiği yere kaydı. Vienne parmaklarını bir bileziğin etrafında dolaştırıyordu.

Bana yan gözle baktı. "Ne yapıyordun sen? Düzüşüyor muydun?"

"Bok zaman alır." Vienne, Ivy'nin ona söylediği bir şeye gülüyordu. Ivy koşarak uzaklaştı ve Tova'ya baktığında Vienne'in gözleri güneşte parlıyordu, hâlâ sırtıyordu.

Eliot bir hamburger daha çevirdi. "böyle, ha?"

Dikkatimi Vienne'den çektim. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Sanki bunu görmedim. Resmen dalga geçiyorsun."

"Hayır," diye homurdandım. Bir kardeşin bilmesi yeterliydi. "Bu kadar uzun süre uzak kalmana şaşmamalı. Bok gibi yalan söylüyorsun."

"Yalan bir şeyim yok." Anlık suçluluk duygusu midemdeki ekşimenin altında tutuştu.

Wilder elinde birkaç torba çörekle evden çıktı. Onları Sutton'la birlikte hazırladıkları beyaz masaların üzerine koydu ve yanımıza geldi. "Eliot ne yaptı? tuzlu görünüyorsun, Austen."

Eliot metal spatulasıyla beni işaret etti. "Onu ve Vienne'i biliyor musun?"

"Nasıl ?" Wilder sordu.

Eliot herkesin dikkatini çeken bir kahkaha attı.

"Kapa çeneni," diye tısladım. "Wilder, lanet olsun." Eliot kıkırdıyordu ve Wilder en azından pişman olmuş görünüyordu.

"Kahretsin, üzgünüm," diye mırıldandı Wilder.

Eliot, "Sanki ben kendi gözlerimle görememişim gibi," diye karşı çıktı. Wilder başını salladı. "Bir kez öğrendin mi,

kaçıramazsın." "Ne ve Cehennem vardır sen
iki saçmalamak üzerinde ne

hakkında?"

İçime bir huysuzluk yayıldı. Artık iki kardeşin bilmesini umursamak istemiyordum. Vienne'in harika olduğunu düşündüğümü ve onu becermekten hoşlandığımı saklamak istemiyordum. Son kısım dünyaya duyurulmayacaktı, ama onun ünü olmasaydı, dünyanın aramızda bir şey olduğunu bilmesiyle bir sorunum olmazdı. Ne kadar sürerse sürsün. Ya da daha uzun.

Ki bunu istemiyordu.

Wilder, "Ona bakış şekliniz," dedi.

"Ona ne kadar uzun süre bakıyorsun," diye ekledi Eliot. Spatulasını tekrar salladı. "Biliyor musun, şimdi düşünüyorum da, her zaman sadece ona karşı bir zaafı olmuştur."

Kızgınlığım arttı. Ona karşı farklı davranmadım. "O iyi bir insan."

Eliot homurdandı. "Kesinlikle '*Bokumu Sat*' kızından daha iyi."

"Eşyalarımı satmadı. Saklaması için bir arkadaşına verdi. Ben yokken." O eski sevgilim bana eşyalarımı Craigslist'e koyduğunu söylemişti.

yetkililere gerçeği anlattı. Ondan sonra, uzun süreliğine ayrılmak zorunda kaldığımda eşyalarımı Eliot'ta depolamaya başladım.

"Peki ya 'Savaş Uyu' kızı?" Wilder sordu.

"Hangisi?" Sinirlenerek sordum. Vienne bunların hiçbirini yapmazdı.

"Anlamadığım şey," dedi Eliot, kalan hamburgerleri çevirirken, "neden bildiğimiz bir sorun olduğu. Viyana'yı seviyoruz."

Gitmeme haftalar kala duymak istediğim şey bu değildi. "Catherine okulda annesi ve Jake hakkında bir sürü saçmalık duydu."

"Sutton da öyle dedi." Wilder başını salladı. "Her türlü boku yemiş."

"Evet, kasabadaki insanların onun benimle çalışmaktan fazlasını yaptığını öğrendiğini düşünebiliyor musun? Dedikoduların bir işi yürütme şansını mahvetmesine izin veremez."

"Pek çok erkeğin ortağının onunla çalışmamalarını söylediğini görebiliyorum." Eliot sosislileri topladı. "Küçük kasaba kıskançlığı. O çekici, akıllı bir kadın."

O küçük kasaba kıskançlığı uygunsuz bir şekilde başını kaldırdı. Bekâr kardeşimin Vienne'in ne kadar seksi olduğunu fark etmesinden hoşlanmıyordum. Bir aydan kısa bir süre içinde ülkenin öbür ucunda olacaktım ve o da bana üç saat uzaklıkta olacaktı.

"Evet, pekala. Çeneni kapalı tut. Pazartesi günü eski sevgilisi gelecek ve sonra sadece müşteri ve iç mimar olacağız." Şu lanet mide ekşimesi. Hiç mide ilacım var mıydı?

"Senin için iç tasarımdan çok daha fazlasını yapıyor." Ben ona ters ters bakınca Eliot kıs kıs güldü. "Ben tadilattan bahsediyorum. Aklını çukurdan çıkar."

Konu Viyana'ya geldiğinde beynim ve bedenim çıplak ve çukurda kalmaktan mutluydu.

Cody bir kolunda Charlie ile evden çıktı. "Bu çok büyük bir bez yüküydü."

Ansen onu dışarı kadar takip etti, Ro omzuna yaslanmış uyuyordu.

"Gururlu görünüyorsun," dedi Wilder.

Cody sırttı. "Öyleyim." Küçük kardeş grubuma şöyle bir baktı. "Sizler kadınlardan korkuyormuş gibi duruyorsunuz."

Cody bilmeyen tek kardeşti. Ansen'i de kardeşim olarak görüyordum ve muhtemelen Eliot ve Wilder'dan daha az pişmanlık duyardı. Ama Cody beni ve Vienne'i , muhtemelen büyük bir *O ile* fikirleri olurdu.

Eliot homurdandı. "Çiftlikte sonraki partiyi planlıyoruz. Sığırları çalıştırmaya ve atları taşımaya var mısınız?"

Rahatlama içimdeki yanmayı soğuttu. Eliot arkamı kollamıştı. Cody 2.0'ın hâlâ beni ya da Vienne'i ikna etmeye ihtimal veremezdim. Eyaletten ona kızgın bir şekilde ayrılmak istemezdim.

Daha da kötüsü, kardeşlerimden birinin benimle ve Vienne ile bir sorunu olduğunu bilerek ayrılmaktan nefret ediyorum.

"Ne kadar yardımcı olabileceğimizi bilmiyorum," dedi kayınbiraderim, "ama Aggie, eğer kalamazsak en azından bir günlüğüne gitmek için daha fazla çaba sarf etmek istiyor."

"Elimde bir sürü adam var," dedi Eliot. "Parti sonrası için ihtiyacım var."

Sığır yetiştiriciliği tatilleri için yaşadım. Polislik yapmam gereken tek hayvan dört ayaklıydı ve onlar da iki ayaklılar gibi kişisel hayatlarını ve kariyerlerini mahvetmek yerine sulu otlarla ilgileniyorlardı. Kardeşlerimle takılabilir ve görev yerime üzere uçağa binene kadar işimin stresini omuzlarımdan atabilirdim.

Yeni güvenlik işimi sığırların çalışma saatlerine göre ayarlayabilecek miyim?

İçimden bir ses, Crocus Valley'de bir ev yaparsam çok daha fazla esnekliğe sahip olacağımı söylüyordu. Hala yapabilirim

aile şirketleri için çalışabilirim... ya da kendi işimi kurabilirim.

Ama resmi yatırıma gelirim elde etmek için evi satmak zorundaydım. Ve Vienne'in kariyerini ilerletmek için açık eve ihtiyacı vardı.

Bakışlarımın ona doğru kaymasını engellemek için mücadele ettim.

Wilder ellerini ceplerine soktu. "Sutton izin alamazsa, bir iki gün yardım ederim. Var mısın, Austen? Birlikte ata binebiliriz- Oh, bekle. O zamana kadar gitmiş olursun."

Boynumun arkası o kadar ısınıyordu ki gömleğimin yakası dar geliyordu. "Güvenlik şirketini kurmanın ilk aşamalarında olacağız. Kaçmam mümkün olmayacak."

"Yaptığınız şey çok havalı," dedi Cody ve beni şaşırttı. Vienne konusunda bu kadar rahat olabilseydi, ona ne yapmam gerektiğini sorardım.

Bekle. Planlar değişmiyordu. Daha Vienne'le konuşmadan anlaşmayı değiştiremezdim. "İşin asla bitmeyecek."

"Ta ki bir yıldız adayı kalbini çalana kadar ve sonra onu sonsuza dek korumak zorunda kalana kadar," diye şaka yaptı Ansen ama sesi yarı ciddi geliyordu.

Eliot ve Wilder cevap vermemi bekliyorlarmış gibi beni izlediler. Vienne şakayı yaptığında, ben de onunla birlikte gülererek geçiştirmiştim. Bu sefer, hiçbir espri bulamadım.

Midem bulandı. Lanet bir yıldız adayı istemiyordum. Güvenliğini sağladığım biriyle çıkmak istemiyordum. "Benim işim arka planda kaybolmak."

Cody başıyla onayladı. "Onların programına göre seyahat edeceksin. Eminim firmanızı büyütene kadar izin kullanmayacaksınız ama o zaman da ortaklarınıza göre çalışmanız gerekecek."

Kürek omurgam arasında bir düğüm oluşuyordu. Eski sayaçları çıkarırken bir şey çekmiş olmalıyım.

Son birkaç aydaki özgürlüğün hızla alıştığım bir şey haline geldiğini inkâr edemezdim. Kardeşlerimi ve Aggie'yi düzenli olarak görmek. Yeğenlerimi ve yeğenlerimi. Beni hatırlayacak yaşa gelene kadar onları her gördüğümde kendimi yeniden tanıtmak zorunda değildim.

Sivil olmaya alışmak, başlangıç saatlerine ve eğitim tarihlerine göre yaşayıp ölmek için yıllara ihtiyacım olacağını düşündüm. Kesinlikle, yapıyı ve sürekli yükümlülükleri özleyecektim. Emekli olduktan sonraki ilk birkaç ay seyahat ettiğimde, bunu kısmen cazibenin ne olduğunu görmek için yapmıştım. Annem neden macera için bizi terk etmişti? Cevap bulamamıştım. Onun aksine ben evim diyebileceğim sabit bir yer isterdim. Emekliliğin bir hata olduğunu düşünebilirdim ama ben de annemin yaptığıının bir kısmını - kök salmakta direniyordum.

Sonra evi satın aldım ve onarmaya başladım. Vienne ile yatmaya başlayana kadar biraz huzursuz olabilirdim. Onunla konuşmaya. Arka bahçede soğuk bira içmeye.

O anlar bir hata gibi gelmedi. Doğru hissettiler. Ve şimdi bu konuda ne yapacağımdan emin değildim.

Vienne

Austen uzun bacaklarını önüne uzattı. Aramızda iki bira kalmış altılı bir paket vardı. Güneş hâlâ gökyüzündeydi ama kurbağalar ve cırcır böcekleri tam akşamın içinde olduğumuzu haber veriyordu. Bugün rüzgâr şiddetliydi ama Austen'ın evinin arkasındaki verandada bize pek dokunulmamıştı.

Pazar günü onunla güvertede bira içmemeliyim. Komşular merak etmeye başlayabilirdi. Muhtemelen zaten tahmin ediyorlardı, ama bizi bu şekilde birlikte görmek, daha rahat, söylentiler için iyi değildi.

Kendimi yeterince önemsemeye ikna edemedim. Bu anlardan çok keyif alıyordum. Dobber bile azalan zamanımıza saygı duyuyormuş gibi bizi izlerken sessizdi.

Teddy bahçemde, arka bahçede çırpınan beyaz bir lahana güvesini kovalıyordu. Büyüyordu ama hâlâ küçük bir şeydi. Yarın Catherine ona o kadar çok sarılacaktı ki, küçük bedenindeki tüm havayı sıkıkmaması bir mucize olacaktı.

"Yarın çok ağrıyacaksın," diye mırıldandım başımı arkaya eğerek. Kaslarım bazen zorlu bir maçtan ya da acımasız bir antrenmandan sonra olduğu gibi memnun bir şekilde ağrıyordu.

"seninle sertlik üzerinde çalışacağız."

Bir gözümü kırarak açtım. "Sende de biraz sertlik var."

Midemi hoplatıp hoplatan o tembel sırtıtışını takındı. "Öğrenmek ister misin?"

Sırtıttım ama görmezden geldiğim bir düşünce uygunsuz bir şekilde aklıma geldi ve gülümsememi yok etti. "Bu birlikte son seferimiz olacak."

Catherine ve Dave bu gece Rapid City'de kalmayı ve sabah Crocus Vadisi'ne doğru yola çıkmadan önce biraz çevreyi gezmeyi planlıyorlardı. Yarın akşam varacaklardı.

Gözlerindeki mizah azaldı. Bir şey söyleyecekmiş gibi çenesini ileri geri oynattı ama onun yerine ayağa kalkıp boş bira şişelerimizi aldı. Onları içmediğimiz iki tanesiyle birlikte kutuya geri koydu. Boştaki elini bana doğru uzattığında karanlık bakışları okunmuyordu.

Parmaklarımı onun ellerine geçirdim, komşularımızdan herhangi birinin pencereden bakıp el ele tutuşarak Austen'ı evine kadar takip ettiğimi görmesini umursamıyordum.

İçeride, birayı yeni kasap bloğu ada tezgahının üzerine bıraktı ve beni merdivenlere götürdü, orada durdu

ve beni çekti.

Ellerimi göğsünde birleştirdim. "İyi misin?" Ağzının köşesi kalktı. "Ben iyiyim."

Gözlerindeki ciddi bakış bu değerlendirmeyi yalanlıyordu. Ellerimi ensesinde gezdirdim ve genellikle kasketinin altından kıvrılan ipeksi saç telleriyle oynadım. Ona yalanını mı söyledim?

Eğer konuşmak isteseydi, konuşurdu. Austen kendini tutmazdı ve bazıları onun yüzeysel olduğunu düşünebilirdi, ama o kendisiyle . Kendisi gibi bir baba tarafından büyütüldükten sonra, yükü başkalarının taşımasına izin vermeyi reddetti.

İşte bu tam bir tahrik ediciydi. Bu adamın pek çok farklı yönü mükemmel bir uyum içindeydi ve bu, hepsinin tadını tam olarak çıkarabileceğim son sefer olacaktı. Sabah, kısa bir süreliğine iş ortağı olmaya geri dönecektik.

O zaman gitmiş olur.

Parmak uçlarımda yükseldim ve dudaklarımı onunkilere bastırdım. Derin, için için yanan bir öpücük değildi. Daha çok bir teşekkür gibiydi. Bana seksin nasıl bir şey olabileceğini gösterdiğin ve bir ilişki söz konusu olduğunda daha azıyla yetinmektense tek başıma daha iyi olduğumu teyit etmeme yardımcı olduğun için teşekkür ederim. Uzun zamandır gömülü olan ve neredeyse unuttuğum bir parçamı bulmama yardım ettiğin için teşekkür ederim - dünyanın neler sunabileceğini görmek için evden uzaklaşan o korkusuz Viyana. Bana, ezilene kadar sahada tüm kalbiyle oynayan kız olduğumu hatırlattı. Ben hiç katılmamaktan biraz yorulmuş olan Vienne'dim.

Ve bunun o olduğunu anladığınız için teşekkür ederim.

Kalbimde küçük bir çatlak oluştu ve bir panik ipliğinin içeri girmesine izin verdi. Bu olamazdı. Sahip olduğum en iyi şeyin sonu bu olamazdı.

Baskı ama diliyle ağzımı işgal etmedi, sanki bu anın çılgınca bir seksten daha fazlası olduğunu hissetmiş gibiydi.

Tabii ki, o sahip olduğum en iyi şeydi. O geçiciydi. Daha fazla kalırsa, sadece çöküşüne tanık olurdum,

yaşadığım her ilişkinin yavaş yavaş bozulduğunu fark ettim.

Sonunda benim yeterli olmadığıma karar verecek ve gözü bir başkasına kayacaktı. Kendim olabilmemin, Vienne Ives olmadan önceki Vienne Wagner'e, boşanmış bekâr anneye dönebilmemin bir nedeni de, bunu tekrar yaşamadan önce onun gitmiş olmasıydı.

Kendimi geri çektim ve gözlerindeki kararsızlığı fark ettim.

Başparmağını alt dudağıma sürttü. "Geceyi burada geçirebilir misin?"

Sonuçlarını düşünmeden başımı salladım. Gülümsemesi yavaştı, hâlâ biraz bastırılmıştı ama beni kucağına aldı. Bacaklarımı otomatik olarak beline doladım.

Beni sanki askerdeyken taşıdığı çantalardan biriymişim gibi merdivenlerden yukarı taşıdı. Yatak odasına döndü. Oda bitmiş ve süslenmemişti. Eşyaları hâlâ kutularda ve bidonlarda duruyordu ama yatağı odanın ortasıındaydı, sanki en önemli, ihtiyaç duyulan tek eşyaydı. Ve bizim için öyleydi.

Beni ortaya yatırdı ve üzerimde süründü.

Ellerimi omuzlarında gezdirdim ve tişörtünü çekiştirerek çıkardım. "Beni bu kadar kolay taşımanı aklım almıyor."

"Bunu yapacağım ta ki..." Yüzünü buruşturdu. "Sanırım kadardı."

Son kısmı bir soru gibi söyledi. Bunun beni son kez soyuşu ya da gömleğini son kez çıkarışım olacağı üzerinde durmak istemiyordum. Onu son kez çıplak gördüğümde ya da güneş doğduğunda onu bacaklarımın arasında bir daha asla hissedemeyeceğimde.

Ben de gömleğimi çıkardım ve ter ve toz kokusunu aldım. "İyy. Duş almam lazım." Ben onun gibi erkeksi ter kokmuyordum. Erkek gibi kokmuyordum ve bütün gün çalıştığımında vetiver içmiyordum.

"Bunun beni hiç durdurmadığını biliyorsun." Kendini bacaklarımın arasına sıkıştırdı. "Ama birlikte duş alabiliriz."

Alt dudağımı ısırarak sıırttım. Daha önce de birlikte duş almıştık. aslında, onun yeni banyosunun her ikisini de test etmiştik.

ve her birinin birkaç pozisyonu barındıracak kadar geniş olduğunu memnuniyetle söyleyebilirim. "Bence bu eğlenceli olurdu."

Parmaklarımı göğüs kaslarında gezdirdim. Bu hoşuma gitmişti. Onun ağırlığı üzerimdeydi. Gerçekten öpüşmüyorduk ama flört ediyorduk. Ne olacağını biliyorduk ama birlikte olmaktan da keyif alıyorduk.

Kalbim küt küt atmaya başladı ve parmaklarım göğsünden aşağı inerken duraksadı.

Fark ettiyse de bir şey söylemedi. Ağzıma bir öpücük daha kondurdu, ama bu sefer dilini içeri soktu. Gevrek biranın ve onun eşsiz lezzetinin tadına baktım.

"Vienne," diye homurdandı ve tekrar daldı.

Ellerimi yanlarında gezdirdim ve güçlü sırtını okşadım, kaslarının dokunuşum altında nasıl dalgalandığını sevdim. Bacaklarımın onun için yaptığı beşikte bana karşı sallanıyordu.

Uyarılma içimde inşa edildi, sadece onu tanıyana kadar her yarığı doldurdu. Bizi tepe noktamda hizalayacak şekilde her yer değiştirdiğinde, paralel bir boşluk hissi yaşadım. Ona içimde ihtiyacım vardı.

Bana yaslandığında tırnaklarımı sırtına geçirdim. Öpüşmeyi kestim. "O duşa ihtiyacım olacak."

Ağzının köşesi yukarı kalktı ve üzerimden yuvarlandı. Ayaa kalkmak yerine beni kendisine doğru çevirdi.

Sabırsızlandığını, Vienne'i tıraş etmek ve temizlenmeden önce daha da kirlenmek istediğini düşünmüştüm ama yüz ifadesi nefesimin donmasına neden oldu. Gözleri sıkıntılıydı ve o mükemmel dudakları belirsiz bir çizgi oluşturuyordu.

"Austen?" Bana söyleyebileceği en kötü şeyi düşündüm ama bu son seferimizdi. Güneş doğduğunda işimiz bittiğinde benden ayrılamazdı.

"Bunu yapabileceğimi sanmıştım ama yapamıyorum."

Alarm, arzumu yıkayan soğuk bir dalgaydı. "Ne yapmak?"

"Seks yap ve seninle konuşmak istediğim şeyi gel."

Konuşmak mı? Verandada sohbet etmiştik. Kafa karışıklığı, bunun son seferimiz olacağını tamamen kabul ettiğimden beri her zaman var olan panik tehdidiyle karıştı. "Tamam mı?"

Çenesini açtı. "Sonrasında söyleyeceklerimin kaçmana neden olabileceğini bile bile seninle birlikte olamam."

Göğsüm, ciğerlerimi sıkkan bir kemer gibi daralıyordu. Dave'in konuşmak istediğini söyledikten sonra aslında bana evliliğimizin bittiğini söylemek istediği anları hatırladım.

Yavaş bir nefes aldım. O Dave değildi. Yine de kaslarımda dalgalanan gerginliği üzerimden atamıyordum.

"Tamam mı?" Görünüşe göre kelime dağarcığım tek bir kelimeye inmişti.

Austen'ın çenesi granitten bir parçaydı. Bakışlarını yüzümde gezdirdi. Gömleğimi çıkarmıştım ama onun önünde kendimi çırılçıplak, tamamen soyunmuş hissediyordum. Sanki odada hiç ışık yokken, sadece panjurların etrafındaki akşam güneşinin ışınları üzerimde bir spot ışığı gibi parlıyordu.

"Ya... gitmeseydim?"

Gözlerimi kırptım. "Nereden ayrılmadın?"

"İşte," dedi temkinli bir şekilde. "Ya kalırsam?"

"Burada mı kalacaksın? Crocus Vadisi'nde mi?" Küçük bir sevinç çılgılığı, nükleer bulut boyutlarına ulaşan panik tarafından bastırıldı. Hayır.

Hayır, , hayır.

O kalamazdı. Benden bıkmasını izleyemezdim. Günün herhangi bir saatinde seks yapabilen ama bir çocuk yetiştirmek ve iyi bir rol model olmak zorunda olan eğlenceli Vienne olmadığımı fark etmesine tanık olamazdım. Hayatına devam edeceğini duyamadım. "Neden kalasın ki?"

Kaşları birbirine yaklaştı ve yutkundu, adem elması aşağı yukarı hareket ediyordu. Gergin miydi? "Bizim için."

"Peki ya biz?" Bir torba sorudan başka bir şey değildim. Ona özellikle ne demek istediğini sormak yerine gereksiz sorular soran bir papağan. Biz derken, Catherine eve döndükten sonra sevişmeye nasıl devam edebiliriz? Biz derken, insanlar resmi olarak Austen'la birlikte olduğumu öğrendiklerinde o önemli işe nasıl gireceğim? Biz derken, herkes bir müşteriyle öğrenecek diye daha fazla muhasebe işi almak zorunda kalacak mıyım?

"Sanırım aramızda keşfetmeye değer bir şeyler olabilir."

Bir kahkaha attım ve yuvarlandım. "Keşfetmeye değer mi?" Bir elimle karmakarışık saçlarımı karıştırdım. Toplamalıydım ama Austen'la takılmak için son günümde her zamankinden daha güzel görünmek istemiştim. "Sonra ne oldu? Ben kendileriyle ya da kocalarıyla yatacağımı düşünmeyecek müşteriler bulmaya çalışırken sen planladığın gibi işi bırakıp Kaliforniya'ya mı taşınacaksın?"

Yataktan fırladım ve volta atmaya başladım. Doğrulup oturdu, ellerinin üzerinde geriye yaslanırken karın kasları günahkâr bir şekilde dalgalanıyordu.

"iyi bir ilişki vardı," diye suçladım.

"Evet, yaptık. Gerçekten çok iyiydi, Vienne. Senden hoşlanıyorum. Hem de çok."

Kaşlarımı çatarak ona doğru yürüdüm ve volta atmaya devam ettim. Ondan hoşlanmıştım. Hem de çok. Sorunun bu olduğunu görmüyor muydu? "Austen, yapamam-"

"Daha önce incindiğini biliyorum. Ben o adamlardan ."

Daha kuru kahkahalar beni terk etti. Hayır, değildi. O adamlardan çok daha fazlasıydı. Daha yakışıklıydı. Bana daha iyi davranıyordu. Daha komik, daha becerikli, daha düşünceliydi.

Beni ezebilirdi.

Tekrar incinme, aşağılanma ve bunun Austen'dan gelmesi düşüncesi içimde bir korku bulutunun kabarmasına neden oldu. Nefes almakta zorlandım. "Yapamam."

"Yapamaz mısın, yoksa yapmak mı istemiyorsun?"

Sorusundaki suçlama ya da beni savunmaya itmesi umurumda değildi. "Bir anlaşmamız vardı." I

Ellerimi havaya kaldırdım, sutyenimi çıkarmadığıma şükrediyordum, yoksa şu anda çok gülünç görünecektim. "Ve sen kuralları değiştirmek mi istiyorsun? Hiçbir şey seni etkilemeyecek. Kuralları değiştirmek *benim* kendime nasıl baktığımı etkileyecek. Yıl sonunda sadece Rudy'nin hesabını kaybetmiyorum. Beşe eşdeğer bir para kaybediyorum." Kitap işi yapmaktan *nefret ediyordum* ve şu anda yaptığımın en az iki katını yapmam gerekecekti. "Bu kızımı ve ona ayırabileceğim parayı etkileyecek."

"Biliyorum. Acele edelim ve başından beri birlikte olduğumuzu açıklayalım demiyorum. Seni dışarı çıkarabilirim. Çıkabiliriz. Düzgünce."

Daha önce doğru düzgün biriyle çıkmıştım ve bak nasıl sonuçlandı. Üniversiteyi bırakmak zorunda kaldım. Tutkuyla bağlı olduğum bir sporu. Kimliğimin on beş yılı. Catherine'i seviyordum. O hayatımdaki en iyi şeydi. Ama zaman çizelgesini seçebilseydim, farklı bir seçim yapardım. "Randevu mu?" Bir ileri bir geri, yatağın ayak ucunun ötesine yürüdüm. Sıcak bakışlarının yalaması tenimi ısıtıyordu ama içim üşüyordu. "Bir randevu."

Beni ezebilirdi. Bu cümle kafamın içinde tekrar tekrar dolaştı.

Bir kalp kırıklığından sonra Crocus Vadisi'ne geri dönmüştüm. Gidecek başka yerim yoktu. "Burası benim evim."

Cevap vermedi. Ne demek istediğimi anladı mı?

"Burası benim evim, Austen," dedim, bu kez daha güçlü bir şekilde. "Eğer aramızdaki işler yürümezse, ben buraya bağlıyım. Kızım mezun olana kadar burada kalacak. Öylece toparlanıp gidemem. Herkesle yüzleşmek zorundayım." Kolumu pencereye doğru savurdum ve göğüslerim sallandı.

Bunu, onları bir tartışmada ilk kez fark ettiğim an olarak say.

"Denemek istemiyorsun." Hayal kırıklığı yüksek sesle dile getiriliyordu. "I..." Onu bu kadar çok istediğimi anlamadı. deneyemeyeceğimi düşündüm. Hayatımı daha önce altüst etmiştim ve hala mücadele ediyordum. Tam çekiş gücü kazanıyordum ki

Ben ve çocuğum için istikrar, bir erkekten hoşlandım diye halıyı altımdan çekip alamazdım.

Ama Austen herhangi bir adam değildi. Dave değildi. Eski sevgililerimden biri değildi. O çok daha iyiydi. Ve benimle olmak istiyordu.

Ne ben?

Yatağının ayakucunda bir tur daha atmak için döndüm. Bakışlarım pencereden dışarı takıldı ve bir çığlık beni terk etti. Yere doğru atladım. "Aman Tanrım!"

Austen yataktan kalkmış, pencerenin kenarına çömelmiş, dışarı bakıyordu. Şu anda üzerinde tişörtsüz dışarı bakmadığı için nasıl bir eğitimi varsa şükretmeliydim.

"Bu-"

"Evet!" Tişörtümü almak için çırpındım. Çabalarımız sayesinde zemin cehennem gibi pürüzsüzdü. "Ben Catherine."

Dave'in de evde olması gerekiyordu.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin." Gömleğimi başımdan geçirdim ve saçlarımı düzelttim. Ayağa fırladım, manzaradan iyice uzaklaştım. "Kahretsin."

Merdivenlerden koşarak indim ve kafamı ön kapıdan dışarı uzattım. Eski kocam ön kapımın önünde, elleri haki pantolonunun ceplerinde, verandamın ışığında duruyordu. Üzerinde bir polo tişört vardı ve dokuz tur golf oynamaya hazır gibi görünüyordu. Parlak krom detaylara sahip, pırıl pırıl, açık altın rengi SUV'si evimin önüne park etmişti.

Şöyle bir baktı ve iki kere düşündü. "Vienne?"

"Dave," diye selamladım. "Nesin sen-"

Tam o sırada Catherine evin kapısından fırladı. "Anne!" Avluya doğru uçtu. Ben dışarı çıktığımda merdivenleri hızla çıkıyor, sonra da kendini bana doğru atıyordu.

Güldüm, az önceki korkum ve Austen'la yaptığım konuğma bir an için unutuldu. Catherine'e sarıldım ve başımı onun çilek kokan saçlarına gömdüm. Yapabilirdim

Teddy'ye sarılacağından endişelendiğimden daha sert sıktım. "Vay anasını, boyun mu uzadı?"

Başını salladı, saç telleri burnumu gıdıklıyordu. "Bir santim daha. Şimdi orta vurucumuzdan daha uzunum."

Geri çekildi ve kaşlarını çatarak arkamdaki kapıya baktı. "Hâlâ burada ne yapıyorsun? Austen'ın geç saatlere kadar çalışmanı istemediğini sanıyordum."

"Evet," dedi Dave, her iki mülkün de sahibiymiş gibi çimlerin üzerinde dolaşırken, elleri hâlâ ceplerindeydi. "Cevap vermeyince endişelendi." Mavi bakışları Austen'ın evinin üzerinde gezindi, bakışlarında hafif bir meraktan fazlası vardı. "Bu kadar geç saate kadar *çalışmanı* beklemiyordu."

Sesindeki kınama tüylerimi diken diken etti. Kalbim kaburgalarımın çarpıyordu ama onlar duymadığı sürece sakın davranmaya devam ettim. "Seni yarına kadar beklemediğim için bu gece çalışacağımı sanıyordum."

Dave merdivenlerin dibinde durdu. "Birkaç ay önce bir kamp gezisi için Rapid City'de olduğun için buraya gelebileceğimizi ve haftanın geri kalanında bana etrafı gezdirerek daha fazla zaman geçirebileceğini düşündü."

"Hafta mı?" Belli belirsiz yankılandım.

"Betti benim de biraz zaman ayırabileceğimi düşündü. Voleybol sezonu başladığında Catherine için seyahat etmenin zor olduğunu biliyorum."

Dave'in maça gitmesi nedense daha zor. "Tabii."

Catherine paravan kapıdan bakıyordu. "Vay canına. Bitirmek üzere misin? Bakabilir miyim?"

Austen'a yeni sarılmışken çocuğuma ve eski sevgilime bir tur attırmak ve ardından tam da sinir krizi geçirmeden önce onunla ciddi bir ilişkiye girmemi istemesi şu anda kulağa pek de ideal gelmiyordu. "Bilmiyorum-"

"Austin!" Catherine kapıyı yumruklayarak açtı.

"KitKat." Austen ona hafifçe vurdu. Az önce üzerinden yırttığım gömleğin aynısını giymişti ama iş şapkasını ters takmıştı. Saçını karıştırışımı maskeleyerek için mi? Bana bakmadı ama Dave'e kanka çene kaldırma hareketi yaptı ve elini uzattı. "Hey, sen Dave . Austen Knight."

Dave merdivenlerden çıktı ve Austen'ın elini sıktı, dudaklarında aynı hoşnutsuzluk kıvrımı vardı. "Tanıştığımıza memnun oldum, Austen." Şüpheli bakışları Austen'dan bana kaydı ve tekrar geri döndü.

"İçeriye görebilir miyiz?" Catherine gülümseyerek sordu. Ben ve Austen, ben ve babası, babası ve Austen arasındaki gerginlikten habersizdi. Şanslı kız.

Parmaklarımı bileziklerimin üzerinde gezdirdim. "Muhtemelen-"

"O şeyler hâlâ gürültü yapıyor." Dave'in ağzının köşesi kıvrıldı. Tam olarak küçümseme sayılmazdı ama hoşnutsuzluğu belliydi. Geleceğini bilseydim daha fazlasını eklerdim.

"Diğer pek çok şey yerine bunları dinlemeyi tercih ederim." Austen'ın sesi yeterince neşeliydi ama bakışları sertti. Dikkatini Catherine'e çevirdi ve ifadesi yumuşadı. "Annen için sorun yoksa benim için de sorun yok."

Gülümsememi olabildiğince rahat tuttum. "Elbette. Neden olmasın?"

Neden olmadığını biliyordum. Austen gezdirirken, ben sadece bu adamla seks yaptım odaları ve yüzeyleri hatırlayacaktım. Bana daha fazlasını istediğini söylediğinde ondan kaçtığımı hatırlayacaktım. Daha da kötüsü, konuşmamızı bitirmediğimiz onca zamanı biliyordum.

On yedi

AUSTEN

Vienne içeride en az bin kez ölmüş olmalı. Catherine'e birinci katı gezdirmiştim bile. O banyodaki tadilatı incelerken ben adanın yanında bekledim. Vienne'in çıplak olduğu ya da altımda kıvrandığı anıları bilinçli olarak unuttum. Eski sevgilisine olan kızgınlığım bile onun çılgınlıklarının duvarlarda nasıl yankılandığını hatırlamamı engelleyemiyordu. Montana'nın bahar rüzgârı kadar serindim.

Dave'in yüzünde ya hiç etkilenmemiş bir ifade vardı ya da bu ifade için çaba sarf ediyordu. Hiç değilse Catherine'in tepkisinden hoşlanması gerekmez miydi? Bu evde Ivy ve Grayson'a bakıcılık yapmıştı. Bunun yerine, tanık olduğum tek değişiklik, bakışları tezgâha koyduğum kalan iki biraya takıldığında yüzünde beliren öfkeydi.

Neyin peşinde biliyordu.

Geldiğinde aslında ne yaptığımızı bilse muhtemelen kahkahalarla gülerdi.

"Bir duvarı yıktığına *inanamıyorum*." Catherine ellerini bölme duvarının olduğu yerde çılınca salladı.

"Ben . Annen yaptı." Vienne on dakika önce kalbimi yerinden sökmüş olabilirdi ama yine de hakkını vermeliydim.

"Ciddi misin anne?" Catherine'in gözleri yuvalarından .

Vienne omuz silkti. "birkaç balyoz kullanmışlığım var."

"İyi ki o gün kızdığı ben değilmişim."

Bu Dave'in görünüşteki ilgisizliğini kırdı. Bakışları keskinleşti ve Vienne'e baktı.

Onun gözleriyle karşılaşmaktan kaçındı. "Her kızın arada bir yıkacak bir duvarı olmalı."

Vienne bileziklerini kolundan aşağı yukarı itmek üzereydi ama durdu ve elini bıraktı.

Lanet olsun Dave.

"Başka ne yaptın?" Catherine arka kapıya doğru yürüdü, bir çığlık attı ve dışarı fırladı. "Teddy! Seni özledim."

"Sanırım onu kaybettik," diye şaka yaptım.

Vienne'in dudakları isteksizce kalktı, sadece biraz.

Dave'in yüz hatları maskesine dönüştü. "Bu kasabada otel dedikleri yere yerleşmeliyim."

"Açık kapıları var mı?" Vienne sordu.

Alay etti. "Kuzey Dakota'ortasında bir Pazartesi günü. Neden gelmesinler ki?"

Çenesini sıktı.

"Fabrikalar ve madenle ilgili çok fazla iş trafiği yok mu?" Vienne'e sordum. "Sanırım orası çok hareketli."

Dave'in yüz ifadesi sertleşti. "Ne iş yapıyorsun?"

"Son yirmi yıldır askeri polistim. Yeni emekli oldum." Ona hızlı bir gülümseme verdim. Bakışları nefret ediyormuş gibi sertleşti Ben meşru bir cevap vermiştim. "Yakında, ben gitmek için

California'da. Birkaç arkadaşımınla birlikte bir güvenlik firması açmayı planlıyoruz."

Dikkatimi ondan Vienne'e yönelttim ama o arka kapıya doğru gidiyordu. Muhtemelen Catherine'i izlemek için ama daha çok benden kaçmak için. Kalmama panikle verdiği tepkinin acısı geri döndü ve içimde donuk bir sızıya .

Konuşmamız henüz bitmemişti ama söyleyecek başka bir şey yoktu. Tüm konuşma koca bir hayırdan ibaretti. Onu hiçbir şeye ikna etmek istemiyordum. Ya beni istiyordu. Ya da istemiyordu.

Ona denemek isteyip istemediğini sormuştum ama cevap vermemesi yeterliydi. Catherine'i fark etmişti ama benim cevabım onun temkinli duruşundaydı. Gözlerindeki pişmanlık. Sesindeki korku.

Ben olsam onu zorlamazdım.

"Ne için güvenlik?" Dave etkilenmek istemiyormuş gibi isteksizce sordu ama merakına engel olamadı.

"Doldurmamız gereken bir boşluk varsa, ama çoğunlukla kişisel güvenlik. Johnson -bu işi birlikte yaptığım adamlardan biri- ve ben, yüksek rütbeli subayların ve ziyarete gelen yetkililerin korumalığını yaptığımız görevlerde bulunduk." Vienne kapıdaki duruşundan omzunun üzerinden bakıyordu. Onu etkilemek için birkaç ayrıntı daha anlatabilirdim. Dave umurumda bile değildi. "Evleri, binaları ve dış mekânları da güvence altına alabiliriz. Sivil güvenlik sistemlerini öğrenmek yeterince kolay. Gerisi temelde bekçilik görevi, ki ben de zamanında çok bekçilik yaptım."

Dave çenesini kaldırarak şekilde burnunun ucuyla bana baktı. "Yirmi yıl ve bunun için göstereceğin tek şey bir koruma olmak mı?"

Vienne kızgın bir ses çıkardı ama Dave ona aldırmadı.

Şerefsiz herif. "Sanırım birlikte çalıştığım, eğittiğim ve akıl hocalığı yaptığım yüzlerce askeri, sayısız başarılı görevi olduğum a

denizaşırı ülkelerde ve CONUS'ta, yani Amerika Birleşik Devletleri kıtasında. Kısa bir süre önce Vienne'le askerlerin sivil hayatlarına da bu kadar dahil olacağımı, onlara travma ve kişisel mücadelelerinde yardımcı olacağımı fark etmediğimi konuşuyordum." Ensemi ovuşturdum, daha sıkı sarıldığım halde çok soğukkanlıymış gibi davrandım. Vienne bu pislikle daha ne kadar uğraşmak zorundaydı? "Ne yaptığımı göstermek için madalyaya ihtiyacım yok." Sırıttım ve olabildiğince küstahlaştım. "Şaka yapıyorum, bir sandık dolusu madalyam var. Her neyse, masa başında oturup her ayağa kalktığımda inlemektense tüm gün boyunca koruma olmayı tercih ederim."

Dave irkildi ve koklama numarası yaptı. Bir kahkahayı bastırdım. Çok ukala olamazdım. Arada sırada ayağa kalktıktan sonra inlediğim olurdu. Dürüst olmak gerekirse, daha sık. Rütbem yükseldikçe daha fazla masa başı iş görüyordum. Ama bu ahmağı küçümsemek adına, yalan söyleyebilirdim.

Vienne'in bakışlarını yakaladım. Dudakları kıkırdamaya karşı koyuyormuş gibi kıvrılmıştı. Bu sik kafalının suratına gülmeliydi.

Catherine kapıdan içeri daldı, gülümsemesi ev kadar genişti. "Onu çooooook özledim. Baba, Teddy'yle tanışmak ister misin?"

"Elbette." Dave onunla aramda olabildiğince mesafe bırakarak ona doğru .

"Hemen geliyorum," dedi Vienne Catherine'e. "Austen'la acilen konuşmam ."

Onlar arka kapıdan çıkmışlardı ve ben Vienne ile yalnızdım. Konuyu bırakış kaynaklanan ağırlık aramıza girdi.

"Bu bekleyebilir," dedim sessizce.

"Çünkü Dave'in o çitten atlamaya çalışmasını izlemek için sabırsızlanıyorum."

Kıkırdadım ama hemen ayıldım.

Ellerini birbirine doladı. "Austen..."

Başımı salladım. "Sorun değil. Anlıyorum. Gerçekten anlıyorum. Yalvarmayacağım." Ellerimi kasketimin üzerine koydum, kafamdan kaldırdım ve tekrar yerine soktum. "Ev listeye girdiğinde gideceğim. Eğer kalmamı istersen, beni nerede bulacağını biliyorsun."

"Arkadaşlarını öylece terk mi edeceksin? ?"

"Senin için mi? Evet. Onlara biraz daha zamana ihtiyacım olduğunu söyledim." Bir noktaya kadar uzaktan yapabileceğim çok şey vardı. Önce bunu ne kadar uzatabileceğimi düşünmem gerekip gerekmediğini bilmeliydim.

Söylediklerim onu ikna etmedi. Kaşlarındaki çatıklığı daha da derinleştirdi ve gözlerindeki garip ışıltıyı daha da parlattı. Sikerler beni.

"Hey," dedim hışımla, "yarın için endişelenme. Catherine belli ki eve döneceği için heyecanlı." Baş başa somurtmak için bir gün de fena olmazdı. "Hatta bütün hafta."

"Bütün hafta boyunca mı?" diye sordu bir inançsızlık ve hayal kırıklığıyla.

Başımı salladım. "Yarın dolapların montajını bitirebilirim, sonra da tezgahlar üzerinde çalışırım. Beyaz eşyalar önümüzdeki hafta teslim edilecek." Ve sonra bom. Boyanır ve satışa çıkar.

Önce bir temsilci bulmam gerekiyordu, özellikle de ev piyasadayken burada olmayacaksam, ama burası küçük bir kasabaydı. Tek yapmam gereken Hummingbird'e uğramak ve bütün sabah kahve içmek için takılan adamlardan birine sormaktı.

Kendime neden daha önce birini aramadığımı sorabilirdim ama bunu görmezden gelmeyi seçtim.

"Benimle çalışmayı bitirmek istiyorsun." Kollarını kendine doladı, gözleri parlıyordu. O kadar savunmasız görünüyordu ki kalbim çatladı. Ona gitmek istedim.

Ona doğru gitmeye başladım ve durdum. Eğer Dave ve Catherine içeri girerlerse, bunun sonuçları Vienne'in üzerine kalacaktı. Dave'i tanıımıyordum ama onun gibi adamları yeterince tanıyordum. Olumsuz ruh halinin acısını Vienne'den çıkaracaktı ve Vienne onun kendisini daha fazla rahatsız kaldıramazdı. "Hayır,

Hiç de değil. Buradayken rahat olmanı istiyorum. Catherine ile geçireceğin zamanı kaçırmayı istemiyorum. Ya da Dave'le."

Bana *gerçekten mi* baktı ve ben de kıkırdamaya başladım. Dudakları sonunda bir gülümsemeye dönüştü.

"Dediğim gibi, burada olacağım. Aramızda hiçbir şey olmamış gibi davranmakta da iyiyiz."

Vienne

Dünyanın en berbat uykusundan sonra Austen'ın bugün işe gitmeme teklifini ettim. Dolapların geri kalanını kaldırmakta sorun yaşamayacaktı. Ben sorun olurdum. Tornavidaları karıştırır ve seviyeleri düşürürdüm.

Benden nasıl gerçek bir şey isteyebilir? Nerede durduğumu biliyordu.

Kızgın olmak istiyordum ama çok üzgündüm. Belki de perişan daha iyi bir kelimeydi.

Acı siyah kahvemden bir yudum aldım. Bu şeyi nadiren sade içerdim ama normal rutinime dair her şeyi unuttuğumu fark etmeden önce kanepeye kıvrılmışım.

Onunla son bir kez görüşmem gerekiyordu. Bir kapanış yapmam gerekiyordu. Bunun yerine, göğsümdeki acı kayıp gibi hissettirdi. Kırık bir kalbe benzer şekilde acıyordu ve Tanrım, eğer bu sadece Austen'la takılmaktan kaynaklanıyorsa, daha sonra beni terk ettiğinde organım nasıl paramparça olurdu?

Hayır, doğru kararı vermişim. Ama neden bu kadar acı verici olmak zorundaydı?

Catherine kanepenin diğer tarafına kıvrıldı ve beni düşüncelerimden kurtardı. Bana kamptan ve babasıyla çıktıkları yolculuktan bahsetti. Hatta yatak odasından vazgeçmenin onu nasıl korkuttuğundan bile biraz bahsetti.

"Öğrendiğim her şeyi size göstermek için sabırsızlanıyorum. Artık birkaç farklı vuruş yapabiliyorum ve vuruşlarım..." O

hınzırca sırttı.

"Ölümçül mü?" Gururum göğsümdeki sinir bozucu ağrıyı dindirmeye yardımcı olurken sordum.

"Çok ölümçül. Benimle en çok çalışan koç -Big Ten oyuncularını eğitti- dansın gerçekten yardımcı olduğunu söyleyebileceğini söyledi." Catherine konuşmaya devam ederken, her kelimeyi içime çektim, eve döndüğü için mutluydum, normal hayatımıza döndüğümüz için mutluydum.

Melankoli azalmadı. Austen'la bir sonraki projemizi dört gözle beklediğimiz bir ay geçirmiştik. Çoğunlukla fazladan saatler harcadığı için aptalca bir hızla ilerleme kaydetmiştik, ama hepsini benim talimatlarıma göre yapmıştı. Onun çıkarlarını göz önünde bulundurarak tasarlamam gereken ev için vizyonumu gerçekleştirmeme yardımcı oldu, ancak bana tam yetki vermişti.

Bir dahaki sefere ne zaman alacağım?

Çiftlik evi projesine katılabilmek için iki muhasebeci vazgeçmişim ve şimdi daha fazlasını bulmam gerekiyordu.

Göğsüm daraldı. Sırada bekleyen başka müşterilerim yoktu. Austen'la uğraşmanın Designs by V'nin itibarını zedelemesinden endişe ediyordum ve dolu bir programım yoktu.

Doğruyu söylemek gerekirse, oldukça boştu. Evi açtığı anda, telefonumun taleplerle dolup taşacağını umuyordum. Kendim ve Catherine için bir şeyler sağlayabileceğimi umuyordum ve bu ihtiyaç kulüp sporlarının ötesindeydi. Yakında araba kullanacaktı. Baloya gidecekti. Üniversite. Normal gençlik masrafları, ama aynı zamanda şu anda sahip olduğumuzdan daha fazlası. Onun kararlarının sadece Dave'e ve onun ne kadarına razı olacağına bağlı olmasını istemiyordum.

Catherine telefonunu kontrol etti. "Oh! Babam birazdan burada olacak. Hazırlanmalıyım." Ayağa fırladı ve voleybol şortunu aşağı çekti. Merdivenlerden inerken doğruca spor salonuna gidecekmiş gibi görünüyordu. Antrenmanların başlamasına daha birkaç hafta vardı.

Hazırlanmayı bitirmek için yukarı koştı. Mutfğa gidip kahve fincanımı duruladım ve bakışlarımı pencereden dışarı çevirdim. Austen arka güvertede değildi ama mutfaktaki hareketi görebiliyordum. O büyük kaslarıyla dolapları kaldırıyor, vücudu esniyor ve eğiliyordu. Gösteriyi kaçıırıyordum.

Ona Catherine'in deneyimlerini anlatmak için can atıyordum. Kampı için ne kadar heyecanlı olduğunu ve sahip olduğu koçlarla çalışmaktan ne kadar mutlu olduğunu. Dave'den ve tavırlarından şikâyet etmeyi çok isterdim. Gece boyunca ayrı kaldıktan sonra sabahki kaçırıldım.

Kapı çaldı. Kupamı karıştırdım. Bakışlarımı pencereden ayırdım. Ne kadar zamandır Austen'ı bir an olsun görebilmek bakıyordum?

Fincanı kurutma rafına koydum ve kapıyı açtım. Kapının eşiğinde mükemmel bir şekilde cilalanmış Dave'i bulduğumda tüm hayal kırıklığım depreşti. Görünürde hiç ak olmayan kahverengi saçları yana taranmıştı. Dün giydiğı beyaz-siyah golf ayakkabılarının aynısını, benzer bir şort ve göğsünde Ralph Lauren logosu olan sarı, iğne çizgili bir polo tişört giymişti.

"Günaydın Dave. Hazırlanmayı neredeyse bitirdi." Onu içeri almak için geri çekildim.

Eve girdiğinde, Austen gibi tüm havayı emip beni nefessiz bırakmadı. Dave havayı sıkıştırdı. Beni gerdi.

"Bugün çalışmıyor musun?"

Hem ek işim için hem de çiftlik evinin tadilatını tamamlamak için biraz kitap çalışması yapacaktım. "Evet ama Austen, Catherine'in bugün sizinle gelmemi istemesinin sorun olmayacağını söyledi."

"Austin," dedi ve sehpanın ayağına bastı. Kanepeye uzandım ama ona oturmasını teklif etmedim.

"Onunla aranızda bir şey mi var?" diye sordu, bakışları sinsice bana doğru kayıyordu, sanki kurnazca davranmadığının farkındaydı ve bunu ona söylememi istiyordu.

"Neden böyle düşünüyorsun?" Ona bunun kendisini ilgilendirmediğini söyleyecek enerjim yoktu. Flört hayatım Catherine'i etkilediği için ilgilendirdiğini iddia edecek ve Betti'yle evlenmesinin beni ilgilendirmediğini bana nasıl söylediğini rahatlıkla unutacaktı.

Ellerini ceplerine soktu. En azından olduğu yerde kaldı ve üzerimde yükselmedi. "Normalde ışıkları yanmayan karanlık bir evde çalışıp diğer müşterilerle bira içer misin?"

"Dave," dedim iç çekerek. Bahaneler uydurabilirdim. Dün gece Austen'la yaptığım şeyi bahane edebilirdim. Bunun yerine gerçeği söyledim. Dave nasıl hissettiğim konusunda dürüst olmamdan hiç hoşlanmazdı. "Bir ilişkiyle ilgilenmiyorum." Kelimeler yalan söylüyormuşum gibi dilime dolandı. "Boşanma, Theo ve sonra..."

"Theo denen adamla işinin bittiğine sevindim." Burnunu çekti. "Catherine o adamı hiç sevmezdi."

"İkimize de kötü davranmadı." Normalde buna katılırdım ama söz konusu Dave olunca seçimlerimi savunmak zorunda kalıyordum. "Bu çok fazla çaba gerektirir."

İkimiz de kıs kıs güldük.

Dave boğazını temizledi ve söyleyeceklerinin hoşuma gitmeyeceğini biliyordum. "Her ne oluyorsa Catherine'i etkilemesini istemiyorum."

Şakaklarımı ovuşturdum. Arka pencereden dışarı bakmak yerine bir fincan kahve daha . "Catherine'in yatak odasını çocuk odasına çevirme konusunu benimle tartışmak zorunda mı hissettin?"

"Neyi anlamıyorum-"

"Mesele de bu. Anlamıyorsun Dave. Randevu hayatım ve bunun Catherine'i nasıl etkileyebileceği konusunda bana ders vermek istiyorsun ama boşanmanın Catherine'i nasıl etkileyebileceğini düşünürken aynı çekinceleri duymuyor gibisin. Ya da ondan sadece on yaş büyük bir kadınla evlenmek. Ya da daha fazla çocuk istemediğin konusundaki tartışmalarımızı hatırlayacak kadar büyüdüğünde aileni genişletmek.

çocuklar ve hepsi bu kadar." Kollarımı kavuşturdum. Şortum, tişörtüm ve çıplak ayaklarımla kanepede büzülmüş gibi görünüyordum ama bir kez olsun huzuru korumak için geri adım atmıyordum.

Dave benim lanet evimdeydi ve ben onu savunacaktım.

Theo'yla olan seçimlerimi sorgulamasından sonra ve Jake'le olanlardan sonra neyin değiştiğini bilmiyordum, ama çok fazla bakmadım.

"Vienne, bu konuyla ilgili değil-"

"Evet, öyle." Ne söyleyeceğini bilmiyordum ama umurumda da değildi. "Catherine'i benim yaşam tarzımı sorgulamak için bir bahane olarak kullandığını hissediyorum ama bunca yıldan sonra anlamadığın şey, onun için sürekli fedakârlık yapan kişinin ben olduğum. Sen değilsin. Çocuğumuza için üniversiteyi bıraktım. Bursumdan vazgeçtim-"

"Geri ödemeye yardım etmek zorunda kaldım."

Uzun, yorgun bir nefes verdim. "Bunu kendinle ilgili yapmak istiyorsan, söylemen yeterli."

Geri çekildi. Cevap vermek için ağzını açtı, sonra kapattı.

Kahretsin, bunca yıldır tek söylemem gereken bu muydu?

Ayak sesleri merdivenlerden aşağı vuruyordu. "Baba!" Sarılmak için ona doğru uçu.

Bunlar doğru seçimi yaptığımı ve aynı seçimi tekrar yapacağımı bildiğim anlardı. Kızın babasına ihtiyacı vardı. Ama babası gibi bir adam için kırılana kadar eğilmediğimi görmesi gerekiyordu.

Çenesi gergindi ve sert bakışları üzerimde kaldı ama ona tekrar sarıldı. "Kahvaltıya hazır mısınız, ufaklık?"

Catherine beni Bismarck'a gidip yeni kafeler ve pastaneler denemeye davet etmişti ama ben kabul etmemiştim. Dave de muhtemelen aynı şekilde rahatlamıştı.

Kızım kapıdan çıkmadan önce durakladı. "Seni sonra alırlar?"

"Evet," diye onu temin ettim. "Öğrendiğin her şeyi bana göstermen gerekiyor."

Sonra Dave'i de yanına alarak kapıdan çıktı. Sarktım ama kaybolmuşluk hissi beni ele geçirince rahatlamam kısa sürdü.

Austen'ın evine en yakın olan duvara baktım. Catherine dönene kadar birkaç saatliğine gidip ona yardım edebilirdim ama aramızda hiçbir şey olmamış gibi davranmayı kendime yediremiyordum. Yeni cilalanmış zeminde bir top gibi kıvrılıp ağlayabilirdim.

On sekiz

AUSTEN

Dün gece saat on buçukta pencereden dışarı bakmadım.

Belki bir kez. İki

kez.

Üç kereden fazla değil.

Bugün pencereden dışarıya milyonlarca kez baktım. Dave ve Catherine'in arabayla uzaklaştıklarını gördüm ama Vienne evime gelmemişti.

Bunu beklemiyordum. Ona bugün almasını söyledim.

Geleceğini ummuş olabilirim.

Neden bunca yıl sonra, kendini tüm olasılıklardan soyutlayan bir kadına takılıp kaldım?

Geri çekilip işimi inceledim. Bütün sabah ve öğle yemeği boyunca dolapları bir robot gibi monte etmiştim. Bitmişlerdi. Düzgünlerdi. İyi bir temizliğe ihtiyaçları vardı ve şu anda hiçbir şeyin tozunu alacak isteğim yoktu.

Neredeyse boş olan buzdolabına gittim ve bir sandviç için malzeme çıkardım.

Sesler ve kapanan araba kapıları ön kapıdan içeri süzülüyordu. Catherine ve babası.

Dave.

Vienne'in onun gibi bir adama aşık olduğunu hayal bile edemezdim. Tatlı ama aşırı eleştirel annesiyle tanıştıktan sonra belki . Dave annesinin daha duygusuz bir versiyonu gibiydi. Dave kendini daha güçlü hissetmek için her şeyi didik didik ederken, Kayla kızı için en iyisini istiyordu. Sadece bunu nasıl ifade edeceğini bilmiyordu.

Dave, Barns'ın uysal bir versiyonuydu. Başkalarının zayıflıklarını yakalıyor ve kendi eğlencesi için onları dürtüyordu.

Ya da belki de Vienne'in uğruna her şeyden vazgeçtiği bir adama karşı aşırı eleştirel davranıyordum ve kıskanç bir pisliktim.

Yemeğimi bitirdiğimde dolapların etrafındaki tüm koruyucu ambalajları, kağıt ve tahta parçalarını topladım. Ayakkabımla kapıyı açtım ve her şeyi atmak için çöp kutusuna gittim.

"Austen!" Catherine seslendi.

Her şeyi atmayı bitirdiğimde kürek kemiğimin arkasındaki bir kas kasılarak gerildim. Döndüğümde Vienne'in mavi, büyük boy bir atlet ve siyah bir spor sütyeni ile Catherine'in giydiği gibi dar bir şortla çok seksi göründüğünü gördüm. Genç atlet Vienne'i bir an için görebiliyordum. Başka bir gün olsa, onu bu kıyafetlerden soymayı hayal ederdim.

Yanlış zaman, yanlış yer.

Dave kızının diğer tarafında kaşlarını çatıyordu.

Kolumun tersini alnıma sürttüm. "Hey, KitKat."

"Bizimle voleybol oynamak ister misin?" Yüzü daha da aydınlandı. "O zaman iki oynayabiliriz."

Vienne'in gözleri büyüdü. Catherine'in bana sormasını beklemiyordu, yoksa bugün beni görmeyi planlamıyor muydu? Komşu olmamız birbirimizden kaçmamızı zorlaştırıyordu, ki bunu hiç umursamamıştım. Ama bugün berbattı.

Dave kaşlarını çatı ve burnunun bana bakmak için çenesini kaldırdı.

Bu kaş çatma yüzünden -ve Catherine'i hayal kırıklığına uğratmak istememenin yanı sıra Vienne'i iş başında görmek istediğim için- kararımı verdim. "Tabii. Üstümü değiştireyim."

Dave'in gözlerinin etrafındaki kırışıklıklar derinleşti ama Vienne'in gözlerinde ilgi parladı. Bu yüzden göğsüm biraz şişmiş olabilir.

"Nerede oynuyorsun?" Verandamın basamaklarına varmadan önce .

"Şehrin öbür tarafındaki parkta," diye yanıtladı Catherine. "Gün boyunca boş olan bir kum sahaları var."

"Siz önden gidebilirsiniz. Ben üstümü değiştirip oraya koşacağım." Dave'in yüz ifadesinin giderek hoşnutsuzlaştığını fark ettiğimde yüzüme bir sırıtma yayıldı. Biraz gösteriş mi yapıyordum? Belki de.

Kapıma çıkan merdivenleri çıkarken Dave'in homurdandığını duydum. "'Hepiniz' mi? Onun Montana'dan geldiğini sanıyordum."

"Dünyanın her yerine gitti Dave," diye cevap verdi Vienne masumca. "O kadar çok seyahat edince bir şeyler öğreniyorsun."

Verdiği yanıt sabahki sıkıntıyı silip süpürdü. Çok kültürlü ve dünyevi olma konusunda Dave'i geçemeyebilirdi ama bunu yapmak için beni kullanabildiği için minnettardım. Bunu yapmasının ne anlama geldiğinden emin değildim ama bana verdiği umut titreşiminden kaçamıyordum.

Kum sahaya gittiğimde Catherine farklı vuruşlar gösteriyordu. Vienne çıplak ayaklarının ucunda üç mavi-beyaz voleybol topuyla filenin yanındaydı. Bir topu havaya atıyor, Catherine de kendini ona doğru fırlatıyordu. Dave de diğer tarafta onun vuruşlarını karşılıyordu. Onun da ayakları çıplaktı ve saçları dağınıktı, bu da yaydığı şirket-şırfıntı havasını azaltıyordu.

Çifte ağırlardan birkaç metre piknik masasına doğru koştum. Hava sıcaklığı seksenlerdeydi ve gökyüzünde birkaç kabarık bulut vardı ama burada koşmak için gömleğimi çıkarmamıştım. Onu çıkardım. Ter ensemden aşağı damlamaya başlamıştı ve daha da kumlu ve terli olacaktım.

"Buradasın!" Catherine, Vienne'in az önce fırlattığı topu yakaladı. "Kızlar erkeklere karşı mı? Hayır-bekle. İki voleybolcunun aynı takımda olması haksızlık olur."

"Annen için uzun zaman oldu." Dave kıkırdadı. "Senin takımında olacağım."

Vienne'dudakları inceldi ama topları almak için eğildi. Su şişemi ve telefonumu yere bıraktım, aynı takımdaki Dave ile iyi oynamak zorunda olmadığım için minnettarım.

"Önce sen servis atabilirsin, anne." Catherine topu Vienne'e attı.

Vienne onu yakaladı ve elinde döndürdü, yüzünde konsantrasyon ifadesi vardı. Kumlu sahanın onunla aynı tarafında yerimi aldım. File esintiyle titriyordu. Dave gömleğinin düğmelerini çözdü ve hazır pozisyona geçti. "*Top Gun* tarzında oynamaya alışkın mısınız?" diye sordu. Oldukça alaycı.

Sırıttım. "İlk film mi yoksa ikincisi mi?"

İyi huylu bir şekilde güldü. Doğuştan bir pislik olabilirdi ama o kadar da kötü değildi. En azından Catherine onun en iyi yanlarını yakalamıyordu.

Vienne servis atarken omzumun üzerinden baktım. Topu yükseğe fırlattı ve vuruşuna doğru adım attı. Top alçak bir kavis çizerek filenin üzerinden uçtu. Onu kontrolsüz görmüştüm ve bu servis o değildi. Ama voleybol hakkında ne biliyordum ki?

Catherine Dave'e pas verdi, o da topu Dave'e çarptırdı ve Dave yeni hareketlerinden biri olması gereken bir hareket yaparak havada uçtu, vücudunu geriye attı ve topu ağırlara gönderdi.

Benim tarafıma doğru uçuştu ama Vienne atladı ve onu vurdu. Güzel. Ona toparlanması için zaman tanımak için yükseğe çıktım. Zıpladı ve Catherine'in yaptığı vuruşun hafifletilmiş bir versiyonunu yaptı.

Paslanmış mıydı yoksa Catherine yeni ve havalı bir hareket mi öğrenmişti? İçgüdülerim Vienne'in kendini tuttuğunu söylüyordu. Yanına taşındığım Vienne'di o. Soğuk komşu. Profesyonel iç mimar. Yerleri söken ve duvarları yıkan Vienne neredeydi?

Bu, hayatını kolaylaştırmak için eski kocasının etrafında kendini küçülten Viyana'ydı. Dişlerimi sıktım ve oyuna konsantre olmaya çalıştım.

Oynamaya devam ettik, hepimiz nefes nefese kalmıştık, topları almak için kumda ilerliyorduk. Vienne her servis atışında Catherine gibi zıplayarak servis atmıyordu ama üniversite günlerinde bunu yaptığını varsaymak zorundaydım. Servis atmaya gittiğinde, gözlerinde kızıyla aynı niyetli bakış vardı, ama her seferinde içinde saklı bir enerji vardı.

Dave servis atarken hiç geri durmazdı. Çoğu zaman sınırların dışına çıkar, şeyini ortaya koyardı. Akıl almaz çabalarına rağmen başa baş gidiyorduk. Kazanacağımızı düşünmüştüm. Catherine iyiydi ama içimden bir ses Vienne'in daha iyi olduğunu söylüyordu.

Servis sırası Vienne'deydi ve onun potansiyelini bir kez daha düşürmesini izlemeyecektim.

"Su molası veren var mı?" Ben seslendim. Su şişemi Vienne'inkinin yanına koymuştum. Özlem kalbimi sızlattı. O lanet şeyi evimin etrafında görmeye alışmıştım. O günlerin sona erdiğini biliyordum ama bu hiç hoşuma gitmiyordu.

Dave arabasına gitti. Catherine suyunu bir ağacın yanına koymuştu.

Vienne bana kaldığında onlara sırtımı döndüm. "Neden kendini tutuyorsun?"

Turkuaz gözleri büyüdü. "Çiçek açmış leylakların" kokusunu alabilmek için ona yakın duruyordum. Sıcaktı ve

Terliydi ve tam da sevdiğim gibiydi, gözlerindeki o çekingen bakış hariç. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani, o topla Dave'i öldürebilirsin ama öldürmüyorsun."

Kadın sertleşti. "Dediği gibi, uzun zaman oldu." "Hem nasıl. Sen de mi Catherine'den uzak durdun?"

Kaşları birbirine yaklaştı. "Onunla ihtiyaç duyduğu seviyede çalışıyorum."

"Ya annesinin ne kadar sert biri olduğunu görmek isterse?"

Bakışları yüzümden ayrıldı ve yanağının iç kısmını çiğnedi. "Babasının onun önünde kötü görünmesini istemiyorum."

"Onun aynı sorunu varmış gibi görünmüyor."

"Ben o değilim," diye tersledi. "Belki de herkese bir şeyler kanıtlamaktan bıkmışımdır." Uzun bir içki aldı, bakışları eski sevgilisini ve çocuğunu takip ediyormuş gibi etrafta geziniyordu.

Hayal kırıklığımı yutmak için uzun bir yudum aldım, kendime Vienne'in diğerlerinin yıktığı kısmını nasıl inşa edeceğimi bulmak için zaman verdim. "Kimseye bir şey kanıtlamak zorunda değilsin, kendine bile. Ama olduğun kişi olmakta da sorun yok ve eğer başkaları senin ne kadar harika olduğunu görmekte zorlanıyorsa, siktir et onları."

Gözlerini kırptırdı ama şişemi yere bırakıp kuma geri döndüm.

Top Vienne'in servis atmasını bekliyordu.

Topu aldı ve bana baktı. Kaşlarımı kaldırdım ve o isyankâr ağzı ince bir çizgi oluşturdu. Bütün gün yaptığı gibi hizmet ediyordu.

Tanrı aşkına.

Eğer kendisi için denemeyecekse, neden bizim için umut besliyordum?

Vienne

Austen'ın sözleri bir damga gibi tenime işledi. Austen Knight'ı asla unutamayacağım şekilde onun tarafından çoktan . Yine *de* onun *Ama olduğun kişi olman da sorun değil* sözü aklımdan tekrar tekrar geçti.

Dave son sayıyı aldı ve blok yapmaya çalışan Austen'ın takdire şayan uzanma mesafesinin solundan topu filenin üzerinden geçirerek Catherine ve kendisi için maçı kazandırdı.

"Güzel!" diye bağırarak Catherine'in karnına vurdu. Sonra beşlik çaktılar ve yaparak sahanın kendi taraflarında koştular.

Gülümsedim, ama içimden öfkelenmiş olabilirim. Sadece birazcık.

Kazanabilirdik. Catherine iyi bir oyuncuydu ama gençti. Ekstra kamplara ve antrenmanlara daha yeni başlamıştı. Oyunları geliyordu ama benim paslanmış yeteneklerim hâlâ daha üstündü. Yine de denemezsem nasıl bilebilirdim ki?

Dave, Catherine'in sırtını sıvazladı. "Senin ihtiyar bir veteran ve *bir üniversite* oyuncusuna karşı kazandı."

Nefesim keskindi. Sağlıklı bir doz iyi aşlamıştım Kızıma sportmenlik aşıliyordum ve babasının tüm çalışmalarını parçalamasını izliyordum.

Austen gizlice bana baktı. Demek o da iğnelemeyi duymuştu. Dave benim oyunlarımdan birine hiç gelmemişti. Hep gelmek istemiş ama hiç vakti olmadığını iddia etmişti. Sonra hamile kaldım ve oynayamadım.

Sağ omzumu döndürdüm. Eklem esnek ve gevşekti. Sol tarafımı yuvarladım.

Senin ihtiyar bir kıdemli ve bir üniversite öğrencisine karşı kazandı.
Oyuncu.

Ama olduğunuz kişi olmanızda da sorun yok ve eğer başkaları sizin ne kadar harika olduğunuzu görmekte zorlanıyorsa, canları .

Eskiden nasıl hareket ettiğimi hâlâ hissedebiliyordum. Eskiden olduğum yükseklik alabildim. Taşların yerine oturması gibi, her şey geri geldi. Hayır, on dokuz yaşındaki kadar yükseğe zıplayamıyordum. Ne bir kortta ne de kumda. Ama kollarımdaki kaslar eskiden yapmayı çok sevdiğim şeyi yapmak için seğiriyordu. Ve bu da

oyun oynamaktı.

Yani, lanet oyunu oynayacaktım.

Eski Vienne gibi yüzde yüz onumu verecektim ve kızıma annesinin neler yapabileceğini gösterecektim.

Dave, "Kaybedenler servis atar," dedi ve Catherine'i tokatladı.

O hıyarın kızımıza kötü sportmenliği öğretmesine imkan yoktu.

Austen benden çok uzakta olmayan kumda duran topa doğru koşmaya başladı.

"Ben hallederim," dedim kumların üzerinde tepinerek.

Gözlerini bana dikti ve kahverengi derinliklerinde parlayan umudu kaçırmadım. Son yirmi dört saatte onu yeterince hayal kırıklığına uğratmıştım. Ona neler yapabileceğimi göstermenin zamanı gelmişti.

Topu ellerimde yuvarladım. Bir, iki, üç nefes alıp servisin nasıl atılacağını hayal ettim.

Bu adımı ne zaman bırakmıştım? Nefes almaya devam ama bu tekniği daha çok kendimi sakinleştirmek için kullanıyordum. Son on beş yıl içinde bir noktada görselleştirmeyi bırakmıştım. Geleceğim rotasından saptığında, olasılıkları hayal etmeyi bırakmıştım. Uyum sağladım. Dave için yaptığım gibi.

"İyi misin?" Austen sessizce sordu.

Bakışlarımı ona doğru kaldırdım, geniş omuzlarına, ayaklarını kuma sağlam basışına, vücudunun enerjiyle nasıl titreştiğine baktım. Harekete geçmeye hazırdı. Elimdeki topa bakıyordum.

"Henüz emin değilim," dedim dürüstçe. Sonra iki adım ileri atıldım, topu havaya fırlattım, havalandım ve sağ elimi topa vurdum.

Kahretsin, dirseğimi düşürdüm ve top filenin tepesine çarptı. Kalbim boğazıma düğümlendi. Gösteriş yapmanın bedeli buydu. Eski sevgilimin, kolay etkilenen kızımın ve çok saygı bir adamın önünde bir servis hatası.

Sonra diğ er tarafa devrildi ve Dave ile Catherine ona ulaşmak için çabalamaya başladılar.

Catherine topu havaya kaldırdı ve oyun başladı. Austen'la birlikte koşturduk. Her birimiz topu elimizden kaçırıp kurtarmayı başaramadığımızda içimden kahkahalar y ukseliyordu. Ama kahretsin, Austen'ın yanında bu küçük başarısızlıklar kişisel hissettirmiyordu.

Aynı dönüşün peşinden giderken neredeyse  arpıştığımızda derin kıkırdaması etrafımı sardı. Kollarımı savurdum ve k  imın üzerine düştüm.

Catherine trib nlerde çok sık duyduğu bir şeyi taklit ederek gelen bir sesle, "Konuşmanız gerek," diye seslendi. Onun maçlarından sonra genellikle ebeveynlerin bağırarak söylediği tüm yararsız şeyler hakkında şakalaşırdık.

Austen'ın gölgesi üzerime düştü, sıcak güneşi engelledi ve beni daha da ısıttı. Elini uzattı. "Yeterince konuşmadık mı?" diye sordu ve bana göz kırptı.

Mutlu bir an için aramızda hiçbir şey değişmemiş gibi davranabilirdim. İki elimle onun elini tuttum ve beni pamuk şekerden yapılmışım gibi yukarı çekti ama bana o pamuk şekerin her bir telini yalamak ister gibi baktı.

Dave ihtiyacından fazla g   katarak servis attı. Topun saha dışına çıkması gerekiyordu ama Austen topu bana atacak kadar uzundu. Topu geri aldım ve fileye yaklaştım. Topu bana verdi.

Kas hafızası devreye girdi. Kuma batmış olabilirdim ama gücümü topladım ve geriye doğru esneyerek y kselebildiğim kadar yükseldim. Sonra kolumu ileri attım. Adrenalin ve saldırganlık u uşumun ortasında kararımı körükledi. Topu sırttan eski kocama doğru yönelttim.

Top tam hedeflediğim yere, karnına çarptı. Bir gümbürtüyle yana devrilmeden önce iki büklüm oldu. "*Kahretsin*," diye inledi.

Hız ya da güç beklemiyordu ve bu evliliğimiz için bir benzetme değil ?

"Güzel," dedi Austen nefesinin altından. Karşılıklı gülümsedik ve o hızla gözlerini kaçırdı. Mutluluğum azaldı.

"Vay be." Catherine'in gözleri kocaman olmuştu. Koşarak babasının yanına gitti. "İyi misin?" Cevap vermesini beklemeden şaşkınlıkla bana doğru döndü. "Anne! Seni hiç böyle görmemiştim!"

Gurur içimde çınılıyordu. Dave'i yere serdiğim için kendimi biraz kötü hissetmeliydim ama bunu umursayacak durumda değildim. "Benimle böyle antrenman yapmak için çok gençtin. Yaralanmanı istemedim."

Başını iki yana salladı. "Artık çok genç değilim."

"Haklısın. Artık kendimi tutmama gerek yok." Bu bilgi beni hafifleten özel bir özgürlüktü.

Dave'in alnı, voleyboldan daha fazlasından bahsetfark etmiş gibi kıvrıldı.

"Ne oluyor, Vienne?" Doğrulup ayağa çalıştı. "Biraz top kontrolü yap."

"Her zaman kontrol bendeydi."

Şaşırmış bir halde bakışlarımı karşıladı ve ciddi olduğumu anladı. Yüzü kıpkırmızı oldu. "Kırmızı gömlek için şanslı bir vuruş," diye mırıldandı.

Austen kaşlarını kaldırdı. O ve kızım beni izliyordu.

Sertleştim. Dave artık çocuğumuzun önünde yeteneklerimi küçümsemiyordu. "Birinci yılımda beni tanıımıyordun ama bütün sezon kırmızı forma giymedim. İkinci yılımda maç izlemeye gelemeyecek kadar meşgul olman da benim suçum değil, yoksa neler yapabileceğimi bilirdin." Elimi muzaffer bir edayla havaya kaldırdım. "Servisimiz."

On dokuz

VİYANA

Voleybol beni hafta boyunca kızlar gecesine taşımıştı. Bar meşguldü. Bölgede bir balıkçılık turnuvası vardı ve burası balıkçıların ve yaz turistlerinin akınına uğramıştı.

Tova, Sutton, Aggie ve ben yüksek bir masanın etrafında bir köşeye sıkışmıştık. Sesimizi duyurmak için bağırarak zorundaydık.

"Wilder yine Austen'la birlikte buraya geliyor," dedi Sutton, bakışları benimkilere kayarak. "Yemin ederim bizi gözetlemiyor. Sadece çoğu gece birlikte meşgul oluyoruz ve burası da sohbet etmek için şehirdeki en iyi bar. Purple Petal turnuva spesiyaillerine ev sahipliği yapıyor, bu yüzden oraya gidemezler."

Austen'ın buraya son gelişinde ona yaklaşan kadınları düşündüm. Barda geçen seferki kadar bekâr kadın kalabalığı yoktu ama yine de birkaç tane vardı. Ve Austen son derece çekiciydi.

Bu hafta onunla çalışmak cehennemin özel bir biçimiydi. Birbirimizin *O* yüzünün neye bilmiyormuşuz gibi davrandı. Ben de aynısını yapmıştım. Çok az

Catherine'in nasıl olduğunu ve Dave'in hâlâ şehirde olup olmadığını sormanın ötesinde bir konuşma.

Bana V bile dememişti. Daha da kötüsü, Pazar gecesinden beri bana bir kez bile Honey V dememişti.

Ona her baktığımda bir geri sayım görüyordum. Ayrılacağı günü kesin olarak söylememişti ama ev önümüzdeki hafta bitecekti. Evi boyayacak, eşyaları yerlerine yerleştirecektik ve sonra...

Aggie sanki aklımdan geçenleri okumuş gibi, "Austen'ın yanımda olmasını özleyeceğim," dedi. Başını salladı, kıvrıkcık bukleleri çılgına dönmüştü. "Ro ona bayılıyor ve Ansen'in yardım için onu Cody'den daha çok aradığını biliyorum çünkü o genellikle çok meşgul değil."

"Ve Austen onu Cody kadar sorgulamıyor." Tova sırtıttı.

"En büyük ağabeyim biraz tutucudur," diye Aggie.

Tova'nın dudaklarında bir gülümseme belirdi ve hülyalı bir iç çekti. "Evet."

Aggie burnunu kırıştırdı. "İğrenç."

Sutton kıs kıs güldü ve sanki altıncı hissi varmış gibi, tam ön kapı açılırken omzunun üzerinden baktı. Wilder içeri girmeden bir an önce bir ışık mızrağı barı kesti. Austen'ın söylediği bir şeye gülüyordu.

Wilden'ın bakışları hemen karısınınkini buldu. Bir kıskançlık bıçağı göğüs duvarımı deldi. Çok tatlı bir çifttiler.

Sonra Austen geldi. Masanın etrafına baktı, herkese başını salladı, bana diğerlerinden daha fazla zaman ayırmadı.

Oh, Tanrım, bu acıttı. Göğsümde sanki kalbim tam anlamıyla ikiye ayrılıyormuş gibi bir his oluştu.

Bu duygu doğru seçimi yaptığımı teyit etti. Daha birlikte değilken beni reddetmesi beni bu kadar , daha sonra ilişkimizi bitirdiğinde bir kül yığını olurdu.

Ama neden şüphe ve kararsızlıktan başka bir şey hissetmiyordum? Ve korku?

Diğerlerinin söylediklerine konsantre olmaya çalıştım ama aklım Austen'da kalmıştı. Wilder'la sohbet ederken onu fark eden insanları fark ettim. Uzun kahverengi saçlarına yeni fön çektirmiş, benim yaşlarımda bir kadın vardı. Benden daha güzel kıyafetler giyiyordu, sanki bir ofisten gelmiş gibiydi. Bense parktaki bir çocuğun yaz gününden gelmiş gibiydim.

Buraya gelmeden önce Catherine ile akşam yemeğinden sonra arka bahçede voleybol çalışmışım. Üzerimde hâlâ bol gri bir tişört ve pembe atletik şortum vardı.

Kızın üzerinde dar beyaz kapri pantolon, topuklu ayakkabı ve bol, mavi çizgili bir üst vardı. Yazlık. Profesyonel. Yine de seksi.

Bunu fark eden tek kişi ben değildim. Birkaç kişiyi tanıyor gibiydi ama onu daha önce etrafta hiç görmemiştim. Ona dikkat etmezdim ama Austen'a doğru kaçamak bakışları rahatsız ediciydi.

"Vienne mi?" Sutton sordu.

Austen'a bakarken yakalanmadığıma şükrederek bakışlarımı yabancından kaçırdım. "Pardon, ne dedin?"

"Dave'in durumu nasıl?" Sutton sordu. "Gerçekten mi?"

Hepimiz geldiğimizde, Catherine hakkında sorular sordular. Biraz da Dave hakkında, ama özel hayatlarımıza derinlemesine dalmaya hazır değildik.

"Dürüst olmak gerekirse," dedim, "katartık oldu. Bana yirmi yaşındaki Vienne gibi davranmasına izin veriyordum, finans uzmanına o kadar aşıktı ki onun nasıl bir pislik olduğunu görmezden gelmeye hazırdı. Kendi hayatında rahat edebilmek için başkalarının hayatından vazgeçmesini sorun etmeyen Dave gibiydi. Şimdi bunu yanına bırakmayacağım. Bu iyi hissettiriyor."

Ben çalışırken Catherine ve Dave birlikte takılıyorlardı ve akşamları Dave işlerini yetiştirmesi iddia ediyordu. Ancak yollarımız kesiştiğinde, özgüvenimi yavaş yavaş aşındıran tipik küçük iğnelemelerine artık tahammül edemiyordum. Benim yanımda dili tutuluyordu.

Güzel.

Kızlara voleyboldan bahsettim. Austen'ı cesaretlendirdiği için ona teşekkür ettim. Sutton'ın bakışları üzerimde keskinleşti ama başka soru sormadı.

"Bize anlattıklarına bakılırsa Dave'den hoşlanmıyorum," dedi Aggie, gülümseyerek, "ama bunu görmeyi çok isterdim."

"Gelecekte benimle voleybol oynayacağını sanmıyorum." Austen ve ben Dave'i çivilediğim oyunu kolayca kazanmıştık. Dave'in isteğine rağmen, Catherine üçüncü bir oyun için yalvarmıştı. Austen ve ben onu da almıştık. Beni tam potansiyelimle oynarken gördüğüne çok sevinmişti ve yıllar içinde yeteneklerimin ne kadar köreldiği önemli değildi. "Yarın gidiyor ve gelecek hafta antrenmanlara başlıyor."

"Boşanmandan nefret ediyorum," dedi Sutton, içinden sempati dökülerek. Sürecin ve duyguların nasıl olduğunu bilen tek kişi oydu ama o da eski kocasıyla yeniden evlenmişti. Paralel deneyimlerimiz olmadı. "Ama seni yıkmak yerine inşa edebilecek insanlarla çevrili olmana sevindim."

"Ben de." Bu kez bakışlarımın Austen'a yönelmesine engel olamadım. Dave'in önünde evde yaptığım onca işi göstermeyi ihmal etmemişti. Austen beni tüm benliğimi koymam için cesaretlendirmişti, bu Dave'le aramı bozmak anlamına gelse bile. Kendim ve kızım için buna ihtiyacım vardı.

"Hepiniz için çok minnettarım." Bileğimdeki bileziklerle oynadım ve bakışlarımı saçları alnına dökülen yakışıklı adamdan ve kolayca gülümseyen yontulmuş çenesinden ayırdım.

Bir hata mı yapmıştım? Onu bu şekilde özlemek, yaklaşan kalp kırıklığını ertelemeye değer miydi?

"Kuzey Dakota'da beni neyin beklediğini bilseydim yıllar önce taşınırdım," dedi Tova, sonra kaşlarını çattı. "Dur bir dakika."

Aggie kıkırdadı. "O zaman bu bardaki her heteroseksüel erkek sana asılırdı ve hiçbiri Cody olmazdı."

"Doğru." Tova'nın sırtışı utangaçtı. Cody, Tova gelmeden kısa bir süre önce Crocus Vadisi'ne taşınmıştı. Çok daha eskiye gitse evlenmiş olurdu. "Her şey kendi zaman çizelgesinde gerçekleşir ve benim aşk hayatım ve annelik yolculuğum kesinlikle daha önce gerçekleşmemeliydi."

Sutton başını salladı. "Umarım annelik yolculuğum hala devam ediyordur." Elindeki fıçı bira bardağından geriye kalan nem damlacıklarını inceledi.

Neredeyse "Ben *de*" diyecektim ama yine öksürmeye başladım. Otuzlu yaşlarımın ortasıydım. Kızım liseye gidiyordu. Bu hayalden uzun zaman önce vazgeçmiştim.

Çünkü Dave bunu istememişti.

Wilder ve Austen'ın kabinden çıktığını gördüğümde daha fazla çocuk sahibi olma konusundaki içgüdüsel tepkimi düşünmekten kurtuldum.

Wilder kasıla kasıla Sutton'a doğru ilerledi. Her zamanki gibi Wilder'ın yakınlığına uyum sağlamış ve yaklaştığını hissedebilmişti.

"Hey, bayanlar." Bizim duyabileceğimiz kadar yüksek sesle konuşabilmek için eğilmek zorunda kaldı.

Austen onun yanında durdu. Bana bakmadı ve Wilder'ın omzunu sıvazladı. "Ben gidiyorum. Tarihler için beni ara, ben ."

"Olur," diye cevapladı Wilder. İkisi de ne konuştuklarını detaylandırmadı ve başka kimse de meraklı görünmüyordu. Diğer herkes ne hakkında konuştuklarını biliyor muydu? Ailenin bir parçası olmadığım için dışarıda kalan tek kişi ben miydim?

Göğsümde biraz daha yanma olursa mide ekşimesi için ilaç stoklamam gerekecek.

Wilder'ın arkasında, Austen'ın barın önünden geçtiğini görebiliyordum. Çekici kadın yutkundu ve ellerini düzeltti.

Kusursuz pantolonunu. Adam onu geçmeden önce omzuna dokundu.

Gözlerimi dikmemeye ve Wilder'ın Sutton'ın hayvan kliniğinin genişletilmesiyle ilgili söylediklerine dikkat etmeye çalıştım ama Austen'ın durup söylediklerini duymak için başını eğmesinden, sonra başını sallayıp barda ona yaklaşmasından dikkatimi alamadım. Sonra elini uzattı ve o da elini tuttu, rahat sırtışı yerine oturdu.

Midem bulandı. Onunla konuşmaktan mutluydu. Buraya son gelişinde ona asıldığı zamanki gibi yapmacık bir kibarlık yoktu.

Kadının arkadaşı önce adama, sonra sırttı ve yana kaydı. Bir elini bara, diğerini kalçasına dayadı ve başını öne eğdi. Kadın konuşuyordu, elleri hareketliydi.

Kendime karşı dürüst olursam, aralarındaki ilişki barlarda yaşanan tipik flört şenliklerine benzemiyordu ama beynim seksi bir kadının yıkıcı bir adamla konuşması için başka bir neden düşünmeyi reddediyordu. Birlikte iyi görünüyorlardı. Adam, mekandaki bazı erkekler gibi mücevherli cepleri olmayan düz mavi kot pantolonu, temiz yeşil polosu ve kovboy çizmeleriyle. Kadın ise rahat kurumsal görünümüyle.

O bir şey söyler, o da cevap verirdi. Taburesinde dönmüş, ona bakıyordu. Yüzüne bakmıyordu ama çok yakındı. Birbirlerini duyabilmeleri gerekiyordu ama aynı zamanda...

Boğazımdaki yanma daha da arttı ve gözlerimin arkasında bir tane daha tutuştu.

İzleyemedim. "Gitmem gerek."

Sutton sözünü kesti. Ne dediğini duymamıştım ve boktan bir arkadaşım ama gitmem gerekiyordu. "İyi misin?" diye sordu.

"Buraya gelmeden önce Catherine ile pratik yapıyordum." Taburemden kaydım. "Sanırım pijamalarımı giyip başıma bir buz torbası koymam gerekiyor. Çok fazla güneş var."

Hepsi başını salladı ama yüz ifadelerinden Wilder olmasaydı daha fazlasını isteyecekleri anlaşılıyordu.

Kalabalığı iterek geçtim, çok kabaydım ama gözüm sadece çıkıştaydı. Kürek kemiklerimin arasında o tanıdık sıcak çarpmasını hissettiğimde, Austen'ın beni izlediğini biliyordum.

Gözyaşlarımı hızla kırptırdım. Sutton'ın Wilder'a olan uyumuna hayranlık duyarken, benim Austen'a olan uyumuma hayranlık duymam ne büyük bir haksızlıktı ve hepsi bir hiç için miydi?

Austen

Adaya yaslanmış, bu lanet projeye başladığımdan beri her sabah yaptığım gibi ön kapıyı izliyordum ve Vienne'in geleceğini biliyordum. Bu sabah gelişini beklediğim kadar korkuyordum da.

Onu görmek istiyordum ama haberi duyduğunda yüzünde beliren ifadeyi görmek istemiyordum. Haftanın geri kalanı aydınlatıcı olmuştu ve Salı ve Çarşamba günlerinden sonra zor bir sonuca varmıştım. Dün gece kararımı sağlamlaştırmıştı.

Dün gece barda tanıştığım kadın Leilani banyodan çıktı, bakışları kapı çerçevesini yerden tavana kadar okşuyordu. "Çok güzel."

Uzun kahverengi saçları düzgünce kıvrılmıştı ve sırtına doğru sarkıyordu. İyi bir gece uykusu çekmiş gibi görünüyordu. Benimki bok gibiydi.

"Seni sonra arayabilirim-"

Kapıda tanıdık bir tıkırtı vardı. Vienne'in üstünkörü vuruşu.

Nabzım hızlandı, onu gördüğüm için her zaman çok heyecanlıydım. Cadılar Bayramı'nda kapının diğer tarafından nasıl bir hediye alacağımı merak eden bir çocuk gibi, hangi kot pantolonu giyeceği konusunda heyecanlıydım. Köşesinde küçük bir yırtık olan bir arka cep nerede ben yakaladım renk

iç çamaşırı giyyordu. Ya da kalçalarında ve uyluklarında soluk lekeler olanları.

"İzninizle." Kapıya doğru gittim. Leilani mutfakta kaldı, etrafta dolaşıyordu.

"Günaydın," dedim onu içime çekerek. Üzerinde küçük delikli bir kot vardı. Şehvet içime işledi. Dün gece yaşadığım tüm o hüsrân dolu boşalmalardan sonra inanılmazdı.

"Günaydın." "İyi" kelimesini kullanmamasının bir sebebi varmış gibi görünüyordu. Gözlerinin altında koyu halkalar vardı ve omuzları kamburlaşmıştı. Onun da benim gibi cansız bir uyku çektiğini düşünmek bana sadece biraz zevk veriyordu.

Bakışları omzumun üzerinden kalktı ve sanki sırtına bir elektrik teli çarpmış gibi sarsıldı. "Oh. Aman Tanrım. Özür dilerim." Bir adım geri çekildi. Sertçe yutkunurken boğazı düğümlendi. "Misafirin olduğunu fark etmemiştim."

Gözlerini hızla kırıştırdı. Tam iyi olup olmadığını soracaktım ki sert ve şaşkın tepkisinin nedeni kafama dank etti.

Kendimi geri dönüştürülmüş köpek boku gibi hissetmemin nedeni Vienne olmasaydı, hemen her şeyi açıklardım. Onun yerine tek söylediğim, "Leilani geldi. Onu tanıyor musun?"

salladı ve yüz hatlarından ıstırap aktı. Gözleri buğulandı.

Ah, olsun. Utanç derimi dağladı. Eğer Vienne şimdi böyle davranıyorsa, o zaman neden bütün hafta boyunca içten ve dıştan tanıdığım biri yerine lanet olası bir tanıdık gibi davranmıştı?

Tüm hafta boyunca sergilediği soğukkanlı tavır, bu sabah ikiye bölünmemin sebebiydi. "O bir emlakçı," diye açıkladım.

Vienne burnunu çekti ve yutkundu. "Ne kadar uygun."

Neredeyse gülecektim ama hayal kırıklığım çok sıcaktı. Leilani'nin bana sinsice yaklaşmadığından emin olmak için göz attım. "Tatlım V, sikimin gördüğü tek şey sağ elim." O sözlerim karşısında gözlerini kırıştıtırırken eve girdim ve kapısını onun için açtım. "O

Dün gece kendini tanıttı ve bu sabah ikimizle de görüşmek için burada. Leilani," diye seslendim omzumun üzerinden. "Seni marangozlukla da ilgilenen iç mimarımla tanıştırmak istiyorum."

Leilani oturma odası, yemek odası ve mutfak arasındaki açıklıktan içeri girdi. Gülümsemesi genişti. "Merhaba! Vienne, değil mi?"

Vienne başıyla onayladı ama henüz eve girmemişti. "İçeri gel, V." Onun bu şekilde davranması hoşuma gitmişti. Kıskançlığını bastırmak için.

Parlak bakışlarını bana çevirdi. Sonunda içeri girdi, adımları tahta gibiydi. "Merhaba," dedi robot gibi.

Leilani bize doğru geldi, elini uzattı. "Ben Leilani Yager. Bölgede yeniyim." Heyecanla Vienne'in elini sıktı. Leilani elini bıraktığında Vienne'in kolu cansız bir şekilde yere düştü.

Gülümsememi kendime sakladım. Bütün hafta yalnız ve perişan haldeydim. Vienne'in de aynı şeyleri hissediyor olabileceğini düşündüm. Sonra üzüldüm.

Bu şekilde olmak zorunda değildi. Eğer birbirimiz için aynı şeyleri hissediyorsak, neden ayrılıyordum?

Leilani oturma odasında dolaşıyor, dün gece bana kendini anlatırken olduğu gibi elleri havada sohbet ediyordu. "Bir meslektaşımın dışarıdaydım ve Austen'ı işaret etti. Söylentilere göre evi satmak için tamir ediyormuş ama bir menajerle çalıştığını duymamış. Kendimi tanıtmam için beni cesaretlendirdi." Durdu ve bizimle yüzleşti. "Erkek arkadaşım ve ben aylar önce şehre taşındık ve adımı duyurmak oldukça zor oldu."

Leilani'nin dudaklarından "erkek arkadaş" kelimesi döküldüğünde Vienne bir *ahh, görüyorum* hareketiyle çenesini kaldırdı.

"Austen beni kovalamayacak kadar nazikti." Bakışlarını tavana dikerek üç altmışlık bir dönüş yaptı. "İlk tadilatın ne kadar kötü olduğunu duymuştum. Bu kadar iyi yapmandan etkilendim.

bir çiftlik evinin ambiyansını geri getirdi." Birkaç adım ilerledi ve bir dönüş daha yaptı. "İçeri girdiğinizde çiftlik evi havasına kapılıyorsunuz ama sonra etrafta dolaştığınızda her şeyin modern olduğunu görüyorsunuz. Güzel bir uzlaşma."

"Teşekkür ederim." Vienne bir elini saçlarının arasından geçirdi ve elini başının üzerinde tutarak durakladı. "Üzgünüm, bu sabah biraz kendimde değilim. Başım ağrıyor."

"Oh, sorun değil." Leilani'nin gülümsemesi utangaçtı. "Bana çok konuştuğum söylendi."

"Hayır, öyle değil. Gevezeliğini kucakla. Herkesin canı cehenneme."

Leilani'nin gözleri parladı ama sırtışı daha da genişledi. "Teşekkür ederim. Erkek arkadaşım da aynı şeyi söylüyor. Ama o daha çok küfrediyor." Omzundan sarkan bez çantasını karıştırdı. Bir kartvizit göstererek Vienne'e uzattı. "İletişim bilgilerinizi almak isterim. Austen yaptığınız her şey hakkında beni bilgilendiriyor. Hem de kısa bir süre içinde. Etkileyici."

"Austen işin çoğunu akşamları ve hafta sonları yapıyordu," diye mırıldandı Vienne, hâlâ iltifatlara dayanamıyordu.

Leilani parmaklarını yere ve duvarlara doğru salladı. "Yine de sadelik. Sahteleri ayıklamış ve gerçek kemiklerin parlamasına izin vermişsiniz. Başkaları buraya gelip orijinal malzemeyi söküp yerine o dönemin nasıl görünmesi gerektiğini düşündüklerini koyabilirdi. Elbette güzel görünebilir ama inşa edilen ev bu değil. Hayır, bu eski bir çiftlik evinin güzelleştirilmiş hali. İçeri girdim ve buranın 1920'lerde inşa edildiğini düşündüm. Sadece o muhteşem küvet için kendi suyumu pompalamak zorunda kalmayacaktım. Her neyse." Çantasının askılarını sıkıca kavradı. "Bazı piyasa karşılaştırmalarını topladıktan sonra sizi ararım ve açık ev için bir zaman belirleyebiliriz. Ve evet, kesinlikle, bir anahtar kutusu ayarladığımızda, her şeyi ben yapacağım ve ayrıldıktan sonra içeri adım atmanıza bile gerek yok

gelecek hafta. Vienne yapamazsa ressamaları ve diğer her şeyi içeri alabilirim."

Vienne'in başı bana doğru döndü. Midem bulandı. Dün gece, Leilani'yi gördüğünde yüzünü görene kadar neden diğerlerinden önce gittiğini merak etmişim. Bizi konuşurken görmüş ve üzgün bir şekilde bardan kaçmış olmalıydı. Ve şimdi, ona kasabadan beklediğimden daha erken ayrıldığımı söylemek zorundaydım.

Vienne

Dün gece sadece bir bira içtiğime inanmak zordu. Başım ağrıyarak ve gözlerim ağlamaktan kaşınarak uyandım.

Kafam karışmıştı. Austen'ın başka bir kadınla konuşmasına nasıl bu kadar üzülmüş ve eve gidip Catherine duymasın diye yastığıma kapanmışım? Kendimi acıdan kurtarmam gerekirken, mutfağında takılan muhteşem kadını gördüğümde neredeyse yeniden feryat etmeye başlayacaktım.

Hay .

Artık gidiyordu ve ben bunu *biliyordum* ama gerçek beni çok etkiledi.

Ne halt ben?

Leilani, Austen'ın ayrılacağı haberi duyulduktan kısa bir süre sonra ayrılmıştı. Çiçeksi parfümü havada asılı kalmıştı. Burnum isyan etmek istiyordu. Elbette güzel kokuyordu ama beynim bu evde başka bir kadının kokusundan hoşlanmıyordu.

Parmaklarımı şakaklarıma bastırdım. "Ne zaman gidiyorsun?"

Beklediğimden daha uzun süren duraksaması karnımda biriken korkuyu daha da artırdı. "Bugün."

Bacaklarım tutmuyordu ama oturma odasında üzerine oturacak bir şey yoktu. Onu doğru duymuş olamam.

"Bugün mü?"

Zamanım olması gerekiyordu. Düşüncelerim hâlâ karmakarışık.

Yüksek ses tonum karşısında irkildi. "Üzgünüm, dün gece seni aramak için çok geç oldu." Uyanık olabilirdim.

"Ama Eliot Wilder'a ulaştı. Çalışanlarından birinin ailesiyle ilgili acil bir durumu varmış, diğeri de hastalık izindeymiş.

Yardıma ihtiyacı olabilir. Wilder birkaç gün yardımcı olabilir ama Sutton'la birlikte Bismarck'taki doğurganlık uzmanıyla randevuları var."

Doğru ya. Sutton dün gece ben Austen'a dalmışken bundan bahsetmişti.

Austen omuz silkti ve kollarını göğsünde kavuşturdu. En azından beni hayal kırıklığına uğrattığı için üzgün görünüyordu.

"Her neyse, Leilani ile tanıştıktan sonra ona ayrılmadan önce evdeki her şeyi bitiremeyebileceğimi ve listeye ihtiyacım olduğunu söyledim ve o da işçilerin bitirmesi için yardım etmeyi teklif etti. Evin açılışında burada olmama bile gerek yok. Soruları olabilir ve siz hem iç mimar hem de komşu olduğunuz için... Fazladan harcadığınız zaman için size ödeme yapacağım elbette."

"Sorun değil." Hiçbir şey yolunda değildi. Evin açılışına gelmeyecek miydi? Bu muydu yani? Hazırlıklı olmam gerekirken endişelendiğim son şey işimdi. Bugünün geleceğini biliyordum ama... kendimi gerçeğe hazırlamamıştım.

Bana herhangi bir soru gelmemiştir ve Austen'ın artık komşum olmamasına hazır değildim.

"Bunun için endişelenme," diye mırıldandım.

"Eğer istemiyorsan Wilder'a sorabilirim. Bu tür şeyler Cody'nin gergin olduğu konulardır. Onunla konuşabilirim."

Küçük bir gülümseme dudaklarımı kaldırdı. Cody'nin sürekli bahsedilen gergin halini bilmiyordum. Tova onu çok fazla düşünürsem kıskanacağım şekilde gevşek tutuyordu. Çünkü Austen benim Tova'ya çok benziyordu, sadece o gidiyordu. Bugün.

Fikrimi değiştirip kalmasını istemek için o gidene kadar vaktim olduğunu, ama sonra UNO kartını çekip daha erken gideceğini söyledi. Ve ben çok uzun süre bekledim.

Yirmi

AUSTEN

Gün sıcaktı ve üç yaşındaki bir Arap atıyla zemin çalışması yaptığım süre boyunca rüzgâr yüzüme kum püskürtmüştü. Ana eve doğru yürürken şapkamı çıkardım. Yirmi yıl sonra, büyüdüğüm aynı yatak odasına geri dönmüştüm.

Ev farklıydı. Eliot evi, duvarları hayvan kafalarıyla dolu, son derece demode bir yer yerine zevkli ve modern bir şekilde yeniden düzenlemişti. Avcıların neden av başarılarını asmak istediklerini anlıyordum ama kahvaltı için Eggos'umu keserken bir geyiğin bana bakmasını istemiyordum.

Koçun kafası en kötüsüydü, oturma odasına monte edilmişti ve oturup televizyon izlediğim için beni sessizce yargılıyordu. Hiçbirimiz koç avlamamıştık ve Barns bize o lanet şeyi nereden bulduğunu hiç söylememişti. Eliot onun ilk giden olduğunu söylemişti. Kendi yatak odasını da tutmuş, babamızın yattığı ana yatak odasını boş bırakmıştı. Kimse o alana sahip çıkmak istemedi.

Kovboy şapkamı çıkardım ve bacağıma vurdum. Kabaran tozlar anında uçup gitti. Saçlarım rüzgârın etkisiyle karıştı ama terden sıırıslıklam olmuş saç tellerimin kurutulması gerekiyordu.

Kapıdan garaja doğru adım attım. Kapı neredeyse elimden çekiliyordu. Kapı tokmağını el yordamıyla bulup kapattım. "Lanet olası rüzgar."

". "

"Siktir!" diye bağırdım. Eliot'ı kaşlarını kaldırmış, genellikle boş olan garajın ön tarafındaki tezgâhtan bana bakarken buldum. tür talimat okuyordu. Çiftlikte her zaman bir şeyler bozulurdu. "uyar, olur mu?" Kükredim.

"Neden? TSSB mi var sende?"

Kısmen ciddiymi. Ona kaşlarımı çattım. "Her gazinin TSSB'si yoktur."

"Nasıl kaçtın?"

Şapkamı tekrar bacağıma vurdum. Garajın penceresinden içeri süzülen güneş, şapkanın kenarından uçuşan tozu görmeme yetecek kadar ışık veriyordu. "Bilmiyorum ama ben de terapiye gittim."

İkinci kaşını kaldırdı. "Ciddi misin?"

"Evet," diye mırıldandım. Neden herkes bunu şaşırtıcı buluyordu? "Ama genel olarak iyi olurum. Neden bazı insanların sorun yaşayıp bazılarının yaşamadığını size söyleyemem." Şapkamı kafama geçirdim, yoksa bacağıma vurup duracaktım. Eliot haklıydı. Çok huysuzdum. "Otoparklarda araba kullanmaktan nefret eden bir arkadaşım var. Çok sinirleniyor ve kendini kaybediyor. On yıl önce hapisten çıkan bir başkası hâlâ havai fişeklerle sorun yaşıyor ama bir başka arkadaşım havai fişeklere binlerce dolar harcıyor ve 4 Nisan için kamyonetinin arkasını dolduruyor. Aynı görevlerin bulunmuşlardı."

Eliot omuz silkti. "İyi olduğuna inanıyorum ama neler oluyor?"

Çim biçme makinesine yaslandım. Ben büyürken annem çıktıktan sonra garajda bir kez bile araç olmamıştı. Orası bizim atölyemiz ve depomuzdu.

Kalın kafalıyı oynayıp ona ne demek istediğini ama zihinsel olarak berbat bir durumdaydım. Vienne'e gideceğimi söyledim -hem de temelli- ve çok şaşırdı. Ama hepsi bu kadardı.

Gidiyordum. Bunun ne anlama geldiğini biliyordu. Ve bana gerekirse Leilani'ye yardım edeceğini ve ben yokken eve göz kulak olacağını söylemişti. Sonra da evden ve hayatımdan çıkıp gitti.

Bir yanımda son kez birlikte olmadığımızı söylemesini umuyordum. Belki de boş bir evin avantajını kullanmalıydık ve... İncinmiş ve hayal kırıklığına uğramıştım. "Vienne'e daha fazlasını istediğimi söyledim."

Şaşkınlık yüzünü aydınlattı. Talimatları çalışma tezgahının üstüne fırlattı. "Bu konuşmaya önce bir bira içelim."

"Güvertede içmediğimiz sürece sorun yok."

Bakışları ölçüye dönüştü. Ona arka güvertede soğuk bir bira içmenin neden sadece oluşturduğum kendine acıma çemberini tamamlayacağını söylemeyecektim.

"Zaten çok rüzgarlı," dedi ve içeri girdi.

Çamaşır odasına doğru arkasından yürüdüm. Deterjanın yumuşak kokusu, üzerimi kaplayan at teri kokusunu zar zor bastırıyordu. Mutfakta Eliot buzdolabının paslanmaz çelik kapağını açtı ve iki longneck çıkardı. Üstlerini çıkardı ve birini tezgâha doğru kaydırды.

Bir yaz günbatımı değildi.

Rahatlamak yerine daha da tuzlandım. Geçerken şapkamı oturma odasındaki koltuğa fırlattım ve adadaki tabureye uzandım.

Eliot biramı yeniden doldurmaya hazırmış gibi karşımda durdu. "Burada olduğuna ve seni bir hafta içinde havaalanına götürmem gerektiğine göre hayır dediğini anlıyorum."

"Onun ezik eski sevgilileri şansımı mahvetti."

Uzun bir aldı, bakışları üzerimdeydi. "*Seni* mahvettiler Şansın var mı?"

Ruh halim karardı. "Bu da ne demek oluyor?" Cevap vermesine izin vermedim. "Ben lanet olası bir beyefendiymim. Çıktığım kadınlara doğru davranırım, bunu biliyorsun. Tıpkı senin yaptığını bildiğim gibi."

"Çünkü biz Barns değiliz."

Başımı salladım, suratım asıktı, biramı görmezden geldim.

"Peki, gerekçesi neydi?" diye sordu.

"İlk olarak, Catherine'in tepki almasını ya da ticari itibarının zedelenmesini istemiyordu. Sonra, ilişkilerle işi bittiği için. Bana güvenmiyor. Bana güvenmek istemiyor," diye düzelttim.

"Onu yedirip içirdin ve-" Başımı salladığımda durdu.

"Onu dışarı çıkarmaya çalıştım. Öğle yemeğine bile gitmedi. Sadece bir kez, barda bana asıldıkları için birlikteymişiz gibi davrandım - onun önünde." Hayal kırıklığım taşıyor, ateşimi yükseltiyordu. Bira şişemin yarısını emdim.

Summer Sunset kadar iyi değildi, lanet olsun.

"İkiniz sadece sevişiyordunuz ve sen daha fazlasını istediğini o hayır mı dedi?" Homurdandı.

Ona ters ters baktım. "Sikişmekten fazlasını yapıyorduk." "Ne gibi?"

"Ev üzerinde çalışmak." Arka güvertede soğuk bira içmek.

Kıkırdadı ve başını salladı. "Tanrı dünya kadınlarına yardım etsin. Peşinde bir kalabalık olacak."

"Pislik."

Gülümsemesi daha da genişledi. Birasını bitirdi, buzdolabına ve tezgâhın üzerine iki tane daha soğuk bira koydu. "Ondan gerçekten hoşlandın."

Birama ters ters baktım.

"Ve , pes ediyorsun."

Bakışlarımı tekrar ona çevirdim. İfadem bu şekilde donacaktı. "Daha fazlasını istemiyor."

"Neden korktuğunu biliyor musun?"

Bir omzumu kaldırdım ve ilk biramı cilaladım. İyi bir önlem olarak ikincisinden de bir yudum aldım. Kanım hâlâ sıcaktı. Ne kadar az çabaladığımı gösterdiği için Eliot'a lanet olsun. "Bilmiyorum. Eski kocası daha fazla çocuk istemediğine karar verdi ve onun erkek olup kendinden fazlasını düşünmesi için dırdır etmesinden hoşlanmadı, bu yüzden boşanmak istedi. Şimdi evli ve bir çocuk bekliyor."

"Ouch."

Başımı salladım. "Bir de şu adam var-"

"Adı neydi onun?"

Başımı salladım. Theo, ama o pisliğin adını söylemiyordum.

Eliot yüzünü buruşturdu. "Sanırım onunla bir kez karşılaştım ve kartonun daha heyecan verici olacağını düşündüm. Vienne'in onda ne bulduğunu anlayamadım. Bitirdi mi?"

Eliot'la paylaşmak istemediğim şeyleri bana özel olarak anlatmıştı. Kızı mümkün olan her şekilde inciten, hor görülen bir aşık olmayacaktım. Bundan daha iyiydim. "Aynı fikirde değillerdi. Kız onun için çok güçlüydü."

"Bir eğilim fark ediyorum. Peki ya Jake?"

Jake'le yattığını nereden bildiğini sorma zahmetine girmedim. Eliot Crocus Vadisi'nde benden çok daha fazla bulunuyordu. Kaliforniya'ya gittiğimde benden çok daha fazla şey biliyor olacaktı. Başımın üzerindeki kara bulutlar karardı. "Hâlâ becerebildiği herkesle yatıyordu ve o da birçoğundan biri olmak istemediğine karar verdi."

Başını bilerek salladı. "Bir çeşit trend. Dr. Jake istediği zaman istediğini yapmak istiyor ve kimsenin ona yapmamasını söylemesini istemiyor." Parmaklarını adaya vurdu, alnı çatılmıştı. "Senin de aynısını yapacağından endişeleniyor-eğlencene müdahale ettiğinde onu geride bırakacağından."

Ben onlar gibi değildim. "Kendimi başka nasıl kanıtlayabilirim bilmiyorum."

Bir çıkardı. "Gitmek değil."

Öfke, bu rüzgârda bir ot yangını kadar sıcak bir şekilde içime işledi. "Beni istemiyor," dedim sıkıca.

Birasının ağzıyla beni işaret etti. "İstiyor ama onunla işin bittiğinde onu bırakıp gideceğinden korkuyor. Ki..." Başını bir yandan diğer yana eğdi. "Öyle sayılır."

İçimdeki ot yangını bir cehenneme dönüştü. "Ne oluyor Eliot? Onlarla bir iş kurmam için bana güvenen adamlara 'Üzgünüm, yapamam. Beni istemeyen bir kadını takip etmek zorundayım' mı demeliyim?"

"Buna cevap veremem, dostum." Çileden çıkarıcı bir ahmaktı. "Ama görünüşe *göre* onunla *görüştüğünüz* süre boyunca bir bacağın kapıdan dışarıdaymış" -yine lanet kaşlarını kaldırdı- "birbirinizi *görüyormuşsunuz*."

"Eğer isterse söyledim."

"Elbette." İkinci birasını da içti ama bir tane daha almadı. "Bu yüzden planladığımızdan da erken çıktın ve açılış için geri dönmüyorsun bile."

O anlamadı. Açık evde olmasaydım hem benim de Vienne için daha kolay olurdu. Biramın geri kalanını emdim. Soğuk sıvı akü asidi de olabilirdi. Boğazım yanıyordu ve midemde fırtınalar kopuyordu.

"Bak, hepimiz beyefendiyiz. Sen, ben, Cody, Wilder. Birlikte büyüdükten sonra bundan emin olduk. Cody, Meg'le evlendi ve mutlu olmadığını kabul edemeyecek kadar onurluydu, Meg de aynı şeyi yapamayacak kadar inatçıydı ama bu artık tartışmalı bir konu. Tova ile evlenen Cody tamamen farklı bir adam ve daha çok ikimizin de çocukken sahip olduğu kardeşe benziyor. Bir de Wilder var. Sutton'la ikinci kez evlenen Wilder'ın aynı Wilder olduğunu mu düşünüyorsun?"

ilk kez mi?" Uyuşmuş bir halde başımı salladım. "Bir de biz varız. Sen ve ben uzun zamandır anlamlı bir ilişki yaşamadık... hiç."

Bana attığı bakış farklı bir şey söylemem için beni cesaretlendirdi. Söyleyemedim.

"Ben iyi adamım." Kadınlar iyi adam istemezdi ama bu bahane kulağa zayıf geliyordu.

Dişlerini sıktı ve nefesini içine çekti. "Ben de öyleyim. Çok iyiyim ve bu kolay çünkü kimseye fazla bağlanmadığımdan emin oluyorum."

"O zaman annem gibi gidemezler," diye mırıldandım.

"Anket diyor ki- Kahretsin, üzgünüm. Wilder'ın veteriner kliniği ek binasını yapmasına yardım ettiğimden beri Sutton'da çok bulundum. Ama evet. Ailelerimiz bizi mahvetti."

İyi bir adam olmanın bir ilişkiyi nasıl mahvedebileceğini anlamıyordum. Eliot'ın sözleri bana ulaşmıyordu, ama... aklımda kalmıştı. Söyledikleri beynimin içinde dönüp duruyor, duyulmak için ısrar ediyordu. Sevgililerime doğru davrandığımdan emin oldum, böylece çekip gittiklerinde bunun benim hatam olduğunu söyleyemezdin.

"Önümüzdeki haftanın sonunda Kaliforniya'da olmam gerekiyor."

"Evet," dedi.

"Çok fazla planlama yaptık."

"Eminim öyledir." Buzdolabına gitti.

"Benim yatırıma güveniyorlar. Benim de diğerleri gibi çalışıp para getirmeme ihtiyaçları olacak."

Bira yerine bir kütük yaz sosisi . Sucuğu tezgâhın üzerine bıraktıktan sonra bıçak aramaya koyuldu. "İstedğin bu mu?"

"Ne için?"

"*Ciddi* misin, *salak* herif?" gibi gözlerini devirdi. "İnsanları ve binaları korumak sonra da emekli olunca plaj mi olacaksın?"

Çenemi ileri geri hareket ettirdim. Yaz sucuğu bir kâğıt havluya sarılıp önüme kondu. Ben cevap vermeye çalışırken Eliot kraker, krem peynir ve jalapeño jölesi çıkardı. Midem, mide ekşimesi yaşamadığımı, bağırsaklarımda bir sorun olmadığını belirtmek istercesine guruldamak için o anı seçti.

Kalbim acıyordu.

"Hayatımın geri kalanında yalnız olmak umurumda değil." Siktiğimin yalancısı.

Eliot da bana aynı şeyi söyleyen bir bakış attı. Bakışlarını indirdi ve bir Ritz'in üzerine krem peynir sürdü. "Ben de öyle."

Ses tonu aksini söylüyordu.

İçimi çektim ve ellerimi yüzümde gezdirdim. "Vienne'i istiyorum ve çalışmaktan başka bir şey yapmak istememesi ve Catherine mezun olduktan sonra biraz daha çalışması umurumda değil. Beş çocuk daha istemesi ve bunları kırk yaşına gelmeden önce istemesi umurumda değil."

Midem kendi kendine düğümlendi. "Bir sorum var."

"Sadece bir tane mi?" Alaycı bir pislik gibi sordum.

Krakerinin üzerine bir topak jöle koydu. Yaz sosisi eklemek yerine hepsini ağzına attı. Çenesindeki kaslar esnedi. Beni bekletiyordu. Ahmak.

Yutkunduğunda, bir kraker daha yemeye başladı. Bana yardım et-

"Vienne'e teklifte bulunurken," dedi sonunda, "kalmanı istediğini söylerse ne yapacağını düşündün mü? Çünkü eğer cevabın erkeklerden sana birkaç ay daha süre vermelerini isteyeceğin yönündeyse, bu daha çok kendine bir çıkış yolu bulmak için beklediğin anlamına geliyor."

Ben de tam olarak bunu yapmayı planlıyordum. "Ona bir çıkış yolu veriyordum."

O seçildi yukarı başka birkraker ve ve
Tereyağı Bıçak. "Bundan emin misin?"
Hayır. Değildim.

Yirmi Bir

VİYANA

Marly elini bebeğinin karnına götürdü ve neredeyse gözlerim yaşaracaktı. Bulaşıkları bulaşık makinesine yerleştirmeye devam etmek için tezgâha doğru döndüm.

Annem beni ve Catherine'i akşam yemeğine davet etmişti. Yemeğimizi yemiştik bile. Bulaşıkları yıkıyor ve Austen'ın muhtemelen yakın zamanda Crocus Vadisi'ne dönmeyeceğini söylediğimde gözlerindeki hayal kırıklığını unutmaya çalışıyordum.

"Yine işemem lazım," diye homurdandı Marly. "Hemen döneceğim."

Saçlarımı yüzümden uzaklaştırdım ve bazı teller nemli parmaklarıma dolanınca kaşlarımı çattım. Annem sürgülü kapıyı açtı ve içeri girdi.

"Merak etme," dedim Marly'ye. "Git ayaklarını uzat."

"Evet, evet." Annem kapıdan dışarı baktı. "Catherine, Dustin'i s'mores'a erken başlaması için ikna etti." Kıkırdadı. "Şu kız ve onun tatlıları."

"Emin misin?" Marly sırtını dikleştirdi. "Sanırım ayak bileklerim şişiyor."

İçimden bir kıskançlık atışı daha geçti. Ne zamandan beri hamile kadınları kıskanır olmuştum? Dave'in açıklamasından sonra beynimin bir bölümünü kapattığımdan beri. En yakın arkadaşlarımla ve ailemin yanında bile hamile kadınlar ve mutlu küçük aileler karşısında kullandığım mesafeli tavrımı sürdürmüştüm. şimdi, zihnimin o kısmı açılmıştı.

"Git ve rahatla Marly," dedim duygularımın kabarmasını gizleyerek. "Neredeyse bitirdim."

Marly hepimize bir gülümseme attı ve koridorda gözden kayboldu.

Annem, "İkinizin iyi anlaşıyor olmanıza çok sevindim," dedi.

Aptal rolü yapma zahmetine girmedim. Marly ile rahatsızlık ortadan kalkmıştı. "Evet, o iyi biri."

Bulaşık makinesini çalıştırdım ve kalan bulaşıkları yıkamak için doğrudum. Catherine atları göreceği için o kadar heyecanlanmıştı ki yemekten sonra babamla kardeşimi ata binmeye götürmüştü. Başından beri ateş yakmak için lobi yapmış olmalı.

Annem bir bulaşık havlusu kaptı ve yanıma yerleşti.

"Sen pişirdin anne. Bunu ben alabilirim." Ben kendimi pek sosyal hissetmiyordum. Zaten bulaşık yıkamamın ana nedeni de buydu ve bu konuda eleştirilmeye ihtiyacım yoktu.

"Seninle biraz sohbet etmek istedim." Bulaşık havlusuna bir fiske vurdu. "Madem sadece ziyarete gelmiyorsun."

Bir tencereyi sabunlu suyun içine attım. "Çünkü hayatımdaki tüm seğıimlerim yüzünden eleştirilmek istemiyorum."

Bakışları üzerimde ağırlık yapıyordu. Ne söylediğimi fark ettim. Daha doğrusu ne kadar açık söylediğimi. Yirmi yıl akıp gitmiş ve ben annemle tartışan huysuz bir genç kız olmuştum.

Marly koridordan çıktı ve gülümseyerek dışarı koştu, umarım benimle aramızdaki gerginlikten habersizdir.

Anne.

Nefesimi bırakarak ellerimi lavabonun kenarına koydum.
"Cullen değilim, Marly de değilim."

"Hayır, değilsin. İkisi gibi olmanı dilediğimi hiç söylemedim."

"Hayır, ama ne zaman işleri berbat etsem bana söylemeyi ihmal etmedin." Sesindeki kafa karışıklığı beni saldırganlaştırdı.

Küfür etmemden ürkmedi. Lanet olası bir yetişkindim ama annemin yanında genellikle küfretmezdim.

"Seni eleştiriyormuşum gibi mi hissettin?" diye sordu sessizce.

Ona yan gözle baktım. Yüz ifadesi dehşete düşmüştü. Elime bir bez aldım ve sanki başka bir hayatta bana haksızlık etmiş gibi taraklı patates tabağını . "Anlıyorum anne. Tam bursumu mahvettim."

"Catherine'e hata mı diyorsun?" Ses tonu daha sorgulayıcıydı ve savunmacı tavrımın daha da yükselmesini engelliyordu.

"Tabii ki hayır. Zamanlama iyi değildi ve dürüst olmam gerekirse adamın doğru kişi olmadığını anlamalıydım."

"Bir de bana sor," diye homurdandı.

Bulaşık bezini bir çırpıda suya fırlattım, onun yorumlarından birinden daha bıkmıştım.

Ellerini havaya kaldırdı. "Onda ne gördüğünü biliyordum. Ona hoş karşılandığını hissettirmeye çalıştım ama bu çok zordu." Burnunu çekti. "O kibirli bir pislik."

Bir kahkaha attım. "Evet. Öyle."

"Sadece... üniversiteye gittiğinde değiştin ve bunun okuldan mı, bebek sahibi olmaktan mı yoksa Dave'den mi kaynaklandığını bilemedim."

Dave. Ona atıfta için ne kadar uygun bir isim.

"Uzaklaşmak ve hayatı deneyimlemek istedin.

Dünya," diye devam etti, "ama sonra evde kaldın. Okulu bıraktın. Catherine'i bırakmadın ve bunun için seninle gurur duyuyorum. Ama bizi de içeri almadın."

Normalde ıslanmasına izin verdiğim özellikle pişmiş bir bölgeyi fırçaladım, ama elimde bir şey olması güzeldi.

Bu zor konuşma için ellerimi. Bütün bileziklerim tezgahın üzerindeydi. "Bunu duymak istemedim."

"Hiç yapmadın." İçini çekti. "Kalın kafalı. Tıpkı benim gibi, bazen. Sanırım bu yüzden seni rahat bıraktım. Yine de eve taşındığında gerçekten çok mutlu oldum."

Başımı ona doğru çevirdim. "Öyle miydin? Bunun vazgeçtiğimin bir başka işareti olduğunu sanıyordum."

"Pes ettin, Vienne." Şaşkın bakışlarımı üzerinde tuttu, ona meydan okumaya cüret ediyordu ama elimde hiçbir şey yoktu. "Catherine doğduğunda kendinden vazgeçtin. Okulu bırakman için hiçbir neden yoktu. Belki takımı bile." Tartışmak için ağzımı açtığımda avucunu bana doğru uzattı. "Bunu bilemeyiz, ama demek istediğim şu ki sen hiç yardım istemedin. Mutlu olmadığını anlayabiliyordum ama benimle hiç konuşmadın ve eğer bu benim yaptığım bir şeyse, tamam. Kabul ediyorum. Sanırım anneme çok benziyorum. Kusurlara işaret etmek, bunun bir insanı sadece kapatırken açacağını ummak."

Evet, olan tam olarak buydu.

Bulaşık havlusunu ellerine sardı. "Tanrı olsun; Theo'dan ayrıldığınızda kutlama yapmıştım."

"O bitirdi." Tanrım, bunu itiraf etmek iyi hissettirdi. Sanki artık taşıyacak yüküm kalmamıştı. "Çok fazla tavırlı olduğumu düşündü."

Gözlerinde gurur parlıyordu. "İşte benim tanıdığım Vienne bu." "Jake konusunda pek nazik değildin."

"Neden olayım ki? Sana iyi davranmayacak bir adam olduğunu biliyorum." Bakışları tartışmam için beni cesaretlendirdi. Yapamadım.

"Biliyorum. Buna hazır olduğumu sanıyordum."

"Ve sen değildin. Çünkü hayatım, hayattan daha fazlasını istediğin çok açık ve zayıf erkekler için kendini küçülttüğünü görmekten bıktım."

Annemin Austen'ın voleybolda yaptığı şeyin aynısına dikkat çekmesine şaşıramadım bile çünkü ben de bundan bıkmıştım. Kendim gibi hissetmemekten çok yorulmuştum. Gerçek Vienne'i ortaya çıkaran tek kişi gitmişti. "Austen benden ve ondan daha fazlasını istedi."

Kollarını kavuşturdu ve kalçasını tezgâha yaslayarak bana baktı. Birkaç dakika önce fırında pişmiş taraklı patatesin çıktığını itiraf etmemin zamanı gelmişti. Onun yakınlığını görmezden gelerek tabağı duruladım.

"arasında bir şey olmadığını sanıyordum," dedi alaycı bir ses tonuyla.

"Bu bir anlaşmaydı. Jake'le olanlardan sonra, itibarımı korumak ve Catherine'in bunu duymasını engellemek içindi."

"Daha fazlasını istemedin mi?"

"Her şeyi istedim," diye fısıldadım. Bileğimin arkasını alnıma bastırdım. Boğazım düğümlendi ve gözyaşlarımla savaştım. İlk kez ne istediğimi açıkça itiraf ederken, beraberinde gelen korkuyu da kabul ediyordum.

Korku olmadan, Austen'la birlikte olmayı ne kadar derinden istediğimi hissedebiliyordum. Onunla ne kadar mutlu olduğumu. Kendimi ne kadar güvende hissettiğimi. Onun gidişini görmenin beni korkmaktan daha çok incittiğini söyleyebilirdim.

"Tekrar incinmekten mi korktun?"

Burnumu çekerek başımı salladım. "O çıktığım en iyi adam. Evde yaptığım her şeyi Dave'e anlattığından emin olduğunu biliyor musun? Ve onun seksi emlakçısına? Ben kıskançlıktan çatlarken, onunla konuştuğunu görmek uykularımı kaçırırken, o benim ne kadar iyi olduğumla övünüyordu. Ve bu ona hayır dedikten sonraydı."

"Oh, Vienne."

"Ve beni Dave'e voleybol topuyla vurmam için cesaretlendirdi."

Annemin kaşları kalktı. "Öyle mi? Bunu görmek isterdim."

Bir kahkaha attım. "Catherine yaptı ve bence bunu yaptığımı görmesi önemliydi. Merak etme, kasıtlı olduğunu bilmiyor."

Annemin gülümsemesi zayıftı. "Sen çok korkusuz bir çocuktun, Vienne. Korkusuz Vienne'i daha çok görüyorum.

ev işleriyle uğraşmak, voleybolda uzun saatler çalışmak ve okul için tüm eyaletimiz kadar nüfusu olan bir şehre taşınmak. Eleştirel olduğum için özür dilerim ama kızımın solmasını izlemek benim için eğlenceli değildi. Catherine'in bunu yaşadığını görmeyi hayal edebiliyor musunuz?"

Catherine'in ışığının söndüğünü düşünmek lanet olası kalbimi kırdı ve bunun bir erkek yüzünden olma ihtimali beni neredeyse çılgına çevirdi. "Belden aşağı vurdun anne."

Pişman değildi. "Austen konusunda ne yapacaksın?"

"O gitti. Çok geç kaldım."

Yavaşça nefes aldı, beni inceliyordu. Sonra döndü ve bulaşık havlusunu aldı. "Benim yetiştirdiğim Vienne böyle bir şeyin onu durdurmasına izin vermezdi. Belki de yardım istemelisin."

Yardım istemek berbattı. Barda olmak yerine, kızlara evimde, ateş çukurunun etrafında buluşup buluşamayacağımızı sordum. Catherine, babası ve Austen'la birlikte oynadığımız parkta bazı arkadaşlarıyla antrenman yapıyordu.

Kızlar gelmeden önce ateşi yaktım. Her adımda Catherine'in Austen'ı ne zaman davet ettiğini hatırlıyordum. Özellikle de o içeri girdikten sonra nasıl sohbet ettiğimiz üzerinde durdum. Onunla konuşmak kolaydı. Onun yanında kendim olmak aynı hem zor hem de basitti. Gerçek Vienne'i görmüştü ve bu korkutucuydu. Onun işe yaramaz bir duvarı balyozla yıkışını izlemişti. Ve gitmişti.

Ben onunla daha fazla devam etmeyecekçe belirtmeden gitmemişti.

Eğer o ben olsaydım, yıkılırdım. Ama onun yokluğu beni yıktı.

Sutton parmaklarını uzun örgüsünün üzerinde oynattı. Bunu yapmak için saçımı uzatmalıydım. Bu gece sürekli kıpırdanıp durduğum bileziklere ihtiyacım olmazdı.

"Şu ana kadar her şey yolunda görünüyor," diye açıkladı. "Bebek cephesinde. Wilder'ın yüzücüleri normal. Biraz daha test yaptırmam gerekiyor ama şu ana kadar doktor ilerlemememiz için herhangi bir neden bulamadı." Sırtışı tereddütlüydü. "Heyecanlanmamaya çalışıyorum."

Aggie ona, "Doğru zamanı bekledin," diye güvence verdi. "Bunu daha önce yapmadığın için pişman olduğunu biliyorum."

"Kendimce sebeplerim vardı ama şimdi işin içinde olduğumuza göre keşke her şeyi daha önce araştırsaydım diyorum." Daha geniş gülümsedi. "Wilder'ın yanımda olması konusunda endişelenmemek gerçekten çok güzel. Buna hâlâ inanamıyorum. Her bir randevu."

"İkiniz adına çok mutluyum," dedi Tova.

Aggie ve ben başımızı salladık. O hafif kopukluk geri gelmişti. Sutton için mutluydum. Onun için korkuyordum. Gergindim. Ama aynı zamanda, onun gibi, benim de pişmanlıklarım vardı. Hem de çok fazla. Annemle konuştuktan sonra pişmanlıklarım katlanarak arttı. Bu yüzden arkadaşlarımdan daha özel bir yerde toplanmalarını istemiştim.

Tova eve şöyle baktı, sonra öne doğru oturdu, dirseğini dizine dayadı ve çenesini ellerinin arasına aldı. "Pekâlâ, bakalım. Bizi neden burada istiyorsun?"

Endişem elle tutulur dalgalarda halinde üzerimden akıp gidiyor muydu? Dudaklarımı içeri kıvrıdım ve çıtırdayan alevlere baktım. "Austen'la işleri berbat ettim."

Aggie'nin kaşları birlikte çizdi. Tova ile aynı

Sutton'ın yüz ifadesini sempati doldurdu. "Şakalaşıyorduk."

Aggie kalçasına vurdu. "Biliyordum!" Şaşkın bakışları eve doğru kaydı. "Catherine biliyor mu?" Başımı salladığımda yüz hatları kendini beğenmiş bir ifadeyle doldu. "Ansen'e aranızda arkadaşlıktan daha fazlası olduğunu düşündüğümü söyledim."

Tova şok olmuş bir halde, "Açıkçası hiçbir şeyden haberim yoktu," dedi.

"Sorun değil," diye cevap verdi Aggie. "Sen Austen'la birlikte büyümedin. Onu hiç Vienne'e yaptığı gibi birinin üzerinde görmemiştim."

Boğazım tekrar kapanmak istedi. Artık havada asılı durmuyordu. Pişmanlığımı yuttum ama içimde kalmadı.

"Ne oldu?" Sutton sordu. Aggie gözlerini kıstı. "Biliyor muydun?"

Tova'nın ağzı açık kaldı. "Hiç haberim yok." Geniş mavi gözlerini bana doğru çevirdi. "Bir ipucu bile yakalayamadım. Çok özür dilerim."

Onun endişesi, beni içine *ettiğim* döngüden *çıkarmaya* yardımcı oldu. "Aggie'nin beni korkutmaya başladığı kadar açık olmadığımıza sevindim." Onlara Austen'la nasıl bir anlaşma yaptığımızı anlattım. Pencere oyunu dışarıda bırakılmıştı. Austen bana istersem kalabileceğini söylediğinde onu nasıl geri çevirdiğimi anlattım.

"Kalmayı mı teklif etti?" Aggie'nin sesi huşu doluydu ve kendimi daha kötü hissettim.

Başımı salladım, perişan bir halde. "Bir şey söylemediğim için özür dilerim. Austen'la ilişkimiz yürümezse aramızın tuhaflaşmasını istemedim." İlişkimiz yürümemişti -benim yüzümden- ve onu her düşündüğümde kalbimin acımasını tuhaflığa tercih ederdim, ki bu çok sık oluyordu. Gözyaşlarım gözlerimin arkasını dürttü. "Çok korkmuştum."

"Tahmin edebiliyorum." Tova'nın sesi anlayışla doldu. "Cody için çalışmaya başladığımda Catherine'in ne kadar içine kapanık olduğunu hatırlıyorum. Crocus Vadisi'ne uyum sağlama konusunda kaydettiği ilerlemeyi sekteye uğratmak istemedin."

Arkadaşlarımın anlayışına olan minnettarlığım arttı. "Sadece bu değil. Toplumda bir iç mimar olarak yer edinmek için çok uğraştım. İtibarım için çok temkinli davrandım ve korktum. Ve bundan yoruldum. İnsanları yatıştırmak ve onların istediği kişi olduğumu kanıtlamak zorunda kalmaktan bıktım. Ne var biliyor musun? O işi alıp almamam umurumda değil. Austen'ın yerinde çok iyi işi çıkardım.

Bu kadar uzun süre dayanabildim. Korkunun kararlarımı kontrol etmesine izin vermemeliydim." Annemin dediği gibi yapmalı ve yardım istemeliydim. Toplumda tanıdığım insanlar vardı. Beni yetişkin Vienne olarak görmeyi reddeden Jim gibi adamlardan daha fazla bağlantım vardı. Çok kötü batırdım. "Şimdi Austen gitti. Evi kendisi bile boyamıyor. Daha çabuk gidebilmek için kiraladı."

Sutton alt dudağını çiğnedi. "O sadece Buffalo Gully'de. Henüz Kaliforniya'da değil. Ve..." Elleri bir müzik gibi saç örgüsünü aşağı yukarı oynattı. "Bence onunla gerçekten birlikte olmak istediğini duymaya açık olabilir."

Alay etmek üzereydim. Nereden bilebilirdi ki? Ama sonra Austen'ın Wilder ve Eliot'ın bizi bildiğini söylediğini hatırladım. Eliot Wilder'a bir şey söylemiş, o da Sutton'a bahsetmiş olabilir miydi, çünkü neden bahsetmesin ki? Küçük kasaba dedikodusunun benim lehime işlemesini istiyordum.

"Ne duydun?" Ben sordum.

Aggie ellerini havaya kaldırdı. "Yine döngünün dışında mıydım?" Sutton yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. Austen ve Vienne'i tahmin ettim ve Wilder'a söyledim, sonra Eliot onu ağzından kaçırdı. Belki de Wilder'dan duymuşumdur.

Eliot o Austen var olmuştur a huysuz
Dağınıklık üzerinde

Vienne."

"Kardeşlerime benziyor. Ve muhtemelen ikisi de bunu Cody'den saklamaktan zevk alıyordu."

"Tüm bunları Cody'ye açıklayan kişi ben mi olacağım?" Başımı salladığımda Tova'nın sırtışından utanmadığı anlaşılıyordu.

Üçü de bana odaklandı. Austen da benim kadar kötü mü hissediyordu? Bu bana umut vermeli mi?

"Onu geri almak ve elinde tutmak konusunda ne kadar ciddisin?" Aggie sordu. Onu kurtarma operasyonu dışında gördüğümünden daha ciddiydi. Austen onun kardeşiydi ve duygularım hakkında tereddüt edersem bana yardım etmeyecekti.

"Gerçekten de onun istediğim her şey olduğunu düşünüyorum ve her ne kadar eve koşup size her şeyi unutmanızı söylemek istesem de, denememekten daha çok korkuyorum. Geçen hafta berbattı. Boşandıktan sonra kalbim kırılmıştı, harap olmuştum ama bu duyguya sahip ..." Göğsümün ortasına . "Panik mi? Bu pişmanlık farklı. Daha güçlü. Daha önce, hiçbir yere gitmeyen bir evlilik için ne kadar çok şey harcadığımdan pişmanlık duyuyordum. Pişmanlık geçmişe yönelikti. Geleceğe değil. Eğer bu mantıklıysa."

Başlarıyla onayladılar. Destekleri için sonsuza dek minnettar kalacağım. Aggie eğildi ve su şişesini aldı.

"Pekâlâ,

Bu şeyi çözer. Gitmeliyiz." Ayağa kalktı.

İrkilerek ben de ayağa kalktım. Onu uzaklaştırdım mı? Sadece Austen'la aramı bozmakla kalmamıştım, Aggie de bana kızgındı. Ne söylediğimden emin değildim ama her şeyi mahvetmişim.

Tova ve Sutton birbirlerine baktılar ama telefonlarını ve anahtarlarını toplamaya başladılar.

Aggie bana doğru baktı, önünde AKA Rescue yazan tunç grisi su şişesini ellerinin arasında tutuyordu. "Sen Catherine'le konuşana kadar bir oyun planı belirleyemeyiz."

Yirmi İki

AUSTEN

Yan yana duran arabaya bindim ve bir golf arabasından daha fazlası olmasını diledim. Klima yok. Rüzgârdan neredeyse hiç korunmuyordu. Ve her nasılsa, dandik kabinin tavanı güneşi engellemek için asla doğru yerde değildi.

Arabayı ana eve doğru sürerken ahırda çalışan iki adama el . Eliot bir yerlerdeydi. Bugün işin sığır tarafında çalışıyordu. Planlarımızı konuşmak için onu yakında bulmam gerekecekti.

Sanki son bir haftadır sinir harbi yaşamıyormuşum gibi midem ikinci kez düğümlendi. Düşünmem gereken çok şey vardı. Düzenlemem gereken çok şey.

Eve en yakın dükkâna varmak üzereydim. Normalde sabahları iş yapmak için arabayı binanın yanına park ederdim ama yanından geçip gittim. Havaya kaldırdığım toz bulutu uçup gidiyordu ve tam inecektim ki evin yan tarafında birinin dolaştığını gördüm.

Daha önce sadece bir kez gördüğüm kovboy çizmeleri ve kot pantolonuyla bir kadın bileğindeki çok sayıda bilezikle oynuyordu. Saçlarını arkadan at kuyruğu yapmıştı ve

rüzgar sayesinde yana doğru savruluyordu. Neredeyse iki haftadır görmediğim bir manzaraydı.

Vienne.

Durdum ve yan yana arabadan o kadar hızlı atladım ki neredeyse yüzümü çakıllara çarpıyordum. Ona doğru koşarken taşların sıçraması dikkatini çekti ve durdu. Küçük bir el salladı, sonra parmaklarını birbirine geçirdi.

Yer kazanıyordum. Yerinde duruyordu. İfadesindeki kararsızlık giderek daha da belirginleşiyordu. Buradaydı ve burada olması gerektiğinden emin değildi.

Tek düşünebildiğim lanet olasıca şeydi. O buradaydı.

Bu bir işaretti.

Her adımda onu içime çekişordum, coşkum artıyordu. Midemdeki endişe dağıldı ve tek hissedebildiğim göğsümde kalbimin hemen etrafında bir şişlik oldu.

"Hey, Austen." Ellerini sıkmayı bıraktı ve bileziklerle oynamaya geri döndü. Birkaç kolye takmıştı. Kadın gergindi. "Bu şekilde uğradığım için özür dilerim."

Sadece birkaç adım kaldı. Yavaşlamadığımda gözleri büyüdü. Nasıl olduysa kovboy şapkam kafamda kaldı.

"Ben ." Bir elimi ensesine, diğerini beline koydum ve onu öpmek için kendime çektim.

Ağzım onunkine değmeden bir milisaniye önce dudakları . Tadı tatlı güneş ışığı gibiydi. Lanet olası cennet.

Parmaklarını gömleğimin içine soktu. Terli ve tozluydum ve muhtemelen bir ahırda doğup büyümüş gibi kokuyordum.

Kendimi geri çektim ve bir tutam saçını yüzünden çektim. "Kusura bakma, üstüm başım kirli ve sen de burada benimle oynayacak Kovboy Barbie'm gibi duruyorsun."

Geniş, şaşkın turkuaz gözler bana dikildi. "Benden nefret etmiyor musun?"

Kafa karışıklığı düşüncelerimi doldurdu. "Senden asla nefret etmem." "Aniden gittin ve açık görüşe gelmiyorsun. ev."

"Orada olacağım." Parmaklarımın arkasını yanağına dokundurdum. Diğer kolumla onu kendime yakın tuttum.

"Yapacak mısın?" Şaşkınlık gözbebeklerini daha parlak hale getirdi. Tanrım, çok güzel gözleri vardı. Sonsuza dek onlara bakmak istedim.

"Geri ."

Bana daha iyi bakmak zorundaymış gibi arkasına yaslandı. Parmakları hâlâ kumaşına gömülüydü. "Sattığın evin içine mi?"

"Artık satılık değil. Komşuda bir kız var. Onun kalbini kazanmalıyım."

"Ama California-"

"İptal edildi."

Bana göz kırptı. "Buraya senden kalmanı istemeye geldim," dedi utangaç bir şekilde.

O kadar geniş sırıttım ki yanaklarım acıdı. "Evet."

Kadından bir kıkırdama yükseldi. "Düşündüğümde daha kolay oldu." İç çekti ve başını göğsüme yasladı. "Çok stresliydim." Başını tekrar yukarı kaldırarak beni bakışlarıyla kısırdı. "Emin misiniz? Senin işin-"

Çenesini kavradım ve bir öpücükle onu susturdum. "Büyüdüğümde olmak istediğim şey bu değil. Bu kısmı çözeceğim, ama kiminle olmak istediğimi biliyorum ve en önemlisi de bu."

"İşini bıraktın-"

"Teknik olarak, henüz başlamadım." "-

ve satmıyor musun?"

"Şu deli olduğum kız var ya? Orayı çok seviyor."

Omuzlarımı okşadı. "Oh, Austen."

"Ve onun için deli oluyorum. Çocuğuna da. Eski kocasına değil ama sanırım birbirimize tahammül edebiliriz. Yine de bizimle tekrar voleybol oynayacağını sanmıyorum."

Şapkamın kenarını yukarı kaldırdı. "Sen gerçekten ciddisin. Kaliforniya seyahatini iptal mi ettin? Benim için mi?"

"Senin için." İnançsızlığı bana doğru şeyi yaptığımı söyledi. Hâlâ bir yatırımcıydım ama eskisi kadar büyük bir yatırımcı değildim.

oldu. Dördüncü pozisyonu teklif etmeleri için beyin fırtınası yapmalarına yardım edeceğime söz verdim ama bir yolunu bulacaklarından emindim. Bulmak zorundaydılar çünkü ben Crocus Valley'de kalıyordum. "Seni istiyorum, Honey V. Seninle uyumak ve seninle uyanmak istiyorum. Lens takarken gözlerin kaşındığında gözlüklerini takmanı hatırlatmak istiyorum. O lanet şeyleri burnuna sokmanı izlemek istiyorum, sanki bir tür seksi kütüphaneci fantezisinin hayata geçmiş haliymişsin gibi. Her şeyi istiyorum. Catherine'in maçlarında seninle tezahürat yapmak istiyorum. Dans gösterilerinde ve mezun olduğunda seninle olmak istiyorum. Sen benim geleceğimsin ve sonunda reddedilmeyi göze almaya değer olduğunu anladım."

Anlayış gözlerinde yüzüyordu. "İnanamıyorum... Peki ya açık ev? Leilani dün onunla konuştuğumda satışın iptal edildiğini hiç söylemedi." Kaşlarını çatı. "Yine de bir konuda ketum davrandığını düşünmüştüm."

"Kimsenin görmesine izin vermezsem, yaptığınız işi kasaba nasıl görebilir?"

Ağzı açık kaldı. "Evi benim için mi açıyorsun?"

"Senin için her şeyi yaparım." Dudaklarına bir öpücük daha kondurdum, anında içimde eriyip gitmesine bayıldım. Kendimi ona kaptırmadan önce geri çekildim ve sessiz bir köşe bulabilmek için onu dükkâna geri götürdüm. "Ona gösterebileceğini, satmamaya karar verdiğimi açıklayabileceğini, ancak kasabanın onu temsilcim olarak kullanmayı planladığımı bileceğini, bu yüzden umarım daha fazla ipucu bulacağını söyledim."

"Austen, gerçek olamayacak kadar iyisin." Ellerini omuzlarımda gezdirdi. Parlak gözlerindeki bakış sevinçten emin olamamaya dönüştü. Nefesi kesildi. "Dehşete düştüm."

Olacağını biliyordum ve benim gidişim ona her zaman yanında olacağıma dair güven vermemişti. Ama o buradaydı. Kalmamı istediğini söylemek için gelmişti. Bu kadına karşı hissettiğim bağlılık her köşeyi dolduruyordu.

kalbimin derinliklerinde. "O zaman hayatımızın geri kalanında benim yanımda kendini güvende hissetmeni ve bana güvenmeni sağlamak benim işim olacak."

"Tanrım, sen mükemmelsin." Kollarını bana doladı ve yüzünü omzuma gömdü. "Seni çok özledim."

"Seni özledim," diye mırıldandım saçlarına karşı. "Ben de seni çok seviyorum."

eğip tekrar bana baktı, bakışlarını huşu dolduruyordu. "Buraya yalvarmaya hazır olarak geldim. Senden özür dilemeye ve her şeyi berbat ettiğimi fark etmem bu kadar uzun sürdüğü için ne kadar üzgün olduğumu söylemeye ve sen bana beni sevdiğini mi söylüyorsun? Sana deli gibi aşığım, Austen. Ağzını her açtığında daha da çok aşık oluyorum."

Vücudunu bir titreme sardı. Söylediği gibi korkmuştu.

Onu kucağıma aldım. Bana doğru kıvrıldı. İyi oldu. Önümüzdeki on yıllar boyunca rastgele ayaklarını yerden kesmeme alışmak zorunda kalacaktı. "Ağzımı sana değdirene kadar bekle."

Vienne

Beni evin içine taşıdı. Ona sarıldım, uyanacağımdan ve hâlâ stres altında olacağımdan korkuyordum. Dün gece zar zor uyuyabilmişim ama Knight çiftliğine gitmeye ve yazın başında daha yeni tanıdığım bir adama aşkımı ilan etmeye kararlıydım. Ve ettim de.

Botları çakıllara çarparak beni o ana hapsetti. Zihnim döndü.

Kalıyordu. Kalıcı olarak taşınyordu ve beni de yanında istiyordu. Beni ve Catherine'i istiyordu. benimle çıkmak için uygunsuz bir gerçeklik değildi ve Austen'ı kendisinden saklamam gereken biri de değildi.

Konu Austen olunca, Catherine'in tam desteğini aldım.

Git getir onu anne. Mutlu olmayı hak ediyorsun ve o seni ediyor. O zaman daha çok ateş yakarız ve sen meşgulken pratik yapmama yardım eder.

O beni içine seks yapmak için çekiyor olabilir, ama ben çevremizdeki sade güzelliği görmezden gelemездik. Kilometrelerce uzanan hafif dalgalı arazi ve uzaktaki kısa tepeler. Arabayla geldiğimde, dolambaçlı bir nehir ve sadece Şövalyelerin hayvanlarının bir parçası olduğunu tahmin edebileceğim sığırlarla dolu bir vadi görmüştüm.

"Burası çok güzel."

Beni sanki değerli bir patates çuvalıymışım gibi taşımaya devam etti - yumru yumru olabilirdim ama beni yemeye hazırdı. "Kendine ait bir çiftlik ister misin?"

"Ben çiftlik evini alacağım."

"Bu senin, Catherine'in ve Teddy'nin." Evin yanından döndü ve bir garaj kapısını itti.

Bizi uzun bir koridordan geçirip küçük bir odaya sokmadan önce büyüdüğü evi iyice özümseyecek zamanım olmadı. Dekor sadeydi, duvarda zevkli at resimleri, kaliteli ahşap mobilyalar ve yumuşak tonlar vardı. Rahat ve olgun.

"yatak odası burası mı?"

"Evet, başka ne var biliyor musun?" Beni yatağa yatırdı, şapkasını çıkardı ve arkasındaki şifonyerin üzerine koydu. Sonra üzerime eğildi.

Ellerimi sıcak saç tellerinin arasından geçirerek onları şapkanın oluşturduğu kalıptan kurtardım. "Ne?"

"Bu odada hiç kız olmadı."

İçime yayılan sevinç utanç vericiydi. Yirmi yılı aşkın süredir burada yaşamıyordu ama kalbim bunu umursamadı. Başını kendime doğru çektim. Geri çekilip botlarımı çıkarmadan önce bana sadece hızlı bir öpücük verdi.

"Sonra sevişiriz. Şimdi senin içinde olmalıyım."

Arzu içimde kabardı ve karnımı titretti. "Seninle son bir kez daha birlikte olamadığım için çok üzgündüm."

"Bu sadece birçoğunun ilki, Honey V."

Gömleğini çıkardı ve nefesim onun kas duvarıyla karşılaştığımda her zaman olduğu gibi kesildi, ama daha çok söylediği şey yüzünden. Birçoğunun ilki. Onunla sadece kaçınılmaz sonu düşündüğüm zamanlarda birlikte olmuştum. İlk kez, bir son olmayacağını düşündüm. Austen ve ben çalışacaktık. Ve mutlu olacaktık.

Son korkularım da uçup gitmişti. Bu adama güvenmiştim. Ona kendimle, kalbimle ve değer verdiğim her şeyle güvenmiştim. O zaten her yönüyle kendini kanıtlamıştı.

"Sabırsızlanıyorum," dedim nefes nefese.

Gülümsemesi orantısızdı, samimiydi ve Austen'la ilgili her şeye aşık oldum. Adam beni içten dışa eritti.

Bizi soymaya devam etti. Sırada benim gömüğüm vardı ve ben çıkarmaya çalışırken o da pantolonumu indiriyordu. Sonunda botlarını ve kot pantolonunu çıkardı ve giysilerimiz yerde bir yığın halindeydi.

Ereksiyonu gururla çıkıntı yapıyordu. İçimdeki sıcaklık her hücreme doluşup, patlamaya hazır olana kadar uyarılmamı artırırken, vücuduna hayranlıkla bakacak zamanım olmadı.

Üzerimde sinsice ilerledi ve ben onun altında dümdüz durdum, bacaklarımı onu kucaklamak için açtım. Ağzı üzerimdeydi, boynumu kemiriyordu ve elini yan tarafımda gezdirdi. Bunu özlemiştim. Onsuz geçen iki hafta, onun yanında yaşadığım aylardan daha uzun sürmüştü.

Sonra durdu, başı yukarı kalktı. "Ben... Siktir. Korumam yok. Kutularımdan birinde duruyor."

Arzumu söndüren soğuk bir sıçrama olmak yerine, da ısındım. İşimizin bittiğini düşünerek ayrılmıştı ama dalga geçmeye hazır değildi. Bunun ne anlama geldiğini asla bilemezdi.

Elimizdeki konuya gelince, bu eninde sonunda yapmamız gereken bir konuşmaydı. "Sence... sence buna ihtiyacımız var mı? Sonra..." Başka bir adamın adını söylemek istemedim.

Austen çıplaktı ve üstümdeydi. " düşürüldükten sonra, kontrolden geçtim."

"V, o kısım için endişelenmiyorum."

Yüz ifadesinden bir bulut geçti ve benim için nasıl öfkelenildiğinden keyif aldım. "Emekli olduktan sonra ben de aynısını yaptım. Konuşmamız gereken tek şey çocuklar."

Üzerimdeydi ama yakın ve çıplak yakınlığımızın kararımı etkilemesinden korkuyormuş gibi ağırlığını benden uzak tuttu.

Bacaklarımı onun etrafına merkezlerimizi hizaladım. Sert boyu, kalçalarımın bir sallanışıyla, penetrasyon olmadan kendimi boşaltmak için mükemmel noktada olmama sadece bir adım uzaklıktaydı. Konu bu kadar ciddi olmasaydı, konuşmayı pencereden dışarı atar ve yaptığımız şeye devam ederdim.

"Daha fazla çocuk istiyor musun Vienne?" diye sordu, sesi alçak bir gürültüydü.

Öyle mi yaptım? Uzun yıllar boyunca. Zaman geçmiş miydi? "Ben... bilmiyorum. Daha fazla çocuk sahibi olacağımı düşünmekten vazgeçmiştim ve uzun süredir doğum kontrol hapı kullanıyorum." Alt dudağımı çiğnedim. Birden fazla şekilde ifşa olmuşum. Ruhumun derinliklerine bakıyor, bana her dileğimi yerine getirmeye hazır olduğunu söylüyordu. "Sen istiyor musun?"

Köprücük kemiğimi dişlemek için başını eğdi. "Ne istiyorsan onu istiyorum. Beş çocuk daha istiyorsun, hemen başlayacağız. Bir tane daha istiyorsun, anladım. Hiç mi? Catherine olsun o zaman."

Eski dostum korku geri geldi ve boğazımı tıkadı. "Bunu düşünebilir miyim?"

"Tabii ki."

Ne zamana ? Bir ay erteleyebilir miyim? Gelecek yıla kadar mı? Catherine üniversite için taşındığında mı?

Sikerim böyle işi. Buffalo Gully'ye kadar kendimi Austen'a atmak için gelmemiştim, buna gerek de yoktu.

-Sadece hayatta gerçekten istediğim şeyden vazgeçmek için.

"Ne var biliyor musun? Evet. Daha fazla çocuk yapmak istiyorum ve

Bebek sahibi olmaya çalışmak ve belki de bebek sahibi olmak kavramını kafamda oturtmam biraz zaman alacak ama evet. Hadi yapalım."

Tembel sırtışı geri gelmişti. "Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?" Bacaklarımı birbirinden uzaklaştırdı. "Parmağına benim yüzüğümü takacaksın. Duvarları balyozla yıktığın zamanlar için sana silikon bir tane alacağım elbette." Kalçalarını ayarladı ve beni tek bir yumuşak hareketle doldurarak içeri itti. "Herkesin benim olduğunu bilmesini istiyorum."

Bir inilti çıkardım ve ona doğru sallandım. Bunun küçük bir kalp kırıklığını göze almaya değmeyeceğini nasıl düşünebilmişim? "Aletin içimdeyken evlenme mi teklif ediyorsun?"

Geri çekildi ve tekrar içeri girdi. Bağlandığımız yerden zevk fişkirirken göz kapaklarım çırpındı.

"Kararını etkilemek için kullanmaktan çekinmem." Parmaklarını benimkilere geçirip ellerimizi başımın üzerinde birleştirerek içeri ve dışarı pompaladı. "Ne diyorsun, Honey V? Benimle evlenecek misin?"

"Evet!" Ünlemimin içimde yükselen doruk noktasıyla hiçbir ilgisi yoktu. Bu ses tonuydu. Bir daha evleneceğimi hiç düşünmemiştim. Bunu düşüneceğimi hiç sanmazdım ama Austen'la cevap kolaydı.

"Siktir." Homurdandı. "Çok yakında boşalacağım.

Uzun zamandır bu kukudan yoksun

kaldım." "İki hafta oldu." Nefesim

kesildi. "Çok uzun zaman oldu."

Açısını değiştirdi, bana sürdü, tüm doğru noktalara vurdu, ikimizi de eşzamanlı bir patlamaya itti. Paramparça oldum. Ellerimi aşağıda tuttu ve vücudumun geri kalanını kontrol etti. O katılaşıp, hamleleri kısılanaya kadar içime dalmaya devam etti.

"Siktir, V."

Çıglıklarım duvarlarda yankılanıyor, onun hırıltı ve homurtularına karışıyordu. Ellerimi tutuşu gevşedi. Kollarımı ona doladım ve nefesimizi tutarak birkaç dakika öylece uzandık. Yeniden birbirimize bağlanmamızın tadını çıkarıyordum.

Kapı alındı. Bir ılık attım ve nabzım hızla atmaya başladı. Ailem tarafından bir erkekle basılmamın üzerinden neredeyse yirmi yıl geçmişti ama hissettiklerim aynıydı.

Austen başını kaldırdı, yüz ifadesi sinirliydi. "Siktir git!"

Eliot, "İçerideki Vienne olsa iyi olur, yoksa sen bir pisliksin," diye seslendi.

Ateş yüzüme doldu ama Eliot'ın yanımda olmasından memnundum. "Merhaba Eliot. Önce aramadığım için özür dilerim."

"Gerek yok," diye cevap verdi kapıdan. "Her zaman başımızın üstünde yerin var. Özellikle de bu saksocunun bir süre daha burada kalmasını sağlayacaksan."

Austen, "Ben de bir şeyler saplıyorum," diye mırıldandı. Bir kıkırdamayı bastırdım.

"Ve Vienne?" Eliot kapının diğer tarafından hareket .

Austen'la göz göze geldim, kafam karışmıştı. Eliot'ın sesi ciddiydi. "Öyle mi?"

"iftilik yaparak büyüdüğünü bilmiyordum. Bu sonbaharda Catherine ile birlikte sığır ve atların taşınmasına yardım etmenizi bekleyebilirim, değil mi?"

Sırıttım. Sonbahar işlerine yardım etmek için Knight çiftliğine gideceğimizi söylediğimde Catherine'in çığlıklarını duyabiliyordum. "Catherine buna bayılır."

"Güzel. Biftek, bira ve şakalarla öderim." "Komik değilsin, aptal," dedi Austen.

"ok eğlenceliyim. Ayrıca Banks ile dükkânda kitapların üzerinden geçeceğim ve sonra şehre gideceğim, yani siz iki aşk tavşanı siktirip gidebilirsiniz."

Eliot'ın ayak sesleri, bize gizlice yaklaşmak için susturmuş olması gerekenler, kayboldu.

Austen elini vücudumdan aşağı kaydırđı, kııma masaj yaptı ve bana doğru sallandı. "Bu gece dönmeğ zorunda mısın?"

başımı salladım. "Catherine bir arkadaşıyla kalıyor. Açık evde olacak."

"O zaman, sen güzel ve gürültülü olabiliyorken gitsek iyi olur."

Yirmi Üç

VİYANA

Sadece birkaç kişi evin içinde dolaşmaya devam etti. Açık ev başarılıydı. Leilani dört saatlik boyunca birkaç müşteri adayı tarafından köşeye sıkıştırılmıştı. Onlardan biri de bendim. Catherine yan daireye taşındığı için çok heyecanlıydı. Şehirde, neredeyse aynı adreste kalacaktık ve müstakbel üvey babasının çok havalı olduğunu düşünüyordu. Buraya gelen tüm arkadaşlarına onu tanıştırmıştı.

Bugün çok fazla insan geldi. Evin satılmadığını öğrenince hayal kırıklığına uğrayan ama Austen'ın kaldığını öğrenince mutlu olan bir sürü insan vardı. Çoğunlukla, görünüşle ilgili bir sürü iltifat aldım.

Austen, önceki sahipleriyle dost olan yaşlı bir çiftle sohbet ediyordu. Mutfağa girdim.

Jim yaklaştı. Bana hep babamı hatırlatırdı. "İyi iş, evlat."

Arkasında yaşı bir kadın belirlediğinde gururum okşanmaya başlamıştı. Dot Bentwood. Çenesini kaldırdı ve bana baktı. "Katılıyorum. Hafif bir dokunuş kullandın ve doğal güzelliği ortaya çıkardın."

Egom kontrol altında kaldı. Ses tonunda beni etkileyen bir şey vardı. "Teşekkür ederim."

Etrafına göz gezdirdi, kartal bakışları az sayıdaki Austen'a gelene kadar insanlar ayrıldı. "Evin sahibi Austen Knight mı?"

"Evet. Satmıyor." Bugün en sık sorulan soru buydu. *Satıyor muydu?* Hayır demekten mutluydum.

"Sizi işe aldı, doğru mu? Bağımsız olarak."

"Evet." Bunun nereye varacağını biliyordum ama kendimi açıklamak zorunda değildim.

Dudakları aşağı döndü. "Hmph."

Yaltaklanmadım ya da sinmedim. "Tadilatla ilgili her şeyi sizinle konuşmaktan mutluluk duyarım."

Tekrar Austen'a baktı. O da bana baktı ve hoşgörölü bir gülümseme verdi. Ben de utanmadan ve saklanmadığımız için çok mutlu bir şekilde ona sııttım.

"Anlıyorum," dedi. Jim'e döndü ve omzunu bana verdi. "Onun *iş iyle* ilgilenmiyorum."

Öfkelendim ama yüzümdeki hoş ifadeyi korudum. " değil. Beni özel hayatıma ya da geçmişime bakarak yargılayan müşterilerle iş kabul etmiyorum. Geldiğiniz için teşekkürler."

Dot oflayıp pufladı ve uzaklaştı. Bugüne kadarki en büyük potansiyel maaşım elimden kayıp gidiyordu ve umurumda değildi. Bana bir şey olmazdı. Catherine'in ne kadar masrafı olursa olsun, yarısını Dave'in ödemesini sağlayacaktım.

Jim'in gür kaşları çatıldı. "Lanet olsun. Onun için çalışmak uzun bir kış olacak," diye mırıldandı. "Beni otobüsün altına atmadığın için teşekkürler."

Ne demek istediğini biliyordum. Dot'a kocasını becermekle ilgilenmediğimi söyleyebilirdim, o da beni kovabilirdi.

Jim'e endişelerini bana anlattığı için teşekkür etti. Söylemem gerekeni söylemişim ve bu katartıktı.

Beni omzumdan alkışladı ve kasıla kasıla kapıdan çıktı.

Leilani bana doğru geldi, yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. Erkek arkadaşıyla tanışmıştık ve Leilani'ye bir şans verdiğimiz için bize teşekkür etti. Kariyerimde ona istediğim desteği verdiğim için mutluydum. "Bu *harikaydı*. Sanırım parkeleri yenilemek için çok fazla telefon alacaksın."

Zeminler, daha önce hiç parkeyle uğraşmamış iki çaylak için gerçekten güzel olmuştu. "Austen'la konuşmaları gerekecek. Zahmetli işlerin çoğunu o yaptı."

Güçlü bir kol beni sardı. "Oh hayır. Tüm bu tanınmışlığı bir kenara itme. Sen olmasaydın hala bu lanet yeri zımparalıyor olacaktım."

İçimden gurur fışkırdı. "Mesai saatleri dışında bir ton iş yaptın."

Omuz silkti ama beni yanına yatırdı. Bu sabah arabayla dönmüştük ve fırtınalı bir gün olmuştu. Ailesi daha sonra gelecekti. Açık evi tıkamak istemediler. S'mores'lu bir ateş, yeni bahçesine alışmaya çalışan kısa bacaklı mutlu bir köpek yavrusu ve benim adamım.

Benim adamım.

"Eğer kendi işini kurmak istersen, bence bugünden itibaren çok fazla konuşulacaksın." Bana gülümsedi. "Tonlarca telefon almanı bekliyorum." Aramızda bir parmağını oynattı. "Belki de siz ikiniz bir ekip oluşturmalsınız."

Austen'ın bakışları üzerimdeydi. Leilani'nin telefonu çaldı ve cevap vermek için izin istedi.

Bakışlarıyla karşılaştım. "Kiremit asmayı mı düşünüyorsun? Tamirci mi oluyorsunuz? Marangoz mu? A-"

"Seksi bir iç mimarın kaltağı mı?"

Ben güldüm ama o sadece gülümsedi. Gözleri ciddiye.

"Oh. Sen- Ben senin kolluk kuvvetleri işlerine falan bakacağını düşünmüştüm."

Başını iki yana salladı. "O iş koluyla işim bitti. Saatlerimi kendim ayarlamaktan hoşlanıyorum. Peki ne diyorsun? Ev çevirmek ister misin?"

İç mimarlık yapıyordum. Fikir adamı değildim, müşterilerin fikirlerini gerçekleştiriyor ve çok iyi görünmelerini sağlıyordum. Ama ellerimi kirletmekten ne kadar hoşlandığımı inkar edemezdim. Kendi programımı ayarlamak. Kendi müteahhidimin emrime amade olması. Austen ile çalışma, bana gelen işi kontrol etme fikrini sevdim. Austen'ın beni şehirdeki herkese tanıtmasına gerek olmayan projeleri üstlenebilirdim. Sadece kendi şirketimin kitaplarını yapmak zorunda kalacaktım.

Düşündükçe bu seçenek bana daha iyi göründü. Büyük bir sorun vardı. "Öylece gidip bir ev alamam."

"Zaten bir tane var, patron."

Oh. Heyecan karnımda alevlendi. Satmak zorunda olduğum bir evim vardı. Son beş yıldır ne para ne de zaman ayırabildiğim bir ev. "Bunu gerçekten yapmak istiyor musun?"

"Tabii ."

Leilani döndüğünde onun kollarına atlamak üzereydim.

"Açık ev resmi olarak sona erdi. Çağrım bittiğinde son kişinin de çıktığını gördüm." Ellerini çırttı. "Ben Sadece buradaki her şeyi toparla ve mutfakı temizle." "etmeyin," dedim. "Misafirimiz var." Ben yapmadım

Teknik olarak henüz evde yaşamıyorum ama bu kelimeler dilimden dökülürken iyi hissettirdi.

"Kolumu бүк." Sırıttı. "Evin hakkında ne zaman görüşmek istersin?"

Tekrar Austen'a baktım. "Zaman çizelgesini değiştirmemiz gerekebilir. Yeni iş ortağım ve ben satmadan önce tadilat yapabiliriz."

Emlakçının bakışları sevinçle aydınlandı. "Siz ikiniz gerçekten ekip mi oluşturuyorsunuz?" Kadın ciyakladı. "Bu yer alacak

kaptım. Zaten çok şirin ve senin gözünle daha da güzelleşecek."

Birkaç dakika fikirleri tartıştıktan sonra Leilani ayrıldı.

Austen benimle yüzleşti. Üzerinde ilk gece barda giydiği kıyafetler vardı ama parmaklarım gömleğinin düğmelerini açmak için kaşınıyordu. O göğsü örtmek günahtı.

"İstemiyorsan bunu yapmak zorunda değilsin," dedi. "Beni her iş için tutabilirsin ve söz veriyorum seni sahip olmadığımız evlerde çıplak bırakmaya çalışmayacağım."

Vücudumu ısıtırken güldüm. Beni dün gece ve bu sabah bir kez daha yormuştu, ama işte buradaydım, gitmeye hazırdım.

Bakışları ciddileşti ve benimle yüzleşti. "Kararı bugün verme. İşini sen kurdun ve ben gelip devralmayacağım. Her şeyi yapabilirim. Emekliliğim ve mirasım sayesinde bir süreliğine serseri bile ."

Hâlâ bir itibar kazanıyordum ama küçük bir kasabada bağımsız olduğum için fırsatlarım sınırlıydı. Austen ile birlikte çalışırsam, daha fazla çeşitliliğe sahip olacaktım ve bekar bir anne olarak yapamayacağım şekilde dallanıp budaklanabilecektik. O komşu bir kasabada çalışabilirdi, ben de Catherine'e yakın olmam gereken bir günse ofis işleri yapardım.

Austen'ın göre... aldığımız projelerden tamamen ben sorumlu olacaktım. Kulağa hoş geliyor.

"Bunu düşüneceğim." Cevabımı biliyordum ama birkaç gün düşünmeden kabul etmeyecekti.

"Güzel." Geri çekildi, elini cebine attı ve göremediğim bir şey çıkardı.

Sonra diz çöktü ve güzel, kare kesimli bir elmas yüzük sundu.

Nefesim kesildi, ellerim ağzıma gitti. Bunu dün gece konuşmuştuk. Çıplak ve yatakta. Birlikte geleceğimizi konuştuğumuzdan beri çoğunlukla çıplak ve yataktaydık.

"Yüzük almak için ne zaman vaktin oldu?" Şaşkınlık sesimde çınlıyordu.

"V, Eliot'ın ne kadar kalın kafalı olduğumu anlamamı sağladığı gün gidip bunu aldım. Ne kadar uzun sürerse sürsün buraya geri dönüp seni kazanmayı planlıyordum ve o gün için hazır olmak istedim." Elini cebine soktu, hâlâ dizinin üzerindeydi ve bir yüzük daha çıkardı, bu açık gri silikon bir yüzüktü.

Yüzükleri çoktan almış mıydı?

Gerçekten benim için kalmak istemişti. Tüm ailesi bu bölgedeydi ama o benim için hâlâ buradaydı.

"Bu da bende var." Bir eliyle yüzükleri tuttu ve arka cebini karıştırdı. Basit bir gümüş bilezik çıkardı, parmaklarımı üzerinde gezdirmek için mükemmel olacak bir bilezik. "Bu Montana gümüşü."

Yüzükler yeterince şaşırtıcıydı. Ama Catherine'den başka hiç kimse bana bilezik vermemişi.

Mücevherlerim hakkında söylenmek yerine, bana daha fazlasını aldı. "Tanrım, Austen. Evet, tabii ki."

Elimi tuttu ve yüzüğümü nazikçe taktı. "Boyutundan emin değildim ama kuyumcu dükkânındaki kadına her parçanı tarif ettim."

Uyumu mükemmeldi.

Ayağa kalktı ve beni kollarının arasına aldı, ayaklarım yerden kesilmişti. Onun patates çuvalı olmak hoşuma gidiyordu. Onu sertçe öptüm. Sanki hissettiğim her şeyi dudaklarını dudaklarıma bastırarak anlatmak mümkünmüş gibi.

Bu adam. O benim isteyebileceğimden daha idi.

İstediğim her şeyi.

Aggie ön kapının dışından, "Tak, tak," diye seslendi.

Austen gitmeme izin vermedi. "Nişanlımı öpüyorum," diye seslendi.

"Onu üzerinde kıyafetler varken mi öpüyorsun?" Cody, sesi boş odada yankılanarak sordu. "Ateşi yakabiliriz ama kışını görmek istemiyorum."

"Böyle olacak, değil mi?" Austen bana sordu. "Ailem rastgele zamanlarda beni engelliyor mu?"

"Başından beri bizim için böyle oldu. İşe yarayan şeyi neden değiştirelim?"

Elini benimkine bağladı ve ailem haline gelen tüm insanlara kapıyı açtık.

Sonsöz

AUSTEN

Dokuz yıl sonra.

"Catherine bizden önce mi varacak?" Kolumu pikabın direksiyonuna atarak sordum. Birkaç yıl sonra elli yaşına basacak olabilirdim ama bu yolculuk için Noel'deki bir çocuk kadar heyecanlıydım.

Tüm ailemin bir araya gelmesini dört gözle beklerdim. Çekirdek aile, geniş aile, umurumda değildi. Askerdeyken o kadar çok toplantıyı kaçırmıştım ki artık her birine katılmaya özen gösteriyordum. Ama bu büyük bir Knight ailesi kamp gezisiydi. Ben bir karavan çekiyordum ve Teddy de kulübesinde, en sevdiği oyuncakları ve benimkinden daha geniş yatağıyla kamyonetin kasasına bağlanmıştı.

"Bu gece arkadaşlarında kalıyor, Deadwood'da iyi bir şey yapmıyor." Vienne yolcu koltuğunda dizüstü bilgisayarında çalışıyordu.

Evlendiğimizden beri hem yatak odasında hem de yatak odası dışında ortaktık. Dokuz yıldır benim karımdı ve dokuz yıldır ev çevirmek için ev satın alıyorduk. Bazen benimle birlikte tadilata girer, bazen de ofis ve yönetim işlerini yapardı. Ne olursa olsun, detayların ve tasarımın beyni oydu. Ben angarya işler yapıyordum ve bu ikimize de uyuyordu.

"KitKat'ı ne zaman görebilirim?" Yedi yaşındaki kızımız Francine bacaklarını koltuğa vuruyordu. Voleybolda sahayı domine etmezse hepimiz şaşırırdık. Catherine ona doğduğundan beri oyuncak voleybol topları veriyordu. Artık bir koçtu ve Catherine ziyaret için Crocus Valley'e döndüğünde ailece maç yapardık.

Bir yaş büyük kardeşi Harrison'ın ilgisini çekeceğini düşünmüştüm ama o babasının aletleriyle uğraşmayı tercih etti. Elindeki çekiçle gevşedikten sonra duvarlarda birden fazla yama işi olmuştu.

"Oraya vardığında onu göreceksin," Harrison. Eğer bir ukalalık geni varsa, oğlum bunu almıştı ve Vienne bunun benden geldiğini iddia ediyordu.

İtiraz edemedim.

Annemin yaşadığı zorluklarla da empati kurabiliyordum. Aynı anda ondan üç tane daha yetiştirmeyi hayal bile edemezdim. Çocuk sahibi olmaya başladığında gençti ve Barns kontrolcüydü. Bu yaptığı şeyi doğru yapmazdı ama Vienne yanımda olduğu için sonsuza dek minnettardım.

Yirmi yıl boyunca bekâr kaldıktan sonra, ailemi yürüyüş yapmak, balık tutmak ve gezmek için hafta sonu kampına götüren bir baba olacağım aklıma gelmezdi ama Vienne ile evlendiğimden beri bunu birkaç kez yaptım.

Ayrıca arkadaşlarımı ziyaret etmek için Los Angeles'a giderdik. Gelişen güvenlik şirketlerinde hâlâ sessiz bir yatırımcıydım. Aramızda kırgınlık yoktu ve ailelerimiz de birlikte takılmayı severdi.

"Ooh, kamp alanına yerleştikimizde sana burayı göstermem gerekecek." Vienne koltuğunda kıpırdandı ve

Tek yapabildiğim gözlerimi yoldan ayırmamaktı. Değerli bir yüküm vardı ama aynı zamanda Vienne'in kışına da doyamıyordum. "Beş dönümlük eski bir çiftlik evi. Ev... Büyük bir proje olacak ama yaz geliyor, dışarıdaki işleri yapmak için güzel bir havamız olacak."

"Alıcılardan ilgi var mı patron?"

"Arazi için belki, ama ev kaba. Leilani'ye e-posta attım, iyi durumda olduğunu söyledi."

Leilani'nin en iyi müşterilerinden biri olmuştuk. Ortak girişimimizin kapılarını açtığımızda Vienne ve benim ne kadar iş yapabileceğimizden emin değildim. Burası küçük bir yer olabilirdi, ama güzel bir çehreye ihtiyaç duyan eski evler düşünüldüğünden daha yaygındı. Yıllar boyunca istediğimiz her işi yaptık, ancak diğer gelirim sayesinde acele etmemize gerek kalmadı. Vienne'i çalışırken izlemek hoşuma gidiyordu. İşini ve anne olmayı seviyordu. Ben onun her yönüne tanıklık edebilen şanslı bir piçtim.

Boynundaki ince altın zincirle oynuyordu. Her doğum gününde ve Noel'de ona bir bilezik ve kolye alırdım. Ona aldığım şeyleri taktığını görmek, parmaklarını her gün onların üzerinde gezdirmek beynimin mağara adamı kısmını tatmin ediyordu. O benimdi. Üzerinde benim hediyelerim vardı.

"Bu gece yürüyüş yapacak mıyız?" Francine sordu. Elindeki kitabı yere fırlattı. Kardeşi gibi huzursuz değildi. O annesine çekmişti ama Francine de annesi gibi korkusuzdu.

"Kamp alanında yürüyüş yapabiliriz ama bütün kuzenlerin de orada olacak."

"Evet!" Harrison yüzüncü kez koltuğumun arkasını tekmeledi. Bütün kıpır kıpır oyuncaklarının arka koltuğa dağıldığını görmek için arkama bakmama gerek kalmadı.

Vienne dizüstü bilgisayarını kapattı ve pencereden dışarı baktı. Dolambaçlı yolların her iki yanında, kayalıkların ve uçurumların üzerinde yükselen uzun ağaçlar sıralanmıştı. "Buraya gelmeyeli bu kadar uzun zaman olduğuna inanamıyorum."

"Ama bu sefer, yeni komşun olduğumu duyunca o kadar da dehşete düşmeyeceksin."

Black Hills'te kamp yapmaya en son Wilder Sutton'ı sonsuza dek geri kazandıktan sonra . Emekli olduğumu ve Vienne'in yanındaki evi satın aldığımı duyurmuştum, hala yaşadığımız evi. Onun dışında herkes heyecanlanmıştı.

"Kişisel bir şey değildi." Sırıttı, turkuaz gözleri parlıyordu. "Yemin ederim. Gerçi tüm arkadaşlarımla kardeşi olan seksi bir komşuya sahip olmak beni biraz strese soktu."

"O zaman seni işe aldım."

"Ve ben seni ."

Güldüm. "Bu cüret. Ben her şeyi gördükten sonra mı?" "Ne gördün baba?" Francine sordu.

Uzun süre orduda görev yaptıktan sonra her yerde kulaklarımın olmasına alışmış olmalıydım. Çocuk yetiştirmek, yeni askere alınmış bir grup erden sorumlu olmaya çok benziyordu. "Balım V."

Vienne sıırıttı. "Artık seni geri çevirmiyorum." "Hayır.

Bundan eminim." Hiçbir şeyi olmadığından emin oldum bana geldiğinde korkmak için. Voleybol koçluğu yapmak için ülkeyi dolaşan ve yaşlı üvey babası için eve yeterince gelmeyen Catherine de dahil olmak üzere çocuklarımız için de aynısı geçerliydi.

"Bunu gerçekten dört gözle bekliyorum," dedi Vienne. "Ama seninle ilgili olan her şeyi dört gözle bekliyor gibiyim."

"Dediğim gibi, bundan eminim, Honey V."

Birkaç saat sonra kamp alanına giriyorduk. Yönergeleri takip ederek Sutton ve Wilder'ın yanındaki kamp alanına gittim. Orayı bulduğumda ve kamp alanındaki piknik masasının rengarenk balonlar ve flamalarla süslendiğini gördüğümde Vienne'e baktım.

"Yine mi yaptın?"

"Mutlu yıllar, baba!" diye bağırdı iki çocuk da arka koltuktan.

Kıkırdadım ve yavaşlayarak durdum. Sutton ve Wilder birkaç metre öteden el sallıyorlardı ve oğulları Alex ve

Drew, aşığı yukarı zıplıyordu. Çocuklarım koltuklarından titreyerek .

Vienne hayatıma girdiğinden beri doğum günlerim büyük bir . Mama K dediğim annesi kutlamaların planlanmasına yardım etmeyi severdi. Ben de kardeşlerimin büyük günlerinde mesajdan fazlasını yapmaya özen gösterdim. Sonra çocuklar, yeğenler ve yeğenler vardı. Ordudan emekli olduğumdan beri kutlayacak çok şeyim vardı.

Karavanı yerleştirdikten ve pikabı park ettikten sonra Vienne'i karavanın mutfağında köşeye sıkıştırdım. Çocuklar dışarıda oynuyordu. "Bana göstereceğin bir şey mi vardı?"

Kıçını mini tezgâha dayamıştı ve kollarını bana dolamıştı. "İş içindi."

"İş ve zevki karıştırmayı ne kadar sevdiğimi bilirsin."

Kıkırdadı. "Sanırım bazı tadilatların zevkin önüne geçmesine izin vermediğinizi gösterecek iki çocuğumuz var."

Karımı öptüm. Ağzıma almaktan hiç bıkmadım. "Köpek ve çocuklar dışında aramıza hiçbir şey giremeyecek." Boynundan aşağıya doğru öptüm. "Pastırmalı çiftlik salatası için her şeyi getirdin mi?"

Gülümsemesi arsızcaydı. "İstediğin her şeye sahibim."

"Bana isteyebileceğim her şeyi verdin. Ve seviyorum Bayan Knight."

"Bana taktığın en sevdiğim ismin bu olduğunu söyleyebilirim, ama Honey V'yi nasıl bulduğunu bana hatırlatmandan gerçekten hoşlanıyorum."

"Mm... Sanırım yine unuttun ve çocuklar oynadığına göre - git ellerinin ve dizlerinin üzerine çök, karıcığım."

Eliot son bekâr Knight kardeşidir. Baldızının yeni çalışanı Lily'nin onu yeni nişanlısı olarak adlandırdığını duyana kadar bu şekilde kalacağını düşünmektedir. Sonra bekâr annenin evlenmek zorunda yoksa evini kaybedeceğini öğrenir.

O doğru Şeyi yapmak isteyen bir adam. durumda, [Sonsuz Bir Anı](#)'da "Evet" demek olabilir.

Bir Knight düğününe daha davetlisiniz! Austen ve Vienne'in düğümünü [burada](#) bulabilirsiniz.

About the Author

Marie Johnston paranormal ve çağdaş aşk romanları yazıyor ve her iki türde de birçok ödül topladı. Yazar olmadan önce bir mikrobiyologdu. Duruma bağlı olarak, mikroplar konusunda garip bir şekilde ilgisiz veya garip bir şekilde fobik olabiliyor. Aynı zamanda lisanslı bir tıp teknisyeni ve halk sağlığı mikrobiyoloğu olarak ve hastane ve klinik laboratuvarlarında laboratuvar teknisyeni olarak çalıştı. Marie gönüllü acil yardım görevlisi, üniversite eğitmeni, güvenlik görevlisi, flebotomist, otel görevlisi ve bir bingo salonunda kahve dökücüsü olarak çalışmıştır. Hepsi bir yazar için yem!!! Dört çocuğu, kedileri, çok sayıda kedisi ve bir corgie'si var.

mariejohnstonwriter.com Beni

takip edin:

Also by Marie Johnston

Petrol Şövalyeleri

Pervasız Anı Bir Bir .

Anı Bitmemiş Bir .

AnıGeçici .

Korkusuz Bir Anı .

Sonsuz Bir Anı .

Oil Barrons Beni

Bütünleştir Et

Beni Titret Beni

Beni Allık

AldırYap Beni

Nefes Hayal

Petrol

KralKralKral'Kr

alKral'ın Q

ueen'i'ın Tacı 'ın

Fidyesi ın 'ın .

Ülkesi Hazinesi

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.